

كازاخسته كان

ليۇ تولستوۋى

كازاخەكان

وەرگىپرانى
ئەمىن گەردىگلانى

خانہ ی موکریانی بو چاپ و بلاؤ کردنہ وہ

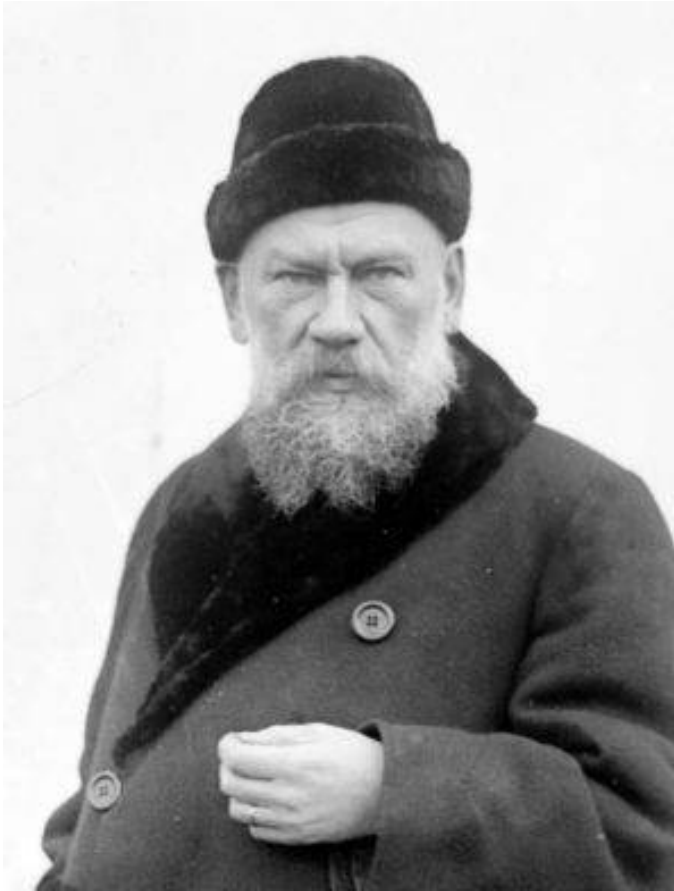
● کا زاخہ کان

- نویسینی: لیؤ تولستوی
- وەرگپرانئ: ئەمین گەردیگلانی
- نەخشەسازی ناوہوہ: گۆران جەمال رواندزی
- بەرگ: ریمان
- پییتچنین: م. شاسەنەم
- نرخ: ۵۰۰۰ دینار
- چاپی یە کەم ۲۰۱۴
- تپراژ: ۱۰۰۰ دانە
- چاپخانە: موکریانی (هەولێر)
- لە بەرپۆه بەرایەتی گشتیی کتیبخانە کان ژمارە ی سپاردنی (۲۶۲) ی سالی (۲۰۱۴) پیئراوہ.

زنجیرە ی کتیب (۸۲۴)

مالپەر: www.mukiryani.com

ئیمیل: info@mukiryani.com

ليۇتۇستۆي

پهك

ئېتر هيچ دهنگيک له مۆسكۆوه بهرگويى ناکه ويى. زور به دهگمهن له سووچيکه وه، دهنگى کرپه و تهقوکوتى تايه ي عاره بانه له کولانه وه دى. له په نجه ره کانه وه ئېتر هيچ تيشکيک خو به ژورويدا ناکات، له نته ره کان هه موو کوژاونه ته وه. ناله ي گازه ننگه کان له سه ر ئاسمانى شارى خه وتوو شه پؤل دهن و نزيک بوونه وه ي به يان راده گه يينن. کولانه کان چؤلوه وئ. جاروبار عاره بانه يه کى شه ورؤ به تايه ي باريکى خو ي، سينگى شه قل نه شکاوى به فر کووز دهکا و عاره بانه ئاژؤ له سووچيک خو ي کوشمه له دهکا و به دم چاوه روانى هاتنى موسافيريکه وه خه وه يباته وه. پيريژنيک به ره و کليسه که وتوته رى. له کليسه ئيستا ته نيا چه ند مؤم کز ده سووتين و شوقى مه يله و سوورىان ده که ويته سه ر وينه ي زيپينى هه زره تى مريه م. کريکاران دواى شه وگارى دريژى زستان له خه وه هه ستاون و به ره و شوينى کاره کانيان مى رييان گرتوه.

له کوپى پياواندا شه ونشيني هه ر به رده واهه.

له که لينى ده ربيجه ي داخراوى يه کيک له په نجه ره کانى ريستورپانى شه واليه وه، به پيچه وانه ي ياسا پووناكى ده رڙيته ده رى. له به ر ده رگا فه يتوونيك و چه ند عاره بانه و چه ند هيلينگه ي كرى راوه ستاون. ترؤيكا يه كى نزميش له ويى راگيراوه. عاره بانه ئاژؤ لوى روپوشه كه ي هه لده داته وه و خو ي راسته وپاسته ده كات و هه ر ده ليى له قورڙبنيكى مالى خو يان خو ي هه شار داوه.

پيش خزمه تيك كه له سه رسه را دانيشتووه، هه ر دوو ده ستي به لاجه سه رى خو يه وه ده گرى و ده كه ويته گو مى بير و خه ياله وه: «ئه وانه

۱ ترؤيكا: عاره بانه ي سى ئه سپه يه كه تايه تى رووسياه.

چهنده چهنهوهري دهكهن؟ ئەويش راست له كاتيكدا كه سههري خزمهتي منه!» له ژووري تهنيشتهوه كه تهواو پروناكه، دهنگي سئ كهسي گهنچ دئ كه بو خواردني شيو هاتوون. ئەوان لهسهه ميژيكا دانيشتوون كه بهردهماوي خوړاك و مهشرووبى لئ ماوه. يهكيان كه لاويكي خريلانويه، پاكوخاوين، بهلام دالگوشت و ناشيرينه و به چاوي كز و ميهرهبانويه چاو له يهكيك له هاوپيكانى دهكات كه ديت و دهچئ. دووهه مى، كه لاويكي كهلهگهت و تيكسمراوه، له سهه ميژيكي پر له بتلى خالى دانيشتووه و به دم وهنهوزدانهوه يارى به زنجيري كاژميرهكهى خوئ دهكات. سيهه مى به كوئه بايكي كه لپوسى نوپوه به نيو ژوورهكه دا ديت و دهچئ و جاروبار پادهوهستئ و باداميك له نيوان قامكه كانيدا گوشار دهات تاكوو بيشكينئ. قامكه كانى ئەستوور و خهريتهن، بهلام نينوخه كانى ريكوپيكن. ئەم لاوهيان بهردهوام بزهيهكى شاراوهى لهسهه لپوه، چاوي سوور هه لگه پراوه و قه لافه تيكي توسنى ههيه. ئەو خيرا خيرا و به توورپه ي قسه دهكات و له كاتى ئاخافتنه كهيدا سهه و دهستى زور دهجوولينئ، بهلام دياره ئەو وشه گونجاوانه ي بو نادوزريتهوه كه كولى دلى خوئ پئ هه لريژئ. هه وشهيهك له ده مى ديتته دهري، پيى وايه دهبري ئەو پازه نيه كه له سهه دلى قورسايى دهكات. بزهش له سهه لپوى ناپهري. ئەو لاوهيان كه له سهه سههفه ره، ده لئ: «ئيسا دهتوانين هه موو شتيك بلين! مه به ستم ئەوه نيهه خوّم به هه قدار بزائم، بهلام ههز دهكه م تو من ئەو جووره بناسى كه خوّم، خوّم دهناسم، نهك ئەو جووره ي كه خهلكى باسى دهكهن. تو ده لئى من ده رههق به ئەو، تووشى هه له بووم؟ ...»

دهبري ئەو قسانه بوئ دهردهكه وي كه سيك به سهه رنجى پر له ميهره بانويه چاوي لئ دهكات. لاوي خريلانوه و ناحهز وهلامى دهاته وه: «... هه له؟ به لئ!»

دياره شهكه تي و دلوقانويهكى زياتر له چاوانى ئەودا شه پؤل ده دا. ئەو لاوه ي ئاماده ي رويشتنه، ده لئ:

— من دهزانم تۆ بۆ ئاوا قسه دهكەى. تۆ پیت وایه بهخته وهری
خۆشه ویست بوون له گه‌ل بهخته وهری خۆشویستن یه کسانه و بۆ ته‌واوی
ماوه‌ی ژیان به‌سنده دهکات که یه کجاری به دهستی بهینین.

لاوی ناحهز و خریلانه له گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی زیت کردبووه، گوتی: «
به‌ئێ، کاکێ خۆم! به‌سنده دهکات، ته‌نانهت سه‌روز یادیشه.»

ئه‌و لاوه‌ی له‌سه‌ر سه‌فه‌ره، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خه‌یال هه‌لیگرتبوو و به‌ چاوی
په‌ر له‌ دلسۆزییه‌وه له‌ هاوڕیکه‌ی ده‌روانی، گوتی: «بۆ نابێ خۆشه‌ویستی
که‌سیک له‌ دلماندا بێ؟ به‌ئێ، بۆ ده‌بێ خۆشویستن تاوان بێ! ئه‌وین گوی به
فه‌رمان نادا و سنوور ناناسی، نا، خۆشه‌ویست بوون، جوړیک چاره‌په‌شییه،
ئه‌وه‌په‌ری به‌دبه‌ختیه‌ی کاتیک مرۆف هه‌ست ده‌کا له‌بری ئه‌و خزمه‌ته‌ی پێی
کراوه هه‌یچ خزمه‌تیکی له‌ ده‌ست نه‌هاتووه و نه‌یکردووه. ئاخ خودایه گیان!»

پاشان به‌ ناھومیدی ده‌ستیکی هه‌لته‌کاند و گوتی: «خۆزگه هه‌موو ئه‌وانه
هۆکارێکیان بووبووايه. به‌لام مه‌سه‌له‌که به‌ پێچه‌وانه‌یه، هه‌موو ئه‌وانه له
خۆوه ڤوو ده‌دن، به‌بێ ئه‌وه‌ی ده‌ستمان تیندا هه‌بێ. به‌راستی ده‌توانم بلیم
من ئه‌م هه‌ست و سۆزهم دزیوه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا ئه‌مه شتیکه که تۆ بیری لی
ده‌که‌یته‌وه. مه‌ئێ، نا، تۆ ده‌بوو له‌ بیری ئه‌وه‌دا بێ. ده‌ی باشه، ئیستا چه‌ز
ده‌که‌م باوه‌رم پێ بکه‌ی له‌ نیوان ته‌واوی ئه‌و گه‌وجیتی و ئاکاره ناحه‌زانه‌دا
که له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌ندا ئه‌نجام داوه، ئه‌مه‌یان ته‌نیا کرده‌وه‌یه‌که که لی
په‌شیمان نیم و ناشتوانم لی په‌شیمان بم. نه له‌ سه‌ره‌تادا و نه له‌ ئاکامیشه‌دا
من نه به‌ ئه‌وم گوتوووه نه به‌ خۆم. هه‌میشه‌ش ئه‌و هه‌سته‌م هه‌بووه:
وه‌لحاسل ئیستا ئه‌وم زۆر خۆشده‌وئ... پاشان بۆم ده‌رکه‌وت ئه‌و قسه‌یه‌ش
خۆی درۆیه‌ک بووه، ئه‌ویش درۆیه‌کی نه‌خوازاو، دیاره خۆشه‌ویستیش به‌و
شی‌وه‌یه نابێ، وانیه‌؟ منیش نه‌مده‌توانی بچمه‌ پێشتره‌وه، ئه‌و، چۆته
پێشتره‌وه. بلی تاوانی من بێ؟ ئه‌گه‌ر نه‌متوانیوه، خه‌تای من چی بووه؟»

هاوڕیکه‌ی بۆ ئه‌وه‌ی خه‌وه‌که‌ی بره‌وئ، جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و گوتی:
«کۆره له‌ سه‌ری مه‌ڤۆ، ئیتر هه‌ر گۆیشی مه‌ده‌یه! ئه‌وه‌ی ڤوون و ئاشکرایه

ئەو ھەيە كە تۆ ھېشتا ئاشق نەبووی و ھەر ناشزانی مانای ئەشق و
خۆشەویستی چییە!»

لاویك كە كەلپۆسى نوپی لە بەردا بوو، دەیویست دیسان شتیک بلی،
ھەردوو دەستی بە لاجە سەریەو ھە گرت بەلام نەیتوانی ئەو ھە لە دلیدایە
دەبیرئ.

- ئاشق نەبووم!.... بەلئ، وایە. من ھېشتا ئاشق نەبووم، بەلام بە ئاواتەو ھەم
ئاشق یم، ئاواتیک كە زۆر گەورە ھە و لەویش گەورە و بەھیزتر ھەر نابئ.
لەگەل ئەو ھەشدا یانی ئەشقیکی ئەوتۆ بوونی ھە ھە و ھەموو شتیک بە
ناتەواوی دەمینیتەو ھە؟ وەلحاسل من زۆر بە توندی خۆم تووشی گرفت و
ئالۆزی کردوو ھە. بەلام ئیستا ھەموو شتیک کوتایی ھاتوو ھە. ھەق بە تۆیە؛
منیش پیم وایە ژیانیکی نوئ خەریكە دەست پئ دەکا.

ئەو لاو ھە لەسەر کورسییەكە وەنەوزی دەدا و یاریی بە زنجیری
كاتۆمیرەكە دەکرد گوتی: «ژیانیکی نوئ كە دیسان تییدا تووشی
سەرلی شیواوی دەبی.»

بەلام ئەو لاو ھە كە لە سەر سەفەر بوو، ئەم وتەییە نەبیست و درێژە
بە قسەکانی دا:

- من بۆ ئەم سەفەرەم لە لایەك بە داخو ھەم، لە لایەكیشەو ھە رازیم. بۆچی
بە داخەم؟ خۆشم نازانم!

پاشان سەبارەت بە ئەو دەستی كە بە قسە كردن، بی ئەو ھە ئاگادار بی
خەلك وەك ئەو بییر لەو مەسەلەییە ناكەنەو ھە و ھۆگریشی نین. مرۆف
ھیچ كات بە رادە ھە کاتی شادی و پلەزیقان و دلخۆشی، خۆپەرست نییە. لەو
جۆرە كاتەدا پپی وایە لە دنیادا ھیچ شتیک لە ئەو جوانتر و سەرنج راکیشتر
نییە.

لەو كاتەدا نۆكەرێكی لاو كە بەلتهییەكی جاوی لە بەردا بوو و پشتمینیکی لە
پشتمی بەستبوو، خۆی كەرد بە ژووریدا و گوتی:

- دیمتری ئاندریئیچ، تەتەر پەلەیه تی و لەو زیاتر ماتل نابێ! عارەبانە لە کاتژمێر یازدەوێ لێرە راوەستاوە و ئیستا کاتژمێر چوارە. دیمتری ئاندریئیچ چاویکی لە ژانۆی نوکەری خۆی کرد. لە پشتینەکەیی و لە پۆستالەکانی و لە چاوە خەوالووەکانیدا دەنگی ژیانیکی نوێی دەبیست، ژیانیک کە لێورژ بوو لە ئازار و بێ بەشی و چالاک. لەگەڵ ئەوێ بوو یەکیک لەو ئاغزوونانە دەگەرا کە داینەخستبوو، گوتی: «لە راستیدا... خوداحافیز!»

لەگەڵ ئەوێشدا کە داویان لێ کردبوو پاداشیکی تازە بدات بە تەتەرەکە، کلاوێ بێ شەپکەکەیی لە سەری کرد و لە چەقی ژوورەکەدا راوەستا؛ جاریک دوو جار یەکتریان ماچ کرد، تۆزی راوەستان و بوو جاری سێهەم یەکتریان ماچ کرد. ئەو لاوێ کە لپۆسە تازەکەیی لە بەردا بوو، هات بوو لای میزەکە، پیکیکی هەلدا و دەستی هاوێی خریلانە ناشیرینەکەیی خۆی گرت و سوور هەلگەرا.

- نا، من هەرچۆنیک بێ پێی دەلێم. من دەبێ لەگەڵ تۆ راست و پەوان بـم. هەر دەبێ واش بـم چونکە زۆرم خۆش دەوێ... کەوا یە تۆ ئەوت خۆش دەوێ؟ من هەمیشە بیرم لەوێ کردۆتەو... وا نییە؟ ئەوێ دیکەیان بە بزەیه کی زۆر میهرەبانترەوێ گوتی:
- بە لێ وایە.
- یان پەنگە...

لەو کاتەدا پێشخزمەتی رستوران کە وەنەوزی دەدا و دوایین قسەیی ئەو دوو هاوێیەیی بیستبوو، لە خۆی پرسیی: «بوو ئەو پیاوانە هەمیشە مەسەلە یەک دووپات دەکەنەو؟» گوتی:

- ببورن، من دەبێ مۆمەکان بکوژینمەو. کێ حیسابە کەم دەدات؟ چونکە لە پێشدا زانیبووی کێ پارە دەدا، پرووی لە پیاوێ کە لەگەتە کە کرد و گوتی: «حیسابی دەکەن؟» کابرای کە لەگەت گوتی: «بە لێ، چەندە یە؟»

- بیست و شەش رۆبل.

کابرا تۆزۈشكی بیر كردهوه، بەلام هیچی نەگوت و سیایی حیسابەكەى لە
گیرفانی ئاخنى.

دوو كەسەكەى دیکە درێژەیان بە قسەكانیان دا.

لاوه خریلانە و ناهەزەكە بە روانینیكى دلۆقاناوە گوتى: «خوداحافیز،
تۆ زۆر كۆرى چاكى!»

هەردووکیان فرمیسك لە چاویاندا قەتیس ما. پێكەووە هاتنە دەرى، لە سەر
قالدرمەكان راوەستان.

مسافیرەكە روى لە لاه كەلەگەتەكە كرد و لەگەل ئەویدا سوور
هەلگەرابوو، گوتى: «هاورپى، تۆ حیسابەكەى شەوالیە بدە و لەسەر من
بینوسە.»

ئەوى دیکەیان لەگەل ئەوێ خەرىكى لە دەست كردنى دەستەوانەكانى
بوو، وەلامى داىووە: «باشە، باش!»

كاتێك گەیشتنە سەر قالدرمەكان بىئختیار گوتیشى: «من چەندە ئێرەى
بەو حال و ئاكارەى تۆ دەبەم.»

مسافیر سواری عارەبانەكە بوو، كورتەكى كەلپۆسى لە خۆى پێچا و
گوتى: «زۆر چاكە، یاللا، با برۆین!» تۆزێك كشا دواو، بۆ ئەوێ جى بۆ
ئەو كەسە بكاتەووە كە خەمى بۆ دەخوا، دەنگى دەلەرزى.

ئەوى دیکەیان گوتى: «خوداحافیز، میتیا، خودا ئاگادارت بى...» تەنیا
ئاواتى ئەو، رۆیشتنى هەرچى زووترى مسافیرەكە بوو، هەربۆیە بۆ
بەرى كردنى هیچ دۆعاىەكى نەكرد.

هەردووکیان بۆ ساتێك بیدەنگ بوون. دیسان یەكێكى تر گوتى:
«خوداحافیز!»

كەسێك گوتى: «عارەبانەچى، لیخوڕە!» عارەبانەى پۆستە كەوتە رى.
یەكێك لە هاوریكان هەرای كرد:

۲ سووكەلە ناوى خۆمانەى دیمیترییە.

- ئىلئازار، عارەبانەكەى من!

فایتوونەوانى عارەبانەى كرى و ھىلىنگە تايىبەتەكان، كەوتنە جموجۆل، شەققەى خەپزەن ھەستا و ھەوسارەكانيان شل كرد.

فەيتوونى نيوہ بەستوو، سىنگى بەفرى شەق كرد و ھاتە پىشى. يەككە لە و لاوانەى ئامادەى سەفەر بوو، گوتى: «ئەمە ئۇلىنىنە، زور كورپكى باشە! بەلام خەيالكى قورە، پياو بچى بۆ قەفقاز، ئەويش وەك قوتابىي فىرگەى سەربازى! تو سبەى شەو لە باشگا شيو دەخوى؟»
- بەلى.

پاشان لىك دوور كەوتنەوہ. موسافىرەكە لە نىو كورتەكە كەلپۆسەكەيدا ھەستى بە گەرما دەكرد. لە تەختى عارەبانەكەدا دانىشت. قوچەى كورتەكەكەى بە تەواوى كردهوہ. تروئىكا بە شيوەيەكى نارپك و ھەلبەز دابەز لە كۆلانكى تارىكەوہ بۆ كۆلانكى تر دەرويشت، بە بەردەرگای مالانىكدا دەرويشت كە مسافىرەكە تا ئىستا چاوى پىيان نەكەوتبوو. ئۇلىنىن پىي و بوو تەنيا مسافىرەكان بەو كۆلانانەدا تىدەپەرن. تارىكى و پەژارە تەواوى ولاتى داگرتبوو و بىدەنگى بالى بە سەر شارەكەدا كىشابوو، رۆحى ليورپىژ بوو لە بىرەوہرى و ئەشق و خەفەت و فرمىسكى ھىوا، كە ئەو حالەش ھەناسەى سوار دەكرد....

دوو

«من ئاشقم! من ههتا رادهى شىتى ئاشقم! ئاخ چ خه لکىكى باشن، چ خه لکىكى رىکوپىک!» ئۆلینين ئه و شانەى له بهر خۆیه وه دووپات ده کرده وه و هەزى ده کرد بگرى. به لام بۆ فرمىسک له چاوى هه لهنه ده وه رى؟ ئه و خه لکه باشانه كى بوون؟ چ كه سىكى تا ئه و رادهيه خۆشده ويست؟ به هيچ جورىك ئه و مه سه له يه ي بۆ نه ده چۆ وه سه ر يه ك. جاروبار سه رنجى مالىكى دها و له وهى كه ئه و ماله به و شيوه سه يره بينا كراوه، تووشى سه رسوورمان ده بوو، هيندى جارىش كه ته ته ر و ژانوى نۆكه رى تا ئه و رادهيه نامۆ ده هاته بهرچا و و له په ناي خۆيدا ده يدین كه له گه ل ئه و كه ندوله ندى رىگا رايان ده تلە كىنى، له گه ل ئه ودا به سواری ئه سى توندا ئۆ رىگا ده برن، ئه و ئه سپانه ي كه به سىنگى زوقم لى نىشتوو وه رچه ده شكىن و تروئىكا به دواى خۆياندا راده كىشن. ئه و ديسان ده يگوت: «ئاخ هاو رپىيانى خۆشه ويست! چه نده م خۆشده وين!» ته نانه ت جارىك ده نگی هه لبرى: «بژى! برا قۆ!» هه رله گه ل ده ربرىنى ئه و وشه يه خۆى سه رى له خۆى سوورما و له خۆى پرسى: «به راستى بلوى سه رخۆش بووىتم؟» له راستىدا ئه و به ته نيا نزىكه ي دوو بتلى شه راب خوار دبووه، به لام ته نيا شه راب نه بوو كه تا ئه و رادهيه شوينى له سه ر ئۆلینين دانابوو. ئه و ته واوى ئه م قسانه ي وه بىر ده هاتنه وه كه پىنى وا بوو سادقانه و به شيوه يه كى رواله تى و به هه لكه وت پىيان گوتبوو. ئه و ده ست گوشين و روانين و بىده نگی و زايه له ي ئه و ده نگی كه كاتى سواربوونى عاره بانه كه پىنى گوتبوو: «خودا حافىز مىتيا!» هه مووى وه بىر ها تبووه. ئه و راستى و يه كره نگیه لى برا وانه يه ي تايه تى خۆى وه بىر ده هاته وه و هه موو ئه وانه بۆ ئه و خه م و دلته نگیه كيان پىوه بوو. بهر له

وهرې كه وتن، ته نيا هاورپټيان و خزموكهس و خهلكى ئاسايى نه بوون كه ويدهچو هه موويان له ناکاو روجه كه يان بوى تليسابيټه وه و خوښه ويستی خويان بۇ دهربرپيې، به لكوو كه سانى دژواز و ره قبيش ويدهچو وهك كاتى دان پيانانى بهر له مهرگ، به باوهشى ئاواله وه به رهو پيرى هاتبيتن و دهستى ناشتريان بۇ دريژ كردي. ئه و له دلى خويدا پيې وابوو: «رهنگه ئيتر نه توانم له قه فقاڙ بگه ريمه وه.» ههروهها به خه ياليدا هات كه ئه و هاورپټيانى خوئى و كه سيكى ديكهى خوشدهوي و زورى دل به خوئى سووتا.

به لام ئه وه خوښه ويستی نه بوو كه رڅوئى ئه وي تا ئه و رادهيه خه مبار و ئالوز كرديو و نه يده توانى به سهر زمانى خويدا زال بيت و خو له دهربرپيى قسه ي بى مانا بيويرى و ته نانهت ئه وينى ژنيكيش ئه وي تووشى ئه و په شنيواوييه نه كرديو. (ئه و قهت ئاشق نه بوو) جوړيك ههستى خو په رستى، ههستىكى به تين و پر له هيو، ئه وينىكى نوئى سه بارهت به و شته ي له رڅوئى ئه ودا جوان و دلگر بوو (ههروهها وا ديار بوو له ناخى ئه ودا جگه له چاكه و جوانى، هيچ شتيكى تر بوونى نه بوو). فرميسكى پي دهرشت و واى لى ده كرد و پينه بكات و وشه ي بى و اتا دهربري.

ئولينين لاويك بوو كه له هيچ به شيكدا خوئندنى ته واو نه كرديو، له هيچ كوئى دهستى له رهش و سپى نه دابوو. (ته نيا هوگرييه كى وشك و رواله تى بۇ كاروبارى كومه لايه تى هه بوو، كه ئه ويش مه علووم نه بوو چييه). ئه و نيوه ي سامانه كه ي خوئى به فيرڅو دابوو، ئه و، هه تا ته مهنى بيست و چوار سالان هيچ ريگايه كى بۇ خوئى هه لنه بژاردبوو و دهستى بۇ هيچ كاريك نه برديو. ئه و، راست ئه و شته بوو كه له كوړى لاوان و خوش رابوئيرانى موښكوډا به «پياوى هه رزه كار» به ناوبانگه.

له ته مهنى هه ژده سالييه وه ئولينين ئازاد بووبوو، راست وهك كورپكى خانه دان و ساماندارى ئه م سه دهيه، كه له ته مهنى ميرمندا ليدا دايك و باوكى له دهست بدات، بويه به كه يفى خوئى رايده دا و هيچ بهرگير هه وهيه كى نه بوو. ئه و دهيتوانى هه موو كاريك بكات و پيوستى به هيچ شتيك نه بوو. ئه و، هيچ

شتىكى بە لاوہ گرىنگ نەبوو و گوۋى بە بوون و نەبوون نەدەدا. نە بنەمالەى ھەبوو، نە ولات؛ نە بىر و باوہرى ھەبوو نە ھەستى بە بەرپرسايەتى دەکرد. ئەو، برواى بە ھىچ شتىك نەبوو و ھىچىشى لە ھىچ كەس قەبوول نەدەکرد. بەلام لەگەل ئەوہى دانووى لەگەل ھىچ كەس نەدەكولا و لە ھەموو كەس و شتىك نارازى بوو، كورپىكى رووگرژ و لەش داگىراو و بە پرتە و بۆلە نەبوو؛ بە پىچەوانە، ئەو، ھەمىشە ھۆگرى شتىك بوو. ئەو لە سەر ئەم باوہرە بوو كە ئەشق بوونى نىيە و ھەر جارىك كە لەگەل ژنىكى شوخوشەنگ بەرھەر و بو دەبوو، ھالى تىك دەچوو. لە مېژ بوو دەيزانى كە پلەوپايە و شانازى جوړىك گەوجىتى و خۆھەلخەلە تاندنە، بەلام كاتىك لە كوړى سەما و ھەلپەركىدا شازادە سىرژ دەھات بۆ لای و قسەى خۆش و دنەدەرانى بۆ دەکرد و ئافەرىنى پى دەگوت، ئەو بە پىچەوانەى بىروباوہرى خۆى، زۆرى چىژ و ھەردەگرت و دەگەشايەوہ. بەلام ئەو زۆرى گوۋى بەو شتانەش نەدەدا و لە بەرچاوى نەدەگرتن، مەگىن تا رادەيەك كە تووشى ھەر ھەست بوونى نەكات و نەكەويتە ژىر بارى مەتەوہ. ھىندى جار كە واى لە دەھات ئاشقى كەسىك بىت يان خەرىك بوو دللى بدورينى، تووشى ئازار و مەملانى دەبوو، مەملانىيەكى خوړپىيانەى لەگەل ژيان ھەست پى دەکرد. بە شىوہى خۇماك و بە خىرايى ھۆگرى خۆى لەگەل ئەو ھەستە يان ئەو مەسەلەيە دەپچراند و ھەولى دەدا ئازادى خۆى بە دەست بەيىتەوہ. بەم شىوہى بوو كە لەگەل ژيانى كۆمەلایەتى و ھەلسوكەوت لەگەل خەلك و پراگەيشتن بە مال و سامانەكەى و مۇسىقا كە سەردەمىك پى و ابوو وا چاكە خۆى بۆ تەرخان بكات و تەنەت پى بنىتە دىناى ئەشقەوہ كە ھىچ بروايەكى پى نەبوو. ئەو لە خۆى دەپرسى ئەم ھەموو توانا و وزەيەى گەنجىتى كە مروڤ لە ژيانىدا تەنيا جارىك دەستەبەرى دەكات، چۆنى بە كار بەيىتى؟ دەبى ئەو وزەيە لە رىگاي ھونەرە جوانەكاندا سەرف بكات يان لە رىگاي زانست و ئەويندا، يان لە رىگاي كەردەوہى چالاكانەدا؟ ئەم وزەى گەنجىتىيە نەك ھەر وزەى ھۆش و دل و فىربوونە، بەلكوو توانايىيەكە كە قەت قەت جارىكى تر و دەست

نایه ته وه، توانایی یه ک که ته نیا جار یک به مروّف ددری تا کوو ئه وهی له
 خوی ده خوازی، هه رچوئیک بخوازی و له ته واوی دنیادا هه رچییه ک که
 هه زی لیه تی، دروستی بکات. راسته که سانیک هه ن که به ری له و تاسه و
 هه ز و توانایی یه ن و له گه ل پینانه نیو ژیانه وه، یه که م هه ل که بویان
 هه لده که وی، ده یقوزنه وه و نه جیبانه هه تا کوئایی ژیان، له و شوینه دا
 راده وهستن، به لام ئولینین له وجودی خویدا به چروپری ههستی به بوونی
 ئه م خودا به هیزه ی گهنجیتی ده کرد و ئه م چیبیه تییه ده بوو به ئاواتیک،
 ده بوو به ته نیا بیریک بو ویستن و ئه نجام دان، هه روه ها کویرانه خو فریدانه
 نیو چالیک بی بنه وه، به بی ئه وهی بزانی بو کئ و بو چی ئه و کاره ده کات.
 ئه و له ناخی خویدا به باشی له و وزه یه ده گه یشت و به وه له خو بایی بوو،
 به بی ئه وهی بشزانی بوچی، زوری لی رازی بوو. هه تا ئه م کاته ئه و جگه له
 خوی هیچ که سی خوش نه ویستبوو، جگه له وهش هیچی تری پی نه ده کرا.
 چونکه له وجودی خویدا جگه له چاکه، هیچی دیکه ی نه ده دی و هیشتا
 ده رفه تی له ده ست دانی خه یاله کانی خوی نه بوو. کاتیک مؤسکووی
 به جی هیشت، خوی به به خته وهر ده زانی که کوریک گهنج بیر له هه له کانی
 رابردووی خوی ده کاته وه و له ناکاو به خوی ده لی: «نا، من نه مده ویست
 ئاوی لی بی.» ئولینین به خوی گوت که ته واوی کرده وه کانی رابردوو به
 ریکه وت بووه و هیچ گرینگایه تییه کیان نه بووه، پیشتر نه ویستوو ژیانیک
 نه جیبانه ی هه بی؛ به لام ئیستا به دورکه وتنه وه له مؤسکو، ژیانیک نوئ
 ده ست پی ده کا که له ودا ئیتر ئه م هه له و په شیمانیا نه روو ناده ن و به
 دلنایی یه وه له گه ل به خته وه ری دهسته ملان ده بی.

زور جار له گه شته دریزخایه نه کاندرا روو ده دا که له ماوه ی دوو یان سی
 مه زلی سه ره تادا، مروّف هه روا خه یالی له و شوینه یه که لیی دابراوه. دوا ی
 ئه وه زور زوو و له گه ل روژ کردنه وه ی یه که م شه وی غه ربیایه تی، ئه م
 خه یالانه به ره و شوینی نیشته جی بوونی ده گویریته وه و له وی مسافیر

بالەخانەيەك لە سەر بۆشايى ساز دەكات؛ بۆ ئۆلئىنن راست بەو شىۋەيە بو.

لە دەرەوھى شار، لە كاتى تىپەرىن لەو دەشت و مەزرا پر لە بەفر و پچە نەشكاوانە، دلى كرايەوھە كە لەو دەشتە چۆلەدا بە تەنيايە. پاشان كەلپۆسەكەي لە خۆي پىچا و خۆي لە سووچى دواوھى عارەبانەكە پەستاوت. ئوقرەي گرت و خەويكى ئارام بالى بە سەردا كىشا. مائاوايى كردنى ھاورپىكانى زۆرى دلتنەنگ كردبوو، تەواوي ماوھى زستان كە لە مۆسكۆ رايبوردبوو، وەبىرى ھاتەوھ و وىنەكانى ئەو رابردووه كە خەيال و سەركۆنەي گرینگ و جۆراوجۆر لىي دەشيواند، بى ئىختيار خۆيان لە مېشكى دەھالاند و لە زەينيدا زەق دەبوونەوھ.

ئەو، پاشان ھاورپىيەكى خۆي وەبىر ھاتەوھە كە بەرپىي كردبوو و پىكەوھە سەبارەت بە پىئوھندىي نىوان ئەو و كچىك دوابوون. ئەو كچە زەنگىن و دەولەمەند بوو. ئۆلئىنن لەبەر خۆيەوھە بىرى دەكردەوھ: «چۆن دەكرى ھاورپىكەي من ئەو كچەي خۆش بوئ؟ چونكە ئەو كچە حەز لە من دەكات!» گومان و دردۆنگى لە خەياليدا رەگاژۆي دەكرد. پاشان بە خۆي گوت: «ئەو خەلكە چەندە ناپاكن، كاتىك پىاو بىرى لى دەكاتەوھ... بەلام لە راستيدا بۆچى من تا ئىستا ئاشق نەبووم؟ ھەموو خەلكى پىم دەلئىن ئاشق نەبووم، بلىي رۆحى من وەك رۆحى ئازەلئىك وابى؟» پاشان دل دۆراوېيەكانى خۆي وەبىر ھاتەوھ، كە شەوانە لەبەر شۆقى چرا لەگەل خوشكى يەكئىك لە ھاورپىكانى دادەنىشت و خۆشەويستى تووشى دلەكوتەي دەكرد. شۆقى چراكە پەنجەي نەرم و دلرپئىن و لىو و چەنەي جوان و سىپىوسۆلى ئەوى رووناك دەكردەوھ و سات بە سات زياتر ئاشقى دەبوو. بۆيە قسەوباسى دوور و درىژ و خەم و كىشەي ژيان و شەرم وشكۆ و ھەستى تاوان كە ناخ و رۆحى داگرتبوو ھەمووى تىكرا وەبىر دەھاتەوھ. دەنگىك بەردەوام لە دەروونيدا دووپات دەبۆوھ: «نا، وا نەبوو، لە راستيدا بەو جۆرەش نەبوو!» پاشان دىمەنى بار و سەماي مازوركا لەگەل شۆخەكىژى وەبىر ھاتەوھ و لە

دلی خویدا بیرى كردهوه: «ئەو شەوہ چەندە ئاشق بووم، چەندەش بەختەوہر بووم! بەیانى پوژى دوایىش كاتىك لە خەو ھەستام و ھەستم كرد ئازادم، رق و قىن چەندەى گوشار بۆ پوحم ھىنا و ئازارى دام! كەوايە دەبى بلىم ئەوین پووم تىناكا و قەت دەست و پىم نابەستى؟- دىسان درىژەى بە بىر كەردنەوہكەى دا: «نا، ئەوین بۆ مروڤ پىويست نىيە! كەوايە ژنە جوانەكەى جىرانمان كە بە من و دۆبروین و مارشالى خانەدانى دەگوت ئەستىرەكانى خۆش دەوئى، ئەویش ئەوین نەبووہ.» ئىستا خەرىكى وەبىر ھىنانەوہى چالاكىيەكانى شوینى ژيانى خۆى بووہ و لەویش لەو بىرەوہرىيانەدا ھىچ جۆرە ھەز و ھىوايەك نەبوو كە چىژى شادى پى بەخشى. بىرى دەكر دەوہ: «بلى ئەوان سەبارەت بە سەفەرەكەى من زۆر بدوین؟» «ئەوان» كىن؟ نازانى. پاشان لە ناكاو بىرىك بە زەينىدا ھات، نىوچاوانى تىكنا و ھەر ئەو ھەش بووہ ھۆى ئەوہى دەنگىكى سەير لە لىوى بىتە دەرى. ئەم بابەتەش ئاغای كاپىل و شەش سەد و ھەفتا و ھەشت رۆبل كە بە بەرگدرووہكەى خۆى قەرزدارە، ھەر لەو كاتەدا ئەو وشانەى وەبىر دىتەوہ كە بۆ پارانەوہ و تكا بە بەرگدرووہكەى دەگوت تاكوو سالىكى دىكەى دەست لى راگرى و ھەر و ھەھا قەلافەتى توورە و دىدۆنگى كابراى بەرگدرووى ھىنايە بەرچاوى خۆى. ھەر لەو كاتەدا چاوىك دەقرتىنى و ھەول دەدا خەيالىكى تال لە مېشكى خۆى دوور بخاتەوہ و دەلى: «ئاخ، خودايە گيان، خودايە گيان!» پاشان بىرى فرى بۆ لای ئەو كچە جوانەى كە كاتى مالتاوايى باسيان كەردبوو، لە دلى خویدا دەلى: «لەگەل ئەو ھەشدا ئەو منى خۆش دەوئى! بەلى ئەگەر من زەماوەندم لەگەل بكردایە، ئىستا ئەو ھەموو قەرز و قوڵەيەم لە كوڵ كەوتبوو، لە كاتىكدا ئىستا پارەيەكى زۆر بە واسىلوڤ قەرزدارم.» ھەر لەو كاتەدا دوایىن شەوى قومارى لەگەل واسىلوڤ وەبىر ھاتەوہ كە لە باشگا كەردبوويان و ئەو شەوہ كچەش لە باشگا كە بوو و لە بەرچاوى ئەو زۆر خويپى و سووكوچرووكانە داواى لە واسىلوڤ كەردبوو دىسان يارى لەگەل بكات و ئەویش زۆر بى موبالاتانە

دهستی به پرویه وه نابوو. «سالیك دهست پیوه دهگرم و تهواوی ئه و قهرزانه ددهمه وه. قورمدا به چاوی هه موو ئه و که سانه دا!...» له گهل ئه وه شدا که به خه یال خوی ئاسوده کردوه، دهست دهکات به بژاردنی ئه و قهرزانه ی له سه ریه تی و کاتی دانه وه یان و گوژمه یه ک که ده توانی بیداته وه: «داخ ئه وه یه من قه تم قهرزی مۆریل له کوئل ناکه وی و پاچرای ریستورانی شه والیه ش له ولاره راهه ستی.»

هه ره له وه دمه دا بییری له شه ویك ده کرده وه که ئه و قوره ی بوخوی گرتبووه و که وتبووه ژیر باری قهرز. له وه شه وه دا کوپیکی باده نوشی له گهل ئورکیسترای قهرجه کان پیکه اتبوو که به پیوه به ره کانیشی هاوپی پترزبورگ بوون: ئه لکساندر ب.... ئاجوودان و شازاده و... هه روه ها پیره پیاویکی خانه دان و ناوبه دهره وه پاشان بییری کرده وه: «ئو ئاغایانه بو ئه وه نده له خورازی و قوره ده ماخن؟ بوچی ئه وان کوپیکی تایبه ت پیکدینن که به بروای خویان ئه ندام بوون له و کوپانه دا بو خه لکی ده بی زور جیی شانازی بی؟ یانی به هوئی ئه وه یه که ئه وان ئاجوودانن؟ به لام ئه وه جیی داخه که ئه وان چه نده خه لک به گیل و گه مژه ده زانن! به لام من چاکم دا به گورچوویاندا که هیچ هوگریه کم پیمان نییه و قهت چه ز ناکه م لیمان نزیک بم. سه ره رای ئه وه ش پیموایه ئاندریتی موباشر زور قه لس ده بی کاتیک بیستی من سه رم خستوته سه ر پیاویکی وه ک ئه لکساندر ب.... سه ره ه نگ و ئاجوودانی ئه علاحه زره ت و دم به دمهم له گهلدا کردوه... ئه و شه وه هیچ کهس به قهت منی پیکی شه راب هه لئه دا؛ من ئاوازیکی نویم فییری قهرجه کان کرد و هه موو گویمان بو راگرت. له خورا هیندی گه وجیتیم نواند، به لام ئه وه نابیته هوئی ئه وه ی که من کوپیکی باش نه بم.»

له مه زلی سیهه م، کازیوه ی به یان ئولینینی غافلگیر کرد. چایی خواریده وه و له گهل ژانو جیوبان و جانتاکانیان ریکوپیک کرد، پاشان زور سه نگین و به ئارامی له نیوه راستی عاره بانه که دا دانیشته. به باشی دهیزانی جیگای هه رشتیک کوئییه، پاره له کوئییه و چه نده یه، پسووله ی بلیتی عاره بانه و

رهسیدی پۆستچی، هه‌موو ئه‌وانه هینده به لایه‌وه ئاسانیان ده‌نواند که شادی له دلی گه‌را و ئه‌م سه‌فه‌ره دوور و درییژهی وه‌ک گه‌شتیکی خو‌ش و به‌رده‌وام ده‌هاته به‌رچاو.

هه‌ر له قاولتوونه‌وه هه‌تا نیوه‌رۆ سه‌رقالی حیساب و کیتاب بوو: چه‌ند فه‌رسه‌خیان ریگا بریوه، هه‌تا یه‌که‌م مه‌زل، چه‌ند فه‌رسه‌خی ماوه، مه‌ودای گه‌یشتن به یه‌که‌م شار چه‌نده‌یه، ده‌بی چه‌ند فه‌رسه‌خی دیکه ریگا بېرن تا‌کوو بگه‌نه یه‌که‌م شوینی وچان‌گرتن و پشوودان، هه‌تا کاتی چایی عه‌سرۆژه ده‌بی چه‌نده ریگا بېرن، هه‌تا گه‌یشتنه ئیستاو‌رۆپیل چه‌نده‌یان ریگا ماوه، سه‌رجه‌م مه‌ودای ریگای سه‌فه‌ره‌که‌یان چه‌ند فه‌رسه‌خه و چه‌نده‌یان بریوه و چه‌ندی ماوه. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بیری ده‌کرده‌وه چه‌نده له‌و پارهی ده‌بی بو‌ قه‌رزو‌قۆله‌ دابنی و چه‌نده له‌ دا‌هاتی مانگانه‌ی ده‌بی بو‌ خه‌رجی له به‌رچاو بگری. لای ئیواره، دوا‌ی خوارده‌وه‌ی چایی عه‌سرۆژه حیسابی کرد که هه‌تا گه‌یشتنه ئیستاو‌رۆپیل له یازده فه‌رسه‌خی ریگا هه‌وت فه‌رسه‌خیان ماوه و قه‌رزه‌کانی له دوا‌ی هه‌وت مانگ، ده‌بی یه‌ک له هه‌شتی ته‌واوی دا‌هاته‌که‌ی خو‌ی بو‌ ته‌رخان بکات. ورده‌ورده هێ‌ور بو‌وه و پوو‌پۆشه‌که‌ی له خو‌ی پێ‌چا و له نیوه‌پاستی عاره‌بان‌دا تخیل بوو و خه‌وی لی‌که‌هوت. خه‌یاله‌کانی ئیستا به‌ره‌و دا‌هاتوو فری‌بوون و له قه‌ف‌قاز ده‌سوورانه‌وه. ته‌واوی خولیا‌کانی دا‌هاتووی له‌گه‌ل وینه‌ی «ئامالات‌به‌گ»، ژنانی چیرکس، کو‌یستانه‌کان، شیو و دۆل، سی‌لاوی به‌ته‌وژم و مه‌ترسی ئاو‌یته بو‌بوون. هه‌موو ئه‌مانه لی‌ل و ته‌م‌ومژاوی بوون؛ به‌لام شانازی هه‌ل‌خه‌له‌تینه‌ر و هه‌په‌شه‌ی مه‌رگ، مه‌زه و تامی ئه‌و دا‌هاتووه‌ن. هیندی جار به بو‌یریه‌کی بی‌وینه و وزه‌ی سه‌رسووریه‌نه‌ر دلی تا‌قمیکی زۆر له ده‌شته‌وانانی ده‌رفاند و ده‌یکردنه لایه‌نگری خو‌ی؛ بری‌جاریش خو‌ی ده‌بووه ده‌شته‌وان و چیان‌شین و شان به‌شانی ئه‌و خه‌ل‌که‌ خه‌باتی ده‌کرد و له هه‌م‌به‌ر پوو‌سه‌کاندا به‌رگری له سه‌ره‌خو‌یی خو‌ی ده‌کرد. کاتی‌ک ورده‌کارییه‌کان له به‌رچاوی زه‌ق ده‌بوونه‌وه، له‌و نی‌وانه‌دا دۆست و

ناسیوانی کۆنی مۆسکۆی دەدی. ئەلکساندر ب... له نیو ئەواندا بوو و هیندی جار له گەڵ ئەو، هاوڕێی له گەڵ ڕووسەکان یان هاوڕێی له گەڵ چیانشینان شەپری دەکرد. تەنانەت ڕوون نەبوو چۆن ئاغای کاپیئیل که بەرگدروو بوو لەو سەرکەوتنە ی ئەودا بەشداری دەکات. ئەگەر هاوکات له گەڵ ئەو بێر و خەیاڵانە شەرمەزاری و بێهیزی و هەلە سەریان هەلدا، نەیان دەتوانی لە سەر بالی ئەو خەیاڵە شیرینە دایگرن. دیارە لەویش له نیو شاخ و داخ و سیلاو و ژنانی چیرکس و مەترسییەکان، ئەم هەلەنە دووپات نابنەو. خولیا یەکی دیکەش هەیه که له هەمووان شیرینترە و له گەڵ هەموو خەیاڵەکانی ئەو لاوه تیکەڵ دەبێ. ئەم خولیا یە، خولیا و ئەشقی ژنە. لەوێ، له نیو ئەو شاخ و کێوانە، ئەم ژنە له زەینیدا وەکوو ژنیکی خزمەتکاری چیرکس به لەش و لاری لەبار و پرچی درێژ و چاوی شینەو، ڕۆح سووک و گوێ ڕایەڵ دیتە بەرچاوی. ئۆلینین له نیوان ئەو شاخ و کێوانەدا، چاوی به کهوێلێکی هەژارانە دەکەوێ و له بەردەرگای کهوێلە که ئەو چاوە ڕوانییەتی، ئەمیش له گەڵ ئەو هی شەکەت و ماندوو، خویناوی و تۆز لێ نیشتوو، به نیوچاوانی کراوه و شاد به هۆی شانازییەو، دەچێ بۆ لای. ئەم ئاشقانه ماچەکانی و باوهدشی و دەنگه نەرمەکهی و نەرمونیانی و کهوی بوونی ئەو هەست پێ دەکا. ئەو ئافەرته شوخیکی دلرفین و نەخویندەوار، سرک و ناسک و ئاسک ئاسایی یه. له شهوانی درێژی زستاندا فییری خویندنهوه و نووسینی دەکا. ئەو زۆر به هۆش و خاوهن مرخه و به زوویی زانیارییە پێویستەکان فییر دەبێ. بۆ دەبێ وا نەبێ؟ ئەو دەتوانی به ئاسانی زمانە بیانییەکان فییر بێ، دەتوانی شاکارەکانی ئەدەبی فەرەنسا بخوینیتەو و تیی بگا. بۆ وینە دەبێ حەز به خویندنهوهی نۆتردام دۆپاری بکات. ئەو تەنانەت دەتوانی به زمانی فەرەنسی قسە بکات. له کۆر و میوانیدا به قورمساخییەکی سڕوشتییهوه دەتوانی وەکوو خاتوونیکی خانەدان بەشداری بکات. ئەو دەتوانی زۆر به ئاسانی و به توانایی یهکی ئاشقانهوه گۆرانی بلێ. له دلی خۆیدا گوتی: «ئاخ! لهو گەوجیتییه!» ئیستا عارەبانە که یان گەیشته

وئستگه‌یه‌کی پۆست. ده‌بی ئه‌سه‌په‌کان بگۆرن و پارده‌یه‌ک به‌مه‌یت‌ه‌ری ئه‌سه‌په‌کان بده‌ن. به‌لام سه‌رله‌نوئ بی‌ر و خه‌یالی گه‌وجانه‌ که‌ ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر می‌شکی خستبووه‌ گێژنه‌وه‌ و له‌ سه‌ری ده‌رکردبوون، دیسان خۆیان له‌ می‌شکی هالانده‌وه‌. هه‌میسان ژنانی چیرکس و ناوبانگ و شانازی و گه‌رانه‌وه‌ بۆ پرووسیا و نیشانه‌ی ئاجوودان و ژنی دل‌رفین هاتنه‌ به‌رچاوی. دیسان به‌ خۆی گوت: «به‌لام ئه‌شق بوونی نییه‌. کاری خه‌لک هه‌مووی گه‌وجیتیه‌. شه‌ش‌سه‌د و هه‌فتا و هه‌شت رۆبل؟ ولاتی به‌زیویش که‌ بۆ زیاتر له‌ ته‌واوی ماوه‌ی ته‌مه‌ن مال‌وسامانی به‌ من به‌خشیوه‌؟ له‌ راستیدا جوان نییه‌ به‌ ته‌نیایی که‌لک له‌و مال‌وسامانه‌ وه‌رگرم. ده‌بی دابه‌ش کرئ، به‌لام به‌ سه‌ر کیدا؟ شه‌ش‌سه‌د و هه‌فتا و هه‌شت رۆبل بۆ کاپیل، پاشان بزانی چۆن ده‌بی...». ئیستا بی‌ر و خه‌یالی ئالۆز و ته‌م‌ومژاوی خۆیان له‌ می‌شکی هالانده‌بوو و ته‌نیا پرخه‌پرخی گه‌نجان‌ه‌ی ژانۆ بوو که‌ نه‌یده‌هیشته‌ خه‌وی لی‌بکه‌وئ. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ده‌گه‌نه‌ مه‌زلیکی تر و له‌وئ ده‌بی عاره‌بانه‌که‌یان بگۆرن و درێژه‌ به‌ سه‌ره‌فه‌که‌یان بده‌ن.

به‌یانی رۆژی دوا‌یی، دیسان ئه‌و شتانه‌ دووپات بوونه‌وه‌! هه‌ر ئه‌و مه‌زلانه‌ و چایی و گۆرینی ئه‌سپ، قسه‌کردن له‌گه‌ل ژانۆ و خه‌ون و خه‌یالی لی‌ل و وه‌نه‌وزی کاتی عه‌سر و خه‌وی پچرپچری گه‌نجان‌ه‌ له‌ کاتی ریگابرینی شه‌وانه‌دا.

سڀي

ٺٺولينن ههتا زياتر له ږووسيا دوور دهكهوتهوه، بيرهوهريهكائيشي بهو شيويه مهحال دههاته بهرچاوي؛ ههتا زياتر له قهقاز نزيك دهټوه، دلشيشي سووڪتر دهبوو. هيندي جار بيري دهكردهوه: «بو هميشه برؤم و ئيتر نهگهږيمهوه، وهها خؤم ون بكم كه ئيتر خهلك چاويان پيم نهكهويتهوه. ئهم كهسانهئ ليتره دهيانينم، وهك خهلكاني تر ناچن. هيچكاميان من ناناسن، هيچكاميان ناتوانن له مؤسكو، له كوريكدا من بيبينهوه كه سهرداني دهكم، يان سهبارت به رابردووي من شتيك بزائن. لهم كورانهدا هيچكس نازاني من له نيو ئه وخهلكه دا چيم كردوه. » له نيو ئه و بوونهوهره تووره و تؤسانه دا كه له ماوهئ ريكادا دهيدي، جوړيك ههستي نوئ كه ليورپوژ بوو له ږزگاري له ههموو ئه و گرفت و تهنگوچه لهمانهئ له رابردووا تووشي ژياني بووبوو. ئه وخهلكه به هيچ شيويهك هاوشان و هاوشيوهئ ئاشناورؤشناكاني مؤسكوئ نهبوون. ئهم خهلكه ههتا زياتر به رقادا دهچوون، شويتهواري ژيار له نيوياندا كه متر وهبهرچاو دههات و ئهم خؤئ ئازادتر و سهربهستتر دهدي. ئيسټاورؤپيل، كه دهبوو پييدا تيپهري، تووشي دردهسهرئ كرد. تابلؤئ دووكانهكان و تهنانهت ئه و تابلؤيانهئ به زماني فهږنسي نووسرابوون، ئه و خاتوونانهئ له نيو فايټووني گوره و سهږئاوه لادا دانيشټوون و به لاياندا تيدهپهږين، هيلينگهئ كرى كه له گورهپانهكه راوهستابوون، شهقاميكي ږر له دار و سهيرانگايهك، پياويكي بالته له بهر به شاپؤ آيه كه وه له شهقامهكه پهرييهوه و چاوي له مسافيرهكان دهكرد، ههموو ئهوانه ته مي خه ميكيان به سهر دليدا كيشا.

«رەنگە ئەم كەسانە يەككىك لە ھاوپىكەنى من بناسن!» دىسانىش كەتتەۋە بىرى باشگا و بەرگدروو و قومار و ھاۋىشىنەكانى خۆى... بە پىچەۋانە، دواى ئەۋەى لە ئىستاورۇپىل تىپەپىن، بارودۇخەكە زۆر خۇشتىر بوو. ھەموو شتىك لەگەل ئەۋەدا كىۋى و كەۋى نەكراۋ بوون، بەلام جوان و شەپانىيان دەنۋاند. ئۆلىنىن شاد و دلخۇش بوو. ھەموو كازاخەكان و پۇستەچى و بەرپىرسانى پۇست، لە بەرچاۋى، سادە و ساكاريان دەنۋاند و ھىندە لە دلۋە نىك بوون كە دەكرا گالتە و گەپپان لەگەل بكات. كەتتە قسە لە گەلىان، بى ئەۋەى پىۋىست بى لەمەر كاروبارەكانىانەۋە پىرسىارى دەكرد، ھەموو ئەۋان بەشىك لە ئەندامى مرقاىەتى بوون كە ئۆلىنىن بى ئىختىيار خۇشى دەۋىست و دەپپەرەست، ھەموو ئەۋ خەلكەش بە چاۋى رىز و خۇشەۋىستىيەۋە لەۋيان دەروانى و بە ئامىزى گەرم و گورەۋە دەريان گرت. لە ناۋچەى كازاخەكانى دەن، دىسان عارەبانەكەيان بە ھىلىنگەيەك گۆرپىيەۋە؛ دواى ئەۋەى لە ئىستاورۇپىل تىپەپىن، ھەۋا وردەۋردە بەرەۋ گەرمى دەچۋو و ئۆلىنىن پوۋپۇشەكەى لە بەرى داكەند. لىرە بەھار بوو، بەھارىكى خۇش و دلگر كە ئۆلىنىن قەت چاۋەروانى ئەۋەى نەدەكرد. لىرەۋە ئىتر چۋونە دەرى لە گوند بە شەۋدا قەدەغە بوو، لە ئىۋارە بە دواۋە دەپانگوت مەترسىدارە. ژانوۋ وردەۋردە ترسى لى نىشتىبوو، تەفەنگىكى پىر ھەمىشە لە نىۋ ھىلىنگەكەدا بوو. ئۆلىنىن ئەۋەى پى خۇش بوو و تۆزى دلى ھەسايەۋە. سەرۋكى پۇست باسى پىاۋكوژىيەكى ترسناكى بۇ كىردبوو كە ماۋەيەك لەمەۋبەر پوۋى دابوو، ئۆلىنىن بەردەۋام بىرى لە كوستانى پىر بەفر و ھەرەس دەكردەۋە كە بۇيان باس كىردبوو و ھەزى دەكرد بىيىنى، لە دلى خۇيدا گوتى: «چاكە، گەيشتىن! تازە خەرىكە دەگەينە كوستان.» رۇژىك دەمەۋ ئىۋارە، پۇستەچىيەكى نوقايى^۴ بە خەرزەنگەكەى خۆى ئامازەى بە كوستانى پىشت ھەۋرەكان كىرد. ئۆلىنىن بە تامەزرۋىيەۋە چاۋى لەۋ شۋىتە برى. بەلام ھەموو شتىك تارىك و لىلى دەنۋاند و ھەر

۴ يەككىك لە عەشپىرەتەكانى تورك.

هه تا نئوقه دی کئوهکانی داپۆشیبوو. ئۆلئین شتیکی خۆله میشین و سپی و شه پۆل ئاسای دی، ئەگەرچی زۆری ههول دا به لام نهیتوانی هیچ جوانیهک لهو کئوانه دا ببینی که ئەو هه مووهیان تاریف بو کردبوو. بیری کردهوه که کویستان و هه ورهکان زۆر شیوهی یه کتر دهدن و جوانیی له راده بهدەری کویستانی پر به فر راست وینهی موسیقای باخ و ئەوین، خه یالابیه، که ئەو قه تی برۆا پئی نه بوو. ئیتر چاوه روانی ئەوه نه بوو کویستان ببینی. به لام سبه یینی ئەو رۆژه، که ره ی به یانی، له سه رمانا خه به ری بووه و زۆر به بی وازی چاویکی له دهسته راستی خوی کرد. هه واکه ی ساو بوو. له ناکاو له دووره وه بارستایی به کی گه وره ی سپی و بی په له و ره شانگی دی که لیواره ی ناسکیان هه بوو، ده تگوت دهستی هونه رمه ندیکی خاوه ن زهوق، له ئاسمانی بی سنووری دابریون. کاتیک مه ودا ی نیوان خوی و کئوهکان و ئاسمانی بو ده رکهوت، کاتیک له به رزایی بی وینه ی کئوهکان تیگه یشت، کاتیک ئەو جوانیه بی سنووره ی هه ست پی کرد، له وه ترسا که ئەوه ی به چاوه ده یبینی تاپۆ و تارمایی یان خه یال بی. ته کانیککی له خوی دا که خه به ری بیته وه. کئوهکان هه روا له جیی خویان چه قیبوون.

له پۆسته چیی پرسی: «ئهمه چیه، ئەوانه چین؟»

- کئون.

ژانو گوتی: «منیش ماوه یه که چاویان لی ده که م، زۆر سه یره! له شاری

ئیمه کهس باوه ر ناکات و شتی وای نه دیوه.»

تیپه رینی ترۆئیکا به جاده ی بی که ندوله نندا، کئوهکانی به لووتکه ی مه یله وسوور و دروه شاوه له بهر پرشنگی خۆر، به دم ئاسۆوه به توندی راده دا. له سه ره تادا، ئەو کئوانه بوونه هۆی سه رسوورمانی ئۆلئین، به لام دواتر شادییان له دلای گێرا. پاشان که زۆر به ی ئەو زنجیره کئوانه ی دی که به به فر داپۆشرا بوون و له کئوه ره شهکان جیا نه ده بوونه وه، به لکوو راست سه ریان له ئەسته پ هینابووه ده ری و به ره و ناوچه دووره دهسته کان هه لده اتن، دیتی ورده ورده ئەم جوانییانه خه ریکن شوینی له سه ر داده نین و

كيوهكان ههستيان دهبزواند. له ساتهوه ههچى دهيتوانى بيبينى و ببرى لى
 بکاتهوه و ههستى پى بکات، ههموويان بوئه و خاوهنى دياردهيهكى نوئى،
 دياردهيهكى توورپه و پرشکو بوون. بيرهوهرييهکانى مؤسکو، شهرمهزارى و
 پهژيوانى، خهياالى پيس و ناحهز سهبارت به قهفقان، ههموو ئهوانه يهکجى
 له سهر لاپهړه خهياالى بزر بوون. دهنگيکى رازاوى پينى دهگوت: «ئىستا
 خهريکه دهست پى دهکا!». جاده، به قهراغ چؤمى تهرهکدا^۶ تيدهپهپرى و
 ستانيتسا^۷ و دانىشتوانى ئه م مهلبهنده، ئيتر شتيكى راستهقىنه بوون. ئه و
 چاوى له ئاسمان دهکرد و ببرى له كيوهكان دهکردهوه! ئىستا دوو
 ئهسپسوارى قازاخ به لاياندا تپهپرين، تفهنگهكان له نيو بهرگى چهرميدا به
 شانيانهوه ههلهدهكان، ئهسپهكان لاق و گويزينگى رهش و خوله ميشينيان به
 ريكوپيكي ههلهدينا و دايان دهنايهوه؛ ديسان شاخ و كيوا!... لهوبهبرى رووبارى
 تهرهك دووکهل له ئائوليكهوه^۸ بهرهو ئاسمان ههلهچوو. ديسان شاخ و
 كيوا!... خور ههلاتبوو و پرشنگى خور به سهر سنگى رووبارى تهرهکهوه که
 ئه م بهرهوبهبرى قاميشه لان بوو، دهرهوشايهوه. ديسان شاخ و كيوا!
 عارهبانهيهک له ستانيتسا يهک هاته دهرى، چهن ژن، ژنانى جوان و
 شوخوشهنگ، عارهبانهکه يان لى دهخورى. ديسان شاخ و كيوا!...
 «ئهبرهکهکان^۹ له ئهستپ بؤسه دهنينهوه و من دهرومه پيشى، من لييان
 ناترسم، من خاوهنى تفهنگ و وزه و توانا و گهنجيتيم.» ديسان شاخ و
 كيوا!...

6 Stanitsa به گوندى كازاخهكان دهلين.

7 Aoul به شاروچكهى ناوچهيى دهلين

8 Abrak خهلكى غهوارهيى ناوچهكه

چوار

ههردوو بهری پوخی پووباری تهرهک که ستانیتساکانی کویتسانی لهوئ ههلهکهوتوون، له مهودای نزیکه ههشتا ویړستدا^۱ له باری زهویوزار و دانیشتووانهوه خاوهنی بارودوخیکی یهکسانه. پووباری تهرهک که کازاخهکان له کویتستان جیا دهکاتهوه، پیچهلاوپووج و خوړ و بهلرفهیه، بهستین و پاناوکی چومهکesh زوره و ههردوو بهری پووخهکه لم و خیزهلانی مهیلهو خوولهمیثی راخراوه و پهلهپهله گیاوگژی له سهر رسکاوه. پوخی چهپی پووبارهکه کهندهلانیکی نزم و گرنجگرنجه. چومهکه ههمیشه بهشیکی ئەم لیوارهی پووخه دهخواتهوه که بنگهپیکه پر له داره بهرووی سهه ساله و سپیداری پیر و ههلؤل، شهپولهکان خهلف و نهمام و خیز و خوولهکهی لهگهل خویان رادهمالن. دهستی راستی پووخهکه، چهند ئائوولی بیدهنگ و ئارام و لهگهل ئەوهشدا ئالوز و شیواوی لی ههلهکهوتوه؛ لای چهپی پووخهکesh نزیکهی نیو ویړست دورتر له پووبارهکه، گوندی کازاخهکان ههلهکهوتوون که ههر کامهیان ههوت ههشت ویړست له یهکتر دورن. پیشت زوربهی ئەو گوندانه له سهر لیواری چومهکه بوون، بهلام تهرهک ههموو سالی بههاران، بهرهو لای باکوور کلا دهبی و لیوارهکان دهخواتهوه و وردهورده له مالهکان نزیکه دهبیتهوه، بویه خهلکی ناچار بوون گوندهکان چول بکهن و لرفهی لافاو، دار و پهردووی ماله چولهکانی لهگهل خوئی رامالی، به چهشنیک که ئیستا لهوئ جگه له هیندی بهردی بناغه و دیواری کون و بهردین که رهگ و ریشهی درک و گیا باوهشی لی وهرهیناون و باخی ههرمی و ههلووچه رهشه و سپیداری ئیتالایی که له

۹ یهکهی پیوانی قهديم له روسیا، ۱۰۶۷ میتر

نیویاندا هه موو جوړه قهرسیل و ریزه له مارانه یه کی لی پړاوه و به ساقه ته ی داره کاند هه لگه پړاون، هیچ شتیکی تر وه به رچا و ناکه وئ. هیچ کهس له وئ نیشته جی نییه و ته نیا له سهر پملی نهرم و شیدار جیگا پیی مه پره کیوی و گورگ و که رویشک و مریشکه کیوی که حز ده کن له و که ناری چوم و شوینه زه نویره بزین، ده که ویته به رچا و. تووله رییه ک که له گوندیکه وه تا کوو گوندیکی تر وه ک مار به سهر عه رزیدا پاکشاوه، له نیو دارستانه که وه به قه درایی مه و دای تیرییک تیده په پری. ده ورو به ری ریگا که چهنه مؤلگه ی کازاخه کانی لیه که چاوه دیری ناوچه که ده کن. له نیو ئه و مؤلگانه دا چهنه برجی چکوله ساز کراوه که چه کداره کازاخه کان له ویدا ئیشک ده دیرن. ته نیا ملکی کازاخه کان، په له زه وییه کی قوی و پردار و دره خته که ئه ویش ته نیا شه شسه د مه تر دریژی یه که یه تی. له لای باکووریش ه وه، ته پوله لمه کانی ئه سته پ، نووقا یان موزدوک^۱ هه لکه و توون که هه تا هه ری مه دووره کان دریژهی هیه و خودا ده زانی له کوئ ده گاته ئه سته پ تورکمان و هه شته رخان و زه وی وزاری قیرقیزه کان. له باشووریش ه وه، ئه و به ری پووباره که ی تهره ک، کیوی چیچینیای مه زن و زنجیره چیای کوچکالؤسوئ و کوستانی رهش و زنجیره کیویکی تر و دوی ئه ویش کوستانی پر له به فر هه لکه و تووه و ئه که رچی دیار و به رچاوه، به لام هیشتا پیی هیچ مروئیکی پی نه گه یشتووه. له و ناوچه یه که زه وی وزاریکی پرپیته و به ره که تی هیه و لیره واره که ی پره له گیاوگژ و میوه ی به که لک، له دیرزه مانه وه که هیچ کهس وه بییری نایه، هوژیکی شه پخواز ده ژین، تیره یه کن جوان و قال بوو له ده مارگرژی ئایینی پووسیدا که پتیا ن ده لین کازاخ ی لووتکه نشین.

سالانیکی دوور و دریژه که ئه ژدای ئه وان له پووسیا تهره بوون و له پشت تهره ک، له نیو شاخ و لیره واری چیچینه کاند نیشته جی بوون، ئه و شوینه ش یه که م کیوه کانی سنووری چیچینیای گه و ره بوو. چونکه له نیو چیچینه کاند ژیاون، له گه لیان تیکه ل بوون و دابونه ریت و شیوه ی ژیا نی

ئەوان و دانىشتووانى كويستان فير بوون، بەلام لەگەل ئەوئەشدا بەوپەرى سادەيىيەوئە زمانى ڤووسى و مەزەهەبى كۆنى خۆيان پاراستووه، لە نيو ئەوانەدا باوهرپيک ئيستايش برهوى هەيه كه تيزار ئيقان، هاتووه بو ڤوخي تهرهك و كه‌يخودا و ڤيش‌سپيپه‌كانى دانىشتووى لووتكه‌ى چيائى بانگ كردهوه بو لاي خوئى و زهوى‌وزارى بهرى ڤووسى تهرهكى پي بەخشيون و هانى‌دان كه به شيوه‌يه‌كى دۆستانه و دلسۆزانه پي‌كه‌وه بژين. لەگەل ئەوئەشدا بەليني پي‌دان كه بو گۆڤيني مەزەهەب و گوي‌له‌مستى حكومەت گوشاريان بو ناهيني و دەتوانن ئازادانه له‌و شويته بژين. بنه‌ماله‌كانى كازاخ هەتا ئەمرو خزمایه‌تیی خۆيان لەگەل بنه‌ماله‌ى چيچينيە‌كان به گەرم‌وگوري ڤاگرتووه و ئەشقى ئازادى و ساكارى و شەر و تالان كار و پيشه‌ى هەميشه‌يى‌يانە و خوويان پي گرتووه.

ڤووسيا تەنيا لە بارى نەرينيە‌وه كاريگەريى لە سەريان بووه و ئەو كارتيكەريه‌ش به شيوه‌ى به‌رگري كردن لە ئازادى هەلبژاردن و دەست بە سەرداگرتنى گازەنگى كليسه‌كان و دانانى مۆلگه‌ى سەربازى لە ناوچه‌كه ديتە بەرچاو. ئەگەرچى كازاخە‌كان زوريان ڤق لەو جیگيته^{١١} چيانشينا‌يه كه براكانى ئەوانيان دەكوشت، بەلام لە ناخى دل‌وه نەفره‌تيان لەو ڤووسيانە‌ش دەركد كه لە نزيك ئەوان خيوه‌تيان هەلدابوو و بو ڤاريژگارى لە گونده‌كەيان هاتبوون و بۆنى تووتنه‌كانيان مال و كۆلانه‌كانيانى داده‌گرت. ئەوان ڤيژ بو دوزمنه چيانشينا‌يه‌كان داده‌نين، بەلام چاويان به‌رايى نادا ئەو سەربازە زالمانه بيينن كه غه‌وارەن و هاتوون بو داگيركردنى ئاو و خاكە‌كەيان. لە سەريه‌ك گوندنشيني ڤووسى، لە بەرچاوى كازاخە‌كان كه‌سانىكى نامۆ و سووك‌وچرووكن، دڤنده و بى‌به‌زه‌يين، بۆيه وينه‌ى ئەوانيان لە كه‌سايه‌تیی دي‌وه‌ره گەرۆكه‌كان، يان خيلى ئەو ڤووسه چكۆلانە‌دا دەدى كه لە ناوچه‌ى كازاخە‌كان به چاوى سووك لييان

١١ جیگیت بە زمانی ناوچه‌ی یانی جوامیر و به‌جەرگ

دەرۋانين و پييان دەگوتن شاپوال.^{۱۲} بۇ تەپپۇشى كازاخەكان لاسايىي چركسييه كان دەكەنەو، چەك و چۆلى باش لە چيانشينه كان دەكرن، باشتري نئسپيش لە چيانشينه كان دەكرن يان لييان دەدن. كازاخىكى رەسەن شانازى بە خۆيەو دەكا كە زمانى توركى بزانى و كاتىك كەيفى سازە تەنەت لەگەل براكەشى بە توركى قسە دەكات. لەگەل ئەو شەدا كە ئەم نەتەو چكۆلە مەسيحييه، بۇ ئەم سووچە تەريكەى دنيا پەرەوازە بوون و لە نەتەو مىوسولمانەو بەگرە هەتا نيوەو حەشى و سەرباز گەمارۆيان داون، خۆيان لە بارودۆخىكى باش و ژيارىكى پيشكە و تودا دەبينن و پييان وايە بەرزترين مرقۇى سەر زەوى كازاخەكانن. ئەو خەلكە جگە لە خۆيان تەواوى نەتەو كەنى ديكەيان پى دواكە و تەو و بە چاوى سووك لييان دەرۋانن.

كازاخ زۆر بەى كاتەكانى خۆى لە پاسگايە، يان خەريكى شەپە، ئەو كاتەى بوى دەمىنيتەو ئەو و پىش بۇ راو و راو مەسى تەرخان دەكا. دەكرى بليين هېچكات لە مەلەو كار ناكات. زۆر بە دەگمەن لە ستانیتسا دەمىنيتەو و ئەو كاتەش دەروا بۇ گەشت و سەيران. هەموويان لە مەلەو شەپايان هەيە و خواردنەو لىرە زياتر بۇ لايەنى كەيف و نەهەنگ و لەبەرچا و گرتنى تەشرىفاتى ئايىنى، گرنگى پى دەدرى و واز لى هينانى بە جورىك لادەرى و هەلگەرانەو لە دىن دىتە ئەژمار.

ژن بۇ كازاخەكان كەرەسەى كەيف و خۆش رابواردنە؛ تەنيا كچان مافى رابواردن و كەيف و نەهەنگيان لەگەل پياوان هەيە و كاتىك شوو دەكەن، لە سەرەتاي ژيانى ژن و مىردايە تىيەو هەتا ئەو كاتەى پىرى كەلە لايان دەكات، دەبى بە پى ريساي رۆژھەلات كار بۇ مىردەكەى بكات و زەحمەت بكيشى و بچە و سىتەو. ئەم ريسا و نەرىتە لە لايەكەو بە قازانجى ژنە، چونكە لە بارى جەستەيى و رۆحييەو گەشە دەكات و لە دەروە بەدەر لە دەسەلاتى پياو و لە ژيانى مالىشدا خاوەنى پىگە و دەسەلاتىكى بى سنوورە و زۆر لە ژنانى رۆژئاوا خاوەن دەسەلاتترە. دوور كەوتنەو ئەو لە ژيانى گشتى و

۱۲ شاپوال لە زمانى ناوچەبيدا بە ماناى هەللاجە.

خووگرتن به کاری قورسی پیاوانه، پلهوپایه و دهسه لاتی ئهوی مسوگهردووه. پیاوی کازاخ ئهگه رچی له نیو خه لکدا خوی له باسی خومانه و باسی ژنان دهبویری و به کاریکی نه شیایوی دهزانی، به لام کاتیکی له ماله وه له گه ل ژنه که ی به ره وروو ده بی و ته نیا ده که وی، سه ره پای ویستی خوی، پیملی دهسه لاتی ژنه که ی ده بی و موو ناپسینی. هه موو مال و سامانه که ی، ته وای که ره سه و پینداویستی مال، ژن دابینی کردووه و هه ره ئه ویش ده توانی ئاگاداری لی بکات و بیپاریژی. له گه ل ئه وه شدا کازاخه کان له سه ره ئه و باوه رهن کارکردن بو پیاوی کازاخ شووره یی و ته نیا ژنان و کریکارانی نووقایی ده بی کار بکن، به لام ئه گه ر چاوی خوی نه قووچینی و خوی گیل نه کات، دهزانی که ته وای ئه و که ره سه و پینداویستیانه ی که لکی لی وهرده گری، ته وای ئه و شتانه ی به ملکی خوی دهزانی، هه مووی به ره مه می کاری ژنه و هه ره ئه و ژنه ی مالی، یانی دایک، یان هاوسه ر، که پیاوی کازاخ به قه ره واش و خزمه تکاری دهزانی، دهسه لاتی ئه وه ی هه یه پیاوی مالی له ته وای ئه و پینداویستیانه بی به ش بکات. سه ره پای ئه م کاره دایمی و پیاوانه و تاقه ت پرووکیته ی که خراوته ئه ستوی ژن، بوته هوی ئه وه ی که ژنانی ناوچه ی چیانشین، ئاکاریکی پیاوانه و سه ره به خوی یه کی بی وینه به ده ست به یئن و ئه وه ش تا راده یه کی زور وزه ی جهسته یی و ئاوه زی سالم و خو رگری و توانایی بریاردانی ئه وانی گه شه پینداوه. بو یه ژنان زور له پیاوان به هیتر و به هوشتر و جوانترن.

له م جوانییه دا ئه وه ی که به شیوه یه کی تایبه ت سه رنج پراکیشه، تیکه لاویکه له قه لافه تی ریکوپیک و له ش ولاری چرکسی به خووخده ی ئازاد و به هیزی ژنانی باکووره وه. ژنانی کازاخ وه ک چرکسییه کان جلو به رگ ده پو شن. کراسی تورک، به شمیت^{۱۳} و چوویاک^{۱۴} جلو به رگی ئه وان پیک دینی، به لام له چکه وه ک رووسه کان له سه ره ده پیچن و گریی ده دن. ورده کاری و

۱۳ Bechmete جوړیک هیله گی کوله له بهرگن سازی دهکن.

۱۴ پوستانی نیوه جزمه دروسکراو له قایشی نه رم.

پاکوخواوینی و ته پېوښی، جوانی و رېکوپیک کردنی مال بو کازاخ وهک خووخدهی لی هاتووه و به پېوښتی مال و ژبانی دهزانن. بو پېوهندی گرتن و هه لسوکهوت له گهل پیاوان، ژنان و کچان نازادبیه کی ته وایان هه یه و ستانیتسای نو قملینسکایا هه میشه وهک ناوهندی که سوکار و نه ژدادی کازاخه کانی لووتکهی چیا دپته نه ژمار. له وی هیستاش زیاتر له هه موو شوینیکی دیکه، داب و نه ریتی کون پاریزراوه و ژبانی نه م گونده، هه میشه به هو ی جوانی و شوخوشه نگییه وه له ته وای و لاتی قه فقازدا ناوبانگیان هه بووه. نه وان بژیوی خو یان له ریگی رهن و باخاتی میوه و بیستانی کالهک و کووله که و راو و ماسی گرتن و داچاندنی گرمه شانی و هه رزن به دست دهینن.

نو قملینسکایا و پووباری ته رهک مه وداکه یان سی ویرسته و لیره واریکی چر لیکیان جیا دهکاته وه. چومیک به قه راغ نه و ریگیاهه دا تیده په ری که ده چپته گونده که و نه و به ره ی دیکه ش هه موو رهن و باخی سهوز و گه شاووه یه. له ولای نه ویشه وه کیوه کانی نه سستی نووقا دیارن. دهوری گونده که به مه ته ریژیکی خو لین و ته یمانی تنگز و تیکان گیراوه. بو چوونه دهری و هاتنه ژووری له ستانیتسا ده بی له دهروازه یه کی گوره و کوله که دار تیپه ری. سه رده رانه ی دهروازه که به قامیش و جه گن داپوشراوه و چهندهنگاو له ولای نه ویشه وه توپیکی گوره له سه ر پیچکه ی دارین دابه ستراره، که نریکه ی سه د سال ده بی که لکی لی وهرنه گیراوه، یه کیکه له دستکه و ته کانی زووی کازاخ له شه ر و بهر به ره کانیدا و به شانازییه وه چاوی لی دهکن. له بهر دهروازه که دا هیندی جار کازاخیک به جلو بهرگی سه ربازییه وه راده وه سستی و شمشیر له نیوقه دی دها و چهک له شان خه ریکی کیشک گرتنه و هیندی جاریش که سی لی نییه، کیشکچییه که ش هیندی جار چه سپ بو ملازم لی دها که له ویوه تیده په ری و هیندی جاریش ناگای لی نییه نه فسه ر به لایدا تیده په ری و چه سپی بو لی نادا. به بن میچه که وه سه فحه یه کی سپی هه لواسراوه که به خه تیکی خو ش لی نووسراوه:

«ئەژماری بنەمالەکان دووسەد و شەست و شەش؛ دانیشتوان، پیاو
هەشتسەد و نەوێد و حەوت کەس، ژن ھەزار و دوازدە کەس.» مالى
کازاخەکان لەسەر داربەست بىنا کراوە و زۆر لە زەوى بەرز نەکراونەتەو
و بە وردى دار و دیوارەکیان بە قامیش داپۆشیوە، سەردەرانی مالىەکان
زۆر بەرزە، تەواوى مالىەکان، تەنانەت ئەگەر تازە سازکراویش بن، لانی کەم
رېکوپېک و خاوین و خۆمالین و قالدەرمەى جوان و تەکووز، دوور لە یەک
ساز کراون، کۆلانى گەورە و چکۆلە لە نیوان مالىەکاندا ھەلکەوتوون و
گوندەکیان پیکەوێ گری داو. زۆربەى ئەو مالىانە پەنجەرە گەورە و
چکۆلەکانیان بەرەو باخى سەوز و گەشاوێ دەکریتەوێ و سپیدار و دارەبووز
راست ھەلچوون و سیبەرى فینکی خویان بە سەربانى مالىەکان دەبەخشن،
رەنگى سەوزى توخیان ھەبە و تیراوى لە سیمای گەلاکانیاندا خۆ دەنوینى،
ھەر وھا داری ئەقاقیا بە گەلای گەش و تەرچک و گولی سپى بۆن خۆشەو
بە دەم شەنى شەمالەوێ دەشنینەوێ؛ خۆر پەرشنگى زىپىنى خۆى بە سەر
بنجى گولی لاوێ و بركەى کۆلەکە سەراوى و پەزاندە دەریژى کە لەبەر
پەنجەرەکاندا شىن بوون و تەرز و توولیان بە دار و دیوارەکاندا ھەلگەراو
و جوانى مالىەکیان سەد ھیندە لى کردووە. نیوێراستى گۆرەپانى گوندەکە
سى دووکانى لىیە کە قوماش و تووى گۆلەبەرۆژە و باقلەى سەوز و
غورابى دەفرۆشن. لە پشت پەرزینیکىش دواى ریزیک دارەکەوتى پیر، کە لە
ھەموو دارەکانى تر بەرزتر و گەورەترن، مالى فەرماندەى لیوا ھەلکەوتووە
کە پەنجەرەکانى دووتایین و ھەرکام بە لایەکدا دەکرینەوێ. بە پۆژدا و بە
تایبەت لە پۆژانى ھاویندا کۆلانەکان چۆلن. کازاخەکانیش ھەموو سەرقالى
کاروبارى خویان، بەشیکیان لە سەربازخانەن و بەشیکى دیکەش لە مەزرا
خەرىكى کشت وکالن. پیرەپیاوھەکان دەچن بۆ ماسى گرتن یان راو، یان لەگەل
ژنان لە نیو باخ و زەرھاتەکاندا کار دەکەن، تەنیا کەسانى زۆر پیر و منالانى
ساوا و کەسانى نەخۆش و کەلەلا لە مالى دەمیتنەوێ.

شەش

پیاوانى دانىشتووى ستانىتسا يان له دهشت و مهزرا ژيانى خويان رادهبويزن يان له سهر ئه و پوستانه كه كازاخهكان پيى دهلين سهربازخانه. لووكاشكاي بىباک، ئه و كورپه لاوهى كه پيريزنهكانى دى باسيان دهکرد، لاي عهسر، ئيشكچى برجى چكولهى نيژنى پروتوك¹⁵ بوو. ئه و پوستانه راست له قهراغ پروبارى تهرهك ههلهكوتبوو. لووكاشكا ههنيشكى نابوو سهر مشارهى برجهكه و چاوى له خاليكى دوور برييوو. جارجار چاوى له خواري دهکرد و هاوقه تارهكانى خوى دهدى و قسهى له گهل دهکردن. ئيستا خور له لووتكهى به فرينى كيوهكه نزيك بووبوو و گهواله ههورهكانى سپى داگيرابوو. ههورهكان كه له خوار لووتكهكه وه شهپوليان دها، بهردهوام سيپهري چر و دريژى خويان دهخسته سهر بيدهشتهكه. سهفای خوراوا وهك شنهبايهكى فينك ئاسمانى داگرتبوو. له ليپهوارى خورسك و چروپهوه ههوايهكى فينك دههاته دهري، بهلام دهوروبهري پوستانه هيشتا گهرم بوو. دهنگى كازاخهكان كه پيكهوه قسهيان دهکرد، دهبوو به زايهله و له بوشايى ئاسماندا دهمايهوه. پروبارى خور و ليلى تهرهك له گهل لرفه و شهپول و هاژهى خوى زياتر له كهندر و ليوارى بى جوولهى خوى جيا دهبوو. ئاوى پروبارهكه كه متر دهنيشتهوه و ئه م به ره روبهري روخهكه لميكي زهدى شيدار دايپوشيبوو. راست به ره و پرووى پوستى چاوهديرى، لهوبهري روخهكه وه هه موو شتيك ئارام و بيدهنگ بوو؛ قاميشه لاني چر و كورتهبالا، كر و بى خشپه، ههتا داوينى كيوهكه خوى راكيشابوو. هينديك له دواترهوه، له كه ناري پوستانهكه، مالانى چيكر او به گله سووره، به دووكه ل كيشى

که‌الله‌قه‌ندی و قه‌مۆچکه‌ شیوه‌وه و سه‌ربانی ته‌خت و لووس و سواغ‌کراو که‌
شاره‌دی چیچینه‌کان بو، ده‌هاته‌ به‌رچاو. چاوانی زیت و وریای پیاوی
کازاخ که‌ له‌ نیو برجه‌که‌دا راوه‌ستابوو چاوی به‌ شوین‌ ئه‌و ژنه‌ چیچینه‌انه‌دا
ده‌گیتر که‌ جلی شین و سووریان له‌ به‌ردا بوو و له‌ مالانی بیده‌نگ و
دوکه‌لی ده‌مه‌و ئیواره‌دا ده‌هاتن و ده‌چوون.

ئه‌و پۆژه، سات له‌ دوا‌ی سات چاوه‌روان ده‌کرا که‌ ئه‌بره‌که‌کان له‌
که‌ناری ته‌ره‌که‌وه‌ کوت‌وپر هیرش بینن و هه‌لکوتنه‌ سه‌ریان. چونکه‌ ئیستا
مانگی مه‌ی بوو و له‌م مانگه‌دا، میشه‌ و دارستانه‌کان ئه‌وه‌نده‌ چروپر بوون
که‌ زۆر به‌ زحمه‌ت ده‌تتوانی به‌ نیویدا برۆی و ڕی‌ده‌رکه‌ی. ئاوی
چۆمه‌که‌ش وه‌ها که‌م بووبۆوه‌ که‌ له‌ زۆر شوینه‌وه‌ ده‌توانی به‌ به‌رده‌باز لی‌ی
به‌په‌ریه‌وه‌. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا که‌ دوو پۆژ له‌مه‌وبه‌ر پیاویکی کازاخ له‌
لایه‌ن فه‌رمانده‌ی لیواکه‌یانه‌وه‌ به‌ پسوله‌ی فه‌رمانیکه‌وه‌ هاتبوو و له‌و
فه‌رمان و ئاگادارییه‌دا هاتبوو که‌ به‌ پی‌ی ئه‌و زانیاریانه‌ی که‌ دیده‌وانه‌کان
داویانه‌، ده‌سته‌یه‌کی هه‌شت که‌سی، ده‌یانه‌هوی له‌ پروباری ته‌ره‌ک به‌په‌رنه‌وه‌.
هه‌ربۆیه‌ پیویست بوو زۆر به‌ وریایه‌وه‌ کیشک بدیرن و چاویکیان بکه‌ن به‌
چوار چاو. به‌لام له‌ سه‌ربازگه‌که‌دا هه‌یچ چه‌شنه‌ پاریزگارییه‌کی تایبه‌ت و
چاوه‌دی‌ریی ورد و باری نا‌ئاسایی له‌ به‌رچاو نه‌گیرابوو.

کازاخه‌کان وه‌ک ئه‌و کاته‌ی که‌ له‌ مالی خویان دانیشتیتن، بی‌خه‌م و
خه‌یال خه‌ریکی راوه‌ماسی بوون و نه‌ چه‌کیان پی بوو نه‌ ئه‌سه‌په‌کانیان زین
کردبوو. هه‌ندیکیان خه‌ریکی راوه‌ماسی بوون و تاقمیکی دیکه‌شیان
سه‌رگه‌رمی باده‌نۆشی بوون، هه‌ندیکیان دیکه‌شیان چووبوون بۆ راو و ته‌نیا
ئه‌سه‌پی کابرای کیشکچی به‌ زین و پابه‌نده‌وه‌ ئاماده‌ له‌ نیو پۆله‌ دار
هه‌لووچه‌ی قه‌راغ لی‌ره‌واره‌که‌ به‌سه‌ترابۆوه‌. ته‌نیا کازاخیکیش که‌ به‌ چه‌ک و
شمشیری چیرکساوه‌ ئاماده‌ راوه‌ستابوو، ئه‌و ئیشکچییه‌ بوو که‌ له‌سه‌ر
برجه‌که‌ راوه‌ستابوو. ملازمیکی که‌له‌گه‌ت و به‌له‌باریکه‌ که‌ نیو‌په‌شتی زۆر
باریک و دریژ و لاق و باسکی زۆر باریک و جال‌الووکه‌یی بوو، قۆپچه‌ی

به شمیته که ی کردبۆوه و له بهر ئیسبایه کدا دانیشتیوو و چاوی قووچاندبوو. ته وه زهل و لهش داگیراو، ئەو جوهری که تاییه تی سه روکه کانه، هه رجاره ی سه ری له سه ر دهستیکی دادنا و بی ئوقره خزی ئەم باره و بار ده کرد. کازاخیکی به سالاجوو، به ریشیکی دریز و ره شه وه، که چهند چلی سپی له نیویدا دیار بوو و ته نیا کراسیکی له به ردا بوو، پشتینیکی چه رمی ره شی له سه ر به ستبوو، له قه راغ چۆمه که دانیشتیوو و به له شیکی داگیراوه وه چاوی له رووباره خوړ و که فچرینه که ی ته ره ک ده کرد. ئەوانی دیکه ش که گه رما جارزی کردبوون و ماندوو و شه که ت، خه ریکی شیو کردن یان هۆنینه وه ی ره شمه ی ئەسپ بوون، یان له سه ر رملی گه رمی روخی رووباره که خۆیان له گه زدا بوو و گورانیان ده گوت. کازاخیکی به له باریکه و دال گوشت که به هۆی بای وشک و گه رم، پیستی ده موچاوی ره ش داگه رابوو، هینده مه ست بوو له پال دیواری مالیکی چکۆله دا وه ک مردوو له سه ر گازهرای پشت که وتبوو؛ بن ئەو دیواره هه تا دوو کاتژمیر له مه و به ر نیسی بوو به لام ئیستا تیریزی کلومنجری خوړ هه موو له شی کازاخه که ی داپۆشیوو و ئەوه نده ی دیکه سه ری پین قورس کردبوو.

لووکاشکا، که له سه ر برجیکی چکۆله کیشکچی بوو، کازاخیکی جوان چاک و خاوه نی به ژن و بالا و قه لافه تیکی له بار بوو، ئەو ته مه نی نزیکه ی بیست سالان و زۆر شیوه ی دایکی ده دا. قه لافه ت و ئازای ئەندامی، سه ره رای هیز و وره ی گه نجانه نیشانده ری وزه و هیزیکی به رزی روخی بوو. ئەگه رچی ماوه یه کی زۆر نه بوو چوو بووه ریزی ئەرته ش و خزمه تی سه ربازی ده ست پین کردبوو، به دیتنی قه لافه ت و هه لسوکه وتی ئارامیدا، دیار بوو که پئوشوینی سه ربازی کاریگه ری له سه ری بووه و هه ست به غورووریک ده کا که تاییه تی کازاخه کانه و ده کری بلین تاییه تی که سانیکه که هه میشه چه کدار و خاوه ن ده سه لاتن؛ هه روه ها دیار بوو پیاویکی کازاخه و له بایه خی راسته قینه ی خۆی ئاگاداره و شانازی به خۆیه وه ده کات. که رکه فش و فۆله که ی له چهند شوینه وه درابوو، کلاوه که ی وه ک چیچینییه کان کیشابوووه دواوه و پوو زه وانه ماه و ته که ی له ژیر ره فیچه که یدا بۆ خواره وه دانووشتاندبوو.

جله‌کانی زۆر نایاب نهبوون، به‌لام لووکاشکا هەر ئه‌و جلانه‌ی به‌ شیوه‌یه‌کی ریکوپیک و تایبه‌تی کازاخه‌کان که لاسایی کردنه‌وه‌ی جیگیتی چێچینه‌کانه، له‌ به‌ر ده‌کرد. جیگیتیکی دروست و حیسابی هه‌میشه‌ جلوبه‌رگی فش‌وفۆل و شرپ و ناریکوپیک له‌ به‌ر ده‌کات، ئه‌وه‌ی له‌ودا جیی سهرنجه، چه‌کی زۆر باشی له‌ شاندايه. به‌لام ئه‌و جلە شپانه‌ جوړیک له‌ به‌رده‌کات و په‌خت و فیشه‌ک و چه‌ک به‌ شیوه‌یه‌ک له‌ خۆی توند ده‌کات که هه‌موو که‌س توانایی لاسایی کردنه‌وه‌ی نییه و ئه‌وه‌ ته‌نیا دابی پیاویکی کازاخ یان چه‌کداریکی چپانشینه. لووکاشکا قه‌لافه‌ت و سه‌روپۆترای کتومت ده‌تگوت پیاویکی جیگيته. ده‌ستی له‌سه‌ر مشتووی شمشیره‌که‌ی دانابوو له‌ کاتی چاو‌ترووکاندندا، هه‌میشه‌ چاوی له‌ ئائۆلی دووره‌ده‌ست ده‌برێ. دم و لووت و چاوی هه‌چکام به‌ جیا جیا جوان نهبوون، به‌لام کاتیک له‌ یه‌که‌م نیگادا سه‌رنجت ده‌دا، قه‌لافه‌تی جوان و ریکوپیک و روخساری به‌هۆش و وریای به‌ چاو و برۆی ره‌شه‌وه، هه‌رکه‌س بوايه، ناچاری ده‌کرد، به‌ پێچه‌وانه‌ی ویستی خۆی بلێ: «تیه‌ح له‌و کورپه‌ جوان‌چاکه!»

لووکاشکا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ ته‌وه‌زه‌لی و له‌شی داگیراوه‌وه‌ باویشکی ده‌دا و دانه‌ سپی و دره‌وشاوه‌کانی ده‌رکه‌وتبوون، به‌ ده‌نگیکی به‌رز و به‌بی ئه‌وه‌ی رووی قسه‌ی له‌ که‌سیکی دیاری‌کراو بی‌گوتی: «ئه‌وه‌ هه‌موو ژنه‌ چیه‌ له‌ ئائۆل کۆ بوونه‌ته‌وه، چه‌نده‌ قه‌ره‌بالغه!»

ناسایر^{۱۶} که‌ له‌ خواره‌وه‌ خه‌وتبوو، سه‌ری هه‌لێنا و به‌ په‌له‌ چاوی له‌ سه‌رئ کرد و گوتی: «حه‌تمه‌ن ده‌چن بۆ ئاو.»

لووکاشکا به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ گوتی: «چه‌ند خۆشه‌ به‌ ته‌قه‌ی تفه‌نگ بیانترسینم، جا ده‌که‌ونه‌ ته‌قوره‌و و تیک ده‌قژۆین!»

- ته‌قه‌ی چه‌که‌که‌ت ناگاته‌ ئه‌وی.

لووکاشکا به‌ تووره‌یی ئه‌و می‌شوو لانه‌ی هه‌لفراند که‌ له‌ روومه‌تی نیشته‌بوون و گوتی: «قسه‌ی قۆر! ته‌قه‌ی چه‌کی من ناگاتی. توژی پاره‌سته. زۆری نه‌ماوه بۆ جیژنه‌که‌یان. من ده‌چم بۆ لای قیری‌خان و له‌وی بووزا^{۱۷} ده‌خۆمه‌وه.»

له نيو دارهكانهوه خشه خشيك سهرنجى راکيشان. ئه ویش سه گيکى به له کى نارسه سن بوو، که له نيو دهونه کانداهرکه وتبوو، بوئى به جيگا پييه که وه ده کرد و کلکه برينداره که ي راده وه شانده، لووکاشکا بوئى ده رکوت که ئه وه سه گه، سه گى يه کيک له راپوچييه کانى دراوسييه، که ناوى مامه ئيروشکا^{۱۸} بوو؛ به دواى ئه ودا تا پوي خواونه که ي ناسييه وه که به نيو قاميشه لانه که دا ده هاته پيشى.

مامه ئيروشکا کازاخک بوو به قه لافه تيکى گوره و زه به لاه وه، ريشى سپى وهک چورپى شير و پياويکى چوارشانه و سينگ پان بوو که له و ناوچه و کويستانه هيچ کهس نه بوو تاکوو ئه وى له گه ل هه لسه نگين، هه موو پياويک له چاو ئه و چکو له ي دهنواند. هه موو ئه ندامه کانى له شى، قايم و قول و پته و بوون ليک ده کالانه وه؛ له سهر يهک ئه و پياويکى به هيز و پولاکوروز بوو. زيپونىکى دراوى له به ردا بوو و شاقه له کانى به لادا کردبوو، که وشه کانى له پيستی بزنه کيوى و به چهند به نى باريک له لاقى توند کردبوو؛ کلاويکى سپى لاهه لقليشاوى نابوو به تىلاگى سه ريه وه. جه لله ي داوه که وه که ي راست و چه پ له شانى کردبوو و جووجه له يهک و بازيکى راوى بو له داوخستنى هه لو له توربينىک نابوو و به لاکه له که يدا هه ليواسييوو. شانته که ي دیکه شى پشيله کيوييه کى پيوه بوو که له نيو دارستانه که راوى کردبوو به گوريسىک چوار په لى به ستبوو و وهک جانتا کردبووى به شانيدا. خورجينيکى له کوئى کردبوو که ساچمه و بارپوت و نان و پيخورى تيدا هه لگرتبوو. تفه نگه که ي به دهسته وه گرتبوو؛ کلکه ئه سپىک بو ده رکردنى ميش و خه نجه ريکى گوره ي کالان کون کونى خويناوى و دوو سويسکه ي کوژراوى به بهر پشتينه يدا هه لواسييوو. که چاوى به پازگاکه کهوت، راوه ستا. پاشان به دهنگيکى به رز و گر که زايه له که ي له و ليژه وار و دوله دا دهنگى دايه وه، له سه گه که ي راخورى:

۱۷ Bousa مه شرووييکه له تووى هه رزن ساز ده کرى، تاييه تى تورکه کانه.

۱۸ ئەم ناوه هه مان نازناوى Erofei يه که ئه ویش وشه ي Hierothee يه بوته زمانى نه ته وه يى رووسى.

- هۆی لیام!

پاشان تفته نگیکی سهرپری گه وره که کازاخه کان فیلینتای پی ده لئین، له شانی کرد و کلاره که ی له سهری داگرت. پاشان ههر بهو دهنکه به هیز و پر نه شه یه وه پووی له کازاخه کان کرد و گوتی: «ههک له بهر ئه و قه ره وه له جوانانه مره! بزین بو ئه و کوره باشانه!»

به لام له کاتی گوتنی ئه و وشانه دا هیچ گوشاریکی بو خوی نه ده هینا، به لام دهنگی هه روا پر له گرمه و ناله بوو و ده تگوت بانگ له که سیکی ئه و بهری پووباره که ده کات. چهند دهنگی گه نجانه، هه رکامه ی له لایه که وه به شادی و نه شه و رووخوشیییه وه وه لامیان دایه وه:

- سلاو مامه، سلاو! به خیر بینته وه.

مامه ئیرۆشکا له گه ل ئه وه ی به سهر قوولی چیرکسا که ی ئاره قه ی دهموچاوه سووره که ی خوی ده سپری، گوتی: «ئیه چاوتان به هیچ نه که وت؟»

ناسایر، چاویکی قرتاند و له گه ل ئه وه ی شانی هه لده ته کاند و لاقی ئه م باره وه بار ده کرد گوتی: «جوان گوی بگره! لیره له سهر ئه و سپیداره، هه لویه که نیشته و ته وه و هه موو پوژی لای عه سر ئه م ناوه پینکا ددا.»

پیره پیاوی خاوه ن ئه زموون گوتی: «درو مه که، واز بینته له و قسانه.»

ناسایر، به پیکه نینه وه گوتی: «بروام پی بکه وایه، به راستمه. تو من له بو سه دا دانی، جا پیشانت ده دم چ جو ره هه لویه که.»

کازاخه کان هه موو دایان له قاقای پیکه نین. ناسایر که گالته ی به پیره پیاوه که ده کرد، چاوی به هه لۆ نه که وت بوو، به لام ماوه یه کی زور بوو له و پاسگایه فیر بوو بوون سهریان ده خسته سهر مامه ئیرۆشکا و گالته یان پی ده کرد، ههر جاریک که ریسی ده که وته ئه و ده ورو به ره، به م لا و به ولادا ده یان ره تاند و ماندوویان ده کرد.

لووکاشکا له سهر برجه که وه گوراندی به سهر ناسایردا: «هوی ولاخ! سهر مه خه نه سهری، به سی که ن!»

ناسایر ئیتر نه شه ی شکا و بیده نگ بوو.

پیره‌پیاو وه‌لامیکی دایه‌وه که هه‌موو کازاخه‌کان که‌یفیان پینی ساز بوو،
گوتی: «ئه‌گهر پیویست بی خۆم ده‌چمه بۆسه‌وه.»

گتیکی گرت و گوتیشی: «ئه‌ی ئیوه به‌رازان نه‌دیوه؟»

ملازم که زۆری که‌یف ساز بوو ئه‌و هه‌له‌ی بۆ هه‌لکه‌وتوووه، خۆی سه‌رقال
بکات، ئاورپی دایه‌وه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌ هه‌ردوو ده‌ستی پشته‌ درێژه‌که‌ی خۆی
ده‌خوراند، گوتی: «وا دیاره‌ دیتتی به‌راز کاریکی ئاسان نییه‌! لێره، ئه‌بره‌که‌کان
راو ده‌که‌ن نه‌ک به‌راز.»

پاشان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌بی‌هۆیی چاوی ده‌قرتاند و ریزی ددانه‌ سپییه‌کانی
وه‌دیار که‌وتبوون، گوتیشی: «تۆ، مامه‌ئیرۆشکا، خۆ سه‌باره‌ت به‌ ئه‌وان هیچت
نه‌بیستوووه‌! ها؟»

پیره‌پیاو وه‌لامی دایه‌وه: «سه‌باره‌ت به‌ ئه‌بره‌که‌کان؟ نا. من هیچ
نه‌بیستوووه. راستم پی بلی تۆ ئاگادارییه‌کت هه‌یه‌؟ من زۆرم توونییه، بۆره‌پیاو،
ئه‌گهر راستت ده‌وئ خه‌ریکه‌ له‌ توونیاندا زمانم بشکی و ئیتر توانام نییه‌ به‌ ریدا
برۆم، جارێ په‌له‌م لی مه‌که، به‌م زووانه‌ نیچیریکت بۆ دینم قه‌تت شتی وا
نه‌دیبن. جا چاوه‌ری به‌!»

ملازم وا دیاره‌ گویی لی نه‌بوو که‌ یه‌کی دیکه‌ له‌ چه‌کداره‌کان چیی گوتوووه،
پرسی: «که‌وايه‌ خۆت ده‌چپته‌ بۆسه‌وه؟»

مامه‌ئیرۆشکا وه‌لامی دایه‌وه: «من ده‌مه‌وئ نزیکه‌ی شه‌ویک بچمه‌ بۆسه‌وه.
ره‌نگه‌ خودا بۆ جیژن نیچیریکی باش بخاته‌ داومه‌وه، ئه‌گهر خودا ئه‌وه‌م به
قسمه‌ت بکات دلنیا به‌ به‌شی تۆشی لی ده‌دم، به‌لینیت ده‌دم.»

لووکاشکا له‌و سه‌ره‌وه بانگی له‌ مامه‌ئیرۆشکا کرد و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی سه‌رنجی
هه‌موو کازاخه‌کانی بۆ لای خۆی راده‌کیشا، گوتی: «هۆی مامه، هۆی! برۆ بۆ
ئه‌و سه‌ره‌وه، نزیک چۆمه‌که‌ی سه‌روو، ئه‌وئ ره‌وه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی لێیه.
گالته‌ ناکه‌م. ماوه‌یه‌ک له‌مه‌وبه‌ر یه‌کینک له‌ کازاخه‌کانی ئیمه‌ نیچیریکی باشی راو
کرد.»

لووکاشکا ئه وهی گوت و له گه ل ئه وهی تفهنگه که ی له شانیدا راسته و پاسته ده کرد، به دهنگیک که دیار بوو پینانه که نی، گوتیشی: «بروام پی بکه درق ناکه م.»

پیره پیاو لووتی هه لیتنا و گوتی: «به راستیته لووکاشکای دل شیر! ئه و کا زاخه له کوئی ئه و نیچیره ی راو کرد؟»

لووکاشکا گوتی: «تو ئه و شوینه ت نه دیوه؟ دیاره زور مندالی مامه. دهنه چون ئه و شوینه پی نازانی. راست له نزیک که نده لانه که یه، مامه!»

پاشان به له بزیککی جیددی گوتیشی: «ئیمه به قه راغ که نده لانه که دا ده رۆیشتین که کوتوپر نیچیره که جوولایه وه و من چه که که م ئاماده نه بوو، به لام هه ره له و کاته دا ئیلی ئه نگاوتی.... من خوم شوینه که ت پیشان ده دم. زوریش دوور نییه مامه. به لام جارئ په له م لی مه که. من هه موو ئه م ناوچه یه شاره زام.»

له گه ل ئه وهی به شیوه یه کی لی برآوانه و تا راده یه ک فه رمان پیدهرانه رپوی قسه ی له ملازم بوو گوتی: «مامه هۆسوؤف! کاتی گۆرینی قه ره وه له.»

پاشان بی ئه وهی چاوه روانی وه لام بیت، تفهنگه که ی به دهسته وه گرت و له برجه که هاته خواری.

دوای ئه وه ملازم له گه ل ئه وهی چاوی له ده ور به ره ده کرد، فه رمانی به لووکاشکا دا: «وه ره خواری. گورکا پیم وایه ئیستا نوره ی تویه! برق سه ری.»

پاشان رپوی له پیره پیاو کرد و گوتیشی: «لووکاشکا، تو زورت شوو لی هه لگیشاوه. ئه ویش وه ک تو دایمه به م لا و به ولادا هه لدی. هه دادانی نییه. قه ت له مالی داناکه وی، دوینیش نیچیریکی راو کردبوو.»

حهوت

ئىستا خۆر ئاوا بووبوو و لاره سىبهرى ئىواران به خىرايى له لاي لىزهوارهكهوه دههاته پيشى. كازاخهكان له دهوروبهرى پاسگا كاروبارهكانيان تهواو كرذبوو و بۆ خواردنى شيو له ئىسبا كۆ دهبوونهوه. تهنيا پيرهپياو له ژير سپيدارهكه مابوووه و مات دانىشتبوو و بيچوووه بازهكهى بهستبووه و چاوهروانى هاتنى ههلق بوو. ههلقه له سهر دارهكه بوو، بهلام نهيدهويست له بيچوووه بازهكه رووى. لووكاشكا، بهبئنهوهى دهست و لاقى تىكهال بى، له نيو دار ههلوچه چروپرهكاندا خهريكى چهقاندنى داو بوو، له سهر ريگاي سويسكهكان، له بهرخويهوه ويرهويرى دههات و گورانى له دواى گورانى دهگوت و نهوى دهگوت نهيدهگوتهوه. سهرهراى قهلافهتى گوره و شان و باهوى قايموقول ديار بوو ههموو چهشنه كارىكى قورس و گران و سووك و ئاسانى له دهست دى.

له ناكاو دهنگيك هاته گوئى كه دهگوت: «هوى لووكاشكا! كازاخهكان خهريكن شيو دهخون.»

نهوهش دهنگى تيزى ناساير بوو كه له لىزهواه چرهكه هاتبوووه دهري و بانگى لووكاشكاي دهکرد.

ناساير سويسكهيهكى زىندووى نابوووه بنباخهلى و به نيو دهوهنهكاندا دهويست ريگا بوخوى بكاتهوه، پاشان له نيو دارهكان هاته دهري و پيى نايه سهر نهو تووله رييهى بهرهو ئىسبا دههات. لووكاشكا دهستى له گورانى گوتن ههلگرت و گوئى: «ئا...! نهوهت له كوئى راو كرد؟ ههتمهن له داوهكهى منت كرډوتهوه ...»

ناساير هاوتهمهنى لووكاشكا بوو و نهويش وهك نهو له وهرزى بههاردا دامهزرابوو، پياويكى كولهبنه و ناشيرين و رپوهله بوو. سهرى له چاو لهشى

زور گه وره ی دهنواند و دهنگه تیژه که ی گویچکه ی پیاوی ئازار دهدا. ئەو و لووکاشکا دراوسی و هاوری بوون.

لووکاشکا له سهر گیاوگزه که چوارمه شقی دانیشتبوو، سه رقالی ریکوپیک کردنی داوه که بوو و دهیویست له سه وزه لانییه که دا بینیته وه.

- من نازانم، پهنگه هی توش بی.

- مه گین له پشت کهنده لانی نزیک سپیداره کان نه بوو؟ ئەگه ره له وی بی،

هی منه. دوینی خوم له وی داوم نایه وه.

لووکاشکا ههستا و چاوی له سویسکه راوکراوه که کرد. دهستی به سهره خوله میتشینه توخه که یدا هیتا، سویسکه که له ترسانا ملی دریز کرده وه و گلینه ی رهشی له نیو هیلوونی چاویدا سووراندا؛ لووکاشکا به ئارامی بالنده که ی له ناسایر وهرگرت.

- ئیستا چیشتیکی زور خوشی پی لی دهنین. زوو سهری بیره و په روپوکه ی داماله.

بالنده که ی دایه وه دهست ناسایر.

- خومان بیخوین یان بیدهین به ملازم؟

- ئەمه یان ههر بوخومان دهیخوین، گویی مه دهیه.

پاشان ناسایر گوتی: «من ههز ناکه م ئەم بالنده بهسته زمانه سهر بیرم.»

- بیده به من.

لووکاشکا چه قویه کی چکوله ی له گیرفانی دهرهینا و خیرا ههردوو بالی پیکه وه جووت کرد و نایه ژیر پیی. سویسکه که له رزی و تهکانیکی له خوی دا. به لام له چاوترووکانیکدا سهره خویناوییه که ی له له شی جیا بووه و که وته باله پرژی.

لووکاشکا بالنده سهر برپاوه که ی له سهر عه رزه که دانا و گوتی: «به وه

دهلین کار. ئیستا ته ره که بابیکی چه ور و خوشی پی ساز ده که یین.»

ناسایر چاوی له سویسکه که کرد، له گه ل ئەوه ی به زهیی به بالنده که دا دههات، دهستی دا لاقی هه لیگرت و گوتی: «جوان گوی بگره لووکاشکا! ئەو

نهگبه ته دهيهه وي ديسان بمنيرى بو پوسته چكوله كه (نهگبه ت ملازم بوو) نه و قوموشكىنى به دواى پخيردا ناردوه، دواى من نوبه ي توپه. ئيمه چند شه وه به پيوه راوه ستاوين. ناچاوانه كه ي ئيمه ش وايه هه ميشه نه و كارهمان به تووشه وه ده بى.»

لووكاشكا به فيتوو ليدان روويشت بو لاي پاسگاكه و دهنگى هه لبرى: «له بيرت نه چى، ده زوو له گه ل خو ت بينه.»

ناساير به نيشانه ي ره زايه ت سه رى له قاند.

- من نه مرو پيى ده ليم، حه تمه ن پيى ده ليم.

ناساير هه روا دريژه ي به قسه كانى دا:

- ئيمه پيى ده لين، پيى ده لين كه ئيتر ناتوانين و برايه وه! توش پيى بلى،

نه و به قسه ي تو ده كا. ئاخو نه و كاره يانى چى؟

لووكاشكا كه ديار بوو له بيرى شتيكى ديكه دايه، گوتى: «نه وه ش خو ي

كاريكه. گه وجيتيه گه وجيتى! نه گه ر شه وي ئيمه ي له ستانيتسا ده ركر دايه،

تووشى چه رمه سه رى ده بووين. پياو له وي به دلى خو ي رايده بويرى، به لام

ليزه... به لام له پاسگا يان پوسترى چكوله، بارو دوخه كه جو ريكى تره گه وجه

پياو!»

- تو ده چى بو گوند؟

- من بو جيژن ده چم.

له ناكاو ناساير گوتى: «گوركا ده يگوت له م روژانه دا دوونى اى تو له گه ل

قوموشكين خو شى را ده بويرى.»

لووكاشكا ددانه سپيهه كانى وه ديار خست، به لام بى نه وه ي پييكه نى، گوتى:

«چاوى ده رى! پيت وايه من هينده گيژم ناتوانم ژنيك يان كچيكى ديكه ساز

كه م؟»

- گوركا ده يگوت: من له لاي نه و بووم؛ مي رده كه ي له مالى نه بوو.

قوموشكين هات له وي ده ستى كرد به شيرينى خو اردن. من هينديك له وي

مامه وه و پاشان هاتمه ده رى. له بهر په نجه ره كه گويم لى بوو دوونى ا

دهیگوت: «ئەو پۆیشت، بە قەرە قەمەر، با بڕوا، خۆشەویستەکەم تۆ بۆ شیرینی ناخۆی؟ بۆ خەوتن ھەر لێرە بە، پێویست ناکا بڕۆیەو بە بۆ مەزلەکەمی خۆتان.» منیش لە بەر پەنجەرەکە گوتم: «زۆر چاکە.»
- گالته دەکەئ!

- سویندت بۆ دەخۆم کە درۆم لێ نابیستی.

لووکاشکا بێدەنگ بوو.

- ئەو یەکیکی دیکە پەیدا کردوو، دەجا چش، چاوی دەری! خۆ قاتی کچ نییە. ئەو نا، یەکیکی تر. راستت دەوی زۆری لێ وەرەز بووم.
ناسایر گوتی: «ئەری، تۆ ھەروای. تۆ دەبی لەگەڵ ماریانکای کچی ملازم کلک تیک ھالینی و لەگەڵی رابویری. ئەو ھیشتا لەگەڵ کەس کەینوبەینی نییە.»

لووکاشکا نیوچاوانی ویکھینا و گوتی: «ماریانکا؟ بۆ من ھیچ جیاوازییەکی نییە.»

- دەی باشە، بڕۆ قسەئ لەگەڵ بکە..

- ئەو تۆ دەلینی چی؟ مەگین ئەم گوندە کەمی کچ تیندایە؟

لووکاشکا دیسان دەستی کرد بە فیتوو لێدان. لە بەردەرگای پاسگاکە دەھات و دەچوو و لەگەڵ رابوچکە کردن و بە گۆمی خەیاڵدا پۆچوون گەلای لە دارەکان دەکردهو و لە مشتیدا ھەلیدەگولۆفی یان بە ددان دەپپچری. کاتیک بە نیو گیاوگژەکەدا تێپەری، لە ناکاو خەلفیکی چکۆلەئ دی کە ساقەتەکەئ لووس و بی گری بوو، قەلەم بڕەکەئ لە گیرفانی دەرھینا و لە بندا ئەو خەلفە ناسکەئ بپری و لەگەڵ ئەوئ شوولکەئ پادەوہ شاند و ھەک قامچی لە ھەوای ژوورسەر و بەردەمی خۆئ پادەکیشا، قینگەئ دەھات، گوتی: «شوولیکی باشم پەیدا کرد بۆ خاوین کردنەوئ لولەئ تەفەنگەکەم و کاری شتیکیشم بۆ دەکا.»

کازاخەکان لە نیودالانی پاسگا لە سەر عەرزئ دانیشتبوون و لە سەر میزیکی پێچکە نەوئ خەریکی خواردنی شیو بوون. کاتیک باسی ئیشکگرتنی

پۆسته چكۆله كه يان ده كرد، يه كيك له وان پرووی له ملازم كرد و پرسیی:
«ئىستا نۆبه ی كتيه؟»

ملازم وهلامی دايه وه: «نۆبه ی كتيه؟ بوورلاك له وى بووه.»
پاشان به بى دلنيا بوونى ته و او دريژه ی پيدا: «فؤمؤشكيني ش له وى بووه.»
له گهل ئه وهى چاوى له لووكاشكا ده كرد گوتى: «ئيوه ههردووكتان، تۆ و
ناساير ده بى بچن بۆ ئه وى. ئه رگؤشؤفيش ده بى بچى. رهنگه ئىستا كاتى
پشوودانى به سهر چووبى.»

ناساير له سهرهخؤ گوتى: «تۆ خؤت هه ميشه پشوو ده دهى. ئيتير بۆ
چاوت به راى نادا ئه و پشوو بدات و سهرخه ويك بشكيني؟»
كازاخه كان دايان له قاقاى پيكه نين.

ئه رگؤشؤف ئه و كازاخه سهرخؤشه بوو كه له بهر ئيسبا خه وتبوو. ئه و
تازه خؤى كردبوو به نيو دالانه كه دا و خه ريكى هه لگؤلؤفينى چاوه
خه والووكانى بوو. هه ر له و كاته دا لووكاشكا هه ستايه سهر پى و ده ستى
كرد به خاوين كردنه وهى تفهنگه كهى.

ملازم گوتى: «دهى زوو بن زوو! خيرا شيوه كه تان بخؤن و برؤن بۆ
ئه وى.»

به بى ئه وهى گوى بداته هيج ره زايه ت و ناره زايه تيبه كى كازاخه كان،
ده رگاي پيوه دا. له گهل ئه وهى به رواله ت زورى هيوه به ره زايه تى ئه وان
نه بوو، گوتى: «ئه گه ر ده ستوور نه بوايه، نه مده ناردن. به لام بيري لى بكه نه وه
كه له ناكاو بووزباشى له ئاسمانه وه نازل ده بى! وهك ده لىن هه شت كه س له
ئه بره كه كان له چؤمه كه په رپونه ته وه.»

ئه رگؤشؤف گوتى: «كه وايه ده بى بچين، چونكه ده ستوور دراوه! له و
جۆره كاتانه دا نابى سه رپيچى بكه ين. من پيتان ده ليم كه ده بى بچين.»

لووكاشكا كه به هه ردوو ده ستى، كوتيكى گه وره له گؤشتى سويسكه كهى
له به رده مى راگرتبوو و جاريك چاوى له ناساير و جاريك له ملازم ده كرد،
ديار بوو هيج هه زى له و باسه نيبه و گالتهى پى ده كردن. كازاخه كان هيشتا

نه چو بوننه دهري، كه مامه ئيرو شكا، كه له خوږا هه تا شهوي له ژير
سپيداره كه داناشتبوو، خوي كرد به نيو دالانه تاريكه كه دا و گوتي: «ياللا
كورينه! با بروين، منيش له گهلتان ديم.»
دهنگه گر هكهي ئه و كه دهنگي هه موو حازرياني خپ كرد، له ژير ميچه
نه وييه كه دا دهنگي دايه وه: ئيوه بچنه بوسه ي چيچينيه كانه وه، منيش بوسه بو
به راز داده نيم.

ههشت

به ته‌واوی هه‌وا تاریک بووبوو که مامه‌ئیرۆشکا و سی پیاوی کازاخ به که‌په‌نکی ره‌شه‌وه و چه‌ک له‌شان له‌ پاسگا چوونه‌ ده‌ری و به‌ قه‌راغ چۆمی تهره‌کدا که‌وتنه‌ری و گه‌یشتنه‌ شوینی مه‌به‌ست. ناسایر چه‌زی له‌ رۆیشتن نه‌بوو، به‌لام لووکاشکا گوران‌دبووی به‌ سه‌ریدا و هه‌موویان به‌ په‌له‌ ملی رییان گرتبوو.

دای ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک به‌ بیده‌نگی رۆیشتن، کازاخه‌کان له‌ که‌نده‌لانه‌که‌ تیپه‌رین و به‌ تووله‌رییه‌کی نیوان‌بری قامیشه‌لانی‌کدا رۆیشتن که‌ زۆر چر و چرگه‌ن بوو و گه‌یشتنه‌ نزیک رۆوباری تهره‌ک. له‌ که‌ناری چۆمه‌که‌ کاریته‌یه‌کی ره‌شی ئه‌ستور که‌ سیلاو به‌ره‌و رۆخه‌که‌ی هینابوو، له‌سه‌ر رملی که‌ناره‌که‌ که‌وتبوو و گیاوگژی تازه‌رسکاوی ده‌وربه‌ری پان کردبووه.

ناسایر گوتی: «وا چاکه‌ هه‌ر لیتره‌ بچینه‌ بۆسه‌وه!»

لووکاشکا گوتی: «ده‌ی زۆر چاکه‌، تو هه‌ر لیتره‌ بمینه‌وه، من هه‌رئێستا

ده‌گه‌ریمه‌وه. به‌په‌له‌ ده‌چم شتیک پیشان پیره‌پیاو ده‌ده‌م.»

ئه‌رگۆشوڤ گوتی: «بۆ بۆسه‌نانه‌وه ئێره‌ باشت‌ترین شوینه‌. هه‌یچ‌که‌س

نامانبینی و ئیمه‌ هه‌موو جیه‌کمان لی دیاره‌. زۆر جیگایه‌کی چاکه‌ و شوینی

له‌وه‌ باشت‌رمان ده‌ست‌ناکه‌وی بۆ دانانی بۆسه‌.»

ناسایر و ئه‌رگۆشوڤ که‌په‌نکه‌کانیان له‌سه‌ر رمله‌که‌ راخست و له‌ پشت

کاریته‌ ئه‌ستورده‌که‌ خۆیان مات کرد، لووکاشکایش له‌ پیش مامه‌ئیرۆشکاوه

ده‌رۆیشت.

لووکاشکا گوتی: «ئه‌وه‌تا له‌م نزیکانه‌یه‌، هه‌نده‌مان نه‌ماوه‌ بگه‌ینی، زۆر

دوور نییه‌، ئێستا پیشانت ده‌ده‌م له‌ کوپوه‌ تیپه‌ریون. ته‌نیا من شوینه‌که‌ی

په‌ده‌زانم.»

پیره‌پیاو به دهنگیکی له‌سه‌ره‌خۆ و سرتەئاسا وه‌لامی دایه‌وه: «زوکە پيشانمی بده، تۆ زۆر له خۆ ده‌فشی و خۆت به پیاویکی به‌جهرگ ده‌زانی!» چه‌ند هه‌نگاو له‌ولاوه‌تره‌وه لوكاشكا راوه‌ستا، له‌سه‌ر قوولگه‌یه‌کی چكۆله‌ دانه‌ویییه‌وه و فیتوویه‌کی لێ‌دا؛ پاشان له‌گه‌ڵ ئەوه‌ی جی‌پیتیه‌کی تازه‌ی پيشانی پیره‌پیاو ده‌دا، گوتی: «لێ‌زه ئاویان خواردۆته‌وه، دیتووته‌؟» پیره‌پیاو وه‌لامی دایه‌وه: «خودا ده‌ست به‌ عومرت بگرێ، له‌ نیو كونه به‌راز و بن‌كه‌نده‌لانا خودا خیریکمان وه‌رێ‌دینێ و به‌ ده‌ستی خالی ناگه‌ریننه‌وه، زۆر باشه‌ تۆ بگه‌رپۆه.»

لوكاشكا قاپووته‌كه‌ی دا به‌ شانیدا و به‌ لیواری پووباره‌كه‌دا گه‌رایه‌وه. له‌ كاتی گه‌رانه‌وه‌دا هیندی‌جار به‌ وریایی چاوی له‌ لای چه‌پ و قامیشه‌لانه‌كه‌ ده‌کرد و هیندی‌جاریش له‌ پووباری ته‌ره‌ك كه‌ به‌ لرفه‌ و هاژه‌هاژ تیده‌په‌ری و شه‌پۆلی تووره‌ سه‌ریان به‌ كه‌نده‌لانی رۆخه‌كه‌دا ده‌كیشا. بی‌ری له‌ چیتینه‌كان ده‌کرده‌وه و له‌ دلی خۆیدا ده‌یگوت: «ئەوی دیکه‌شیان ره‌نگه‌ هه‌ر له‌م نزیکانه‌ چووبیته‌ بۆسه‌وه و خه‌ریکی خۆ‌مه‌لاس‌دان بی.» له‌ ناکاو خشپه‌یه‌کی به‌رز له‌ لای دارستانه‌كه‌ و خوڕینکی چۆمه‌كه‌وه دایچه‌کاند و ناچاری کرد تهنه‌نگه‌كه‌ی به‌ ده‌سته‌وه بگرێ. له‌ خوارووی چۆمه‌كه‌وه به‌رازیک به‌ هاسکه‌هاسک هات و تاپۆی ره‌شی دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ پووبه‌ری پوون و دره‌وشاوه‌ی ئاوه‌كه‌ جیا بۆوه، هه‌میسان خۆی کرده‌وه به‌ نیو قامیشه‌لانه‌كه‌دا و له‌ به‌رچاو بزر بوو. لوكاشكا زوو كۆلاسی تهنه‌نگه‌كه‌ی كیشا. سی‌ره‌ی گرت، به‌لام فریا نه‌كه‌وت بیه‌تیه‌قینێ. به‌رازه‌كه‌ ئیتر خۆی کردبوو به‌ كونه‌كه‌یدا. لوكاشكا به‌ تووره‌یی تقیکی کرده‌وه و به‌ ریگای خۆیدا ملی پتوه‌نا. كه‌ گه‌یشه‌ نزیك پۆسته‌ چكۆله‌كه‌، دیسان راوه‌ستا و به‌ هیواشی فیتوویه‌کی لێ‌دا. ده‌نگی فیتوویه‌ك وه‌لامی دایه‌وه و چوو بۆ لای هاو‌ریکانی.

ناسایر به‌ ته‌واوی ملی به‌ خوزدا گرتبوو و له‌ هه‌وت سالان راست بووبۆوه. ئه‌رگۆشۆف چوارمه‌شقی دانیشتبوو و بۆ ئەوه‌ی جیگا به‌

لووکاشکا بدات دانیشی، تۆزۈی کشایه دواوه و گوتی: «به پراستی سهر ئهم یۆسته که یفی له لایه! بۆ کیشک جیگا لیره باشتر هر نیه! پیره پیاوهدت برد بۆ کوئی؟ رینوینیت کرد؟»

لووکاشکا له گه‌ل ئه‌وه‌ی خه‌ریکی ر‌اخستنی قاپووته‌که‌ی بوو، وه‌لامی دایه‌وه: «پیشانم‌دا. به‌لام هه‌رئیس‌تا به‌رازیکی گه‌وره‌م هه‌ستاند و به‌قەر‌اغ چۆم و نیو قامیشه‌لانه‌که‌دا تیی ته‌قاند! ئه‌مه ده‌بی هه‌ر ئه‌وه بی. تو گویت له خشپه‌ی نه‌بوو؟»

ئه‌رگۆشۆف له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خۆی له‌ قاپووته‌که‌یه‌وه ده‌پیچا گوتی: «خشپه‌یه‌کم گوی لئ‌بوو و خیرا تیگه‌یشتم که ده‌بی خۆی بی. من پیم‌وايه له تو ترساوه.»

ئه‌رگۆشۆف تۆزۈی خۆی ئه‌م‌بار‌ه‌وبار کرد و گوتیشی: «ئیس‌تا من ده‌مه‌وی سهر‌خه‌ویک بشکینم. به‌ری‌به‌یانی خه‌به‌رم که‌وه. پیویسته ئاگامان له یه‌کتر بی. من هیندی ده‌خه‌وم و پاشان تو بخه‌وه من کیشک ده‌دیرم... باشه؟»

لووکاشکا وه‌لامی دایه‌وه: «من؟ تو بخه‌وه، من خه‌وم نایه.»

شه‌ویکی تاریک و فینک بوو. بای نه‌ده‌هات. ته‌نیا له‌ لایه‌کی ئاسمانی که‌هوو ره‌نگه‌وه ئه‌ستیره‌ ده‌ره‌وشانه‌وه. له‌ لایه‌که‌ی دیکه‌وه به‌شیکی زۆری ئاسمان له‌ ئاسۆی کێوه‌کان به‌م‌لاوه، گه‌واله‌ هه‌وریکی بی‌سنوور دایبۆشیبوو. ئه‌م هه‌وره‌ ره‌شه، که له‌گه‌ل کێوه‌کان باوه‌شیان لیک‌وه‌ره‌ینابوو، به‌بی‌ئه‌وه‌ی شه‌وبایه‌ک س‌ریوه‌ی بالی بی، به‌ ئارامی ده‌هاتنه‌ پیشی. به‌لام له‌و دوورانه‌وه ورده‌ورده‌ لیوا‌ره‌ی گه‌واله‌ هه‌وره‌که له‌ ئاسمانی پر ئه‌ستیره‌ و بی‌پایان جیا ده‌بۆوه. کازاخ‌ی لاو به‌ره‌ور‌ووی خۆی جگه‌ له‌ رووباری ته‌ره‌ک و پانتایی‌یه‌کی دوورده‌ست ه‌یچ شتیکی دیکه‌ی نه‌ده‌دی؛ پشت‌سه‌ری و ده‌وربه‌ری هه‌مووی سه‌وزه‌لانی و ده‌وه‌ن و گژوگیا بوو. هیندی‌جار به‌بی ه‌یچ هۆیه‌ک ئه‌و گیاوگژانه‌ ده‌جوولانه‌وه و خشه‌خش ساز ده‌بوو. له‌ لای خواره‌وه، سه‌ره‌ له‌رزۆکه‌کانیان به‌ لیوا‌ری رووناکی ئاسمانه‌وه وه‌ک لقه‌داری

بهردار دههاتنه بهرچاؤ. له پيشهوه، نزيك لاقى لوكاشكا كه نارهى چومه كه بوو كه له خوار نه وه وه، سيلاؤ لرفه و هاژهى دههات. دوورتريش، بارستايى بزوك و درهوشاوهى ئاوى چومه كه، به شيويهكى يه كه اوى به سهر روكى پر له لم و خيزه لانيدا دهخوشى و شه پولى دها. له دوورتريشه وه ئاو و روك و ههور هه موو پي كه وه له تاريكيدا ئاويته ده بوون. به سهر روبروى ئاوه كه وه چهنده سينبهرى پر جموجول رهش ده چوونه وه و ده تگوت به سهر شه پولى ئاوه كه دا هه لدين، كه چاوى خووگرتووى كازاخ نه وانى ده ناسييه وه و ده يزاني دار و ده ونى له ريشه دهرهاتوون كه لافاوه كه رايانده مالى. ته نيا جارو بارىك برووسكه يه ك درزى ده خسته بارستايى گه واله هه وره كان، سينيگى ئاوه كه ي وهك ئاويته يه كى رهش و بريقه دار وه ديار ده خست و سنوورى روكه كه و خوړپنكى چومه كه ي پيشان دها. له و شه وه نه نگوسته چاوه دا به خشه خشى گياوگژ و پرخوه وړى كازاخه كان و ويزه ويزى ميشووله و لرفه و هاژهى روبره كه و ته قهى تفهنگي ك له دووردهسته كانه وه، يان ترپه ي دارووخانى كنده لانى روكه كه و خو هه لدانى ماسييه كى گه وره و شلپه هه ستاندى له ئاوه كه و خشه خش و هاسكه هاسكى ئاژه ليكى كيوى له نيو لي ره واره چروپره كه دا، شووشه ي ناسكى شه و ده چرژا. جاريك كونده گايانه يه ك به سهر چومى ته ره كدا فرى و له كاتى فريندا له گه ل دوو جار بال ليدان جاريك سهرى شاباله كانى به يه كدا دها. كاتي ك گه يشته ژوورسهرى كازاخه كان، نيوه خوليكي ليدا و به ره و لاي دارستانه كه له شه قهى بالى دا و له كاتي كدا گه يشته نزيك چلووكى داريك، ديسان نه و بال ليدانه ي دووپات كرده وه، به لام نه مجاره يان له په ستا باله كانى ليك دها و بهر له وهى له سهر پيره دار بيه ك بنيشيته وه، به توندى يه ك دوو خولى به ده ورى لكوپه لى داره كه ليدا.

كازاخى به ئاگا و خه به زين به وردى گوپى بو هه موو نه و دنگانه شل ده كرد و چاوى زيت ده كرده وه، هه موو جاريك تفهنگه كه ي توند له ده ستي ده گرت و پشووى له سنگيدا راده گرت.

بەم شىۋەيە بەتلىكى شەو تىپەرى و شەو زىنگايەو. ھەورە پەشەكە
 رددەورده لەلای رۆژئاواوۋە لەبەرىك رەويىيەو. لە پىشت گەوالە
 تەنكەكانىيەو ۋاسمانى پىر ھەسارە و مانگىلەي بەراوژوو كە بە رەنگى
 زىۋىنەو لە سەر كىۋەكە دەدرەوشايەو، وەدىار كەوتن. لووكاشكا ھەستى
 بە سۆزى سەرمايەك دەكرد. ناساير خەبەرى بۆو. يەك دوو قەسەي كىرد و
 ديسان خەوى لىكەوتەو. لووكاشكا لەشى داگىرابوو، ھەستا چەقۆكەي لە
 ژىر كالانى خەنجىرەكەي دەركىشا و دەستى كىرد بە تاشىنى شوولكىك كە
 دەيوست بىكات بە شىشى تەنگ. بىر و خەيالى چىچىنىيەكان و ژيان و
 گوزەرانىان لەو شاخوداخە چىر و ھەلدىرە لە مېشىكىدا سوورپى دەخوارد و لە
 بىرى ئەو دەستدريژيانەدا بوو كە پالەوانانى ئەو ھۆزە دەيكەنە سەر مال
 و سامانى خەلكى ئەمبەرى رېوبارەكە و تۆزە ترسىكىان لە كازاخەكانىان
 نىيە؛ ھەروەھا ترسى ئەوئەي بوو ئەوان لە لايەكى دىكەو دزە بكەن و
 ھەلكوتنە سەر گوندەكە. پاشان مىلى ھەلئىنا و چاۋى لە رېوبەرى چۆمەكە
 كىرد، بەلام ھىچ شىتىكى بەرچاۋ نەھات. لەگەل ئەوئەي جاروبار چاۋى لە
 رېوبارەكە دەكرد لە كەنارە دوورەدەستەكەشى دەروانى كە لە ژىر تريفەي
 كىزى مانگدا ديار بوو. وازى لە بىر و خەيالى چىچىنىيەكان ھىنا و لە بىرى
 ئەوئەدا بوو كاتى خەبەر كىردنەوئەي ھاۋرپىكانى بىت و خۆي بگەرپىتەو بۆ
 گوندەكە. وەبىر دوونىيەي خۆشەويست و بىچكۆلە كەوتەو كە ئىستا لە
 گوندەكەيە و بە بىزارىيەو بە گۆمى بىر و خەيالدا رۆچوو. كازىۋەي بەيانى
 ئاسۆي رۆژھەلاتى زىۋىئاژن كىردبوو. تەمومژىكى زىۋىن بە سەر ئاۋى
 رېوبارەكەو دەدرەوشايەو، بارە ھەلۆكان كە زۆر لەوئە دوور نەبوون،
 سىپەريان دەھات و باليان بە يەكدا دەدا. كەلەشىرىك لە لاي ستانىتساۋە
 دەنگى بەرز كىردەو و دواي خويىندى دوور و درىژى كەلەشىرىكى دىكە
 ھەموو كەلەشىرەكانى ئاۋاي دەستيان كىرد بە خويىندى.

لووكاشكا كە شوولكەكەي بە جوانى تاشىبوو و دەتگوت لە گەرووى
 مارت دەركىشاۋە، ھەستى كىرد پىلوۋى چاۋى قورس بوو، بىرى كىردەو:

«کاتی ئەوه هاتووێ خەبەری بکەمەوه.» پاشان ڕووی لە هاوڕێکانی کرد و هەولێ دا بە دیتنی لاقیان بیانناسیتەوه، بەلام لە ناکاو گوێی لە شلپەشلپێک بوو لەوبەری ئاوهکەوه هات، هەستی ڕاگرت، جارێکی دیکە چاوی لە ئاسۆی زیوین و کەلی ڕۆژھەلات کرد کە لووتکە ی شاخەکان لە ژێر کەوانە ی سەرەوخواری مانگدا بریقەیان دەهات، هەرەها چاوی لە بەستینی چۆمی تەرەک و ڕۆخەکە و ڕەگی ئەو دارانە کرد کە ئیستا بە جوانی دیار بوون و بە سەر سەنگی ئاوهکەوه ڕادەژان. هەستی کرد جوولانەکە هی ئەوه و تەرەک بە ڕەگ و ڕیشە و ساقەتە ی دارەکانیەوه لە جیێ خۆی نابزوی. بەلام ئەو بیڕە تەنیا چرکە یەکی خایاند. کۆلکە دارێکی ڕەشی گەرە سەرنجی ڕاکیشا. ئەو کۆلکە دارە بە شیۆه یەکی سەیر و بەبێ ئەوه ی بە لادا بکەوێ یان سەرەوبن بێ، راست بە نیۆه ڕاستی چۆمە کەدا دەرۆیشت. تەنانەت لووکاشکا پێی وابوو ئەم کۆلکە دارە بە پێچەوانە ی گەریانی ئاوهکە دەرۆات و دەیهه ی بە شیۆه ی کەش و تووش بەرەو ڕۆخەکە مل پێوه بنی و بەرەو لای تەپکێکی لم دەرۆیشت.

لووکاشکا ملی هەلینا و گوێ قولاخ ڕاوهستا. کۆلکە دارەکە لە گەردە لمەکە نزیک بۆوه، ڕاوهستا و بە شیۆه یەکی سەیر جوولایەوه. لووکاشکا هەستی کرد باسکێک دەبینی کە لە ژێر کۆلکە دارەکە هاتۆتە دەرۆ و لە دلێ خۆیدا گوتی: «ئەوه تا خۆیه تی، ئەبرەکیکە کە خۆم بە تەنیا یی دەیکوژم!» پاشان بە هیواشی تەفەنگە کە ی گرتە دەستی، هەنیشکی دایە سەر سەندە گیایەک و خۆی ڕاستە و پاستە کرد. کۆلاسی تەفەنگە کە ی کیشا و زامەنە کە ی ترازاند، هەناسە ی لە سینگی دا قەتیس کرد و سیرە ی گرت.

لووکاشکا لە دلێ خۆیدا گوتی: «ئەو لە خەو هەلناسیتیم.» هەر لەو کاتە شدا دلێ وا بە پرتا و لێی دەدا کە ڕاوهستا و هەستی بۆ کوتە کوتی دلێ خۆی ڕاگرت. لە ناکاو گوێی لە شلپە یەک بوو، کۆلکە دارەکە دیسان بە سەر ئاوهکە دا خوشی و بەرەو لای ڕۆخەکە ڕۆیشت. لووکاشکا لە بەر خۆیه وه گوتی: «نابی بێلم ئەمەم لە دەست دەرچی.» لەبەر تریفە ی کزی مانگە شەو

سەری کەسێکی تر لە نیو ئاوەکەدا کەوتە بەرچاوی، تەنەگە کە ی بە شانیه‌وه نا و سێره‌ی له سەره‌که گرت. ئەو سەره زۆر له لوه‌ی تەنەگە که نزیک بوو. لووکاشکا له سەرووی تەنەگە کەوه چاوی لێ کرد و دلشادانه له دلی خۆیدا گوتی: «پاست خۆیه‌تی، ئەبره‌کینه!» هه‌نیشکی دادایه‌وه و تەنەگە کە ی ئاماده‌ کرده‌وه و جاسووسه‌ی تەنەگە کە ی که له سەری لوه‌که هه‌لکه‌وتبوو زۆر به زه‌حمه‌ت ده‌بیندرا، دۆزییه‌وه، به پێی نه‌ریتی کازاخه‌کان، به‌و شیوه‌ی که له مندالییه‌وه خوی پێ گرتبوو گوتی: «به‌ ناوی باوک و کور^{۱۹}» و قامکی به‌ سەر په‌لاپیتکه‌دا نا. تریشقه‌ی بارووت بو چرکه‌ساتیک گیاوگژی که‌نار پوو به‌ری چۆمه‌که‌ی پووناک کرده‌وه. ده‌نگی وشک و گیان‌تاسینی ته‌قه‌که له‌و دۆله‌دا ده‌نگی دایه‌وه و له‌ سینگی شاخ و په‌وه‌زه‌کانی ئەو به‌ری پوو باره‌که‌دا بوو به‌ زایه‌له. کۆلکه‌داره‌که ئیتر به‌ نیوه‌پاستی پوو باره‌که‌دا نه‌ده‌رۆیشت، به‌لکوو له‌ سەر باری گه‌ریانی ئاوه‌که خولی ده‌خوارد و خه‌ریکی هه‌لچوون و داچوون بوو. ئەرگۆشوڤ له‌گه‌ل ئەوه‌ی ده‌ستی بو چه‌که‌ی ده‌گیڤا و له‌ پشت کۆلکه‌داریک ده‌هاته‌ ده‌ری، ده‌نگی هه‌لپه‌ری: «ها بیگرن نه‌هیئن ده‌رچی! من نالیئم بیگرن؟!»

لووکاشکا ددانی له‌ پیچه‌وه برد و له‌ بن لیوه‌وه گوتی: «وست، بینه‌نگ به‌! ئەبره‌که‌کانن.»

ناسایر پرسی: «ته‌قه‌ت له‌ کێ کرد؟ له‌ کیت هه‌لکرد، لووکاشکا؟»
 لووکاشکا وه‌لامی نه‌دایه‌وه، به‌لکوو چه‌که‌که‌ی پیر کرده‌وه و له‌گه‌ل ئەوه‌شدا چاوی هه‌ر له‌ کۆلکه‌داره‌که بوو که به‌ سەر ئاوه‌که‌وه خولی ده‌خوارد و شه‌پۆلی ئاوه‌که رایده‌دا. کۆلکه‌داره‌که دیسان به‌ که‌ناری په‌پکه‌ رملیکه‌وه گیرسایه‌وه و له‌ پشت ئەوه‌وه شتیکی گه‌وره‌ که به‌ سەر ئاوه‌که‌وه گیژی ده‌خوارد وه‌دیار که‌وت.

کازاخه‌کان دیسان پرسییان: «ته‌قه‌ت له‌ کێ کرد؟ بو پیمان نالیی؟»
 لووکاشکا دووپاتی کرده‌وه: «له‌ ئەبره‌که‌کان، مه‌گین پیم نه‌گوتن؟»

. گالته مه که، حه تمهن تفهنگه کهت له دست دهرچووه!

لووکاشکا که به هوی شله ژاوییه وه دهنگی به باشی دهرنه دههات، ههستایه سهر پی و گوتی: «من نه بره کیکم کوشت، ته قه شم له و کرد.» له گهل نه وهی ته پکه لمه کهی پیشان دهدان، گوتیشی: «پیاویکم دی به سهر ئاوه که وه دهستی به کولکه داره که وه گرتبوو، من پیکام، دهرانم کوشتم. چاوی لی کهن، نه تاندیوه به سهر ئاوه که وه؟»

ئه رگوشوڤ دهستی به چاویدا هینا و گوتی: «گالته مه که.» لووکاشکا شانگی گرت و رایته کاند و وهها شانگی گوشی که ئه رگوشوڤ ترسی ری نیشته. به سهر ئه رگوشوڤدا گورانندی: «گالته ی چی؟ به جوانی بروانه. چاو له وه بری ئاوه که بکه!»

ئه رگوشوڤ که چاوی له شوینه که ده کرد، تهرمیکی دی به سهر ئاوه که وه خول دهخوات، له ناکاو راویژی ئاخاوتنه که ی گوپی و گوتی: «ئا، ئا، راست ده که ی، حه تمهن هی دیکه شی له گه له، هر به ته نیا نه بووه.»

پاشان تفهنگه که ی تا قی کرده وه و گوتی: «ئه وان یان هه موویان له م ده ور به رهن، یان له م نزیکانه و له وه بری چومه که بوسه یان ناوه ته وه. من پیم وایه ههروایه و بوسه یان ناوه ته وه.»

لووکاشکا پشتینه که ی کرده وه و دهستی کرد به داکه ندنی که رکه و جله کانی. ئه رگوشوڤ دهنگی هه لینا: «ئه وا بو کوئی ده چی گه مزه؟ کاری وا نه که ی، زور مه ترسیداره. گوئی بگره گیانت له دست ده دهی، ئه وه نده سه ره رو مه به. ئه گه ر پینکابیتت، دلنیا به له جینی خوئی جووله ناکا. توژی بارپوتم بدهیه. پیته؟ ناسایر، زوو برۆ بو پاسگا، به لام به قه راغ چومه که دا مه رو، ده تکوژن، به قسه م بکه باشه!»

ناسایر رقی ههستا و گوتی: «بو من؟ یانی به ته نیا بجم؟» لووکاشکا که رکه ی له شانگی خوئی دامالی و رویشته بو قه راغ ئاوه که. ئه رگوشوڤ که خه ریک بوو بارپووتی له لووله ی تفهنگه که ی ده کرد، گوتی: «من پیت ده لیم مه چۆ! ئه و ئیتر ناجوولی، من زور چاک چاوم لینه تی. زوری

نەماوھ خۆر ھەلپى. راپوھستە با كارى خۇمان بگەين، با لە پاسگاۋە ھىزى يارمەتيمان بۇ بنىرن، ناساير زووكە برۇ بۇ پاسگا و يارمەتى بىنە. وا ديارە دەترسى؟ من پىت دەلیم مەترسە.»

ناساير گوتى: «لووكاشكا! ھۆى لووكاشكا! لانيكەم پىم بلئى چونت كوشت؟»

لووكاشكا لەوھى كە بە تەنيا خۇ بە ئاۋەكەدا بدا پەشيمان بۇوھ. زو و بچن بۇ پاسگا. من لىرە دەمىتمەوھ. بە كازاخەكان بلين چەند كەس بنىرن بۇ يارمەتى. ئەگەر ئەوان لەم دەوروبەرە بن... دەبى ھەرچونىكە دەستگىريان بگەين.

ئەرگۇشۇف لە كاتى ھەستانە سەرپىندا گوتى: «من پىت دەلیم كە ئەوان رادەكەن، ھەتمەن دەبى دەستگىريان بگەين.»

ئەرگۇشۇف و ناساير ھەستان، چاويان لە يەكترى كرد و بەرھو پاسگا وەرپى كەوتن. بەلام نەك بە كەنارى چۆمەكەدا، بەلكوو بە نىو دار ھەلوۋچەكاندا رۇيشتن كە دەچوووھ سەر تولەرپى دارستانەكە.

ئەرگۇشۇف گوتى: «سەرنج بدە لووكاشكا! لىرە نەجوولئى! چونكە لەوانەيە لىرەش سەرت بىرن. زۆر وريا بە و خەوت لى نەكەوئى، ئەوھ زۆر چاك لە گوئ بگرە.»

لووكاشكا وەلامى دايەوھ: «برۇ، خۇم دەزانم چى بگەم!»
دواى ئەوھى تەفەنگەكەى تاقى كردهوھ، لە پشت كۆلكەدارىكى گەرە خۆى ھەشاردا.

لووكاشكا كە بە تەنيا مايەوھ، چاوى لە تەپكە لەمكە برى و گوئى ھەلخست بۇ ھاتن و فرياكەوتنى كازاخەكان. بەلام چونكە مەوداى نىوان پۇستەكە و پاسگا دوور بوو، بئۇقەرەيى زۆرى ئازار دەدا. بىرى كردهوھ كە ئەو ئەبرەكانەى كە لەگەل كوژراوھكە بوون لە زووترين كاتدا ھەلدەين و لەو شوئىنە خۇ ناگرن. ھەرۋەك شەوى رابردوو ھەلاتنى بەرازەكە قەلسى كردهبوو، ئىستاش ھەلاتنى ئەبرەكەكان رقى ھەستاندبوو، ھىندى جار چاوى

له دهوروبهري خوئی دهکرد و هیندی جاریش له کهناری چۆمهکهی دهپوانی.
بهردهوام چاوهپوان بوو که پیاویکی تر بیننی و مهتەریزیکی باشی بو خوئی
دۆزیبۆوه و قامک له سهەر په لاپیتکهی تفهنگ، ئاماده بوو بو تهقه کردن.
بیری ئهوهی که لهوانهیه بکوژری، به هیچ شیوهیهک به میشکیدا نه دههات.

نۆ

وردهورده ولات پرووناك بۆوه. تهرمى چيچينييه كه كه به تهپكه لمه كه وه
گيرسابۆوه، جارجار شه پۆلى چۆمه كه جووله يه كى پى ده كرد. ئىستا به
تهواوى ديار بوو. له ناكاو له نزيك لووكاشكا خشه خش و ترپه ي پييه ك له
نيو دهوئن و گياوگژه كانه وه هات و په لى گزيچار و لقى كه رخنكينه كان
له رينه وه. لووكاشكا زامنى چه كى ترازاند و گوتى: «به ناوى باوك و كوڤ و
رۆحى پيرۆز.» ههر ته قه ي كو لاسى تفهنگه به رز بۆوه، ئه و كه سه ي ده هاته
پيشى راوهستا و گوتى: «هۆى كازاخه كان! مامه نه كوژن!»

ئه وه دهنگى مامه ئيرۆشكا بوو كه به دهنگى گر و له سه ره خو قسه ي
ده كرد. مامه ئيرۆشكا گياوگژه كانى لادا و هات بو لاي لووكاشكا. لووكاشكا
گوتى: «بو ئاوا به پاريزه وه هاتى، خو خهريك بوو بتكوژم!»
پيره پياو پرسى: «ته قهت له كى كرد؟»

دهنگه گر و به رزه كه ي له نيو دارستانه كه دا بووبوو به زايه له و گه يشته
ئه وه به رى رووباره كه، بۆيه كوت و پر ئه و بيدهنگى و رازه ي كه ئه و شه وه
لووكاشكاي گه مارۆ دابوو، له نيو چوو. دنيا پرووناكتر بۆوه و هه موو شتيك
به پروونى ده كه وته به رچاو.

لووكاشكا گوتى: «مامه، تو هيچت نه دى، به لام من ئازه ليكم كوشت.»
لووكاشكا ئه و قسه ي كرد و زامنى تفهنگه كه ي جي خسته وه و زور
هيمنانه كه تا ئىستا هيچ كهس پيوه ي نه ديپوو، هه ستايه سه رپى.
پيره پياو ئىستا ئيتىر چاوى له سه ر ئه و تهرمه هه لئه ده گرت كه شه پۆلى
ئاوه كه به ره و ليواره كه ي بردبوو.

– ئه و نه گبه ته كو لكه دارىكى نابوو ه سه ر پشتى و به مه له ده بويست له
چۆمه كه بپه ريته وه. كه دىتم خهريكه دى بو ئه م لايه وه... راست هۆ له و

شوینه بوو، برونه! پانتۆلیکی شینی له بهردایه و حه‌تمه‌ن تفه‌نگیشی پێیه... دیتووته؟

پیره‌پیاو به تین‌وتاویکه‌وه گوتی: «ئه‌ری دیتومه.»
کوت‌وپر شتیکی جیددی و سه‌خت له سه‌ر نیوچاوانی وه‌دیار که‌وت و وه‌ک ئه‌وه‌ی داخیکی له دلدا بی، گوتی: تو جیگیتیکت کوشتووه!
من له بۆسه‌دا بووم، هه‌روه‌ک ئیستا خه‌ریک بوو ده‌مروانی. گوتم بلیی ئه‌و تاپۆیه چی بی به سه‌ر ئاوه‌که‌وه‌یه و خه‌ریکه دیته پێشی؟ تفه‌نگه‌که‌م ئاماده کرد. پیاویک ده‌رده‌که‌وت و ون ده‌بۆوه. سه‌رم سوور مابوو؟ هه‌روه‌ها کۆلکه‌داریک، کۆلکه‌داریکی گه‌وره به سه‌ر ئاوه‌که‌وه بوو و به پێچه‌وانه‌ی گه‌ریانی ئاوه‌که ده‌رۆیشت، دیتم له نیوه‌راستی ئاوه‌که‌وه لاره‌ی دایه و بۆ لای ئیره‌وه هات! من هه‌روا چاوم لی ده‌کرد؛ سه‌ریک له ژیر کۆلکه‌داره‌که هاته ده‌ری. توژی سه‌رم هه‌لینا. گياوگژه‌کان به‌رچاویان گرتبووم. هه‌ستامه سه‌ر پی، حه‌تمه‌ن ئه‌ویش منی دیتبوو. با‌ی‌دایه‌وه و به‌ره‌و ته‌پکه‌لمه‌که رۆیشت. له ئاوه‌که هاته ده‌ری. چاوی له ده‌وروبه‌ری خۆی کرد. من له دلی خۆمدا گوتم: «به‌هه‌له‌ چووی، تازه له ده‌ستی من ده‌رباز نابی!» هه‌روا ده‌روانم (ئاخ! گه‌رووم وشک بووه!) تفه‌نگه‌که‌م ئاماده ده‌که‌م و سی‌ره‌ی لی ده‌گرم، له جیی خۆم نابزووم و هه‌ناسه‌م له سینگ‌دا راده‌گرم. ئه‌و توژی راده‌وه‌ستی و دیسان ده‌ست ده‌کاته‌وه به‌مه‌له‌کردن. کاتیک ده‌که‌ویته به‌ر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و، من پشتی ده‌بینم. «به‌ناوی باوک و کور و رۆحی پیروژ» قامک به‌په‌لاپیتکه‌دا ده‌نیم و له پشت شینه‌دووکه‌لی بارپوته‌که‌وه ده‌روانم؛ خه‌ریکه لاقه‌فرتی ده‌کا. گویم له ناله‌یه‌ک ده‌بی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پیم‌وايه ناله‌یه‌که‌م بیستووه، له دلی خۆمدا ده‌لیم: «وه‌لحاسل ده‌بی شوکری خودا بکه‌م که کوشتم.» کاتیک شه‌پۆلی ئاوه‌که به‌ره‌و ته‌پکه‌لمه‌که راید، به‌جوانی دیتم. ده‌یویست هه‌ستیته سه‌ر پی، به‌لام توانایی نه‌بوو. جینگلی ده‌دا. دیتم دیسان لاقه‌فرتی ده‌کات و پاشان که‌وت به‌لادا. به‌جوانی لیم دیار بوو. ئیتر نه‌ده‌جوو‌لایه‌وه، حه‌تمه‌ن مردوو. ئیستاش ئه‌رگۆشو‌ف و

ناسایرم ناردووہ بۆ پاسگا هیزی یارمەتی بینن، نابئ بیلین ئەوانی دیکەیان
هەلین، دەبئ هەموویان بکووژین.

پیرەپیاو گوتی: «ئەو تۆ دەلئی چی؟ ئیستا کاکی خۆم، ئەوان دوور
کەوتوونەو...»

پیرەپیاو دیسان بە دلئکی پر کەسەرەوہ سەری لەقاند. لەو کاتەدا چەند
پیاوی کازاخ، پیادە و سوارە بە هەرا و هوریا و ئاوزەنگی لیدان خۆیان کرد
بە نیو گژوگیا و دەوونەکاندا و لە نزیک رۆخی رۆوبارەکە وەدیار کەوتن.
لووکاشکا هاواری کردن: هۆی! لۆتکەتان هیناوە یان نا؟ یەکیک لە کازاخەکان
دەنگی هەلبری: بزئی لووکاشکا! بیکیشە بۆ کەناری چۆمەکە!

لووکاشکا بیئەوہی چاوەروانی لۆتکە بی، دەستی کرد بە داکەندنی
جلەکانی، بەلام لەگەل ئەوہشدا چاوی لە سەر دەستکەوتەکە ی هەلنەدەگرت.
ملازم گورانندی: «راوہستە، پەلە مەکە، ناسایر ئیستا گەمی دینئ!»

یەکیکی تر لە کازاخەکان دەنگی هەلبری: «گەمژە! ئەگەر زیندوو بی چ
دەکە ی؟ ئەگەر خۆی مردانەبئ چی؟ خەنجەرئیک لەگەل خۆت ببە!»
لووکاشکا لەگەل ئەوہی پانتۆلەکە ی دادەکەند گوتی: «دەتھەوی کلاو لە
سەری کئ بنئی!»

پاشان بە پەلە جلەکانی داکەند، خاچی خۆی گیشا و لوور بوو بو نیو
ئاوہکە و شلپ وھۆری ساز کرد. خۆی کرد بە ژیر ئاوہکەدا و پاشان باسکە
سپییەکانی لە پیش خۆیەوہ وەک سەول خستە کار و لەگەل ئەوہی پشتی
خۆی بەرز کردبوو و لە سەر ئاوہکە رایگرتبوو هەولی دەدا ئاوہکە ببڕئ و
بچیتە پیشئ. بە مەلە کردن رۆیشت بۆ لای تەپکە لەمەکە. دەستە ی کازاخەکان
لە کەناری چۆمەکە راوہستابوون و تیکرا پیکەوہ هاواریان دەکرد. سی
کەسی سوارکار بۆ پاریزگاری لەم لا و ئەولای لووکاشکاوہ دەرۆیشتن. لە
پیچی رۆوبارەکەوہ گەمیەکە وەدیار کەوت. لووکاشکا هەلات بۆ سەر تەپکە
لەمەکە و بە سەر کوژراوہکەدا داھاتەوہ و پاشان سەری هەلینا، ئاوپی
دایەوہ و هەر لەویوہ بە دەنگی بەرز هەرای کرد: بە تەواوی مردووہ!

گوللەكە لە سەرى كابراى چيچين درابوو. كوژراوهكە پانتۆلى شين و كراسيک و كەرکەيهكى لە بەردا بوو. تەفەنگيى راست و چەپ لە شانى كەردبوو و خەنجەرێك بە بەر پشتينهيهوه بوو، لەسەر هەمووشيانەوه ئەو كۆلكەدارە گەورەى بە رەگورپيشهوه لە كۆلى بەستبوو كە سەرەتا لووكاشكاي هەلخەلەتاندبوو.

كازاخەكان لە دەورى يەك كۆبوونهوه و يەككيان گوتى: «چاك كەوتە داوهوه!»

لەو كاتدا تەرمى چيچينهيهكەيان لە گەميهكە هينادەرى و لەسەر خيزەلانى قەراغى چۆمەكە رايانكيشا، گياوگژى خۆرسكى خيزەلان لە ژير قورسايى تەرمەكەدا پيخوست بوون. دايان بە سەر پشتى ئەسپيكا و بەرەو پاسگا گەرانەوه. لە دالانى پاسگا يەككە لە سەربازە كازاخەكان گوتى: «زۆرپيش جحيلاه!»

يەككى ديكەيان گوتى: «هيزەكانى ئيمە لە كوئى بە دواى دوژمندا دەگەرپين؟ من پيموايه هەموويان لەوبەرى چۆمەكەن. ئەگەر ئەم چارەپەشە پيشەنگ نەبووبى، ئاوا نەيان دەنارد بۆ نيو روبرەكە. بەلام ديارە ئەم چارەپەشە شعورى نەبووه!»

لووكاشكا لەگەل ئەوهى جله تەپەكانى دەگوشى و ئاوهچۆرى دەكردن، ئاوه ساردەكە وەلەرزىنى خستبوو و بە ليوەلەرەوه گوتى: «حەتمەن زۆر فيلەباز بووه! ويستوويهتى لە پيش هەمووانەوه بيتە دەرى. هەلبەت پياوى جىگيت هەر دەبى وابى! ريشى قۆلە و توپيشى لە خەنە گرتووه.»

يەككى تريان گوتى: «چاو لە زيپوونەكەى بكەن! لە توورەكەى ناوه بەستوويه بە پشتيهوه. ئاوا باشتەر توانيوهتى مەلە بكات.»

ملازم كە خەنجەر و تەفەنگى كوژراوهكەى بە دەستەوه بوو، گوتى: «گوئى بگرە لووكاشكا! تۆ خەنجەر و زيپوونەكە هەلگرە بۆ خۆت؛ تەفەنگەكەش من بە سى سكه لیت دەكرم!»

پاشان گوتى: «ديتووته، قورقوشمى لەگەلە!»

له گهل ئه وهى فووى كرد به لوولهى تفهنگه كه دا، گوتى: «ئوه بو من يادگار ييه كى باشه.»

لووكاشكا وهلامى نه دا يه وه. ديار بوو ئه و مامه له يه به قازانجى نيه. به لام دهيزانى ده بى مامه له كه يه ك لايى بكاته وه. نيوچاوانى گرژ كرد. زيپوونى چيچينيه كه ي دا به زهويدا و گوتى: «ديتوتانه من تووشى چ حه يوانيك بووم! بر يا زيپوونه كه ي توژى تازهش بو ايه، به لام ئه م پلاس ه كو نه كه لكى نه ما وه.»

كازاخىكى ديكه گوتى: «بو دار برين و ئيزنگ شكاندنى نيو دارستانه كه خراپ نيه.»

لووكاشكا كه رقه كه ي نيشتبوو ه و ده يو يست ديار ييه كه پيشكه ش به سه رو كه كه ي بكات، گوتى: «مؤسو ف! من ده مه وى برؤ مه وه بو مالى.»
- باشه برؤ!

ملازم رووى له كازاخه كان كرد و له گهل ئه وهى ده ستى به تفهنگه كه دا ده يننا و چاوى لى هه لئه ده گرت، گوتى: «كو رينه! ئه م تهرمه له پاسگا كه به رنه ده رى، پاشان كه پرىكى به دار و چرپى بو دروست كه ن و له جى گايه كى فينك دا ينين. رهنگه هو زه كه يان له كو يستانه وه بين و تهرمه كه يمان لى بكرن.»

كازاخىكى ديكه گوتى: «هيشتا هه وا زور گه رم نيه.»
يه كى كى ديكه يان گوتى: «ئه گه ر چه قه ليك بيت و لاشه كه ي بخوات، چى بكه ين؟ ئه و كاته زه ره رى ئه وه شمان لى ده كه وى. ده بى كيشكچيه كى به لا وه دا بنين. چونكه باش نيه كاتيك دين بو كرپينه كه ي، درنده تهرمه كه يان شپرز ه كردى.»

ملازم رووى له لووكاشكا كرد و له گهل ئه وهى پي ده كه نى گوتى: «باشه لووكاشكا، كه وا يه تو ده بى په قره جيك^{۲۰} بده ي به ها و رپكانت!»

۲۰ پيوانه ي ئا وه كيبه، به ران به رى ۱۲ ليتر، مه به ستى مه شرووبه.

کازاخه کان وه لامیان داوه: «ئوه نه ریتیکه ده بی پیره وی لی بکهین. دیتت خودا چ یارمه تیه کی دای و بی ئه وهی خو ت زه حمهت بدهی، پیاویکی ئه برهکت کوشت.»

لووکاشکا گوتی: «که وایه خه نجهر و زیپوونه که ی له من بکرن. پاره یه کی باشیشم بدهنی. من پانتۆله که شی دهرۆشم، به زیاد نه بی چ پانتۆلیکه، من ده زانم بۆ به رم نابئ، نازانم ئه م هه تیوه ریوه له یه له کو یوه هات که و ته داوم!»

کازاخیک سکه یه کی دایه و زیپوونه که ی لی کر ی. بۆ خه نجهر که ش قازاخیکی تر دوو په قره جی مه شرووب پیدایا.

لووکاشکا گوتی: «کورینه، هه تا ده توانن مه شرووب بخۆنه وه، جیژنی منه. ئه وهی مایه وه، ده یبه م بۆ گونده که.»

ناسایر گوتی: «پانتۆله که چی لی ده که ی؟ به قسه ی من ده که ی له تو کو تی بکه و چه ند له چکه ی لی دروست ده بی بۆ کچان!»

کازاخه کان هه موو دایان له قاقای پیکه نین.

ملازم گوتی: «به سه، که م پیکه نن. زوو ئه و ته رمه لی ره به رنه ده ری. ئه م ته رمه بۆ لی ره له به رده ست و پیدایا بی، زوو رایگویزن.»

لووکاشکا به سه ر هاوړیکانیدا که هه موویان به رقه وه چاویان له ته رمه که ده کرد، به شیوه یه کی ده ستوور پیده رانه گوران دی:

- زوو که ن کورینه! زوو لی ره ی ببه نه ده ری! ...

هه موو خیرا و گورجو گۆلانه ده ست به کار بوون. ده تگوت ئه و، سه ره وکیانه. دوا ی ئه وه ی ته رمه که یان چه ند هه نگاو ییک کیشایه ده ری، کازاخه کان لاقی کوژراوه که یان به ردا، لاقه شله کانی که و تنه سه ر زه وی و دوا ی ئه وه ی تاویک به و شیوه یه مایه وه، ناسایر چو و بۆ لای ته رمه که و سه ره به لادا که و تو وه که ی به رز کرده وه و چاوی له سه رو گو یلا کی خو ی ناوی و زامه که ی کرد و له ده موچاوی کوژراوه که ورد بووه. هه ستا ده ستی نایه

که له که ی و گوتی: «سه‌ری کونیکي گه‌وره‌ی تی‌بووه! راست له پشته‌سه‌ری دراوه. به‌لام دهموچاوی تیک‌نه‌داوه، بڼه‌ماله و خزمه‌کاني دهناسنه‌وه.»

هیچ‌کس وه‌لامی نه‌دایه‌وه و سه‌رله‌نوئ بیده‌نگی بالی به سه‌ردا کیشان. ئیستا هه‌تاو له سه‌رانی دابوو و تیریژی به‌تینی به سه‌ر دهشت و چیا‌دا بلاو کردب‌وو. سه‌وزه‌لانی شیدار و پرن‌اونگ و شه‌ونمی به‌ره‌به‌یان ده‌ترووسکانه‌وه. پووباری ته‌ره‌ک به‌نیوان دۆل و که‌نده‌لان و لیره‌واره‌که‌دا تیده‌په‌ری و به‌لرغه و هاژه‌ی پر ته‌وژمی خوی دارستانه‌ چروپر و کره‌که‌ی له‌خوی قورسی شه‌وانه‌ راپه‌راندبوو. پوږ و سويسکه‌ بو سل‌او کردن له‌ به‌یان له‌ هم‌مو لایه‌که‌وه ده‌فرین و دهنیشتنه‌وه. کازاخه‌کان بیده‌نگ و جووله‌ له‌ ده‌وری ته‌رمه‌که‌ کۆ ببوونه‌وه و چاویان لی‌ده‌کرد. ئەم ته‌رمه‌ ره‌ش داگه‌راوه، به‌ پانتۆلی شین و ته‌ر و قوراوییه‌وه که له‌سه‌ر زگ راکیشرا‌بوو، جوان‌چاک و به‌هیزی دهنواند. شان و باهوی قایم‌وقۆل و باسکی به‌ ماسوولکه‌ی پته‌وه‌وه پال به‌ پالی جه‌سته‌ی دریژ بووبوو. سه‌ری خر و تازه‌ تاشراوی پیسته‌که‌ی شینی دهنواند، جیگای گولله‌که‌ خوینی تیدا گیرسابوو و جه‌سته‌ی به‌ لایه‌کدا خوار بووب‌وو. نیوچاوانی ساف و ره‌ش‌ه‌لگه‌راو بوو و ئەو شوینه‌ی که‌ تووکه‌که‌ی تاشرا‌بوو به‌ جوانی دهبیندرا. چاوه‌کاني زه‌ق بووبوونه‌وه و هیش‌تا ترووسکه‌یان تیدا ما‌بوو. گلینه‌ی چاوی هه‌لگه‌را‌بوونه‌وه و ده‌تگوت له‌و سه‌رانه‌ له‌ شتیکی بالاده‌ستتر له‌ هه‌موان ده‌روانی. لیوه‌ قه‌یتانییه‌که‌ی که‌ لالغاوه‌ی بو دواوه‌ کشابوونه‌وه، له‌ ژیر سمیله‌ سووره‌ ریکوپیکه‌که‌یدا بزه‌یه‌کی ناسک و پر له‌ خو‌شه‌ویستی تی‌گه‌را‌بوو. پشتی ده‌ستی به‌ مووی بو‌ر داپوشرا‌بوو، قامکه‌کاني نووشتابوونه‌وه و نینوخه‌کاني سووربوون.

لووکاشکا بو له‌به‌رکردنی جلو‌به‌رگ په‌له‌ی نه‌ده‌کرد. هه‌موو گیانی خووسابوو و ملی سوورتر و چاوانی گه‌شتر له‌ کاتی ئاسایی دهنواند و روومه‌ته‌ خر و پره‌کاني ده‌له‌رزین. هه‌لمیک له‌ له‌شه‌ سپی‌وسۆل و به‌هیزه‌که‌ی هه‌لده‌ستا که‌ به‌ زحمه‌ت دهبیندرا و له‌ هه‌وای وشکی به‌یانیدا

بەرەو ژوور ھەلدەچوو. لەو کاتەدا کە دەتگوت ھەستیکی باش و پەر لە ستایش دەرھەق بە کوژراوەکە لە مێشکیدا بزوتوو، گوتی: «ئەمەش لە کراسی خۆیدا پیاویک بوو!»

یەکیک لە کازاخەکان وەلامی دایەو: «بەلێ ئەگەر تۆ دەکەوتییە چنگی ئەو، جا دەزمانی چۆن بە مەشکەت دەردینێ!»

شوشەیی بێدەنگی شکا و ئیتر کازاخەکان لەگەڵ یەک کەوتنە ئاخافتن. دوو کەسیان چوون بریکیان چرپی و چال بری و ھیتایان کە پریکی پی دروست بکەن. ئەوانی دیکەش بەرەو پاسگا پویشن. لووکاشکا و ناسایر خۆیان ئامادە کرد تاکوو بەرەو گوند وەرپێ بکەون.

نیو کاتژمێر دواتر، بە نیو لیژەواریکی چرپا کە پووباری تەرەک کردبووی بە دوو بەشەو، لووکاشکا و ناسایر بە ھەلەداوان و بە دەم قسە کردنەو لە مالاکانی خۆیان نزیک بوونەو. لووکاشکا لە ناکاو بە ناسایری گوت: «تۆ بە شیوەیەکی پەنامەکی بچۆ بۆ لای، بەلام مەلێ من تۆم ناردوو. تەنیا ھەوالتیکم بۆ بێنەو و بەس، ئەویش بزانی مێردەکە ی لە مالتیە یان نا؟» ناسایر گوێرایە لانی پرسی: «کەوا یە من دەچم بۆ لای یانکا و ئەوکاتە دەتوانین تۆزی بە خۆشی رایبویرین.»

لووکاشکا وەلامی دایەو: «ئەگەر ئەمڕۆ بە خۆشی راینەبویرین، ئە ی کەنگی رایبویرین!»

دوای ئەو ی گەیشتنە گوندەکە، دەستیان کرد بە خواردنەو و کەیف و نەھەنگ و ھەتا ئیوارە ی خایاند. پاشان چوون خەوتن.

دوو رۆژ دوای پروداوه‌که، دوو لیوا له هه‌نگی پیا‌ده‌ی قه‌فقا‌زیا هاتن بو نو‌قلنیس‌کایا تا‌کوو له‌وی نیشته‌جی بن. عاره‌بانه‌کان ئیستا کرابوونه‌وه و له گۆره‌پانه‌که راگیرابوون. ئاشپه‌زه‌کان قوولکیکیان دروست کردبوو و له هه‌ردوو لاوه ئیزینگیان هه‌لچنبوو و خه‌ریکی لیتانی چیشتی کاشا^{۲۱} بوون. ئاجوودانه‌کان خه‌ریکی دابه‌ش کردنی ده‌رماله‌ی چه‌کداره‌کان بوون. مه‌یته‌ره‌کان خه‌ریکی دا‌کو‌تانی سنگ بوون و ده‌یانویست ئه‌سه‌په‌کانی پیوه به‌سه‌ستنه‌وه. ئه‌وه ئه‌فسه‌رانه‌ی راسپیردرا‌بوون که خانوو بوو خواوه‌ن پله‌وپایه‌کان و سه‌ربازه‌کان بدۆزنه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی شاری خۆیان بی، به‌ کۆلان و شه‌قامدا ده‌سوورانه‌وه و به‌م‌لا و به‌ولادا هه‌لده‌هاتن و خانوویان پیشانی ئه‌فسه‌ر و سه‌ربازه‌کان ده‌دا. له‌ به‌ریکه‌وه ته‌پلی سه‌وز ریز کرابوون، له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه عاره‌بانه و ئه‌سه‌په‌کان راگیرابوون. له‌ به‌ریکی دیکه‌شه‌وه مه‌نجه‌لی پر له‌ شو‌ر‌باو له‌ سه‌ر کوانوو قولته‌قولت ده‌کولان. جه‌نابی ملازم و رائید و ئونزیم میخائیلو‌ثیچ و ئاجوودانی سه‌بازخانه‌ش له‌وه شوینه بوون و سه‌رقالی کاری خۆیان بوون. ئه‌م پروداوانه له‌وه گونده پروویان ده‌دا که بریار درا‌بوو ئه‌وه دوو لیوایه له‌وی خیه‌وت هه‌ل‌ده‌ن و بمینه‌وه. سه‌ربازه‌کان و زۆربه‌ی ملازمه‌کان له‌ بیرى ئه‌وه‌دا بوون که بوچی ده‌بی لیره‌ خیه‌وت هه‌ل‌ده‌ن؟ ئه‌م کازاخانه‌ کین؟ بللی رازی بن که ئه‌وه لیوایانه له‌وه گونده‌ی ئه‌وان بمینه‌وه؟ ئه‌م کازاخانه‌ش له‌ تیره‌ی راسکولینه‌کان^{۲۲} یان نا؟ ئه‌وانه هیچی گرینگ نه‌بوون. سه‌ربازه‌کان هه‌رکه له‌وه شوینه دامه‌زران،

۲۱ شو‌ر‌باوی گوشت و برویش یان ساواری ره‌ش، واته‌گه‌نمی هه‌رزان

۲۲ ناویکه که به‌ شیوه‌ی فه‌رمی به‌ مه‌سیحیه‌کانی ده‌لین.

شه‌کەت و ماندوو و بە سه‌روگیانی تۆزاوییه‌وه، وه‌ک پل‌ووره هه‌نگیکی هاروژاو که‌وتنه نیو کۆلان و گۆره‌پانی شار و هه‌راوه‌وریان وه‌رێ‌خست؛ به‌لام له‌وه ئاگادار نه‌بوون که کازاخه‌کان به‌و کارانه نارازین و زۆر توورپن. ئەوان دوو‌دوو و سی سی به‌ کۆلانه‌کاندا ده‌سوورپانه‌وه و خه‌ریکی قاقاکیشان و گالته و گه‌پ بوون و قۆنداخی تفه‌نگه‌کانیان ده‌کیشا به‌ زه‌ویدا و به‌زم و هه‌رایان وه‌رێ‌خستبوو. ئەو سه‌ربازانه ده‌سته ده‌سته خۆیان ده‌کرد به‌ مالاندا، ره‌خت و فیشه‌کدانیان له‌ خۆیان ده‌کرده‌وه و جله‌کانیان به‌ ره‌ختاویزه‌کاندا هه‌له‌واسی، جانتا و کۆله‌پشتیه‌کانیان ده‌کرده‌وه و له‌گه‌ل ژنان گالته‌یان ده‌کرد. له‌ ده‌وری کوانووی چیشتلینان، شوینی پیکه‌یشتنی سه‌ربازه‌کان، تاقمیکی زۆر کۆ بووبوونه‌وه، زۆربه‌یان قه‌ننه‌یان ده‌کیشا و چاویان له‌ دووکه‌لی کوانووه‌که ده‌کرد که بو ئاسمان به‌رز ده‌بۆوه و له‌و سه‌ره ده‌بوو به‌ هه‌وریکی سپی، هیندی جاریش چاویان له‌ سکل و گری ئیزینگه‌کان ده‌کرد که وه‌کو شووشه‌ی قال‌کراو ده‌له‌رینه‌وه، گالته و گه‌پیان ده‌کرد و به‌ ژن و پیاوه کازاخه‌کان پیده‌که‌نین که بارودۆخی ژنیان و هه‌لسوکه‌وتیان به‌ شیوه‌ی پووسه‌کان نییه.

سه‌ربازه‌کان به‌ سه‌ر هه‌موو ماله‌کاندا دابه‌ش کرابوون و بووبوونه سه‌رباری خه‌لک و له‌ هه‌موو ماله‌که‌وه ده‌نگی قاقاکیشانی ئەوان و هاوار و گۆره‌ی ژنان ده‌هات که به‌ رقه‌ه‌ستاوی پارێزگارییان له‌ مال و ژبانی خۆیان ده‌کرد و ده‌فر و که‌لوپه‌لی خۆیان نه‌ده‌دا به‌و سه‌ربازه‌ داگیرکه‌رانه. مندا‌له‌کان خۆیان له‌ پشت دایکیان حاشار ده‌دا و هه‌مووان به‌ شله‌ژاوی و له‌ خورپه‌وه چاویان له‌ هه‌لسوکه‌وتی ئەم سه‌ربازانه ده‌کرد. له‌گه‌ل ئەوه‌ی له‌ دایکیان دوور نه‌ده‌که‌وتنه‌وه و ده‌ستیان به‌ داوینیانه‌وه ده‌گرت. چاویان له‌ سه‌ر ئەو سه‌ربازه‌ غه‌وارانه‌ش هه‌لنه‌ده‌گرت. کازاخه‌ پیره‌کان له‌ ماله‌کانیان ده‌هاتنه‌ ده‌ری و بی‌ده‌نگ و خه‌مبار له‌ به‌رده‌رگا داده‌نیشان و چاویان له‌ هاتوچۆ و حیلک و هۆری سه‌ربازه‌کان ده‌کرد. هه‌رکه‌سیک ئەو کازاخانه‌ی

لهو حاله‌دا بديبایه ده‌یگوت: ئەمانه كهسانئكن كه بۆ هه‌موو كارئك ئاماده و تيارن، به‌لام تيناگه‌ن ئاكامى ئەو كاره به كوئ ده‌گا.

ئۆلئنين كه له سئ مانگ له‌مه‌وبه‌ره‌وه، وهك خوئندكارى زانكوئ ئەفسه‌رى له هه‌نگى قه‌فقا‌زايادا ناو‌نووسى كردبوو، له يه‌كئك له باشتري‌ن ماله‌كانى ئەو گونده‌دا له‌گه‌ل ملازم ئئلى فاسيلى فيچ يانى له لاي ئۆلئتا جئ‌گير بووبوو. ئەو له حه‌وشه‌ى ئەو ماله، سوارى ئەسپئكى به‌ره‌سه‌ن كاباردايى بووبوو كه له گرۆزنى كرئبووى. چه‌كسايه‌كى له به‌ر كردبوو و دواى پئنج سه‌عات رئ‌برين ئئستا گه‌يشتبوو ئەو ماله و له حه‌وشه‌ راوه‌ستابوو.

ژانو پئى گوت: «دئمئترى ئاندرئ فيچ، ئەوه چئيه؟»

ئۆلئنين ده‌ستى به‌ پشئى ئەسپه‌كه‌دا هئنا و به‌كه‌يف‌سازى و پوو‌خوئشى روى له ژانو كرد كه به‌ فيشه‌كلغه‌وه خوئى كرد به ژوورئدا، خئرا فئسق و فلاسقى كرده‌وه و قژئالۆز و شه‌تلانى ئاره‌قه، شئواو و ناوچاوان گرژ گوتئ: «چئ، ژان فاسيلى فيچ.»

ئۆلئنين به‌ ته‌واوى گو‌رابوو و ده‌تگوت مرؤفئكى تره. به‌ جئى رئشى تئف‌تئفه‌دراو، سمئلئكى چكو‌له‌ى هئشتبۆوه و رئشئشى نه‌تاشئبوو. به‌ جئى ره‌نگى زه‌رد كه به‌ هۆى شه‌ونخوونئيه‌وه بوو، بناگوئ و پوومه‌تى سوور و نئوچاوانى كراوه ده‌هاته به‌رچاو و شادى له سه‌رتاپاى ده‌بارى. به‌ جئى جلو‌به‌رگى ره‌ش و نوئ و خاوئن، چه‌ركسايه‌كى سبئ و چلكن و چه‌رچولوچئ له‌به‌ر كردبوو و تفه‌نگه‌كه‌شى به‌ سه‌ر ئەودا راست و چه‌پ له شان كردبوو. به‌ جئى بؤئنباخئكى تازه و لايه‌دار، ملئوانه‌ى به‌شمئئئكى سوورى له به‌رگن دروست‌كراو مله تاوه‌نگازه‌كه‌ى رئك‌گو‌شئبوو. به‌ شئوه‌ى چه‌ركسه‌كان، به‌لام زۆر نارئكو‌پئك جلو‌به‌رگى له به‌ر كردبوو. هه‌ركه‌سئك بئدئبئايه له‌رئوه ده‌يزانى ئەو پئاوئكى روىسئيه نه‌ك جئگئت. جله‌كانى له هه‌موو بارئكه‌وه وهك چه‌ركسئيه‌كان ده‌چوو، به‌لام خوئى نه‌بووبوو به‌ چه‌ركس. له‌گه‌ل ئەوه‌شدا قه‌لافه‌تئكى ساغ و به‌هئزئى هه‌بوو و شادى و ره‌زائت به‌ روىسار و هه‌لسوكه‌وتئيه‌وه ديار بوو.

ژانۆ پىي گوت:

. ئەگەر بىلېم حەتمەن ئىوھ پىكەننېتان دى! بەلام خۆتان بچن لەگەل ئەو خەلکە قسە بکەن. ئەوانە لەرپىوھ دەرگاتان لە سەر دادەخەن و هيچ کارىکىشتان لە دەست نايە. مەحالە وشەيەک لە زارىان بىتە دەرى.

ژانۆ ئەوھى گوت و پەقرەجىكى كانزاي فرى دا بۆ لاي دەرگاگە و گوتى:
. دەيانگوت ئەمانە رووسى نين.

. دەبى ئەمە لە سەرۆكى ستانیتسا بپرسين.

ژانۆ بە توورەيى يەوھ وەلامى دايەوھ:

. گرنگ ئەوھيە من نازانم ئەم کابرايە لە کوپپە.

ئۆلنن سەرسەرەكى چاويكى لە مالەكە کرد و پرسىي: «كى ئاوا خراب هەلسوكەوتت لەگەل دەكات؟»

ژانۆ سەرى بەرز کردوھ و وەلامى دايەوھ: «پياو هيچ تىناگا! دەلین ئاغا لە مالەوھ نيپە و نازانم بۆ کام کریگا^{۳۳} چوھ. پيرىژنەكەش جادووبازيکە مەگين خودا بزانی... چۆن پياو دەتوانى لەو مالەدا بزى؟ من هيچ تىناگەم. بپروام پىبکەن ئەوانە لە تورکەکان خراپترن. ئەو داخە پياو دەکوژى خويان بە مەسيحى دەزانن! تورکەکان زۆر لەوانە دەستودل بازترن. "چووه بۆ کریگا!" يانى چى؟ ئەم کریگايە چيپە کە ئەمانە ئاوا بە گەرمە باسى دەکەن و ئەمە چ ناويکە لىيان ناوھ؟»

ژانۆ ئەوھى گوت و پشتى لە ئۆلننن هەلکرد. ئۆلننن بە گالته پىکردن و بىئەوھى لە ئەسپەكەى دابەزى، وەلامى دايەوھ: «کەوايە بە بپرواي تو، ئيمە ليرە بە ئاسوودەيى ناتوانين رايپووترين؟»

ژانۆ کە بە ھوى بەرھوپوو بوون لەگەل ئەم شوپنە و دابونەريتي تازە بە تەواوى دنە درابوو، بەلام لەگەل ئەوھشدا لى بپرابوو لەگەل چارەنوسى خويدا هەلکا، وەلامى دايەوھ: «تو خودا ئاگاتان لە ئەسپەكەتان بى!»

۲۳ بە زمانى ناوچەيى وشەيەكە بە ماناي شوپننكى نزيك روخ کە بۆ ماسىگرتن بەنداوى لى هەلدەبەستن.

ئۆلۈنۈپ لەگەل ئەو ھى لە ئەسپەكە ھى دادەبەزى، ديسان گوتى: «كەوايە تۆ دەلىيى توركەكان لەمانە دەستودل بازترن؟»

ژانۆ بە دەنگىكى گپ و توورپە گوتى: «ھەر ئەو ھەمان مابوو، ئىستا واتان لى ھاتوو ھالته بە من دەكەن؟»

ئۆلۈنۈپ لەگەل ئەو ھى ديسان پىدەكەنى، گوتى: «ژان فاسىلى قىچ، خۆت توورپە مەكە. لىگەپى با من چاوم بە خاوەنمەلەكە بەكەوى، جا دەبىنى چۆن ھەموو شتىك جى بەجى دەكەم. ئەو كاتە لىرە بە ئاسوودەيى رايىدە بوپىرىن. خەم مەخۇ!»

ژانۆ ھەلامى نەدايەو، تەنيا چاويكى قرتاند و بە رۈانينىكى پىر سووكايەتى چاوى لە ئاگاھى كرد، پاشان سەرىكى لەقاند و لەگەلى ھەپىكەوت. ژانۆ ئۆلۈنۈپ بە ئاغاى خۆى دەزانى و ھەردووكيان سەريان سوورپەما كە كەسىك دەيگوت ئەوان ھاورپى يەكترن. ھەروەھا ئەوان بى ئەو ھى خۇيان تىگەن، ھاورپى يەكتر بوون. ژانۆ يازدە سالى تەمەن بوو كە لە گوندەو ھىنا بوويان بۆ شار، ئەو كاتە ئۆلۈنۈپ ھەر لەو تەمەنەدا بوو. كاتىك ئۆلۈنۈپ تەمەنى بوو بە يازدە سالان، كەوتە بىرى ئەو ھى كە ژانۆ فىرى خويندن و نووسىن بكات و تەننەت زمانى فەرەنسىشى فىر بكات. ژانۆش زۆرى ئەو كارە بە دل بوو. ئىستاش ھەركاتى كەيفخۆش دەبوو چەند وشەى سەروپى شكاوى فەرەنسىسى لە دەم دەھاتە دەرى و بە دواى ئەودا قاقايەكى گەوجانەى دەكىشا.

ئۆلۈنۈپ لە قالدەرمەكان چوۋە سەرى و پالى بە دەرگاي دالانەكەو نە. ماريانكا بە كراسىكى سوورەو كە بەرگى مەلەو ھى ھەموو ژنانى كازاخە، داچلەكى و ترساوانە خۆى بە ديوارەو نووساند و بە قۆلە فشقوۋلە توركيەكەى خۆى دەم و لووتى داپوشى. ئۆلۈنۈپ كەلۈپكى بە دەرگا كە دا و لە تاريكوپونى ژورەكەدا لايەكى دەموچاوى كچەكەى دى. ئۆلۈنۈپ بە كونچكاويىەكى خىرا و كەفوكولى گەنجانە، پوخسارى جوان و كچانەى ماريانكاى لە ژىر قۆلى فشى كراسەكەدا ھىنايە بەرچاوى خۆى و چاوى لە

چاوه ره شه‌کانی بری که جوان و دل‌رفین و سلوکانه به ترس و کوچکاویه کی مندالانه‌وه سه‌یری ئه‌وی ده‌کرد. ئولینین له دلی خویدا گوتی: «خویه‌تی!» هه‌روه‌ها بیرری کرده‌وه: «ئیره زوری له‌م شتانه لیه.» پاشان ئولینین ده‌رگای ژووره‌که‌ی کرده‌وه. ئولیتکای پیر، که ئه‌ویش کراسی له به‌ر کردبوو و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پشتی له ئولینین کردبوو، داها‌تبووه و خه‌ریکی گه‌سکلیدان بوو. ئولینین که چاوی پی‌ی که‌وت، به خو‌شیرین‌کردنه‌وه گوتی: «سلاو دایه گیان! من بو نیشته‌جی بوون هاتووم بو مالی ئیوه ...»

ژنه بی‌ئه‌وه‌ی پشتی هه‌لینیه‌وه، سه‌ری بو لای ئه‌و وه‌رسوو‌راند و به قه‌لافه‌ت و سه‌رنجیکی جیددییه‌وه که هیشتا جوانی پیوه دیار بوو، پرووی له ئولینین کرد که به‌بی ئیزن خواستن خو‌ی کردبوو به ماله‌که‌یدا، نیوچاوانی تیکنا و گو‌راندی: «بو نیشته‌جی بوون؟ ره‌نگه زور دلت خو‌ش بی! ئیستا نیشته‌جی بوونیکت پیشان ده‌دم که گه‌زگه‌ز بالا بکه‌ی. برو به‌رچاوم چۆل که!»

ئولینین پیشتر پی‌ی‌وابوو سوپای به‌هیزی قه‌فقا‌زیا که ئه‌و ئه‌ندامی بوو، له هه‌موو شوینیک و به‌تایبه‌ت له‌لای کازاخه‌کان خو‌شه‌ویسته و خه‌لکی کازاخ ئه‌و وه‌ک پیشمه‌رگه‌یه‌کی گو‌ره‌پانی شه‌ر وه‌رده‌گرئ، بو‌یه ئه‌م جو‌ره هه‌لسوکه‌وته تووشی سه‌رسوو‌رمانیکی زوری کرد. به‌لام بی‌ئه‌وه‌ی خو‌ی شلوی بکات، ویستی بو پیریژنه‌که‌ی روون بکاته‌وه که کرئ مالی ده‌داتی، به‌لام پیریژن نه‌یه‌هیشته‌وه قسه‌که‌ی ته‌واو بکات، به‌هه‌را و گو‌ره‌گو‌ر قسه‌که‌ی به ئولینین بری: «ئیره بو هاتوون؟ چیتان له گیانی ئیمه ده‌وی؟ تو پیم نالی بو ده‌متان له جهرگی ئیمه ناوه؟ بو‌ره‌پیاوی بی‌ریش^۲، راوه‌سته با ئاغا بیته‌وه، ئه‌و مه‌زله‌که‌ت پیشان ده‌دا! من پیویستم به‌پاره‌ی گلاوی تو نییه. خه‌لک ئیوه باش ده‌ناسن. ئیوه به‌دوکه‌لی تووتن^۲ ماله‌کانمان پیس ده‌کن و دارودیواری به‌دوکه‌لی نه‌فره‌ت داده‌پو‌شن. ده‌تانه‌وی پاره‌شمان

۲۴ به پی‌ی باوه‌ری مه‌سیحیه‌کانی قه‌دیم، تاشینی ریش تاوان بوو.

۲۵ به پی‌ی باوه‌ری مه‌سیحیه‌کانی قه‌دیم، تووتن گیای شه‌یتانه.

پى بدەن؟ ئىمە دەزانىن ئىۋە چ ئافاتىكن! لە خودا داوا دەكەم تىر لە گۆى مەمكتان دا و بە گوللەى گەرمەوہ بن! ...»

ئۆلینین لە دللى خۆيدا گوتى: «بەراستى سەيرە! ژانۇ راست دەكات، سەد شوكر بە توركەكان!» ھەروا كە ئۆلینكا دەمى ھەلمالیبوو و جنىۋى دەدا، ئەم سەرى داخست و لە مالەكە چوۋە دەرى. لەو كاتەدا كە لە مالەكە دەچوۋە دەرى، ماریانكای دى كە بە دەسماللىكى سىپى بەر دەم و لووتى ھەلدابوو و تەنیا چاۋى بە دەرهوہ بوو، بە پىخاوسى لە قالدەرمەكان ھاتە خواری و لووتى بە لووتى ئۆلینیندا تەقى. بە چاۋى گەش و بزەتیزاۋى لە ئۆلینینى روانى و خیرا لە پشت مالەكە خۆى شار دەوہ.

ئاكارى مندالانە و سرک، نىگای دوو چاۋى پىر لە گرشە و سلۆك لە پشت دەسماللىكى سىپىوہ دەركەوت و لەگەل خەت و خالى دەموچاۋى ماریانكا لەو چركەساتەدا ھەك تەزوو بە دللى ئۆلینیندا ھات و كارى لە پۆحى كرد. ئۆلینین بىرى كەردەوہ: «دەبى خۆى بى.» ئۆلینین كە ئىستا كەمتر لە بىرى مال و خانوودا بوو و بەردەوام چاۋى بۆ ماریانكا دەگىرا، چوۋ بۆ لای ژانۇ. ژانۇ كە ھىشتا خەرىكى كەردنەوہى كەلوپەلەكانى بوو، تۆزى پشوۋى ھاتبۆۋە بەرخۆى و ھەسابۆۋە، گوتى: «دیتوۋتە چ كچىكى سلۆكە! دەلىلى جوانوۋەماينى ھەمايەت نەكراۋە!»

پاشان بە دەنگىكى بەرز و دلیرانەوہ گوتىشى: «Lafemme»^{۲۶} و بە شىۋەيەكى گەوجانە قاقای كىشا.

۲۶ وشەيەكى فەرەنسىيە يانى ژن.

يازده

سەر له ئىوارە، گەورەى مالى له ماسى گرتن هاتهوه و هەرکه بۆى دەرکهوت بۆ کرىي مالهکهى پارە وەردەگرئ، ژنهکهى خۆى هيور کردهوه و ژانو چاوه پوانىيهکانى بهجئ هاتن و دلى حەسايهوه.

هه موو شتيك له ماله تازه کهدا کهوته سەر بارى خۆى. خاوه نمال له گهل بنه ماله کهى بهشى گەرمى ماله کهيان بۆ خويان دانا و ملازمى لاو به برى سئ سکه کرىي مانگانه به شه کهى ترى ماله کهى به کرئ گرت. ئولينيى دوانيوه پۆ عەسرۆ ژهيه کى خوارد و خەوت. لای ئىوارە خەبەرى بۆوه. دەموچاوى شۆرد و پيشى تاشى، پاشان جگەرەيه کى داگيرساند و له بەر پهنجەرەيه ک که بهرەو کۆلان دەکرايه وه دانیشت. هه واکهى بهرەو فينكى دەچوو. سيپهري که شوتوشى ماله که، که دهتگوت سەردەرانه کهى پيوه نه ماوه، به سەر خۆله مپهري کۆلانه کهدا کشابوو و سەرەکهى ترى گەيشتبوو په نا ديوارى مالىکى تر. سەربانى گويسوانه چرپيوچالى ماله کهى روو به روو، به ليوارى داته پيوه وه له ژير تيريزى کلومنجري خورى ئىوارەدا دەرەوشايه وه. هه واکهى فينكى کردبوو. گوند له باوهشى بيدهنگيدا بوو. سەربازەکان له شويني خويان نيشتەجئ بوو بوون. ميگهل و گاران هيشتا بهرەو ئاوايى نه هاتبو نه وه و پياوانى دهشتەوان له کاروبارى پۆژانه نه گه رابوونه وه.

ئەو مالهى ئولينى لئ نيشتەجئ بوو له ئەوسەرى گونده که هه لکه وتبوو. جاروبار له شوينه دوورە دهسته کانه وه، ئەوبەرى روو بارى تەرەک، شوينيک که ئولينى ليوه هاتبوو؛ دەنگى کزى تهقه يه ک دههاته گوئ. ئەم دەنگانه يان تهقه ي چيچينه کان بوو يان له دهشتى کۆمیکه کانه وه دههات. سئ مانگه ي هوردوو ئولينى زۆر خوشى رابواردبوو. ئيستا فينکاييه کى خوشى له سەر

پرومتهی ههست پیکرد و جهستهی بههیزی خۆی دواى ماوهیهکی زۆر
 رى برین، پاکوخواوین هاته بهرچاوا. ههستی کرد تهواوی ئەندامهکانی لهشی
 ئاسوودهیی و هیمنایهتی و وزهیهکی تایبهتیان وەرگرتوو. پوڤحیشی
 پرووناک و ههساوه بوو. ژيانی دهرهوهی شار و مهترسییهکانی رابردووی
 وهبیر هاتهوه. ههروهها وهبیری هاتهوه که له کاتی بهرهوروو بوون لهگهڵ
 مهترسییهکان به شانازی و سهربهزیهوه ههلسوکهوتی کردوو و له
 کهسانی تر که متهر نهبووه و ئیستا له مالی قهفزازیکی ئازا و بهجهرگ
 وەرگیراوه. بیرهوهرییهکانی مۆسکو ئیتر زۆر دوور بوون و ئاسهواریان
 نهماوو. ژيانی رابردوو وهک خهون و خهیاالی لی هاتبوو و ژيانیکی نوێ
 یهکجار نوێ، که هیشتاش لهودا به ههلهچوون بوونی ههبوو، دهستی
 پیکردبوو. ئەو دهیتوانی لیره، وهک پیاویکی غهواره له نیو خهڵکانیکی
 نهناسدا، سهبارته به خۆی بیروپرای نوێی ههبی و ریگای باش و لهبار
 بدۆزیتهوه. ههستی به شادی و خوشی دهکرد. ههستیک که به هۆی
 که فوکولی لاوی سهری ههڵدابوو و هۆکاریکی تایبهتی نهبوو. هیندی جار له
 دهربیجهکهوه چاوی لهو مندالانه دهکرد که فرفریهیان به دهستهوه بوو و
 یارییان دهکرد، هیندی جاریش لهو ژیان و ماله نوییهی خۆی دهرپوانی و به
 خۆی دهگوت که ژيانی نوێی خۆی لهم گونده کازاخ نشینه به خوشی
 رادهبوێرئ. ههروا چاوی له ئاسمان و کیهوهکان دهکرد و تهواوی بیرهوهری
 و خهونهکانی لهگهڵ ههستیکی رهقوتهق دهرههق به ئەم سروشته، ئاویتتهی
 مهزنایهتی و شکۆ دهکرد و ژيانی ئەو به شیوهیهکی دیکه، جگه لهوهی کاتی
 هاتنهدهرئ له مۆسکو بیری لی دهکردهوه، دهستی پیکردبوو. بهلام ئەو
 بهختهوهرییهی ئامیزی بو کردبووه، به لایهوه زۆر چاوهپروان نهکراو بوو.
 کیهوهکان، لووتکه و لاپال و تیرهشان و شاخ و رهوهز و دار و دهوهنهکانیان
 ههمیشه بو ئەو سهرچاوهی ههست و بیر و خهیاالی بوون.

لهو کاتهدا ئەو مندالانهی له کۆلانهکه یارییان دهکرد دهستیان کرد به
 قریوه و ههرا و هوریا. مندالهکان ههموویان پیکهوه دهیان قیژاند و دهیانگوت:

«چاوی لی بکهن، ئەو کابرایه دیلهسهگ ماچ دهکات! گۆزهی ئاو دهلیسیتهوه!
مامه ئیرووشکا دیلهسهگی ماچ کردوه! مامه ئیرووشکا خهنجهری خۆی
خواردوه!...»

مندالهکان تیکرا پیکهوه دهیان قیزاند و شانیان له یهکتر دها و بۆ دواوه
دهکشانهوه. مامه ئیرووشکا تهنهگهکهی له شان کردبوو و کوتری به
نیوقه دیدا ههلواسیبوو و له راو دهگهراپهوه. ههرکه گوپی له قیژه و هاواری
مندالهکان بوو، قوڵی به توندی راوهشان و چاوی له پهنجهری ههردوو
بهری کۆلانهکه کرد و گوتی: «بهلی خهتای منه! خهتای منه! من
دیهسهگهکهی خۆم خوارد، بهلی خهتای منه! مامه ئیرووشکا ههروا ئەو
قسانهی دووپات دهکردهوه و لهگهڵ ئەوهی رقی ههستابوو، وای دهنواند که
گوپی له و هاتوهاوارانه نییه.

ئۆلینین که ئەو ههلسوکهوتهی مندالهکانی دی زۆری پی سهیر بوو. بهلام
قهلافهتی سهیر و پرهوشی ئەو پیرهپیاوه که مامه ئیرووشکایان پی دهگوت
زیاتر تووشی سهرسوورمانی کرد. ئۆلینین سهیری له دهربیجهکه برده دهری
و گوتی: «هۆی پیرهپیاوی کازاخ، وهره بۆ ئیره بزانه!»

پیرهپیاو چاویکی له پهنجهرهکه کرد؛ لهگهڵ ئەوهی کلاوهکهی له سههره
تاشراوهکهی خۆی دادهگرت، گوتی: «سلاو باوه گیان!»
ئۆلینین وهلامی دایهوه: «سلاو مامه گیان! ئەم مندالانه بۆ وا دهکهن،
چییان له تۆ دهوی؟»

مامه ئیرووشکا هاته بهر پهنجهرهکه و به دهنه گه و بهرزهکهی خۆی
که تاییهتی پیاوانی بهریز و بهسالچوووه، وهلامی دایهوه: «چبکه، سههر
دهخهنه سههر، دهیاننهوی ئازارم بدهن. هیچ نییه. منیش ئەو کارهیانم پی
ناخۆش نییه. لییان گهری با ئەو مندالانه سههر بخهنه سههر مامی خۆیان! وا
دیاره تۆ سهروکی ههموو سهربازهکانی، وایه؟»

- نا، من قوتاییهکی زانکۆی سهربازیم. تۆ ئەو کوترانهت له کوئی راو
کردوه؟

پیره پیاو پشته پانه کهی وهر سووړاند که سی دانه کوټری میوهی پیوه هه لواسیوو. کوټره کان لاقیان به پشتینهی پیره پیاو که وه به سترابوو و خوینه که یان به ئاته گی چهرکسا که یه وه گیرسابوو. ئیرووشکا وه لامی دایه وه: «له دارستان سی دانه میوه م گرتووه. تو کوټره گیانه ت دیوه؟ ئه گهر دته وهی دوو دانه یان دده م به تو، هانی!» پیره پیاو ئه وهی گوت و دوو دانه کوټری له بهر په نجره که دانا و پاشان گوتی: «توش له وه ده چی پراوچی بی؟»

- به لی، من له سه حرا چوار دانه کوټرم پراو کردووه.

پیره پیاو به له بزیکي گالته ئامیزه وه گوتی: «چوار دانه؟ ئه وه زور باشه! دهی، له گه ل شهرباب خوار دنه وه چونی؟ تو چیخیر ده خو یه وه؟»
- ئه ی بؤ ناخومه وه؟ من زورم هه ز له چیخیره.
- چاکه! زور چاکه! که وایه بؤم دهر که وت تو مروټیکي به جهرگی! ئیمه پیکه وه ده بین به هاوړی.

ئولینین گوتی: «وهر ژووری! وهره با پیکه وه چیخیر بخوینه وه.»

مامه ئیرووشکا وه لامی دایه وه: «که وایه قه یناکا، ئه م کوټرانه بؤ تو.»
پیره پیاو به پواله تیدا دیار بوو ئه وه ئه فسه ره لاوهی که وتو ته بهر دل. بؤشی دهر که وت ده توانی له لای ئه وه لاوه غه وار یه به خوړایی شهرباب بخواته وه و ههر به و هو یه دلی نهر م بوو دوو دانه له و کوټرانه ی پراوی کردبوو، بیدا به ئولینین. دوا ی چهند چرکه یه ک سیبهری مامه ئیرووشکا گه یشته پشت دهر گای ماله که ی. له وئ بوو که ئولینین چاوی به قه لافه تی زه به لاج و به هیزی ئه وه پیره پیاو وه که وت. له گه ل ئه وهی سه رو چاوی سوور هوول و تاو ه سووتی ئه وه به ریشی زور و سپی و چرچولو چی دهمو چاوی وه نیشان دهری ته م نه ی زور و ئه رک و زه حمه تی له راده به دهر بوو؛ که چی لاقوله تهر و ده ستومه چه کی و شان و باهو ی وه ک هی پیاویکی گهنج و به هیز ده چوو. سه ره تاشراو ه که ی، شوینی شکان و برینی قولی پیوه دیار بوو. مله ئه ستور ه که ی قوله و ئه ستور، ده تگوت گری داره و

وہک ملی جوانہ گایہ کی بوغہ لہ ہہ موو لایہ کہ وہ لۇچوپۇچى تىكە وتبوو. دەستہ زبر و قەلەشیوہکانی دەتگوت پہلی کۆتەرہی دار گوئزن. مامہ ئیرووشکا لہ کەرکەرۆکی دەرگا کہ ہاتہ ژووری و بہ ہہنگاوی گورج و خیرا لہ ئۆلینین نزیك بۆوہ. تہنگہکەى لہ شانى دامالى و لہ سووچىك داینا؛ بہ سہرنجىكى خیرا لہ ہہ موو کەلوپەلەکانی نیو ژوورہکەى روانى و بہ جزمەى قايشەوہ، بى ترپہ لہ چەقى ژوورہکەدا راوہستا. لہگەل ئەودا بۆنى چىخیر و ودکا و بارووت و خوینی گیرساوی کۆتر و بۆدپرنى لەشى پیرہپیاو تیکەل بوون، کہ ہہواى ژوورہکەى قورس کرد.

مامہ ئیرووشکا سلأوی لہ وینەى عیسا و مریہم کرد؛ دەستى بہ ریشى خۇیدا ہینا و دەستى رەش و گەورہى بۆ تەوقە کردن لہ ئۆلینین نزیك کردوہ و گوتى: «خۆش گیلدى! ئەوہ بہ زمانى توركى يانى: بەخیر بى!»
ئۆلینین دەستى برد تەوقەى لہگەل کرد و گوتى: «خۆش گیلدى! منیش دەزانم!»

مامہ ئیرووشکا لہگەل ئەوہى بہ تەشەرہوہ سەرى دەلەقاند گوتى: «نا! تۆ ہیچ تیناگەى، تۆ لہم زمانہ شارەزا نیى! گەوجە! کاتىک پیت دەلین خۆش گیلدى، تۆ دەبى لہ وەلامدا بلئى: ئەللا رازى بووسوون، يانى خودات لى رازى بى! دەبى ئاوا وەلام بدەیتەوہ. مامہ گيان نہک خۆش گیلدى. قەیناکا من ہہ موو ئەوانەت فیر دەکەم. ئیرہ کەسیکی لیوو بہ ناوی ئیلی مووسەئىچ، کەسینک بوو لہ تیرہى ئیوہ، يانى پرووس بوو. جا ئاغایہکى بہ مالم، من و ئەو پیکەوہ بووینہ ہاورى. ئەو پیاویکی بەجەرگ بوو! من ئارەق خواردن و دزى و چەتەبى و راوم فیر کرد.»

ئۆلینین کہ زۆرى پیرہپیاوہ کەوتبووہ بەردل، گوتى: «ئەى چى فیرى من دەکەى؟»

– من تۆ دەبەم بۆ راو، فیرت دەکەم چۆن ماسى بگری، چىچینتیهکان پيشانى تۆ دەدەم، ئەگەر بئەھوئى لہگەل کچىکی جوانیش کەینوبەین سازکەى

من بۆت جىبه جى دەكەم؛ من وەك ئاردى بەھاروو وام!... زۆر شتم له دەست دى، من مروڤىكى دلتهر و بەگورم!

پىرەپىاو دەستى كرد بە پىكەنين و پاشان گوتىشى: «ئىستا مامە گيان، من دەمەھوئى دانىشم، زۆر ماندووم. خۆ بە پىوھ ناگرم، كارگا؟»

ئۆلنن پىرسى: «كارگا؟ يانى چى، ئەو وشەيە يانى چى؟»

- يانى، باشە، بە زمانى گورجى. ئەم وشەيە تايبەتى منە و زۆرىشى ھەز پىدەكەم. كارگا! كارگا، من ئاوا قسە دەكەم، كاتىك ئەو وشەيە بە دەمدا دى، نىشان دەرى ئەوھيە كەيفم سازە، دەى مامە گيان، ئىستا پىيان بلئى با چىخىر بىنن. وا ديارە سەرنائىكىشت ھەيە! چى؟ ئىقان!»

پىرەپىاو دەنگى ھەلئنا: «ئىقان؟» پاشان گوتى: مەگىن لە ولاتى ئىوھ سەربازەكان ھەموو ناويان ئىقان نىيە؟ سەرنائى توش ھەر دەبى ئىقان بى، وا نىيە؟

- واىە، ئىقانا. پاشان دەنگى ھەلئنا: «ژانۆ! برۆ چىخىر لە خاوەنمالەكە وەرگرە و بىھىنە.»

- ژانۆ يان ئىقان، جىاوازى نىيە؟ يانى ھەردوو كيان ھەر يەكن؟ بۆ لە ولاتى ئىوھ بە ھەموو سەربازەكان دەلئىن ئىقان؟ پاشان پىرەپىاو دەنگى بەرز كىردەوھ: «ئىقان، چىخىر لە كووپەيەك تىكە، تازە سەرەكەى كرابىتەوھ. خاوەنى ئەم مالە باشترىن چىخىرى ئەم گوندەى ھەيە. بۆ نىوھى چارەككە لە سى كۆپك زىاتريان مەدەيە، دەنا ئەو جادووكارە پىرە - بە دەنگىكى نزم و شىوھ سرتە گوتى: خەلكى ئىرە زۆر سەيرن، ئىوھ بە مروڤ نازانن. بۆ وىنە تو، ئەوان پىيان واىە تو لە تورك خراپترى. ئىوھ، ئىوھ پووسەكان ھەمووتان لادىن و دلرەشن؛ بەلام من پىم واىە تو لەخۆرا بووى بە سەرباز. چونكە ديارە پىاويكى باشى. ديارە تو ھىچ تىناگەى. من ھەقمە ئاوا بىر بکەمەوھ، وا نىيە؟ ئىلى مووسەئىچ سەرباز بوو، زۆرىش كورپكى باش و پۆھسووك بوو. بىروراي تو چىيە مامە گيان؟ ھەر لەبەر ئەوھيە لىرە خەلكى خۆبى ميان خۆش ناوئى؛ بەلام بۆ من ھىچ جىاوازىيەكى نىيە و گويم بە قسەى ھىچ

كەس نابزوى. من پياويكى دلشادم و ھەموو كەسيگم خۆش دەوى. من ناوم
ئىرووشكايە، بەلى ئاوا مامەگيان!»
پىرەپىياو ئەوھى گوت و بە مېھرەبانىيەوھ دەستى لەسەر شانى ئۆلئىن
دانا.

دوازده

ژانو که له و ماوه یه دا توانیووی هه موو کاروباره کان راپه پینن و ته نانه ت له لای سه رتاشه که ی سه ر بازخانه ریشیشی بتاشی، به نیشانه ی نیشته جی بوونیکي دريژخايه ن دهره لینگى پانتوله که ی له پوستانه کانی هینابووه دهری و زور دلخوش و به که یف بوو. ئه و به وردی چاوی له مامه ئیرووشکا ده کرد و بی ئه وه ی چه ز به دیتنی بکات، وه ک ئازهلکی نامو لپی دهروانی و که گه یشته نیو ژووره که، چاوی له تهرکه که ی کرد که پیلاوه کانی مامه ئیرووشکا پیسی کردبوو، له ژیر ئه سکه مله که دوو بتیری خالی هه لگرت و چوو بو لای خاوه نی ماله که. ههرکه چاوی به ژنی خاوه نمال که وت بریاری دا زور له سه ره خو و به میهره بانیه وه له گه لی به ره وروو بی، گوتی: «سلاو، خانمه به ریزه کان! ئه ربا به که م ناردوومی بو لای ئیوه چیخیرتان لی بکرم. تکایه بریکم پی بفروشن.»

پیریژنه که وه لامی نه دایه وه. کچه که ی که له بهر ئاویتنه کی تورکی راوه ستابوو و خهریکی به سه ردا دانی له چکه یه ک بوو، بی ئه وه ی قسه یه ک بکات، چاوی له ژانو کرد، به لام مه قی نه کرد. ژانو له گه ل ئه وه ی خرینگه ی له پاره برۆنزه کانی گیرفانی دینا گوتی: «بوچی شه رابمان پی نافروشن خانمه به ریزه کان، من پاره ی شه رابه که ده دمه خزمه تتان، ته نیا چه ز ده کم له گه ل ئیمه به میهره بانی بجوولیتنه وه، با ئیمه ش به ریز و میهره بانیه وه له گه ل ئیوه هه لسوکه وت بکه ین، له وه ش چاتر ئیدی چیتان ده وی؟»

پیریژنه که له ناکاو پرسیی: «زورتان ده وی؟»

- نيوه چاره‌کيک. ۲۷

پووره ئوليتا رووی له کچه‌که‌ی کرد و گوتی: «برۆ پئی بده. هەر له و چلیکه‌ی بۆ تیکه که تازه هه‌لمان پچریوه کچم.

کچه کلیه‌که و دۆلکه‌یه‌کی هه‌لگرت و له‌گه‌ل ژانو چووه ده‌ری. له و کاته‌دا ئولینین رووی له ئیرووشکا کرد و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ماریانکای پیشان دا که به بهر په‌نجه‌ره‌که‌دا تیده‌په‌ری، گوتی: «تکات لیده‌که‌م پیم بلی ئه‌م ژنه کتیه‌؟»

پیره‌پیاو چاویکی داگرت و قۆلی ئولینینی گرت، کیشای بۆ لای خۆی و گوتی: «په‌له مه‌که!» پاشان ملی بۆ لای په‌نجه‌ره‌که خوار کرده‌وه و له‌گه‌ل نه‌رمه کۆخه‌یه‌ک گوتی: «ئه‌ها، ئه‌ها! ماریانکا! مه‌به‌ستت ماریانکا چکۆله، ماریانکا ده‌لێی مامه گیان؟» پاشان له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له چاوی ئولینین بریوو گوتیشی: «ماریانکا گیان! چاو له من بکه، له‌گه‌ل تۆمه ماریانکا!»

کچه بی ئه‌وه‌ی سه‌ری وهرسوورپین، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به توندی ده‌رۆیشت و ده‌ستی راده‌وه‌شاند، به شیوه‌ی ژنانی کازاخ، یانی شوخ و وریا و رووکراوه، به بهر په‌نجه‌ره‌که‌دا تینه‌په‌ری. ته‌نیا ئاو‌ریکی سلۆکانه‌ی له پیره‌پیاو دایه‌وه و چاوه‌ره‌ش و خوماره‌که‌ی ترووسکه‌ی هات. مامه ئیرووشکا دیسان ده‌نگی هه‌لبری: «منت خۆش بوی، به‌خته‌وه‌ر ده‌بی!» چاویکی قرتاند و سه‌رنجی بۆ چرکه‌ساتیک له سه‌ر چاوی ئولینین گیرسایه‌وه و دیسان رووی ده‌می له ماریانکا بوو، گوتی: «من پیاویکی شیرینم. ئه‌وه‌ش کچ نییه، فریشته‌یه! ئه‌ری، ده‌لێی شازاده‌یه!» ئولینین چاوی له مامه ئیرووشکا کرد و گوتی: «زۆر جوانه، پئی بلی بیت بۆ ئیره.»

پیره‌پیاو گوتی: «نا! ئه‌و کچه دیاری کراوی لووکاشکایه. لووکاشکا، کازاخیکی گه‌نج و پاله‌وانه. دوینی یه‌کیک له ئابره‌که‌کانی کوشتووه. من

۲۷ مه‌به‌ست له نيوه چاره‌کيک، له چلیکه‌که نه‌ک له بتریه‌که

کچیکى له و جوانترت بۆ پهيدا دهکه م؛ خه مت نه بى. ده بى کچیکت بۆ
بدۆزمه وه وهک په نيرى ته ر وا بى. له شى وهک لۆکه ی کانیاو نه رمونيان
بى. دلينا به ئه وهى به لىنم پيداوى جيبه جيبى دهکه م؛ کچیکت بۆ ساز دهکه م
وهک مانگى چارده وابى.»

ئۆلنن گوتى: «ئوه ده لىنى چى پيره پياو، ئه وه گوناوه.»

پيره پياو به له بزىكى لىبراوانه وه لامى دايه وه: «گوناوه؟ جا بۆ گوناوه.
چاولىکردنى به ژنوبالاي کچیک بۆ گوناوه؟ رابواردن له گه لى گوناوه؟
خوشويستنى گوناوه؟ يانى ئيوه ئه و روانگه يه تان هه يه؟ نا مامه گيان،
ئه وه نهک گوناوه نييه، به لکوو زورىش خىرىكى گوره يه. خودا توى
خولقاندووه کچانىشى خولقاندووه. هه موو کاره کان له ده ستى ئه ودايه،
مامه گيان. که وايه دلنيا به سه ير کردنى کچان گوناوه نييه. چونکه خودا
بويه کچى خولقاندووه که پياو خوشى بوئ و له گه لى رابوئرى، خودا
کچى بۆ خوشى دنيا ئافران دووه. من ئه وه بىر و باوه رمه، مامه گيان.»

ماریانکا له هه وشه که تى په رى و خوى کرد به خه لوه تى به که دا که پر
بوو له چلىكى شه راب. دوعايه کى ئاسايى که له به رى بوو، خوئندى. چوو
بۆ لاي يه کى که له چلىکه کان و ئاوگه ردانىكى تى هه لىنجا. ژانۆ له بهر
دهرگاي خه لوه تى به که راره ستابوو و له گه ل ئه وهى چاوى له به ژنوبالاي
کچه ده کرد، بزهيه ک نى شت بووه سه ر لىوى. به بر وای ئه و زور ناحه ز و
پىکه نى بوو که کراسه که ی ماریانکا له دواوه قۆپچه کانى داخرابوون و
له پىشه وهش فش بوو بۆوه؛ له وهش پىکه نى تر به بر وای ئه و ئه وه بوو
که ماریانکا چه ند دانه سه کى نيوه رۆبلى به گه ردنيدا هه لواسى بوو. بىرى
کرده وه که ئه م کاره له روى باو نييه و له وئ ئه گه ر کچى که به و
شيوه يه خوى برازى نى ته وه هه موو پى پىد ه که نن. پاشان له دلئى خويدا
گوتى: «La Fille' commc c'cst tre's biem»²⁸ ئه مه ده بى به
ئاغاکه م بلنم.»

28 رسته يه کى فه رهنسى به، يانى «چه نده کچى که باشه.»

له ناکاو کچه دهنګی هه لئنا: «بۆ ده لئیی داهۆلی له وئ چه قیوی؟
 غه واره ی بی شه ر هف، تاریک مه که! زوکه، دۆلکه که بده به من!»
 پاشان دۆلکه که ی پر کرد له شه رابی سووری تازه و دای به ژانو،
 له گه ل ئه وه ی دهستی کیشایه وه دواوه گوتی: «پاره که ی بده به دایکم.»
 ژانو قاقایه کی کیشا و به پوو یه کی خۆشه وه له گه ل ئه وه ی به
 لاترساکه به ستن ده رپویشت و لاقی تیکه ل ده هات، پویشت و به دهم
 پویشتنه وه گوتی: «ئیه خا نه کان بۆ ئه وه نده توورهن؟»
 کچه له گه ل ئه وه ی خه ریک بوو سه ری کووپه که ی دهنایه وه به
 پیکه نینه وه گوتی: «بۆ ئیه ئه وه نده چاکن؟»
 ژانو ئاوړی دایه وه به له بزیک ی لیبراوانه و پر له دلنیا ییه وه گوتی:
 «من و ئا غاکه م زور پیاوی چاکین، ئیمه ئه وه نده باش و میهره بانین له
 هه ر جیگایه ک مالمان گرتبی، خه لکی لیمان رازی بوون. هۆیه که شی
 ئه وه یه ئاغا له بنه مال هیه کی خا نه دانه.»
 کچه راوه ستا تا کوو به جوانی گوئی له قسه کانی بی گتیک ی گرت و
 پاشان گوتی: «ئا غاکه ت ژنی هیناوه؟»
 ژانو به له بزیک ی قورسا خا نه وه لامی دایه وه: «نا! ئا غاکه م گه نجه و
 بوخچه ی نه کراو هیه. هۆیه که شی ئه وه یه خه لکانی خا نه دان قه ت ناتوانن به
 گه نجه ی زه ماو ه ند بکه ن.»
 کچه لیوی خو ی گه ست و گوتی: «قسه یه کی جوانه، کابرا هینده
 زه به لاهه به قه د که لیک ی لی هاتووه، که چی بۆ زه ماو ه ند کردن هیشتا
 گه نجه! ده ی ئا غاکه ی تۆ سه روکی هه موو تانه؟ باشه من نازانم بوونه
 ئه فسه ر چ قازانجیک ی هه یه؟»
 - ئا غاکه ی من خویندکاری فی رگه ی سه ربازییه و هیشتا نه بووه به
 ئه فسه ر، به لام پله و پایه ی ئا غاکه م زور له ژینرال و کهسانی پایه به رز
 بالاتره. نه ک سه ره نه گه که مان، به لکوو تیزاریش ئا غاکه م دهناسی.

ژانو ئەم رستەيەي زۆر بە غورورەو دەربەري و پاشان گوتيشی:
 «ئیمە وەك خەلكانی دیکە نین لە بن تەپلەگوینی دەریە پریبیتین. باوکی
 ئیمە سیناتۆرە. ئەو زیاتر لە هەزار مووژیکي^{۲۹} هەیه و پارەي هەزار
 رۆبلی بۆ ئیمە دەنیرئ و زۆری ئیمە خۆش دەوئ. خۆ گەرەي بە
 پلەوپایەي سەربازی نییە، ملازمی و امان هەیه ئەسپی لە گیرفانیدا
 سەوزەلی دەلی. تۆ دەلی بوونە ئەفسەر چ قازانجکی هەیه؟...
 کچە قسەکەي ژانو ی بری و گوتی: «برۆ دەری باشە، دەمەوئ
 دەرگاگە داخەم.»

ژانو شەرابەکەي هینا بۆ ئۆلینین و گوتی: « La fille c'est tre's
 fouli»^{۳۰} پاشان بە پیکەنینکی گەوجانەو لە دەرگاگە چوو دەری.

۲۹ مووژیک: رەعیەت لە رووسیای کۆن

۳۰ رستەيەکی فەرەنسییە، یانی «ئەو کچە زۆر جوانە.»

سینزده

لهم نیوانه دا که پنهانی بیدهنگی و خهوتن له گوره پانه که لیدرابوو. خه لکی له کار ده گه پانه وه. له کۆلان و گوره پانی گونده که دا ئاژه له کان ده یانبوراند و لاقه برغیان تیک ده کوتا و ته پوتوزیان ساز کردبوو. کچان و ژنان به کۆلان و حه وشه کانداهاتوچۆیان ده کرد و مالاته کانیان داده کرده ته ویله و گه وره کان. هه تاو به ته وای له پشت کیوه دووره دست و پر به فوره کان ئاوا بووبوو. ته نیا تارماییه کی که هوو زهوی و ئاسمانی داگرتیوو. له سه رووی دارستانه تاریکه کانه وه، ئه ستیره تازه هه لاتیبوون و سربوهیان ده هات. ورده ورده بیدهنگی گونده که ی داگرت.

مالات له سه ر گیر و گه وره کانداهه وتبوون. ژنانی کازاخ له ماله کان هاتبوونه ده ری و له کۆلان دانیشتبوون و تووی گوله به پوره یان ده ترووکاند. ماریانکاش دوا ی ئه وه ی گامیش و دوو مانگا که ی دوشی، چوو بو نیو پۆلیک له و ژنانه.

ئه وه دهسته یه له چه ند ژن و کچ و کازاخیکی پیر پیک هاتبوو. باسی ئه بره که کوژراوه که یان ده کرد. کازاخ ی پیر بو ی باس ده کردن و ژنان پرسیاریان لی ده کرد. یه کیک له ژنه کان پرسیی: «حه تمه ن خه لاتیکی باش ده دن به لووکاشکا.»

- ئه ری. وه ک باسی ده که ن بریار وایه نیشانیکی خاچی بو بنیرن.
- مؤسۆف زور خراپی هه لسوکه وت له گه ل کردوو، یانی تفه نگه که ی لی ساندوو. به لام له کیزلیار سه روکه کان ئه وه هه واله یان پیگه یشتوو.
- ئه وه مؤسۆفه چ پیاویکی بی شه ره فه! کچیکی گه نج کوتی:
- لووکاشکا چکول هاتوته وه، من وام بیستوو.

- چوون بۆ لای ئيانكا (ئيانكا بېۋەژنىكى كازاخ بوو كه به دزىيه وه مه‌خانە و قەحبە‌خانە يەكى بەرپۆه دەبرد) رابوۋيرن؛ ئەو و ناساير پېكە وه چوون. رەنگە تا ئىستا پېكە وه نيوه كووپە يەكيان خوار دىتتە وه.

ژنىكى تر هەلدايه: «ئەو گەنجە بەجەرگە نيوچاوانە كه ي هيناويه تى! بەراستى كورپىكى ئازا و بەجەرگە! زوريش كورپى چاكە. لە زيرە كيدا هيچ كه سى ناگاتى! راست وه كوو باوكى وايە! سىرياكى پير، باوكى لووكاشكا، راست وه كوو ئەم وا بوو، كاتىك باوكى كوژرا تەواوى گونده كه فرمىسكى بۆ رشت و ماتەمبار بوو... چاويان ليكەن، ئەو سى تا پۆيه تان ديوه، دلنيام راست ئەوانن؛ ئەو كه سەي قسەي دە كرد چەند كه سى كازاخى پيشان ژنەكانى ديكە دا كه بەرەو لای ئەوان دەهاتن و گوتيشى: «ئەرگوشۆف شيشيان لەگەلدايه! چاويان لى كەن چۆن مەستيان كردووه!»

لووكاشكا و ناساير و ئەرگوشۆف كه نيوه كووپە يەكيان هەلقوران دبوو، بە لاتراسكە بەستەن بەرەو لای ژنەكان دەهاتن. هەرسىكيان، بە تايبەت كازاخى پير، زياتر لە كاتى ئاساى سوير هەلگە رابوو. ئەرگوشۆف لاقى تىكەس دەهات و لەترى دەدا، بە دەنگى بەرز قاقاى دەكيشا و مست و سيخورمەي لە لاکە لاکەي ناساير دەكوتا. لەو كاتەدا كتوپر دەنگى هەلبېرى: «هۆي، چەتيوانە! بۆ گۆرانى نالين؟ زوو كەن تى چرىكىنن با ئيمە خووشى رابوۋيرن.»

ژنەكان بە جيى سلو گوتيان: «ئەوه چىيه؟ بۆ وه سەرتان كردووه نايبرنە وه؟»

ژنىك گوتى: «گۆرانى بلين؟ مەگين جيژنە گۆرانى بلين؟ تۆ كووپە يەكت شەراب هەلداوه خۆت گۆرانى بلين؟»

ئەرگوشۆف پېكەنى و قولى ناسايرى كيشا تۆزى خوى ئەمبارە و بار كرد و گوتى: «تۆ برۆ بۆ ئەوئ! منيش گۆرانى دەلیم، من دەزانم چبەم؟»

ناساير گوتى: «هوى كچه جوانهكان، مهگين خهوتان لى كهوتووه؟ ئيمه بۆ ريزگرتن له لووكاشكا هاتووين. له پاسگاوه هاتووين جيژن و ميوانى به بۆنهى ئه و سهركهوتنه گهرهى لووكاشكاوه ريك بهين.»

لووكاشكا لهگهڵ ئهوهى له و پۆله ژنه نزيك دهبووه، كلاوه كه لپوسهكهى له سهرى داگرت و بهرهو رپوى ژنهكان راوهستا. رپومهت و لاملى سوور ههنگه رابوو و خوى قيت كردبووه و به ويچار و ئارامى قسهى دهکرد، بهلام له و ئاخافتنه هيمن و پرويقارهدا وزه و ژيانىكى زياتر شهپۆلى دها و زور لهگهڵ ههروگيف و چهنهوهرى ناساير جياواز بوو. به ديتنى لووكاشكا جوانووه ئهسپيكت وهبير دههاتهوه كه كلكى ههلديتنى و دهحيليتنى و وهها له جى خوى دهچهقى وهك ئهوهى به عهرزيبهوه ميخكوت كرابى. لووكاشكا له ههمبر ئافرهتهكاندا بى جووله راوهستابوو و بريقه و بزه له چاو و لىوى نهدهبرا، كه مى قسه دهکرد و هيندى جار چاوى له هاوپريكانى دهکرد و هيندى جاريش له كچهكان. كاتيک ماريانكا هات بۆ نيو ژنهكان، لووكاشكا به شيويهكى ئاسايى و لهسه رهخۆ، كلاوهكهى له سهرى داگرت، چند ههنگاو چووه دواوه و بهره رپوى كچه راوهستا؛ لهگهڵ ئهوهى لاقىكى تۆزى له دواوه ترهوه دانابوو، ههردوو قامكه كهلهى دهستى له بهر پشتينهكهى ههلهقاندبوو و چوار قامكهكهى دهسته چهپى له سهر مشتوى خهنجهرهكهى دهجوولاندهوه. ماريانكا له وهلامى سلاوهكهى ئهودا به هيواشى سهرى دانهواند، پاشان له سهر زهوى دانيشت و مشتىكى تووى گوله بهرپۆژه له گيرفانى باخهلى دههينا. لووكاشكا بهبى ئهوهى سهرى داخا، چاوى له ماريانكا دهکرد و تووى دهترووكاند. لهگهڵ هاتنى ماريانكا ههمووان بيدهنگ بوون. بهلام ژنىكى كازاخ بيدهنگيهكهى شكاند و گوتى: «دهى پيمان بلئ، تۆ هاتوويهوه زور ليره بمينيتهوه؟»

لووكاشكا قورساخانه وهلامى دايهوه: «ههتا بهيانى ليره دهيم.»

پیره پیاویکی کازاخ که له نیو ژنه کاندانانیشتبوو گوتی: «وه لاسل هیوادارم هه میسه شاد و دلخوش بی! من زورم ئەو کاره ی تو به دلە. هه رئیستا باسی ئەوه مان ده کرد.»

ئەرگوشوڤ مه ستانه و به پیکه نینه وه گوتی: «منیش هه ر ئەوه ده لیم!» پاشان له گه ل ئەوه ی ئاماژه ی به سه ربازیگ کرد که له ویوه تیپه ری، گوتی: «میوانه کان چه نده زور بوون! قودکای سه ربازه کانی شتی چاکه، زورم چه ز لیه پیکه هه لده م.»

یه کیک له ژنه کان گوتی: «سی دیویان بو ئیمه نار دووه! پیره پیاو چوه بو فه رمانگه، به لام پیم وا نییه له وی هیچ کاریکی هه بی.» ئەرگوشوڤ گوتی: «ناخ، ناخ، که وایه بارودوخه که ئالوزه؟» ژنیکی دیکه هه لیدایه: «حه تمه ن ماله که یان به دوو که لی تووتن قانگ داوی، وا نییه؟»

— له حه وشه که ئەوه نده ی حه زیان لیه با جگه ره بکیشن، به لام له ژووره کاندانان هه قیان نییه و ریگه یان پی نادهین؛ ته نانه ت ئەگه ر سه رکرده که شیان بیت ناهیلین له ژووره که دا جگه ره بکیشی. له وه ش خراپتر، ئەوانه له وانیه دزیش بکه ین. ئاساییشه، سه روک ئەو زولانه ی له لای خوی رانه گرتوه.

ئەرگوشوڤ دیسان گوتی: «وا دیاره ئەم کاره ت به دل نه بووه!» ناسایر، له گه ل ئەوه ی وه ک لووکاشکا لاتیکی کیشایه دواوه و وه ک ئەو کلاوه که ی له سه ری داگرت، گوتی: «وه ک دیاره، کچان ئەرکی ئەوه یان که وتوته سه ر شان جیگاوبان بو سه ربازه کان راخه ن و چیخیر و هه نگوینیان بده نی.»

ئەرگوشوڤ دای له قاقای پیکه نین و له ناکاو ئاوقای نزیکترین کچ بوو که دانیشتبوو و باوه شی پیداکرد. - وا نییه؟ ده ی پیم بلی وا نییه؟

كچه هاواری لی ههستا و گوتی: «بۆرهكهی منجر بهرم ده! شهرتیی به ژنهكهت بلیم.»

ئه‌رگۆشۆف گوتی: «دهی پیی بلی! ناسایر راست دهكا، هه‌تمه‌ن ده‌ستووریك هاتووه؛ ئه‌و خوینده‌واری هه‌یه و ده‌توانی بخوینیته‌وه. بابه‌ته‌كه راست وایه.»

پاشان ئه‌رگۆشۆف ویستی كچییكی نزیکیی خۆی ماچ بكات. ئۆستینكا به‌ ده‌موچاوی خر و سپی و سۆله‌وه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی ده‌ستی هه‌لینابوو به‌ زلله له‌ ئه‌رگۆشۆف بدا، هاواری كرد: «برۆ دواوه بی شه‌ره‌ف!»

ئه‌رگۆشۆف چووه دواوه و لاتراسكه‌ی به‌ست، خه‌ریك بوو بكه‌وی.

- دیتووته، ده‌لین كچ زه‌عیفه‌یه و توانای نییه! خه‌ریك بوو ملم بشكینی.

ئۆستینكا قیژاندی: «ئاوات لینه‌كه‌م هه‌تیوه نه‌گبه‌ته! وا دیاره شه‌یتان له پاسگاهه‌ په‌لكیشی كردووی بۆ ئیره!» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی پرووی لی وه‌رگێرا‌بوو، دیسان به‌ ده‌نگی به‌رز گوتی: «مه‌گین تۆ له‌گه‌ل ئه‌و ئابره‌كه‌ به‌ره‌وپرو نه‌بووی؟ ئاخ، داخی به‌ جه‌رگم، بریا بیخنكاندبايه‌ی، تۆی ناچیزه‌ هه‌یغه‌ زیندوو بی.»

ناسایر به‌ پێكه‌نینه‌وه گوتی: «ئه‌گه‌ر بمردايه‌ له‌ هه‌یه‌ته‌ دوقت ده‌كرد!»

- ئه‌ری، به‌ سه‌ری بابم، تۆشیان له‌گه‌ل ئه‌ودا بكوشتایه‌ می‌شیکم میوان نه‌بوو.

ئه‌رگۆشۆف گوتی: «دیتووته، گوئی مه‌ده‌یه! گوتت له‌ هه‌یه‌ته‌ دیقی ده‌كرد، ها؟»

لووكاشكا، له‌و ماوه‌یه‌دا بی ئه‌وه‌ی زمانی بگه‌رێ چاوی له‌ ماریانكا بریبوو. دیار بوو ئه‌و تیرامانه‌ی كچه‌ی په‌شوكاندووه.

لووكاشكا له‌ ماریانكا نزیک بووه و گوتی: «ده‌ی، ماریانكا، وا دیاره ملازمیک له‌ مالی ئیوه جیی خوش كردووه.»

ماریانكا وه‌ك هه‌میشه‌، له‌رێوه‌ وه‌لامی نه‌دایه‌وه، به‌لام چاوی له‌ لووكاشكا زه‌ق كرده‌وه. لووكاشكا پوخساری به‌ بزیه‌ك كرابوووه. وه‌ك

ئەو ھى لەو كاتەدا بابەتتىك لە نىوانياندا پۈۈى دابى و پىۋەندىي بە قسەكانيانە ھە نەبوۋىي. دايكى ماريانكا پەريپە نىۋ قسەكانيان و گوتى: «بەلى، ئاغا زۆر پياۋى چاكە. ئىمەش دوو ژورمان ھەيە. بەلام مالى فوموشكىن كە يەكتىك لە ئەفسەرەكان لەۋى دايكوتاۋە، تاقە ژورويكىان ھەيە؛ ئەو ملازمە خۋى و كەلوپەلەكانى بەرىكى ژورەكەيان داگىر كىردوۋە و خىزانى مالى نازانن قورپى كويى بكن بە سەر خۋياندا. ھىچكەس شتى وى نەدىۋە، ھۆردوۋىيەك سەرباز برژىنە گوندىك و خۋيان بە سەر مالاندا بسەپىنن و ژيان لە خەلكى تال كەن. ئىمەش دەسلەتتى ھىچمان نىيە. نازانم ئەو خودا غەزە ليگرتتوانە لە كويۋە ھاتن و دەيانھەۋى چ بەلايەكمان بە سەر بىنن؟»

يەكتىك لە كچەكان گوتى: «پىم وايە دەيانھەۋى پردىك لە سەر چۆمى تەرەك دروست بكن.»

لەو كاتەدا كە ناساير لە ئۈستىنكا نىزىك دەبوۋە گوتى: «بەلام من بىستومە دەيانھەۋى خەندەكتىك ھەلكەنن و تەۋاۋى ئەو كچانەي تىدا زىندەبەچال بكن كە جۋابى كورپان نادەنەۋە.»

دىسان قەشمەرەنە خۋى بادا و ئەتۋارىكى نواند كە ھەموو دايان لە قاقاى پىكەنن. لەو كاتەدا كە ئەرگۈشۋىف ژنىكى كازاخى ماچ دەكرد، ناساير پۈۈى لە ماريانكا كىرد و گوتى: «دەي، ماريانكا! تۋ بۇ ئەو ماچ ناكەي؟ ھەركەس بە تۈرەي خۋى!»

ئەرگۈشۋىف لەگەل ئەۋەي پىرىژنەكەي ماچ دەكرد و ئەۋىش خۋى رادەپسكاند و نەيدەھىشت، گوتى: «نا، نا، ئەم پىرىژنەي خۋم زۆر كەۋى و مېھرەبانترە لەو كچە سىرك و قوشقىيانە.»

پىرىژن بە پىكەننەۋە گوتى: «كچى مەھىلن، ئەو نەگبەتە خەرىكە بمخنىكىن!»

لەۋسەرى كۆلانەۋە تىپەي چەند ھەنگاۋ ھات و ھەمويان بىدەنگ بوون. سى سەرباز بە كلاۋخوود و تەنگەۋە دەچوون قەرەۋلى پۈستى گوردان بگۆرن. سەردەستەكەيان كە سۋارىكى پىر بوو، چاۋىكى پىر لە رقى لە

کازاخه‌کان کرد. پاشان سه‌ربازه‌کانی خوی به جوړیک تیپه‌پرانده. لووکاشکا و ناسایر ده‌بوو بکشینه دواوه، چونکه له چه‌قی کولانه‌که‌دا راوه‌ستابوون، ناسایر توژی کشا دواوه، به‌لام لووکاشکا ته‌نیا توژی خوی خوار کرد و له جیگای خوی جوول‌هی نه‌کرد؛ له‌گه‌ل‌ئوه‌وی به چاویکی پرسووکایه‌تیپه‌وه له سه‌ربازه‌کان زمانیان نه‌گه‌را و هه‌روا که به شیوه‌یه‌کی ریکوپیک لاقیان به‌ته‌رکی پرخاکوخولی کولانه‌که‌دا ددها، تیپه‌پرین.

ماریانکا پیکه‌نی و پاشان هه‌موو کچ و ژنه‌کانی تر به دواي‌ئو‌دا دایان له قاقای پیکه‌نین.

ناسایر گوتی: «ئومانه چ جلو‌به‌رگیکی باشیان له به‌ردایه. وه‌ک‌ئو قه‌شانه به‌ریدا ده‌رون که‌عه‌بایان له به‌ردایه!» پاشان وه‌ک‌ئو‌ان ده‌ستی کرد به‌هه‌نگاونان و لاسایی کردنه‌وه‌یان. دیسان هه‌موویان له قاقای پیکه‌نینیان دا.

لووکاشکا به‌ئارامی له ماریانکا چووه‌پیشی و لینی پرسی: «بو‌رپگاتان به‌و‌ملازمه‌داوه‌؟!»

ماریانکا توژی بی‌ری کرده‌وه و گوتی: «ئو‌له‌و ژوورده‌ایه که‌تازه دروستمان کردووه.»

لووکاشکا له‌په‌نای ماریانکا دانیشت و گوتی: «پیره‌یان جحیل؟» ماریانکا وه‌لامی دایه‌وه: «مه‌گین من لیم پرسیه‌وه؟ من چووم شه‌پابی بو‌ به‌رم، دیتم له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌له‌گه‌ل‌مامه ئیرووشکا دانیشتووه. پیاویکی زهرده‌له. هینده‌ی که‌لوپهل پی‌بوو عاره‌بانیه‌کی پر کردبوو.»

ئوه‌وی گوت و سه‌ری داخست. لووکاشکا له‌گه‌ل‌ئوه‌وی زیاتر له‌کچه‌نزیک ده‌بووه و هه‌روا چاوی له‌چاوی بریبوو. گوتی: «زورم پیخوشه‌که‌موله‌تم له‌پاسگا وه‌رگرتووه.»

ماریانکا به‌شیله‌بزه‌یه‌که‌وه گوتی: «ده‌ی، ئیستا لیره‌زور ده‌مینیه‌وه؟»
- هه‌تا سبه‌ینی به‌یانی.

پاشان لووکاشکا له گهل ئه وهی دهستی بو لای کچه دريژ کرد گوتی:
«تۆزی توو گوله به رۆژهم بدهیه.»

ماریانکا قاقایه کی کیشا و قردیله ی به رۆکی ترازاند و گوتی: «هان،
هه مووی دهرهینه.»

لووکاشکا له گهل ئه وهی تووی له باخه لی کچه دهردهینا و به چاوی پر
بريقه و لیوی بزه تیزاوه وه زیاتر خوی بو لای خوار ده کرده وه، به سرته
گوتی: «بروام پی بکه هیندهت وهدوا که وتووم ئیتر برستم لی براوه و له
تاوت ئارواقارام لی هه لگیراوه.»

ديسان به سرته چند شتی دیکه ی پی گوت.
ماریانکا له ناکاو له گهل ئه وهی خوی ده کیشا دواوه، به دهنگی بهرز
گوتی: «من نایه، قسه ی وا مه که.»
لووکاشکا له سه ره خو گوتی: «ته نیا دهمه وی دوو قسه ت له گهل بکه م.
وهه پیشی، ماریانکا ه وردیله!»

ماریانکا به نیشانه ی ناره زیاته تی سه ری له قاند، به لام هه روا بزه ی له سه ر
لیو بوو.

له و کاته دا دهنگیک گوتی: «ماریانکا! هوی ماریانکا! دایکم ده لی بی شیو
بخوا.» ئەم دهنگه دهنگی برا چکوله ی ماریانکا بوو که به هه لاتن دهات بو
لای کۆره که و بانگی ماریانکای ده کرد.

- ئیستا دیم. تو برۆ چاوه که م. تو برۆوه خۆم دوا یی دیمه وه.
لووکاشکا هه ستا، کلاوه که ی له سه ری داگرت و له گهل ئه وهی وای
ده نواند که گو یی له رۆیشتنی ماریانکا نییه، به لام هه ر له و کاته دا که
بزه یه کی له سه ر لیو بوو، گوتی: «منیش ده بی برۆمه وه بو مالی، وا دیاره
ئه وه باشتره.»

لووکاشکا ئه وهی گوت و به کۆلانی پشت ماله که دا رۆیشت و له چاو ون
بوو. به لام هه وا له م ماوه یه دا، به ته وای تاریک داهاتبوو و شه و بالی به
سه ر گونده که دا کیشابوو. ئەستیره ی پرشنگذار به ئاسمانی تاریکه وه

دهد رهوشانه وه. کولانه کان بیدهنگ و تاریک بوون. ناسایر له لای ژنهکان مابووه و ههروا دهنگی قریشکه و قاقایان دههات. بهلام لووکاشکا دوی ئهوهی له کورپهکه دور کهوتهوه، لهسه رهخو و بی ئهوهی تهپهه لاقی بی، پشتی وهک پیشیله کووم کردبووه و لهگهله ئهوهی خهنجهرهکهی به دهستی گرتبوو، بهلام ههروا به نیوقه دیهوه تهقهی دههات، له ناکاو دهستی کرد به ههلاتن، بهلام نهک به رهو لای ماله کهی خوئی، به لکوو به رهو مالی ملازم دووههه. بهو شیوهیه له دوو کولان تیپهه ری و که به کولانیکی باریکدا بای دایهوه، ئاتهگی چه رکساکهی به لادا کرد و له ژیر سیبهه ری که پریک له سه زهوی دانیشته. بیرى بو لای ماریانکا فری و له دلای خویدا گوتی: «دهی، دهی! کچی ملازم حهز به گالته وگهپ ناکا، چه تیوه به دزاته، توزی راوهسته!» ترپهه پیتی ژنیک که دههاته پیشی خوداری کرد. گوئی شل کرد و له بهرخویه وه پیکه نی. ماریانکا سهه ری داخستبوو و به ههنگاوی ورد و خیرا، راست به رهو لای ئهوه دههاته پیشی و به داره دهسته کهی خوئی له لاجامه ی په رژینه کهی ده دا. لووکاشکا له جیی خوئی ههستا. ماریانکا داچله کی و له جیی خوئی راوهستا.

- ئاخ! ئهوه توی، نابار! خو زراوم چوو. مهگین نهچووی بو مالی خوتان؟ پاشان دای له قاقای پیکه نین.

لووکاشکا به دهستیکی کچه کهی له باوهش گرت و به دهسته کهی دیکه ی دهموچاوی ناسکی گرت.

- ئهوهی دهمویست پیتی بلیم... ، به خودا... - دهنگی دهله رزی و زمانی گوی نه ده کرد. ماریانکا وهلامی دایه وه: «ديسان دهستت کرد به چه نه وه ری، بهم شهوه تاریکه... دایکم چاوه پروانمه. برۆ بو لای گراوه کهی خوت.»

خوئی له باوهشی لووکاشکا راپسکاند و چه ند ههنگاو ههلات. هه رکه گه یشته به رده رگای گه وره کهی خوئی، راوهستا و پرووی له لووکاشکا کرد. لووکاشکایش که به دوایدا هه لدههات، له بهه ری دهپارایه وه که توزی سهه بر بکات و گوئی بو بگری.

- باشه، بالندهی شهوگهړ، دتهوئ چیم پی بلیی؟ نهوهی گوت و دیسان دهستی کرد به پیکه‌نین.

ماریانکا؛ سه‌رکونه‌م مه‌که، باشه چی ده‌بی نه‌گه‌ر من له‌گه‌ل که‌سیک هاورئ بم؟ به زیاد نه‌بی نه‌م حاله! تو ته‌نیا شتیکم پی بلی، نه‌و کاته من تو‌م نه‌ونده خوش دهوئ ناماده‌م گیانی خو‌مت فیدا بکه‌م و تو هه‌رکاریک بلیی به گیان و دل نه‌نجامی ده‌دم؛ گوئ بگره . لووکاشکا دهستی کرد به گیرفانی پانتول‌که‌یدا و خرینگه‌ی له سکه‌کانی هینا و دريژده‌ی به قسه‌کانی دا: «نیمه ژيانیکی خو‌شمان ده‌بی. هه‌موو خه‌لکی دلیان خو‌شه و راپیده‌بویرن، منیش! چ خوشه‌بیه‌کم له تو دیوه؟ ده‌ی پیم بلی چ خوشییه‌ک ماریانکا گیان!»

کچه هیچ وه‌لامیکی نه‌دایه‌وه، هه‌روا که راپوه‌ستابوو به ته‌کانیکی خیرا توولگه‌که‌ی دهستی شکاند و له‌توکوتی کرد. له ناکاو لووکاشکایش مشت‌ی توند قووچاند و به توندی ددانی به سهر یه‌کدا نا، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی نیوچاوانی گرژ کردبوو، دهستی ماریانکای گرت و گوتی: «من له راده به‌ده‌ر چاوه‌روانیم کیشا و ئیتر ئوقره‌م لی هه‌لگیراوه! پیت وایه من تو‌م خوش ناوئ؟ باشه هه‌ر کاریکی پیت خوشه له‌گه‌ل منی بکه.»

له رواله‌تی ئارام و ده‌نگی ماریانکادا هیچ گورانیک به‌دی نه‌هات؛ به‌بی نه‌وه‌ی دهستی له دهستی لووکاشکا ده‌رکیش، نه‌وی تو‌زیک له خو‌ی دور خسته‌وه و گوتی: «له کولم به‌وه لووکاشکا، من کچم، به‌لام نه‌وه بزانه، من ئازاد نیم، نه‌گه‌ر تو‌م منت خوش دهوئ، ئیستا پیت ده‌لیم چبکه‌ی. ده‌ستم به‌رده، بی‌ری خراپیش له می‌شکت ده‌رکه. من شووت پی‌ده‌که‌م، به‌لام چاوه‌روانی نه‌وه مه‌به به‌ر له زه‌ماوه‌ند خو‌م گه‌وچ بکه‌م.»

ماریانکا نه‌م قسانه‌ی ده‌کرد، به‌لام رووی وه‌رنه‌ده‌گی‌را. لووکاشکا که له ناکاو له‌و حاله‌ته په‌شو‌کاو‌بیه هاتبوو ده‌رئ و ئارام بو‌بووه، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی پی‌ده‌که‌نی و خوشه‌ویستی و دلنه‌رمی به روخسارییه‌وه دیار بوو، له نزیکه‌وه

چاوی له چاوی کچه بری و گوتی: «چی، شووم پیده‌که‌ی؟ خو زه‌ماوهند به دست ئیمه نییه. تو خو‌شه‌ویسته‌که‌م، سه‌ر‌ه‌تا خو‌شت بویم، ماریانکا گیان.» ماریانکا خوی له باوه‌شی توند کرد و به توندی لیوی لووکاشکای ماچ کرد و له‌گه‌ل‌ئ‌وه‌ی توند به سینگی خو‌یه‌وه ده‌گوشی به سرت‌ه‌ گوتی: «ئه‌یه‌پۆ براکه‌م!» پاشان له ناکاو خوی له باوه‌شی لووکاشکا دهر‌باز کرد و هه‌لات، بی‌ئ‌وه‌ی ئاو‌ر‌ بداته‌وه خوی کرد به ژوور‌یدا. سه‌ره‌رای داواکه‌ی لووکاشکا که له به‌ری پار‌ابووه، تو‌زی سه‌بر بکات که ئ‌وه‌ی له دل‌یدایه پیی بلن، ماریانکا رانه‌وه‌ستا.

- برۆ، زوو برۆ! تو خودا برۆ! بر‌وانه پی‌م وایه ئ‌ه‌و کر‌ین‌شین‌ه نار‌ه‌سه‌نه‌مان خه‌ریکه له هه‌وشه پیاسه ده‌کات.

لووکاشکا له دل‌ی خویدا گوتی: «ژنی ملازم! ماریانکا شووم پیده‌کا! راسته شووم پیده‌کا، به‌لام تو منت خو‌ش بوئ!» لووکاشکا له لای ئیانکا ناسایری دییه‌وه. دوا‌ی ئ‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک پیکه‌وه خواردیانه‌وه، چون بۆ لای دۆنیا و سه‌ره‌رای بی‌وه‌فایی ئ‌ه‌و شه‌وه‌ی له لای ئ‌ه‌و تیپه‌ر کرد.

چارده

ئەو كاتەى ماريانكا خۆى كرد بە مالى خۆياندا، ئۆلئنين لە حەوشە پياسەى دەکرد و گوڤى لئبوو كە گوتى: «بروانە پيم وايە ئەو كرينشینه ناپرسەنەمان خەريكە لە حەوشە پياسە دەكات.» ئۆلئنين ئەو رۆژە تەواوى دانى دوانيوەرۆى لە سەر پليكانەكان و لەگەل مامە ئيرووشكا رابواردبوو. ميژىك و سەماوهرىك و هيندى شەراب و مۆمىكى دايساوى دانابوو. پەرداخىك چاى لە بەردەم، جگەرەيەك بە لئووە، گوڤى لە هەقايەتى پيرەپياو گرتبوو كە لە سەر پللهيەكى خوارترەو دانىشتبوو. لەگەل ئەوەى هەواكەى ئارام بوو، مۆمەكە بە خىراى دەتوايوە و شۆلە لەرزۆكەكەى هيندى جار كۆلەكەى نزيك قالدەرمەكان و هيندى جاريش پەرداخەكان و جارى واش بوو سەرى تاشراو و سىپى پيرەپياوى روناك دەكردەو. پەپوولەكان لە دەورى مۆمەكە هەلدەسووران و زرووقەى باليان دەپرژاند و خۆيان لە ميژ و پەرداخەكان دەدا، هيندى جار بە دەورى گرى مۆمەكەدا دەسوورانەو و هيندى جاريش لە تاريكىدا دەمانەو. ئۆلئنين و ئيرووشكا بە هەردووكان چۆرەيان لە دۆلكەكە بريبوو. هەر جارىك كە ئۆلئنين شەرابى دەكردە پەرداخەكەى ئيرووشكاو، ئەو پەرداخەكەى لە پەرداخى ئۆلئنين دەدا و بەبى وەرەزى و ماندوو بوون دريژەى بە قسەكانى دەدا. ئەو باسى ژيان و رابردوى كازاخەكانى دەکرد و سەربردەى باوكى كە پياويكى زەبەلاح و بەناوبانگ بوو، دەگىرايوە و دەيگوت كە باوكى بە تەنيا بەرازىكى دە پوودى^{۳۱} دەدا بە كۆليدا و لە يەك كۆردا دوو چليك چيخىرى دەخواردەو. ئەو باسى سەردەمىكى دەکرد كە لەگەل گيرچىك بووبوو

۳۱ پوود: سەد و شەست كيلو

هاورپى و له كاتى تهنه وه كردنى نه خوښى بلفه تدها، پيکه وه راده يه كى زوريان كه په نك و قاپووت بو ئه و به رى تهره ك نار دبوو. ئه وه ده يگوت جار يكيان له كاتى راودا، هر به يانى زو دو بز نه كيوى راو كړدوه. سه ربرده ي گراوه شو خوشه ننگه كه ي خوى ده گيرايه وه كه چوڼ له بهر خاترى ئيرووشكا ده هات بو پاسگا و نه يده توانى دور ييه كه ي تامل بكت؛ ته واوى ئه و سه ربرده و به سه رها تانه ي هينده به تام و چيزه وه ده گيرايه وه كه ئولينين ده تگوت خوى له وى بووه و به چاوى خوى ديتوويه تى. ئيرووشكا ده يگوت: «به لى! كه سى مامى، تو له كاتى لاويدا منت نه ديوه. بريا ئه و كاته بتديبايه م تاكوو بو دهر كه وى من كي م و چكاره م. ئه مړو ئيرووشكا له كار كه وتووه؛ به لام ئه و كاته له ته واوى ليو اكه دا باس هر باسى ئيرووشكا بوو.» ئه م ئه سپه ره س نه و ئه م شمشيره ي ده ستركردى گودرا^{۳۲} بو كى باشه؟ بچين بو لاي كى شه راب بخوينه وه؟ له گه ل كى خوښى رابو يرين؟ كى بنيرين بو چيا كه ئه حمه دخان بكووژى؟ هه ميشه هر ئيرووشكا. كى له لاي كچان خوښه ويسته؟ هه ميشه هر ئيرووشكا. هويه كه شى ئه وه بوو كه من جيگيتيكى حيسابى بووم. ئه وه نده ي دهمتوانى شه رابم ده خوارده وه و دزيم ده كړد. له شاخه كان ره وه ي ئه سپم ددزى، ئاوازم داده نا... و به كارى هه مووان ده چارام. ئه مړو ئيتر له و جوړه كازاخانه له هيچ كو ييه ك بوونى نييه. پياو هر ئه وه نده يه ديق ناكا. ئه مړو قه دو بالاي خه لك له وه نده به رزتر نابى (ئيرووشكا ده ستى به ئه نده ي به رزايى مي زي ك هه لينا). ئه م بسته بالايانه، پياو پيکه نينى دى، هر ده لى پولى پو ستالت له پال يه كدا ريز كړدوه. كاتيكيش چاويان ليده كه ي، هه موو به تروپوز و له خو رازين. كاتيك شه رابيش ده خو نه وه وه ك پياوان سه رخوش نابن، به لكوو ته نيا كه لله ي خو يان گه رم دادينن، به لام من؟ من ئيرووشكا ي چه ته بووم؛ هه موو خه لكى ده ياناسيم، نه هر له گونده كان، به لكوو له ته واوى ناوچه و شاخ و هه واره كان ده ياناسيم. شازاده كان له گه ل من هاورپى بوون و ده هاتن بو

۳۲ گودرا: باشتري شمشير و خه نجه رى قه ققاز له شارى گودرا دروست ده كرا.

سەردانم. من لەگەڵ ھەمووان ھاوڕێ بووم. لەگەڵ تورکەکان تورک بووم، لەگەڵ ئەرمەنی ئەرمەنی و لەگەڵ سەرباز سەرباز بووم و لەگەڵ ئەفسەرەکان ئەفسەر. بۆ من ھیچ جیاوازییەکی نەبوو، تەنیا شتیکی کە گرینگ بوو پیکھاتی کۆری شەراب خواردنەو بوو. ئیستا پێم دەلێن دەبی خۆت لە دابونەرتی خەلکی بەدوور بگری! پێم دەلێن لەگەڵ سەربازەکان مەخۆو و لەگەڵ تورکەکان نان مەخۆ.»

ئۆلینین لێی پرسى: «کى ئەو قسانە دەکا؟»

– قەشەکان ئیتر. بە پێچەوانە ئەگەر گوێ بە قەسە مەلا و قازیبەکانی تورک بدەى، دەلێن: "ئێو کافر. بۆ گوشتى بەراز دەخۆن؟" دەى ھەرکەسێک بۆخۆى ئایینیکی ھەیه. بە برۆای من ھەموو ئایینەکان وەکوو یەك وان و جیاوازییەکی ئەوتویان نییه. خودا بۆیە ئەم ھەموو ئایینەى داناوو کە مەروڤەکان ئاسوودە بن. جارێ تاوان بوونی نییه. بۆ وینە برۆانە ئازەلەکان، ئەوان لە لەوەرگەى تورکەکانیش و لە لەوەرگەى ئییمەش دەلەوەرپین. لە ھەرکۆى بن، ماییشیان لەوینە. ئەوێ خودا بیدا دەخۆن. کەچی ئەم کازاخانی ئیمە لەسەر ئەو باوەرەن کە گوشتى ئەو ئازەلانەى لە لەوەرگەى تورکەکان لەوەرپايتن ھەرامە. من پیموايە ئەمانە ھەمووی درۆیە.

ئۆلینین گوتى: «چى درۆیە؟»

– دەى ھەر ئەوێ قەشەکان دەلێن. دەزانى چى مامە گیان! من ھاوڕیبەكم بوو ملازم بوو و لە چرۆلنایا دەژیا و کابرایەکی خۆشگوزەران بوو، راست وەك خۆم وا بوو؛ ئەو بە دەستى چێچینیەکان کوزرا. ئەو دەیگوت ھەموو ئەو قسانە قەشەکان خۆیان دەیسازینن. دەیگوت پیاو دەمرى و لە ژیر گلدا دەپزى و گیاوگژ لە سەر قەبرەكەى دەپوین و ئیتر ھەموو شتیکی تەواو دەبی و دەبریتەو.

پیرەپیاو بە پیکەنینهو گوتى: «میشکیکی سەیری ھەبوو.»

ئۆلینین لێی پرسى: «تۆ چەند سالت تەمەنە؟»

- خودا دهبانئ! نزيكەي حەفتا سال. ئەو كاتەي تسارين^{۳۳} حوكومەتەي دەكرد، من زۆر مندال نەبووم. خۆت حيسابى بكة بزانە هەتا ئىستا دەبىتە چەندە. پىم وايە حەفتا سال دەبى. وا نيبە؟

وايە. بەلام تۆ زۆر بەگور و دلتهرى.

- بەلئ! دەبى شوكرى خودا بكم. من زۆر لەش ساغ و بەدەماخم. هيچ كويم ناييشى. تەنيا گرفتىكم هەيە، ئەويش ئەويە ژنىكى جادووباز منى تەلەسم كردووە كه ...

- چۆن؟

- چاك، هەر ئاوا، تەلەسمىك كه ...

ئۆلئين پرسىي: «دەي، كاتىك تۆ مردى گياوگژ لە سەر گۆرەكەت دەپوي؟»

ئىرووشكا ديار بوو نەيدەويست بە روونى بيروپاي خۆي دەبرى. تۆزى بىدەنگ بوو پاشان لەگەل ئەوي پىدەكەنى و شەرابى بو ئۆلئين تىدەكرد، دەنگى هەلبرى: «تۆ خۆت چۆن بىر دەكەيەوه؟ هانى پيالەيەكى تر هەلده.»

۳۳ تسارين بە ماناي ژنى تيزار و مەلەكەيە و ليزەدا مەبەست لە كاترينى دووهمە.

پازده

ئىرووشكا له گهل ئه وهى هه ولى دها وه بىرى بىته وه باسى چىيان ده كرد،
گوتى: «باسى چىمان ده كرد؟ ئه ها! بروانه من ئاوام، ئه رى! من راوچىم، له
ته و اوى ئه م ناوچه يه راوچىيه كى دىكه ي وهك منى لى نىيه، هه ر ئازهل و
په له وه رىكت بوئ بوئ په يدا ده كه م و پىشانته دده م، ده زانم هه ر شتىك
شوىنه كه ي كوئيه. من چهند دانه سه گم هه يه، دوو تفهنگ و چهند دانه توڤرى
ماسى گرتنىشم هه يه، هه روه ها بازيك و جه لله يهك داوم هه يه؛ وه لحاسل
شوكر بو خودا، ئه وهى پىويسته هه مه. ئه گه ر تو راوچىيه كى كارامه بى و
پوز و هه وات نه بى، هه موويانته پىشان دده م. من ئه و پىاوم، تىگه يشتى،
ها؟ من شوينگىڤرىكم هه ر جى پى ئازهل ببىنم، دوڤىومه ته وه. له وه دا پسىڤرىم
و زور باشىش له راو ده گه م. ده زانم له كوئى لان ده گرى و له كوئى ئاو
ده خواته وه و له كوئى ده له وه رى. من شه وانه هه شارىك ساز ده كه م و هه ر
له هه وه لى ئىواره وه هه تا به يانى له بو سه دا ده مئىنمه وه. مانه وه و خه وتن له
مالى چ كه لكى هه يه؟ مه گىن پىاو له مالى گىانى داگىرى و له په ستا شه راب
بخواته وه. له ماله وه ژنان هه را و هه نگه مه ساز ده كه ن و مندالان به قىژه قىژ
مىشكى سه رى پىاو ده به ن. به لام له وى، تارىكوڤونى ئىوارى ده چىه
بو سه وه و شوينىكى باش هه لده بژىرى، چهند بالنده راو ده كه ي و ئه وكاته
وهك راوچىيه كى باش و كارامه له جى خوت جووله ناكه ي و له بو سه دا
ده مئىنيه وه. تو ده زانى شه وانى دارستان چهنده خو شه. چاو له ئاسمان
ده كه ي، له رووى گه رانى ئه ستىره كانه وه تىده گه ي چهنده ي شه و تىپه رپوه و
چهنده ي ماوه. چاوئىك له ده وروبه رى خوت ده كه ي؛ داره كان ده جوولئنه وه،
هه روا مراقىب ده مئىنيه وه، له ناكاو گوئىت له خشپه يهك ده بى، بوئ
ده رده كه وى به راز ده يه وى هىرشت بو بئى. له لاي سه ره وه ده نگىك

دهیستی، وا دیاره به چکه هه لۆکان سیره یان دئ و له لای گونده وه دهنگی
 که له شیر و قاز دیته گوی. ئەگەر دهنگی قاز بیت، هیشتا نیوه شه و نه بووه.
 من به باشی له هه موو ئەوانه تیده گم. کتوپر له شوینیکه وه ته قه ی تفهنگ
 دئ. تۆ دهست ده که ی به بیر کردنه وه. تۆ له خۆت ده پرسی: کی ته قه ی
 کرد؟ کازاخیک بووه وهک من، که بۆسه ی بۆ ئازهلایک ناوه ته وه؟ نیچیره که
 پیکراوه و که وتوووه یان بریندار بووه و به له سه ی نیو دارستانه که بووه و
 له وی خوینی له بهر ده پروا. من ئەو جووره راوه م پی خوش نییه! نا، که یفی
 پی ناکه م! ئەوه چ فایده یه کی هه یه پیاو نیچیره که خه سار بکا؟ گه مژه، گه مژه!
 یان گه و جانه بیر ده که یته وه و له دلی خۆتدا ده لینی: یه کیک له ئەبره که کان
 کازاخیکی کوشتوووه. ئەو بیر و خه یالانه میشتکت داده گری. جاریک من له
 قه راغ چۆمه که دانیشتبووم، دیتم لانکه یه ک به سه ر ئاوه که وه یه. زۆر
 لانکه یه کی باش بوو، ته نیا یه کیک له که مه کانی شکابوو. خه یال هه لیگرتم:
 بللی ئەم بیشکه یه هی کی بی؟ شکی تیدا نییه ئەم سه ربازه نه گبه تییانه ی
 ئیوه که هاتوون بۆ گونده که، ژنانی چیچینیان رفاندبی و یه کیک له و درندانه
 کۆرپه یه کی کوشتبی. لاقی مندا له که ی گرتبی و به توندی کیشابیتی به
 دیواردا! پاشان بیشکه که ی به دم ئاودا دابی. ئاکاری ئەوان هه روایه! ئاخ،
 ئەو دلره قانه له مروّشایه تی به دوورن! ئەم بیر و خه یالانه له میشکما
 شه پۆلیان ددا و له ناخه وه هه لده قرچام. من پیم وایه ئەوان ئەو لانکه یان به
 ئاودا دابوو، ژنانیان به قژ راکیشاوه ته ده ری و ئاوریان له ماله که بهر داوه و
 جیگیت خوشی دهستی داوه ته تفهنگ و هاتوووه بۆ تالان و برۆی ئیمه. تۆ
 هه روا له بۆسه دا دانیشتووی و بیر ده که یته وه، به لام کاتیک دهنگیک
 دهیستی، بۆت ده رده که وی ره وه یه ک به نیو لیره وه اره که دا تیده په رن و تۆ
 دلته ده که ویته کوته کوت. ئیوه له به رخۆتانه وه ده لینی: ئازهلە
 خوشه ویسته کان، وه رنه پیشی! ئازهلە کان که وتووونه هاسکه هاسک. تۆش
 هه روا له سه ر زه وی خۆت راکیشاوه و له جیی خۆت نابزووی، دلته
 که وتۆته کوته کوت و به توندی لیده دا. به هاری رابردوو، ره وه یه ک وهک

هه‌وریکی رهش کتوپر په‌یدا بوون. من گوتم: «به ناوی خودا و کور و رۆحی پیروز» و دهمویست قامک بنیم به په‌لاپیتکه‌دا که له پر دایکه‌به‌راز به کووده‌له‌کانی گوت: «وهی رۆ، بیچووله‌کانم، بنیاده‌میگ لی‌ره خۆی مه‌لاس داوه!» له ناکاو هه‌موویان به‌رهو نیو داره‌کان تییان ته‌قاند. منیش به خه‌یالی خۆم پیم وابوو ته‌واوی ئه‌و په‌وه‌یه راو ده‌که‌م.

ئۆلینین گوتی: «دایکه‌به‌رازه‌که چۆن به کووده‌له‌کانی گوت بنیاده‌میگ لی‌ره‌یه؟»

- تو چۆن بیر ده‌که‌یه‌وه؟ پیت وایه ئه‌و ئازله‌ ئه‌قلی نییه؟ نا، ئه‌و زور له مروّف وریاتره، له‌خۆرا پتی ده‌لین به‌راز. ئه‌و هه‌موو شتیک تیده‌گا. بۆ وینه بروانه: مروّفیک شوین به‌رازیگ ده‌که‌وی و جیگا پیکه‌ی بۆ نادۆزریته‌وه و هیچ نابینی، به‌لام به‌راز که به شوین تودا بی، له‌ریوه بۆنی تو ده‌بیستی و خوداحافیز! که‌وایه به‌رازیش ئه‌قلی هه‌یه. چونکه تو بۆنی خۆت نابیسی، به‌لام ئه‌و هه‌ستی پیده‌کا. ته‌نیا جیا‌وازییه‌که له‌وه‌دایه: تو ده‌ته‌وی ئه‌و بکووژی به‌لام ئه‌و ده‌یه‌وی گیانی خۆی رزگار بکا و له نیو ئه‌و دارستانه‌دا بژی. تو بیرورای خۆت هه‌یه و ئه‌و بیرورای خۆی. ئه‌و به‌رازه، به‌لام له‌گه‌ل تو به‌رامبه‌ره. ئه‌ویش خولقاوی ده‌ستی خودایه. ئاخ ئارام به! مروّف چه‌نده گه‌مژه‌یه! - پیره‌پیاو چه‌ندجار دووپاتی کرده‌وه - گه‌مژه، گه‌مژه! پاشان سه‌ری به‌خوزدا گرت و بیر و خه‌یال هه‌لیگرت.

ئۆلینین وه‌ک پیره‌پیاو خه‌یال هه‌لیگرت. ده‌ستی له‌دواوه هه‌لیکا و له پلیکانه‌کان هاته‌ خوار و بی ئه‌وه‌ی زمانی بگه‌ری له‌هه‌وشه‌که‌دا ده‌ستی کرد به‌پیاسه‌کردن. کاتیک گه‌رایه‌وه بۆ لای ئه‌و، ئیرووشکا سه‌ری هه‌لبه‌ری و چاوی له‌و په‌پوولانه‌به‌ری که‌وا به‌سه‌ر شۆله‌ی مۆمه‌که‌دا ده‌خولانه‌وه و ده‌که‌وتن به‌سه‌ریدا و گوتی: «گه‌مژ! گه‌مژه! ده‌چی بۆ کوئی؟ ئاخ! گه‌مژه! گه‌مژه!»

پاشان هه‌ستا و به‌قامکه‌ ئه‌ستوور و زبه‌ره‌کانی په‌پووله‌کانی دوور ده‌خسته‌وه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی هه‌ولێ ده‌دا به‌قامکه‌ گه‌وره‌کانی بالی

په پووله كان بگرئ و له په نجره كه وه فرتيان داته دهرئ، به دهنگيكي ميهره بان و تيكل به ناموژگار ييه وه گوتي: «بيچاره ي گه مژه! خوت بو ئاور تي به رده ده ي. تو دته هوئ بمرى و من دللم پيت دسووتى.»

ئيرووشكا ماويهه كي زور بهم شيويهه چهنه وهرى كرد و شه رابي خوارده وه و باسى هه موو شتيكي كرد. ئولنين به دريژايى و پانايى هوشه كه دا دهات و دهچوو. له ناكاو سرته سرتيك له پشت دهرگاي گوره كه وه تووشى سه رسوورمانى كرد. ئولنين به زحمهت هه ناسه ي له سينگيدا كو كرده وه، قاقاي بيكه نيني ژنيك، دهنكي پياويك و شهقه ي ماچيكي بيست. له گهل ئه وه ي گياوگرزى تهركى هوشه كه ي پيشيل ده كرد، كشايه وه بو ئه و به ره ي ديكه ي هوشه كه، به لام دواي تاويك دهنگه كه له هوشه وه هات. كازاخيك به چهركساي توخه وه، كه مهنگو له ي سپى به كلاوه كه يه وه بوو (ئه و كه سه لووكاشكا بوو)، به سهر ته يمانه كه دا وه سهر كه وت، ههر له و كاته دا ژنيكي بالا به رز كه له چكه يه كي سپى به سهر دا دابوو به به رده مى ئولنيندا تي به رى. به خه ياليدا هات كه شيويه ي به ري دا رويشتنى ماريانكا و ترپه ي هه نكاوى ئه وه به گويى ئولنيندا ده چرپيني: «نه تو له گهل من و نه من له گهل تو، هيچكام بيكه وه خالى ويكچوونمان نييه.» ئولنين هه تا سهر پليكانه كان چاوى تي به رى و ته نانهت له په نجره كه وه ديتى كه له چكه كه ي له سهرى كرده وه و له سهر ئه سكه مليك دانيشت. له ناكاو هه ستيكي پر له داهيزران و ته نيابى، ئاوات و هيوايه كي ناديار و ئيره يى به پياويكي به رپيوار، خو ي له روچ و گيانى ئالاند.

دوايين ترووسكه ي چراي مالان له گونده كه كوژابوونه وه. گوند، له ژير خيوته ي بيدهنگيدا بوو. به رازه ميوده كان و تارمايى سپيى ئازده لكان له نيو گوره كاندا و سه ربانى مالان و سپيداره به رزه كان، دهنگوت هه موويان خويكي قورس دا يگرتوون. ته نيا قيره قيرى بوقه كان بو ساتيك نه ده برپايه وه و له روخى دووره ده ستي چومه كه وه، دههاته گوي. له لاي روژه لاته وه مه وداي نيوان ئه ستي ره كان زور ده بوو و هه موويان له باوه شى گزنگيكا كه

سات له دواى سات پروناکتر ده‌بۆوه خه‌ریک بوون بزر ده‌بوون. له ژوورسه‌رى ئۆلینین و ئیرووشکا ئه‌ستیره‌کان زیاتر خزابوونه پال یه‌ک و پیرسه‌ریوه‌تر ده‌هاتنه‌ به‌رچاو. پیره‌پیاو سه‌رى کردبووه سه‌ر باسکی و وه‌نه‌وزی ده‌دا. که‌له‌شیریک له‌ حه‌وشه‌ی پروبه‌پروویانه‌وه‌ خویندی. ئۆلینین، نوقمی بیر و خه‌یال، به‌ نیو حه‌وشه‌که‌دا پیاسه‌ی ده‌کرد. ده‌نگی ئاوازیک که‌ له‌ چه‌ند زار ده‌هاته‌ ده‌ری هاته‌ گوئی. چووه‌ لای ته‌یمانکه‌ و گوئی شل کرد. ده‌نگی لاوانی کازاخ به‌ شیوه‌یه‌کی دل‌بزوین تیکه‌ل ده‌بوون و به‌ هو‌ی وزه‌ی خویانه‌وه‌ ده‌تگوت ده‌نگیکى به‌هیزه‌ و له‌ گه‌روویه‌کی زولاله‌وه‌ دیته‌ ده‌ری. پیره‌پیاو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی هه‌لینا گوتی: «ده‌زانی کینه‌ گورانی ده‌لی؟ ئه‌وه‌ لووکاشکای جیگینه‌. ئه‌و چیچینیکى کوشتووه‌ و ئیستا زور دل‌خۆشه‌. ئاخه‌ر بل‌ی بۆچی دل‌خۆشی؟ بی‌شعوورا! بی‌شعووری گه‌مژه‌!»

ئۆلینین پرسى: «تۆ، تۆش تا ئیستا که‌ست کوشتووه‌؟»

پیره‌پیاو ده‌نگی هه‌لبه‌ری: «لاپه‌سه‌ن! ئه‌وه‌ په‌رسیاوه‌ لیم ده‌که‌ی؟ ئه‌وه‌ قسه‌یه‌ک نییه‌ بکه‌ری وه‌لامی بده‌یته‌وه‌. له‌نیوبردن‌ى ژيانى مروفتیک هه‌روا کاریکى ئاسان نییه‌. ئاخ، نا! خوداحافیز مامه‌ گیان، من ئیتر زورم شه‌راب خواردۆته‌وه‌ و م‌ر بووم.»

له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی له‌ جیى خۆی هه‌لده‌ستا گوتی: «سبه‌ینى ده‌چین بۆ راو؟»
- هه‌میشه‌ وه‌ره‌.

- وریا به‌، زووتر له‌ خه‌و هه‌ستی ده‌نا جه‌ریمه‌ ده‌کریی.

ئۆلینین وه‌لامی دایه‌وه‌: «مه‌ترسه‌، من له‌ تۆ زووتر هه‌لده‌ستم.»

پیره‌پیاو پۆشیت. گۆرانیه‌که‌ بیده‌نگ بوو. ترپه‌ی پنیه‌ک که‌ ئاهه‌نگیکى دل‌بزوینی هه‌بوو هاته‌ گوئ. دواى تاویک گورانی سه‌ره‌نوئ له‌و بیده‌نگیه‌دا بوو به‌ زایه‌له‌، به‌لام ئه‌م جاره‌یان دوورتر بوو و ده‌نگی گری ئیرووشکاش له‌گه‌لیاندا بوو. ئۆلینین هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و له‌ دل‌ی خۆیدا گوتی: «چ خه‌لکین، چ ژيانیکى باشیان هه‌یه‌!» پاشان گه‌رایه‌وه‌ بۆ نیو ژووره‌که‌ی.

شازده

مامه ئىرووشكا كازاخىكى پير و خانەنشىن و بىۋەپپاۋ بوو. بىست سال لەمەوبەر ژنەكەى چووبوۋە رىزى گروپى ئۆرتۇدۇكسەكان و بەجىنى ھىشتبوو و شوۋى بە ئاجوودانىكى پروسى كىردبوو؛ ئىرووشكا عەۋلادى نەبوو. كاتىك دەيگوت كە سەردەمى لاۋى تاقانە گەنجى گوندەكە بوو، لە راستىدا شاتوشووت نەبوو. تەۋاۋى چەكدارانى لىۋاكەيان ئازايەتى و نەبەزى رابدوۋى ئەۋيان لە بىر مابوو. وىژدانى ئەۋ بەرپىسى چەندىن قەتل بوو، لە چىچىنەكانىش و پروسەكانىش. ماۋەيەك لە كوستانەكان ژىابوو، لە لاى پروسەكان بە تاۋانى دزى كىردن دوو چار زىندانى كىرابوو. زۆربەى ژيانى خەرىكى راۋ بوو و لە لىرەۋارەكەدا رايىۋاردبوو؛ ئەۋ لە كاتى راۋ و لە نىۋ دارستانەكەدا چەندىن پوژ بە لەتەنانىك قىياتى كىردبوو و خواردنەۋەى تەنيا ئاۋى سارد بووبوو. بەلام بە پىچەۋانە لە ئىستانىستا لە ئىۋارەۋە ھەتا بەيانى بە عىش و نۆش راپدەبۋارد. كاتىك كە لە لاى ئۆلنىن گەرپايەۋە، ماۋەى دوو كاتزىمىر خەوت؛ پاشان بەر لە ھەلاتنى خۆر ماۋەيەك لە نىۋ جىگاگەيدا مايەۋە و كەۋتە بىرى ئەۋ كەسەى كە شەۋى ناسىبوۋى و لە ھەموو بارىكەۋە ۋەردى كىردەۋە. ساكارىيەكەى ئۆلنىنى زۆر بە دل بوو، (ساكارى، بەۋ مانايەى كە بەرگرىى لە شەراب خواردنەۋەى نەكىردبوو). كەسايەتى ئۆلنىنىش كەۋتبوۋە بەر دلۋى. لە خۆى پىرسى: "بۆچى ھەموو پروسەكان ساكار و ساماندارن؟ بۆچى لەگەل ئەۋەدا ھەمويان خويندەۋارن، كەچى ھىچكام زىرەك نىن و ھىچ تىئاگەن؟" لە خەيالى خۇيدا ھەموو ئەمانەى ۋەرد كىردەۋە و ھەروەھا ئەۋەى دەيتۋانى لە ئۆلنىنى ھەلكرىنى لەبەرخۆيەۋە لىكى دايەۋە. مالاكەى مامە ئىرووشكا گەۋرە و قەدىمى بوو، بەلام نەبوۋنى ژن لە مالاكەيدا بە باشى ھەست پىدەكرا. سەرەپراى ئەۋەى

كازاخه كان زور گرنگى به پاكخوايىنى دةدەن، ئەم مالا زور پيس و شپريو بوو. له سەر ميژيک زيپوونيكي خويىناوى و له تيک كوليرەناسكە و له سووچيكي ژوورەكە قشقه رەپەيكي چكولەي پەروپو دامالدرائى له توکوت كراو داندرابوو كه بۇ چيشتهى هەلۆ ئامادەى كردبوو. له سەر ئەسكەمليک جووتى جزمە، تفەنگيک، خەنجەرەيک، كۆلە پشتييهك، چەند كوت جلو بەرگى تەر و چەند مەشغەل له سەر يەك كەلەكە كرابوون. له سووچيكي تر كووپەيەك ئاوى پيس و بۆگەن و چەند جووت پيالوى تر داندرابوون؛ هەر له وئى قەرابيەتەيەك و تەپكەيەك وەبەرچاوى دەكەوت. له چەقى ژوورەكە توپيک و چەند كۆتر و سويسكەى كوژراو كەوتبوون، له دەورى ميژەكەش جووجەلەيەك كە پەتيك له لاقى گريدرابوو و سەرەكەى ترى به پيچكەى ميژەكەوه بەستراوو به دەورى خويىدا هەلەدەسوورا و جرووكە جرووكى ژوورەكەى داگرتبوو. له سەر وەجاخە كوژاوهكە قابله مەيەك پەر له تراويكى شيرين وەبەرچاوى دەكەوت. له سەر تاقەيەك هەلۆيەك دەيقىژاند و هەلۆيە دەدا خوى لەو بەندە رزگار بكات كە له لاقى گريدرابوو، بازيكى چاوزيتيش بىدەنگ له سووچيک راولەستابوو و بە لاچاويک له جووجەلە مريشكەكەى دەروانى و هەرچارەى سەرى بە لايەكدا خوار دەكردهوه. مامە ئيرووشكا له سەر چرپايەكى نەوى كە له نيوان ديوار و وەجاخەكەدا هەلكەوتبوو، بە كراسيکەوه له سەر پشت راکشابوو. پووزى لاقە بەهيزەكەى به ليوارى وەجاخەكەوه نابوو و بە قامكە خەريتهكانى توپى دەستى ليدهكردهوه كە چرپووك و دەندووکی تيژى بازەكە بريندارى كردبوو، چونكە ئەو بازەكەى بەبى دەستەوانە كەوى دەكرد. نيو ژوورەكە و بەتايبەت له دەورى پيرەپياو، بۆنيكى توند و تيگەل هەواكەى قورس كردبوو و ئەو بۆنە هەميشە له گەل پيرەپياو بوو بەلام ئەوەندە ناخۆش نەبوو كە جازرکەر بى. لەو كاتەدا دەنگيک گوتى: «ئۆئيدە - ما، (يانى: له مالىي؟)»

دەنگەكە له پەنجەرەكەوه هات و له ژوورەكەدا دەنگى دايەوه، ئيرووشكا له ريوه تيگەيشت دەنگى لووكاشكاي دراوسينيەتى. پيرەپياو دەنگى هەلينا:

«ئۆئىدە، ئۆئىدە! بەلى وەرە ژوورى. ھاوړى بەرپزەكەم، لووكاشكا مارك چ كارىكت بە مامەيه؟ دتەوئ بچى بۇ پاسگا؟»
بازەكە بە دەنگى بەرز و گړى خاوەنەكەى بالى لىك دەدا و بەنەكەى لاقى كېشا.

پېرەپياو لووكاشكاى خۇشدهويست و سەرەراى ئەو سووكايەتییەى له لایەن بەرەى گەنجانى كازاخوہ پېى دەكرا، بەلام لووكاشكاى بەرى لەو گەنجانە دەزانى و بە چاويكى پر لە رېزەوہ لىى دەروانى. جگە لەوہش لووكاشكا و داىكى وەكوو جيرانىكى دلسۆز زۆر جار شەراب و چىشت و خواردنى جۆراوجۆريان بۇ دەبرد و پېيان لى نەدەبړى. مامە ئىرووشكا كە لە تەواوى ماوہى ژياندا مروؤفيكى رۆحسووك و مېهرەبان بوو، بەردەوام ھەستەكانى خۆى بەم شىوہيە لىك دەدايەوہ: «دەى چاكە بە ھەردوو لا دەكرى و دەستىك بە تەنيا تەقەى نايە؛ ئەوان بەشى خۇيان مال و سامانيان ھەيە. من نېچير و گوشتى راو بۇ ئەوان دەنيرم، ئەوانيش منيان لە بير ناچى. ئەمجارەيان، ئەوان گوشتى سوورەوہكراو و نانەناسكەم بۇ دەنيرن.»

پېرەپياو گوتى: «سلاو مارك! زۆر خۇشحالم بە بينىنت.»
پاشان بە تەكانىكى خيرا لاقى روتى بە لىوارى تەختەكەدا شۆر كردهوہ و بازى دا خوارى و دوو ھەنگاو بە نيو ژوورەكەدا رۆيشت. چاويكى لە لاقە خواروخېچەكانى خۆى كرد و داى لە قاقاى پىكەنين، پاژنەى لاقى دوو سى جار كوتا بە تەركى ژوورەكەدا و ھەنگاويكى دىكەى ھەلپنايەوہ، بە بزەيەكەوہ لە لووكاشكاى پرسى: «پىت چۆنە؟ خو خراب نىيە؟»
لووكاشكا ھىندە پىكەنى لەوانەبوو ژان بكا. پاشان پېرەپياو گوتيشى:
«دەى تۆ دەچى بۇ پاسگا؟»

- من ئەو شەرابەى بەلېنم پىدابووى، بۆم ھىناوى.
پېرەپياو گوتى: «مەسىح ئاگادارت بى!» پاشان چامبارى^{۳۴} و بەشمىتەكەى كە بە سەر زەويدا دەكىشرا، ھەلگرت و لە خۆى پىچا.

۳۴ چامبارى: پانتۆلى فش و دەلینگزل

پشتینه‌که‌ی له نیوقه‌دی توند کرد، به په‌رداخیکی شکاو ئاوی به دهستی خویدا کرد و به چامباریه‌کی کۆنه دهستی وشک کرده‌وه، به له‌ته شانیه‌که ریشی داهینا و راست له به‌ردهمی لووکاشکا راه‌ستا و گوتی: «ئاماده‌م!»

لووکاشکا په‌رداخیکی هه‌لگرت، وشکی کرده‌وه و پری کرد له شه‌پاب، له سه‌ر کورسییه‌ک دانیشت و په‌رداخه‌که‌ی له به‌ردهمی مامه ئیرووشکا راگرت. مامه ئیرووشکا به شیوه‌یه‌کی پرشکۆ و ریزدارانه له لووکاشکای وه‌رگرت و گوتی: «به خو‌شیت! سپاس بۆ باوک و کور و پۆحی پیروژ! هیوادارم کامه‌ران بی و به ئاواتی دلت بگه‌ی و خاچه‌که‌ی مه‌سیح سایه‌ی سه‌رت بی.»

لووکاشکایش به‌و شیوه‌یه دوعایه‌کی خویند و پیکیک شه‌پابی هه‌لدا و په‌رداخه‌که‌ی له سه‌ر میزه‌که دانا. پیره‌پیاو هه‌ستا بریکی ماسیی سویرکراو هینا، له سه‌ر که‌رکه‌رۆکه‌ی ده‌رگا‌که‌ی دانا و به داریک هیندیکی کوتا هه‌تا نه‌رم بۆوه، پاشان به دهسته زبر و قه‌له‌شیوه‌کانی خستیه سه‌ر تاقه ده‌ورییه‌کی شین که له ماله‌که‌یدا بوو، فه‌رمووی له لووکاشکا کرد و به شیوه‌یه‌کی لووت به‌رزانه گوتی: «من هه‌موو شتیکم هه‌یه، ته‌نانه‌ت هه‌موو جو‌ری هۆردوو‌فر^{۳۰}، شوکر بۆ خودا.» پاشان پرسیی: «ده‌ی مۆسو‌ف خه‌ریکی چییه‌؟»

لووکاشکا بۆی باس کرد که چۆن ملازم تفه‌نگه‌که‌ی له چنگ ده‌ره‌یناوه و ئیستا لووکاشکا ده‌یویست بیروپای مامه ئیرووشکا له‌و باره‌یه‌وه بزانی. پیره‌پیاو گوتی: «بۆ تفه‌نگیک کیشه‌ی له‌گه‌ل ساز مه‌که. ئه‌گه‌ر تفه‌نگه‌که نه‌ده‌ی به‌ ئه‌و، نابێ به‌ هیوای پاداش بی.»

- پاداش؟ مه‌گین کا‌زاخیک که هیشتا خزمه‌تی سوارکاری ئه‌نجام نه‌داوه پاداشی پیده‌ده‌ن؟ خو‌شت ده‌زانی تفه‌نگ ئه‌مرۆ نرخیکی باشی هه‌یه. تفه‌نگیکی باش به‌ هه‌شتا سه‌که ده‌ستا‌وده‌ست ده‌کا.

۳۰ ئوردوو‌فر: Hors- doevre وشه‌یه‌کی فه‌ره‌نسییه یانی خواردنیک ئیشتیابزۆین که به‌ر له خواردنی سه‌ره‌کی ده‌یخۆن. به‌ره‌چیشت.

— هه هوو، له وه گهړئ! من جاريكيان له گه ل که سټيكي يووزباشی به شه رها تم. ده يو يست ئه سپه که م لئ بستيني و ده يگوت ئه سپه که تم بده يه، منيش نيشانه ي ملازميت بؤ و ده ده گرم. من ئه سپه که م پئ نه دا، بؤ يه هيچم وه گير نه که وت.

- به لام من چارم چييه؟ من ده بئ ئه سپيک بکرم و ئه و جوړه ي بيستوومه ئه سپ له وه به ري روو باره که له په نجا سکه که متر نييه و دايکم هيشتا شه رابه که ي خؤي نه فرؤشتووه.

پيره پياو گوتی: «ئيمه ومانان، وهک ئيوه ئه رکمان له سهر شان نه بوو. کاتيک مامه ئيرووشکا له ته مه ني تودا بوو، هه ميشه چنه د ئه سپي تابؤني له نؤقانيه کان ددزي و له چؤمي تهره کی ده په راندنه وه. هيندئ جاريش ئه سپيکی باشمان به بتليک ئاره ق يان بؤرکايه ک^{۳۶} ده گوړپييه وه.»
لووکاشکا ليئ پرسى: «بؤ ئه وه نده هه رزان؟»

پيره پياو به سووکايه تبييه وه گوتی: «گه مژه، مارکی گه مژه! هيچ کاريکی دیکه مان پئ نه ده کرا، کاتيک پياو شتيک ددزي بؤ ئه وه يه ئيتر پږدي و نينوک وشکی وه لانئ. ئيوه حه تمه ن هيچ کات نه تانديوه که چؤن ره وه به تالان ده به ن؟ وا دياره هيچ قسه يه که ت بؤ گوتن نييه.
- جا چت عه رز که م، مامه گيان؟ هه لبه ت ئيمه وهک ئه و پياوانه مان پئ ناکرئ.

پيره پياو له گه ل ئه وه ي گالته ي له گه ل کازاخى لاو ده کرد، گوتی: «بئ شعور، بئ شعور! وهک ئه و پياوانه تان پئ ناکرئ! جا دياره کاتيک له ته مه ني تودا بووم وهک ئيوه کازاخیکی خوړي نه بووم.»
لووکاشکا گوتی: «که وايه ئيوه چؤن بوون؟»

پيره پياو به نيشانه ي سووکايه تي سهر ي راوه شان د و گوتی: «مامه ئيرووشکا له ده ست هيچ شتيک سكالای نه ده کرد و هه ر بؤ يه ش ته واوی چيچينه کان له گه لم هاوړئ بوون. هه رکاتيک يه کيک له وان بيت بؤ لام، له رپيوه

۳۶ بؤرکا: قاپووتنيکه له به رگن دروست ده کړئ و تايبه تي کازاخه کانه.

به قودکا میوانداری لئ دهکهم و به شیوهیه کی دلسوزانه ههلسوکهوتی لهگهله دهکهم، هیندهی دهرخوارد دهدهم ههتا سهرخوش دهبی. له لای خوم دهیخهوینم و پاشان منیش دهچم دهبمه میوانی ئه و دیاری و پیشکشی بو دهبهم. بهلئ زوو پیاوان بهو شیوهیه رهفتاریان دهکرد، نه وهک ئیستا. پاشان پیرهپیاو ههروا به له بزیکی پرسوووکایه تییه وه لهگهله ئه وهی لاسایی تووترووکاندنی کازاخهکانی دهکرده وه، دریزه ی به قسهکانی دا و گوتی: بهلام ئیستا، گه ورهترین رابواردن ئهمه یه که تویی گوله به پوژه بترووکینن و تیخوله کهشی ئاوا به دم فری دهن.

لووکاشکا گوتی: «دهزانم وایه!»

– ئه گهر توو دتههوی کازاخ بی، جیگیت به، نه ژنانیهیه کی خویری و تووترووکین. کهسیکی تووترووکین ئه سپی خوی دهکری و پاره کهی ده دات و ئازه له که لهگهله خویدا دینیتته وه.

ههردووکیان ماوهیه ک بیدهنگ بوون.

– له راستیدا، مامه، مانه وه له گوند یان له پاسگا زور ناخوش و جارزکه ره. پیاو بچی بو کوئ توزیک سهیران بکا و رایبویری؟ خه لکی شه رمه ون بوون. بو وینه چاو له ناسایر بکه. پوژی رابردوو، ئیمه له ئاؤول بووین؛ قیریخان پیشنباری کرد بچین بو لای نووقانییه کان بو هینانی ئه سپ؛ بهلام هیچکهس ری دانه گرت. به ته نیا چیت پیده کری؟

– دهی مامه گیان توو چونی بو دهچی؟ پیت وایه من له کار که وتووم! هینستا ههروا به گورم! ئه سپیکم پی بده بزانه چون له چاوترووکانیکدا خوم دهگهینمه لای نووقانییه کان.

– بو له خورا قسه ی زیادی بکهین؟ پیم بلئ بزانه چون لهگهله قیریخان ههلسوکهوت بکه؟ ئه وه لئ: ته نیا ئه سپیک ههتا نزیک ته رهک بینه و له وی ئیتر ئه گهر ره وهیه کیش بی، من جیگات بو دابین دهکهم. بهلام ئه وه قیریخانه سیخوریکی زیره که، دهکری پیاو بروای پی بکا؟

- بەلئى، دەكرى بړوا به قسه كانى بكهى. بڼه مالله كهى هه موويان كه سانئىكى باشن. باوكى هاوړي وه فادارى من بوو. تو ته نيا گوئ له من بگره. من هيچكات بو ريگاي خراب ئاموژگاريت ناكه م، بو ئه وهى به ته واوى ليئى دنيا بى، سويندى بده؛ ئه گهر ويستت بو جيگايه ك له گه لى بچى، هه ميشه ده مانچه يه كى ئاماده له گيرفانت بڼى، به تاييهت كاتى به ش كردنى ئه سپه كان. جاريكيان چيچينيك خهريك بوو من بكووژئ و پروداوه كهش به م شيويه بوو: من بو ئه سپيك داواى ده سكه م لى ده كرد. ئه ويش نه يده ويست بيدا و ليم وه ته ماح كهوت. باوهر و متمانه شتيكى باشه، به لام قهت به بى تفهنگه كهت مه خه وه.

لووكاشكا به وردى گوئى بو پيره پياو گرتبوو و دواى تاوى بيدهنگى گوتى: «مامه، راستم پى بلئ! من پيم وايه تو ته له سميكه پييه كه هه موو كاريكت بو جييه جئ دهكات.

- ته له سم؟ نا، به لام باشه، من فيرت ده كه م. تو كورپكى باشى و مامى خوټ له بير ناكه ي. ئيستا فيرت بكه م يان نا؟

- به لئى مامه گيان، فيرم بكه.

- ره ققه ٣٧ ده زانى چييه؟ ئه وه بزانه! ره ققه شه يتانى راسته قينه يه.

- به لئى وايه.

- چاكه، بچو كونه كهى هه لكول و له ده وړانده وړى كونه كهى توږ دابڼى، بو ئه وهى نه توانئ ليوه ي تپه ږئ، ئه و ديتته وه كه ئه وه ده بينى ده ست ده كا به گه ږان و دواى سووړانه وه يه كى زور خيرا ده گه ږيته وه: ئه و ته له سمى كردنه وهى ده رگا داخراوه كان ده ووزيته وه و له گه ل خويدا ده يه نئى و توږه كهى پى كون ده كا و ده چيته ژوورى. تو سبه نئى به يانى وه ره وه بو لاي كونه كهى و چاوى لى بكه. ئه و جيگايه ي توږه كه كه دراندوويه، ته له سمه كه يه. هه ليگره و بو هه ركوى چوى، له گه ل خوټدا بييه. ئيتر بو تو

هیچ قوفل و بهر به سستیک مانای نایی و هه موو دەرگا داخراوه کان له بهر ده متدا ده که ونه سهر پشت.

- مامه پیم بلی، تو خوت ئه و کارهت تاقی کردۆته وه؟

- تاقیم کردۆته وه؟ نا، تاقیم نه کردۆته وه، به لام که سانیکی زۆر باش ئه وه یان پی گوتووم و من له گویم گرتووه. من ته نیا جادوو یه که هه مه ئه وه یه هه رکاتیک سواری ئه سپ ده بم، دوعای «سلاو له ئیوه» ده خوینم و تا ئیستا هیچ کهس ئازاری پی نه گه یاندووم.

- دوعای «سلاو له ئیوه» چیه مامه گیان؟

- چۆن ئه وه نازانی! ئاخ! ئه وه ش گهنجی ئه مرۆ! دوعاکه ئه مه یه، جا گوئ

له مامی خوت بگره، من ده خوینم و توش به دواى مندا دووپاتی بکه وه:

«سلاو له ئیوه ئه ی دانیشتووانی سه هیمن

ئه مه شای تویه.

ئیمه سواری ئه سپه کان ده بین.

سۆفۆنی هاوار ده کا.

زه که ریا ده دوخ.

باوکی من ماندریچ!

که خۆشه ویستیت له دلدایه،

که خه لکت خۆش ده وئ!

پیره پیاو دیسان دووپاتی کرده وه: «که خۆشه ویستیت له دلدایه، که خه لکت خۆش ده وئ. ده ی، ئیستا تیگه یشتی؟ جوان و بی هه له بیخوینه وه با گویم لی بی.»

لووکاشکا به توندی قاقای کیشا:

- هه ر بویه تا ئیستا تو یان نه کوشتووه؟ له وانیه راستیش بی.

- تو زۆر زیره ک و به هۆشی! ئه وه ی گوتم به جوانی فییری به و بیخوینه وه، ئیتر هیچکات ئازار و زیانت پی ناگا. تو «ماندریچ» ی خوت بخوینه و ئیتر ئاسووده و خاترجه م به. - پیره پیاو خۆشی دای له قاقای

پئکەنین. - بەلام سەبارەت بە نووقانییەکان، ئەو لە گۆی بگرە لووکاشکا، بۆ ئەوئ مەچۆ!

- مامە، بۆ نەچم؟

- سەردەمەکە فەرقي کردوو و خەلکیش ئیتر وەک قەدیم نین، ئیوەش لە راستیدا سییەری کازاخەکانن، ئەو کاتە ئەم هەموو پووسە پزاونەتە ئیترە، سزات دەدەن! راستت دەوئ، بێر لەو شتانە مەکەو و وازی لئ بێنە. ئەو کارانە بۆ ئیوە نابئ! سەردەمی ئیمە، لەگەل گیرچیک...

پیرەپیاو دەیویست دیسان چیرۆکی دوور و درێژ دەست پئ بکاتەو کە لووکاشکا لە پەنجەرەکەو چاوی لە دەرئ کرد، قسەکەئ بە مامە ئیرووشکا بپئ.

- مامە، خۆر بە تەواوی لە ئاسۆ وەسەر کەوتوو. دەبئ بپۆم. تۆش جارجار سەریکمان لئ هەلینە.

- مەسیح ئاگادارت بئ! من دەبئ بچم بۆ لای ئەو کورپە ئەفسەرە. من بەلینم پئ داو لەگەل خۆمدا ببەم بۆ راو. پیموایە کورپکی باشە.

حه فده

لووكاشكا له مالى مامه ئىرووشكاوه رويشته وه بو مالى خويان. كاتيک هاته دهري، ته مومژيكي چر له زهويى شيidar و به ئاونگ خوساو بهرز دهبووه و ته و اوى گونده كهى داگرتبوو. ئازهل و پهله وهر له هه موو لايه كه وه دهنگيان دههات. كه له شيره كان به تينوتاو دهيانخويند و له م سه ره وسه رى گونده كه وه بو يه كتريان دهگيرايه وه. هه وا به ره و پروناكى دهچوو و ورده ورده خه لك له ماله كانيان دههاتنه دهري. لووكاشكا كه له ماله كه يان نزيك بووه، په رژيني دهورى ماله كه به شه ونمى به ره به يان خوسابوو و پليكان و درگاي كراوهى ماله كهى به روونى ديت. له حه وشه ي مالى، له نيو ته مومژدا، زرمه ي بيوريك دههات كه خه ريكي شكاندى ئيزنگ بوو. لووكاشكا چوو ه حه وشه. داىكى له بهر كوانووه كه راوه ستابوو و ئيزنگى پيوه دهنه نا. خوشكه چكوله كهى هيشتا له پيخه فه كهى نه هاتبووه دهري. داىكى به ميهره باننويه وه لى پرسی: «دهى، كورم، بيستوومه شه رت كردووه؟ دويشه و له كوئ بووى؟»

لووكاشكا له گه ل نه وهى تفه نغه كهى له كالان ده رده كيشا كه تاقيى بكاته وه، به پيچه وانه ي ويستى خوئ وه لامى دايه وه: «له گونده كه.»
داىكى سه رى راوه شانده.

لووكاشكا هيندى بارووتى كرده لووله ي تفه نغه كه يه وه؛ له نيو ده فريكي بارووتدا چه ند گولله ي ده ره ينا و ده ستي كرد به پر كردنى فيشه ك و هه ر له و كاته دا گولله يه كى چكوله ي كه په رويه كى تى پيچابوو له نيوه راستى گولله كانى ديكه دا دانا. پاشان په روى دهورى فيشه كه كانى ليكرده وه و دواى نه وهى تاقيى كردنه وه كيسه كهى له جيگاي خوئ دانا يه وه.

- دايه، من داوام كردبوو هه گبه م بو پينه بكهى. كردووته؟

- ئەرى! لالەى خوشكت دوينى عەسر خەرىك بوو شتىكى پىنە دەكرد. تو دەبى بگەرىيەوہ بو پاسگا؟ من توۋ ھەر نہدى.

لووكاشكا لەگەل ئەوہى بارووتى دادەگرتەوہ وەلامى دايەوہ: «بەلى، خوۋم ئامادە دەكەم و دەگەرىمەوہ. لالە لە كوئيە؟ چۆتە دەرى؟»

- ئەرى، رەنگە چووبى بو كۆكردەنەوہى ئىزنگ. زور لە بىرى توڧايە و دەىگوت من ئىتر براكەم نابىنمەوہ. ئەو بە دەست و دەموچاۋ ئاۋا ئاماژەى دەكرد، قامكەكانى لىك دەدا و پاشان لە سەر دلى خوۋى دادەنا و ئەم كارە: يانى من خەم دەخوۋم. پىۋىستە بانگى بكەين؟ سەبارەت بە ئابرهكەكە ھەموو شتىكى زانيوہ.

لووكاشكا گوتى: «بەلى، بانگى بكە. من ھىندىك پىۋى بەرازم ھەبوو، بىھىنە دەمەۋى شمشىرەكەم چەور كەم.»

داىكى لووكاشكا چوۋە دەرى و دواى چەند ساتىك خوشكە لالەكەى لووكاشكا بە قالدەرمەكاندا وەسەر كەوت و تەپوكوتى ساز كرد. ئەو كچە شەش سال لە لووكاشكا گەورەتر بوو. ئەگەر دەموچاۋى خرى وەكوو ھەموو كەرولالەكان بزۆك و پر جوۋلە نەبوۋايە، لەگەل لووكاشكا دەتگوت سىۋىكن كراون بە دوو لەتەوہ. كچە كراسىكى زبرى پىنەپىنەى لە بەردا بوو؛ لاقوقولى پىخاۋس و چلكن بوو و لەچكەى شىنى كۆنەى بە سەردا دابوو. شان و مل و دەستى وەك ھى پىاۋان، پر لە دەمار و ماسۋولكە بوو. بە جلو بەرگ و تەۋاۋى شتەكانىدا ديار بوو كە كارى دژۋارى پىاۋانەى لە ئەستۋيە. كچە باۋەشىك ئىزنگى ھىنابوو، لەبەر كۋانوۋەكە دايئا. پاشان بە بزەيەكى پرشادىيەوہ كە چرچولۇچى خستە ھەموو دەموچاۋى، چوو بو لاي براكەى، دەستى خستە سەر شانى و بە دەست و دەموچاۋ و تەۋاۋى جەستەى ئاماژەيەكى خىراى بە براكەى كرد. براكەى لەگەل ئەوہى سەرى دەلەقاند گوتى: «باشە، باشە، بژىسى ستىقان! كارەكەت زور جوانە و ھەموۋىت پىنە كروۋە. دەستت خوۋش بى! ھانى ئەۋەش بو تو!» لووكاشكا دوو لەتكە كولىرەناسكەى لە گىرفانى دەرھىتا و داي بە خوشكەكەى.

لاله سوور ھەلگەرا و لە خۆشیانا بە شێوەیەکی شیتانە قیژاندی، کولێرەناسکەکانی ھەلگرت و لەگەل ئەوەی ئاماژەى بە لایەکی کولێرەکان دەکرد، قامکە ئەستورەکانی لە سەر مژۆل و پرومەتی خۆی دادەنا و خیراخیرا ئاماژەى دەکرد. لووکاشکا لە ئاماژەکانی تێدەگەیشت و بە پیکەنینەو ھەری دەلەقاند. کچە بە براکەى گوت: شیرینی بۆ کچەکان ببە، دەیگوت کچەکان ئەویان خۆش دەوێ و بە تاییەت یەکیان، واتە ماریانکا، لە ھەموویان باشتەر و ئەویش لووکاشکای خۆش دەوێ. ئەو بۆ پیشان دانى ماریانکا بە سەر و دەست و چاوی ئاماژەى بە مالى ماریانکا دەکرد و لیوی دەجوولان دەو و سەری بە ھەموو باریکدا دەگیژا. بۆ ئەوەى بلى «ئەو تۆی خۆش دەوێ» دەستی لە سەر سنگی دادەنا، پاشان دەستی خۆی ماچ دەکرد و حالەتی کوژاندنەو ھەى شتیکى لە خۆی دەگرت. دایکی چوو ھە ژووری و کە دیتی لالە سەبارەت بە شتیک دەوێ، پیکەنى و سەری راوھشاندا. کچە کولێرەناسکەکانی پیشان دایکی دا و سەرلەنوێ لە خۆشیانا قیژاندی. دایکی لووکاشکا گوتی: «من بە ئۆلیتام گوتوو کە بۆ خوازبینی ئەو دەنیرم. ئەویش بەلینی پیندام.»

لووکاشکا چاوی لە دایکی کرد بەلام ھیچی نەگوت.

بەلام، دایە گیان دەبی زووتر شەراب بفرۆشی. من پێویستم بە ئەسپیکە. ژنەکە دیار بوو نایەوێ کورەکەى خۆ لە کاروباری مالى ھەلقوتین، گوتی: «کاتی خۆی بى، دەچم چلیکەکان ئامادە دەکەم. ھەرکاتیک رۆیشتی توورەکەى کى چکۆلەم لە دالانەکە داناو لەگەل خۆت بیبە. ئەو ھەم بە ئەمانەت وەرگرتوو، ھەتا توربینەکەى خۆت پینە دەکەم. جارێ ئەو لەگەل خۆت ببە بۆ پاسگا. یان ئەگەر ھەزرت لیبوو لە ساکواکەتى^{۳۸} بنى، ھەرکات پێویستت بوو دەریھینە.»

لووکاشکا لە وەلامى دایکیدا گوتی: «زۆر باشە، ئەگەر قیریخان لەوبەرى چۆمەکەو ھات، پێی بلى بى بۆ پاسگا، چونکە بەم زوانە دەستم لە کۆل

۳۸ ساکوا: کيسەى کى گەورەى کازاخەکان لە پشٹی زینی قايم دەکن. پاشکو

ناکاته‌وه و منیش ئیشم پییه‌تی.» پاشان دهستی کرد به پیچانه‌وه‌ی که لوپه‌لی پیویست.

دهی، لووکاشکا گیان! باشه ئەگەر هات دەینیرم بۆ پاسگا؛ بەلام پیم بلی دویشه‌و له مالی ئیانکا خه‌ریکی رابواردن بوون؟ من شه‌وی هه‌ستام سه‌ری ئاژله‌کان بدهم ده‌نگیکم گوی لیبوو، پیم وایه تو بووی گورانیته ده‌گوت. لووکاشکا وه‌لامی نه‌دایه‌وه و خو‌رجینه‌که‌ی له شانی کرد و له ژووره‌که چووه ده‌ری؛ زیپوونه‌که‌ی له خو‌ی پیچا، ده‌ستی دا تهنه‌نگه‌که‌ی و له نیو ده‌رگانه‌ی هه‌وشه‌که‌دا ر‌اوه‌ستا و گتیکی گرت، پاشان له‌گه‌ل ئەوه‌ی ده‌رگاکه‌ی له د‌وای خو‌یه‌وه پیوه‌دا گوتی: «خوداحافیز دایه گیان! چلیکیک شه‌رابم به ناسایردا بۆ بنیره. به‌لینیم به ه‌اوریکانم داوه؛ ناسایر لای قاوه‌لتوون لیروه‌وه تینه‌په‌ری.»

ژنه له‌گه‌ل ئەوه‌ی له ته‌یمانی هه‌وشه‌که نزیك بووبۆوه، گوتی: «مه‌سیح ئاگادارت بی کورپه‌ خو‌شه‌ویسته‌که‌م! خودا ئاگادارت بی! به سه‌رچاو، شه‌رابیشت بۆ ده‌نیرم؛ له‌و کووپه‌یه‌ی هه‌لده‌گویی‌زم که تازه سه‌ره‌که‌ییم هه‌لپ‌چریوه.» له‌گه‌ل ئەوه‌ی تو‌زی به سه‌ر ته‌یمانه‌که‌دا خو‌ی خوار کردبۆوه گوتیشی: «ر‌اوه‌سته بزانه‌م.»

لووکاشکا ر‌اوه‌ستا.

دویشه‌و لی‌ره‌ خه‌ریکی خو‌شگوزه‌رانی بووی، زۆر چاکه، گویی مه‌ده‌یه! گه‌نجی و ته‌مه‌نت ئەوه ده‌خو‌وازی. به‌لام ئەوه بزانه تو‌ شانسێکی گه‌وره‌ت هه‌بوو. ئەوانه هه‌مووی به جیی خو‌ی. به‌لام له‌وی، رۆله گیان له‌وی، ئاگات له خو‌ت بی... به‌تایبه‌ت ر‌یزی فه‌رمانده‌ره‌که‌ت له چاودا بی! ئەو کاره پیویسته، شه‌ر‌ابه‌که‌ش به سه‌ر چاو. هه‌رکاتی فرۆشتم پاره‌که‌ی داده‌نیم که ئەسه‌پکی پی بکری، خو‌وازی‌نیشت بۆ ده‌که‌م.

لووکاشکا له‌گه‌ل ئەوه‌ی نیوچاوانی ویک هینابوو وه‌لامی دایه‌وه: «باشه، باش!» کچه‌ش بۆ ئەوه‌ی بوونی خو‌ی ر‌ابگه‌یینی، قیزاندی. ئەو ئاماژه‌ی به ده‌ست و سه‌ری ده‌کرد. ئەو کاره یانی: «سه‌ری تاشراوی چیچین.» پاشان

بروی ویک هینا و وهک ئه وهی به تفهنگه وه سیره ی گرتبی، جاریکی تر
قیژاندی و دهستی کرد به لوره لور و خیراخیرا سه رودهستی دهجوولانده وه.
ئه و به و کارانه ی به لووکاشکای دهگوت که دیسان پیاویکی چیچینی بکوژی.
لووکاشکا تیگه یشت، پیکه نی و به ههنگای سووک له گهل ئه وهی تفهنگه که ی
شانی راسته وپاسته کرد، له نیو ته مومژی چری به یانیدا له چاو ون بوو.
دایکی به بیدهنگی له به ردهرگای گه وره که راوه ستا. پاشان گه رایه وه
ژووری و خوی به کاروباری ناو ماله وه سه رقالم کرد.

ههژده

لووکاشکا چوو بۆ پاسگا، مامه ئیرووشکاش له و کاته دا به فیتوو سهگه کانی خۆی بانگ کرد و له ههوشه خهلوه تیه که وه خۆی کرد به مالی ئۆلینیندا. (ئیرووشکا کاتیک دهچوو بۆ راو، ههزی نه ده کرد ژن بیته سهه ریگاکه ی). ئۆلینین هیشتا له خهودا بوو، تهنا نهت ژانۆش که تازه خه بهری بوو بۆوه، هیشتا هه لئه ستابوو و له نیو پیخه فه که یدا چاوی به دهو روبهری خۆیدا دهگهیرا تا کوو بزانی کاتی هه ستانه یان نا. کاتیک ئیرووشکا تفه نگ له شاندا و به جلو بهرگی راوه وه چووه ژووری، ده رگاکه ی کرده وه و دهنگی گر و زلی هه لئینا: «ئه ی هاوار، زووکهن، راپه رن! چیچینه کان هاتوون! ئیفان، سه ماوه رکه هه لکه! زوو هه سته! هه ی راسته وه نه بی، تۆ هیشتا له نیو نویندای! زووکه زوو، به لئ دابی ولاتی ئیمه هه روایه. هه سته پیاوی ئازا، هه سته! کچان هه موو هه ستاون. له و په نجه ره یه وه بروانه، چاوی لیکه یه کیان ده چی بۆ ئاو و تۆ هه یشتا خه وتووی!

ئۆلینین خه بهری بۆوه و له قه ره ویله که ی هاته خواری. به دیتنی پیره پیاو و دهنگی بۆری به و به یانییه، هه سته ی به شادی و هه سانه وه یه کی تایبهت کرد و دهنگی هه لئینا: «ژانۆ، زووکه زوو!»

. ئاوا ده ته وئ بچی بۆ راو؟ خه لکی خه ریکن ناشتایی ده خون و تۆ هیشتا له خه ودای؟

پاشان ئۆلینین به سه گه که ی گوت: «هۆی لیام! بۆ کوئ هه لدیی؟» پاشان وه ک که سانیکی زۆر له ماله که دا بن دهنگی هه لئینا: «ئه ی تفه نگه که ت کوا؟ ئامادهت کردووه؟»

ئۆلینین باویشکیکی دا و گوتی: «ئه ری، خه تای منه. تازه وای لیهات، ببووره. ژانۆ، بارووت و جزدانی پاره که م!»

پیره‌پیاو دهنگی هه‌لبړی: «جه‌ریمه ده‌کړی!»

ژانۆ به پیکه‌نینه‌وه گوتی: «Du the' voulez vous»^{۳۹}

پیره‌پیاو دهستی کرد به پیکه‌نین و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی بیخی ددانه زه‌رده‌کانی دیار بوو، دهنگی هه‌لینا: «تۆ له ئیمه نیی! نا‌په‌سه‌ن، تۆ وه‌ک ئیمه قسه نا‌که‌ی!»

ئۆلینین له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خه‌ریکی له پئی کردنی جزمه گه‌وره‌کانی بوو، به گالته‌وه گوتی: «بۆ جاری یه‌که‌م ده‌بی بمبووری.»

ئۆلینین وه‌لامی دایه‌وه: «قه‌ینا‌کا چونکه یه‌که‌م جا‌ره نۆ‌به‌خشت بی، به‌لام جاریکی تر ئاوا دره‌نگ له خه‌وه‌ستی، ده‌بی دۆلکه‌یه‌ک چیخیر جه‌ریمه ده‌ی. کاتیک هه‌وا‌که‌ی گه‌رم بکات، خۆ بزنه‌کیوی له سه‌ر تۆ را‌ناوه‌ستی.»

ئۆلینین ئه‌وه‌ی دو‌یشه‌وه پیره‌پیاو گوتبووی دو‌وپاتی کرده‌وه: «ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌یشمان را‌وه‌ستی، له ئیمه زیره‌کتره، هه‌لبه‌ت تۆ به سه‌ریدا ناسه‌پینی.»

ئیره‌وشکا که له په‌نجه‌ره‌که‌وه چاوی له ده‌ری ده‌کرد، گوتی: «پیبکه‌نه، سه‌ره‌تا بیکو‌وژه، قسه هه‌لگره بۆ دو‌ایی! ده‌ی زو‌وکه، زو‌و! ئه‌ها، ئه‌وه‌ش ئا‌غا خه‌ریکه دی بۆ لای تۆ. چاکیش خۆی جوان کردووه، زی‌پوونیکي نو‌یی له‌به‌ر کردووه، بۆ ئه‌وه‌ی تۆ نه‌زانی ئه‌فسه‌ره. ئاخ، له‌م خه‌لکه، له ده‌ست ئه‌م خه‌لکه!»

له‌و ده‌مه‌دا ژانۆ خۆی کرد به ژو‌وریدا و گوتی که خا‌وه‌نمال ده‌یه‌ه‌وی چاوی به ئۆلینین بکه‌وی و بۆ ئه‌وه‌ی هۆی ئه‌و دیداره له ئا‌غاکه‌ی تیگه‌پینی به ده‌نگیکي زایه‌له‌دار گوتی: «L'argent»^{۴۰}

ملازم دو‌وه‌م که چه‌رکسای نو‌یی له‌به‌ر کردبوو و نیشانه‌ی ئه‌فسه‌ریی له سه‌ر شانی دا‌بوو، به جزمه‌ی بۆیاغ کرا‌وه‌وه (شتیک که له لای کازاخه‌کان ژۆر ده‌گمه‌نه)، به په‌له و دم به پیکه‌نین خۆی کرد به ژو‌وریدا، هه‌روا که له

۳۹ یانی: چایی ده‌خۆنه‌وه؟ له ده‌قی سه‌ره‌کیشدا به زمانی فه‌ره‌نسییه.

۴۰ وشه‌یه‌کی فه‌ره‌نسییه یانی: پاره. له ده‌قی سه‌ره‌کیشدا فه‌ره‌نسییه.

نیو ژووره که دا بوو و خوئی دهله قاند، سلاوی له ئولینین کرد و به خیرهاتنی پی گوت. ملازم دووهه م ئیلی قاسیلیویچ، کازاخیکی خوینده وار بوو، که سه فهری کردبوو بۆ رووسیا، له بنه ماله یه کی خانه داندا له دایک بووبوو و ئیستا به ریوه بهری قوتابخانه بوو. ئەو دهیویست خوئی وهک بنه ماله یه کی ریزدار و خاوهن شکۆ پیشان بدات به لام سه ره پای ئەوه، له ژیر په رده یه کی ناسکی بربابه خوئی و شاتوشووتدا، ئەویش به ئاشکرا مامه ئیرووشکایه کی تر بوو؛ ئەوهش له پوخساری سه وزه و دهستوپل و لووته سووره کهیدا به پوونی دیار بوو. ئولینین داوای لیکرد دانیشی. ئیرووشکا له بهری ههستا و کرنۆشکی بۆ کرد، که له روانگهی ئولینینه وه ئەو کرنۆشه زیاتر وهک گالته و به گهوج زانین دهچوو. دهستی به سینگیه وه گرت و گوتی: «سلاو ئیلی قاسیلیویچی خۆشهویست.»

ملازم دووهه م به ئاسته م سه ریکی له قاند و گوتی: «سلاو مامه! تو ئیستا لیره ی؟»

ملازم دووهه م پیاویکی چل سالان بوو، ریشیکی نووک تیژی له بهرچه نهی دانابوو. قه لافه تیکی و بیشک و په قه له و له باری هه بوو که به پنی ته مه نی هیشتا ته ر و تازهی ده نواند. ئیستا که هاتبوو بۆ لای ئولینین له وه ده ترسا له بهرچاوی ئەو وهک کازاخیکی ئاسایی بنوینی، بۆیه چه زی ده کرد زۆر خیرا گه وره یی خوئی بنوینی و ئەو لاهه غه واریه له شانوشکوی خوئی تیگه یینی. ملازم داوای چاکوچۆنی له گه ل ئیرووشکا له گه ل ئەوه ی ئاماژهی به ئەو ده کرد، رووی له ئولینین کرد و به بزیه که وه گوتی: «ئوه نمرودی میسیری ئیمه و راوچی گه وره ی ئاغایه.»^{٤١}

٤١ ملازم دهیویست به شیوازی په خشانی بهرز و شاهانه بلی: «راوچی مهزنی چه زره تی باری.» به لام به هه له وشه یه کی گوت که هاواتای ئاغایه.

مامه ئيرووشكا له گه‌ل ئه‌وه‌ی چاوی له پوورشنییه^{٤٢} خووساوه‌کانی خۆی ده‌کرد، سه‌ری به شیوه‌یه‌کی بیرمه‌ندانه له‌قاند و وه‌ک ئه‌وه‌ی ریز بۆ زانست و شاره‌زایی ملازم دابنی، له به‌رخۆیه‌وه دووپاتی کرده‌وه: «نمروودی میسری! شتی چۆن له جیکه‌لدانه‌ی ده‌ردین؟!»

ئۆلینین گوتی: «ئێستا ده‌مانه‌وی بچین بۆ راو.»

ملازم دووه‌م خۆی ئه‌مباره‌وبار کرد و گوتی: «چونکه جه‌نابت پیاویکی خانه‌دان و نه‌جیبزاده‌ی و منیش له سه‌ر ئه‌و باوه‌رهم که ئیمه‌ خاوه‌نی پله‌وپایه‌ی ئه‌فسه‌ریین، که‌وايه به‌و ئاکامه‌ ده‌گه‌م که ئیمه‌ ده‌توانین ورده‌ورده وه‌ک هه‌موو که‌سانی شه‌ریف و نه‌جیب له مه‌به‌ستی یه‌کتري حالی بین و له یه‌ک تیبه‌گه‌ین. (لیره‌دا گتیکی گردت و به‌ بزده‌یه‌که‌وه چاوی له ئۆلینین و ئيرووشکا کرد) به‌لام ئه‌گه‌ر جه‌نابت حه‌زت له‌و بابته‌ بی، هه‌لبه‌ت منیش په‌زایه‌ت ده‌ده‌م، چونکه ژنه‌که‌ی من له عه‌شیره‌ته‌که‌ماندا وه‌ک ژنیکی گه‌مژه‌ ناسراوه و پو‌اله‌ته‌ن دوینی نه‌یتوانیوه له فه‌رمایشه‌کانی ئیوه‌ تیبه‌گا. چونکه دیوه‌خانه‌که‌ی من به‌بی ته‌ویل له‌وانه‌یه مانگانه به‌ شه‌ش سه‌که بیده‌م به ئاجوودانیکی هه‌نگ. به‌لام ئه‌گه‌ر که‌سانیک بیانیه‌وی به‌ خۆرای ماله‌که‌م لی داگیر بکه‌ن، به‌و بیانووه‌ی له بنه‌ماله‌یه‌کی خانه‌دانن، زۆر باش له ده‌ستم دی ده‌ریان بکه‌م. به‌لام ئه‌گه‌ر سه‌رنجت دابی، چونکه خۆشم ئه‌ندامی شاندى ئه‌فسه‌رانم، ده‌توانم زۆر باش له‌گه‌لتان بسازیم و وه‌کوو یه‌کیک له دانیشتوانی ئه‌م ناوچه‌یه، ته‌نانه‌ت به‌ پیچه‌وانه‌ی دابونه‌ریتی خۆمان، به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک بارو‌دوخه‌که له به‌رچاو بگرم و ...»

مامه ئيرووشكا له به‌رخۆیه‌وه گوتی: «چه‌ند جوان قسه ده‌کا!»

ملازم دووه‌م دیسان ماوه‌یه‌کی تر به‌و شیوه‌یه قسه‌ی کرد. دوا‌ی هه‌موو ئه‌و قسه‌وباسانه، ئۆلینین بۆی ده‌رکه‌وت که ملازم ده‌یه‌وه‌ی کریمی مانگانه‌ی ژوره‌که‌ی شه‌ش پۆبلی زیو بی. ئۆلینین په‌زایه‌تی ده‌ربری و

٤٢ پوورشنی: که‌وشیک که له چه‌رمی نه‌رم دروستی ده‌کهن و تووکی نازه‌له‌که‌ی پتویه‌یه و هه‌لال نه‌دراوه.

داوای له خاوه‌نماله‌که‌ی کرد چایه‌ک بخواته‌وه. ملازم دووه‌م داوای لی‌بورده‌ی کرد و گوتی: «به پی‌ی خووخده‌یه‌کی گه‌وجانه که هه‌مانه، خواردنه‌وه له گلاسی شووشه‌دا وه‌ک تاوان دیته‌ئه‌ژمار. ئە‌گه‌رچی، به پی‌ی ئە‌و زانستانه‌ی که فیری بووم، ده‌توانم له‌و شتانه‌ تیب‌گه‌م و بروام پی‌ی نییه، به‌لام ژنه‌که‌م به هوی دواکه‌وتوو‌یییه‌وه ...»

- وه‌لحاسل چایه‌کمان له‌گه‌ل ده‌خویه‌وه یان نا؟

ملازم دووه‌م له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی رۆیشت بو‌ لای ده‌رگا‌که وه‌لامی دایه‌وه: «ئە‌گه‌ر رینگام پی‌ی بده‌ن. په‌رداخ‌ی ده‌خۆم، به‌لام په‌رداخ‌ی تاییه‌تی خۆم دینم.» پاشان هه‌رای کرد: «په‌رداخ‌یکم بو‌ بینن!»

دوای چه‌ند ساتیک ده‌رگا‌کرایه‌وه و قو‌ل‌یک‌ی ناسک و ئە‌سمه‌ره که له کراسیکی سووردا بوو، به په‌رداخ‌یکه‌وه له که‌لینی ده‌رگا‌که‌وه هاته ژووری، ملازم دووه‌م چووه پیشی، په‌رداخ‌ه‌که‌ی وه‌رگرت و سرت‌یه‌کی له‌گه‌ل کچه کرد. ئۆلینین بو‌ ملازم دووه‌م له په‌رداخ‌دا و بو‌ مامه ئیرووشکا له گلاسی شووشه‌دا چایی تیکرد. ملازم دووه‌م که به په‌له چاییه‌که‌ی نا به سه‌ریه‌وه، ده‌می سووتا و گوتی: «من نامه‌وی ئیوه ماتل بکه‌م. له‌م باروود‌خ‌ه‌دا زۆرم حه‌ز له راوه‌ماسییبه و ئیستاش که مۆ‌له‌تم وه‌رگرتووه پشوو بده‌م، زۆر حه‌ز ده‌که‌م به‌ختی خۆم تاقی بکه‌مه‌وه، بو‌ ئە‌وه‌ی بزانه‌م ته‌ره‌ک دیاری به‌ من ده‌دا یان نا. هیوادارم ئیوه‌ش رۆژیک گه‌وره‌یی بنوینن و سه‌به‌رزم بکه‌ن که به پی‌ی دابونه‌ریتی کازاخه‌کانی خۆمان پیکه‌وه شه‌رابی هاو‌ر‌پ‌یه‌تی بنۆشین.

ملازم دووه‌م ک‌ر‌ن‌وش‌یک‌ی کرد، تۆقه‌ی له‌گه‌ل ئۆلینین کرد و له ژووره‌که چووه ده‌ری. ئۆلینین له‌گه‌ل ئە‌وه‌ی خوی بو‌ رۆیشتن ئاماده‌ ده‌کرد، گوئی له ده‌نگی به‌رز و فه‌رمان پیده‌رانه‌ی ملازم دووه‌م بوو که ده‌ستووری به ئە‌ندامانی بنه‌ماله‌که‌ی ده‌دا. دوای چه‌ند ساتیک ئۆلینین دیتی ملازم دووه‌م ده‌ره‌لینگی پانتۆله‌که‌ی هه‌تا بن ره‌فیچه‌کی هه‌ل‌کردووه و به‌شمییتی کون کونی له به‌ردایه. تۆریکی به‌لقه‌داریکه‌وه به‌ستووه و ناویه‌ته سه‌ر شانی به به‌ره‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی ئە‌ودا تیده‌په‌ری. مامه ئیرووشکا که چاییه‌که‌ی له

پەرداخە شووشەدا خواردبۆۋە گوتى: «نارەسەن! دەى ئىستا تۇ مانگى شەش سەكەيان پىدەدەى؟ تا ئىستا ھىچكەس شتى وای نەدیو، باشتىن مالى گوندەكە مانگى بە دوو سەكە دراوۋە بە كرى. فىلەباز! من مالاكەى خۆمت مانگى بە سى سەكە دەدەمى.»

- نا، من ھەر لىزە دەمىنمەو، لىزە نارۆم.

- شەش سەكە! لە خۆرا دەیدەى! ئاخ لەو دىنیاىە! ئىقان شەرابم بۇ تىكە.

دوای ئەوۋەى پىرەپىياو و ئۆلىنىن بۇ ماوۋەى راوۋەكەيان خۆراک و ئارەقىيان پىچاپىو، سەعات ھەوتى بەيانى پىكەوۋە لە مالى چۈنە دەرى.

بەرەورۋى دىواری گەرەكە چاویان بە عارەبانەىەك كەوت. ماریانكا ھەتا بەرچاوى بە لەچكەىەكى سىپى داپوشىبوو و بەشمىتىكى بە سەر كراسەكەیدا لە بەر كرىبوو، جووتى جزمەى لە پىندا و دارىكى دىزى بە دەستەوۋە گرتىبوو و چەند مانگای وەپىش خۆى دابوو و لىى دەخۆرىن بۇ لەوۋەرگە. پىرەپىياو ھەردوو دەستى لىك بلاو كرىد وەك ئەوۋەى ماریانكا لە باوۋەش بگرى و گوتى: «ئاخ! خۆشەوۋىستەكەم!»

ماریانكا دارەكەى راوۋەشانىد و بە چاۋە جوانەكانى لە ھەردووكىيانى پوانى.

ئۆلىنىن شادى لە دلى گەرا و كە ھەستى كرىد كچە چاوى لىدەكا. تەنگەكەى لە شانى كرىد و گوتى: «زۋوكە! زو!»

لە دوايانەوۋە دەنگى ماریانكا دەھات كە دەىگوت: «وہا، وەھا بىرۇ!»

ھەتا ئەو كاتەى لە نىو ھەوشە و كۆلانە چۆلەكانى ئاوايىدا بوون و بە نىو لەوۋەرگەكانى دىبەردا تىدەپەرىن، ئىرووشكا ھەروا قسەى دەكرد. ئەو نەیدەتوانى ملازم دووھەم لە بىر بەرىتەوۋە و لە پەستا جنىوى پىدەدا. ئۆلىنىن لىى پرسى: «باشە تۇ بۇ ئاوا ملازم دووھەمت لە بەرچاۋ رەش بوو؟»

- سەگبابى چكوس! من ھەز دەكەم كویر بىم و نەبىبىنم. نازانم ئەو خویرىبە بۇ ئاوا دىنیاى لە كۆل گرتوۋە؟ پىى وایە دوو رۆزى دىكە لاقى جووت كا پارەكەى لەگەل دەننە گۆرەوۋە؟ ئەو ھەموو مال و سامانە بۇ كى

کۆ دهکاتهوه؟ تا ئیستا دوو خانووبه‌ره‌ی دروست کردووه. له ریگای دادگاوه باخیکیشی له براکه‌ی داگیر کردووه. هۆی ئه‌وه‌یه زۆر چاک ده‌زانی کاغه‌زبازی بکا! له هه‌موو شوینیکی ئیستانیس‌تاوه خه‌لک دین بۆ لای ئه‌و کاغه‌زیان بۆ بنووسی؛ کاتیکیش بۆیان ده‌نووسی راست به‌و شیوه‌یه کاره‌که ده‌چینه پێشی که ئه‌و نووسیویه‌تی. هینده شاره‌زیانه و فیلاویانه کاره‌کان تیک هه‌لده‌کیشی که شه‌یتانیش سه‌ری لێی ده‌رناچی! به‌لام بۆ کێی کۆ دهکاتهوه؟ ته‌نیا کورپیک و کچیکی هه‌یه و ئه‌گه‌ر کچه‌که‌ی شوو بکات ئیتر کێی هه‌یه؟

ئۆلینین گوتی: «ده‌ی، ده‌بی جیازی بۆ کچه‌که‌ی دابین بکات.»

- کورپه‌ جیازی چی؟ چوونه‌ته‌ خوازبینی کچه‌که‌ی، زۆر کچیکی جوان و شو‌خوشه‌نگه. به‌لام ئه‌و پیسه‌که‌ی گوونه‌که‌ره به‌ شوین می‌ردیکی سامانداردا ده‌گه‌رپێ بۆ کچه‌که‌ی! ده‌یه‌ه‌وی ماره‌یی و شیرباییه‌کی زۆر بستینی. کورپیک هه‌یه به‌ ناوی لووکاشکا، که برازامه و ماله‌که‌یان جیرانمانه، لایکی زۆر باش و به‌جهرگه و چه‌ند رۆژ له‌مه‌وبه‌ر پیاویکی چیچینی کوشت؛ ئه‌و کورپه‌ ماوه‌یه‌کی زۆره‌ دلێ به‌و کچه‌وه‌یه و داوای ده‌کا، به‌لام چونکه‌ کورپه‌که ده‌وله‌م‌ه‌ند نییه، ئه‌و بێ شه‌ره‌فه‌ رازی نابێ و هه‌ر جاره‌ی بیانوویه‌ک ده‌دۆزیته‌وه: جاریک ده‌لی کچه‌ هیشتا منداله، جاریک بیانووی ماره‌یی و شیربایی زۆر ده‌گرێ. به‌لام من ده‌زانم مه‌به‌ستی له‌و کاره‌ چییه، ده‌یه‌ه‌وی له‌به‌ری پیاپینه‌وه. ئه‌گه‌ر بزانی ئه‌م‌رۆ له‌ سه‌ر ئه‌و کچه‌ چ هه‌لالا و هه‌نگه‌مه‌یه‌ک ساز بووبوو! به‌م حاله‌شه‌وه ده‌یدهن به‌ لووکاشکا، چونکه‌ له‌م ئه‌م‌رۆ به‌ دواوه لووکاشکا یه‌که‌م کازاخی گوند و یه‌ک جیگیته؛ ئه‌و تانویه‌تی ئه‌بره‌کیک بکووژێ و نیشانه‌ی خاچی پێده‌دن.

ئۆلینین گوتی: «هه‌ر به‌راستی مه‌سه‌له‌ چییه؟ دوینی من له‌ حه‌وشه‌که‌ پیاسه‌م ده‌کرد دیتم کچی خاوه‌ن‌ماله‌که‌مان کازاخیک ماچ ده‌کات که نه‌مزانی کتیه.»

پیره‌پیاو راوه‌ستا و ده‌نگی هه‌لبێری: «گالته‌ ده‌که‌ی؟»

- بپروام پئ بکه به چاوی خۆم دیتم.
ئیرووشکا تۆزئ مات بوو و گوتی: «کولکهی سه‌ریه‌خوین! باشه ئه‌و
کازاخه کئ بوو؟»

- من ته‌نیا تارماییه‌که‌ییم دی.

- باشه، پئیم بلی، گولنگه‌یه‌ک به‌ سه‌ر کلاوه‌که‌یه‌وه‌ بوو؟ سپی بوو، ها؟
- ئه‌ری!

- زیپوونیکئ سووری له‌ به‌ردا بوو، قه‌لافه‌تیشی هه‌ر به‌ قه‌د خۆت نه‌بوو.
- نا، هیندیک که‌له‌گه‌تتر بوو.

ئیرووشکا دای له‌ قاقای پئکنین و گوتی: «خۆیه‌تی، خۆیه‌تی، مارکی
خۆمه. هه‌ر ئه‌و لووکاشکایه‌ و باؤم باس کردی؛ من به‌ گالته‌ پئیی ده‌لیم
مارک. راست خۆیه‌تی. من زۆرم خۆش ده‌وی! من خۆشم هه‌روا بووم،
که‌سه‌که‌م. بوچی ئه‌و شته‌ی خه‌لکی پئیی ده‌لین، خۆم پئیی نه‌لیم؟ منیش
گراویکم هه‌بوو که‌ له‌گه‌ل دایکی و خوشکیکی له‌ مایکدا ده‌ژیا. به‌لام ئه‌وه
نه‌ده‌بووه‌ هۆی ئه‌وه‌ی نه‌توانم به‌ دزییه‌وه‌ بچمه‌ ژووری، به‌ دیواره
به‌رزه‌که‌یدا هه‌لده‌گه‌رام، دایکی کچه‌ش له‌و ژنه‌ جادووباز و عه‌یارانه‌ بوو که
هیچ که‌س ده‌سکیان له‌ دوو ناکا. ژنه‌ زۆری رِق لیم بوو، ده‌یگوت خۆم
شووی پئ بکه‌م ناهیلیم کچه‌که‌م شووی پئ بکا! به‌لی، منیش بو ژوانی
خۆشه‌ویسته‌که‌م هه‌ولم ده‌دا و له‌گه‌ل گیرچیکی هاورییم ده‌چووم. ده‌گه‌یستمه
به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ و ده‌چوومه‌ سه‌ر شانی گیرچیک، به‌ هیواشی په‌نجه‌ره‌که‌م
ده‌کرده‌وه‌ و ده‌چوومه‌ ژووری، کچه‌ له‌و ژووره‌ ده‌خه‌وت. جاریکیان کاتیک
چوومه‌ ژوورسه‌ری و خه‌به‌رم کرده‌وه، پر به‌ ژووره‌که‌ قیژاندی! منی
نه‌ناسیه‌وه‌ و پئیی وابوو که‌سیکی تره‌. ئه‌ی هاوار تۆ کئیی؟ نه‌ده‌کرا وه‌لامی
بده‌مه‌وه‌، دایکی ده‌جوولایه‌وه‌. خیرا کلاوه‌که‌م له‌ سه‌ر داگرت و نامه‌ سه‌ر
ده‌می. کچه‌ش خیرا منی ناسییه‌وه‌، چونکه‌ له‌ کونیکئ کلاوه‌که‌وه‌ منی دیبوو.
ته‌نیا تۆزئ له‌ جیگای خۆی جوولا و پالی به‌ دیواره‌که‌وه‌ دا. - پاشان
پیره‌پیاو که‌ هه‌موو شتیکئ به‌ شئوه‌ی کرده‌وه‌ ده‌دی، گوتی: هه‌لبه‌ت من

پئويستم به هيچ شتيك نه بوو، به لام نهو له رپوه چوو نقشك و نان و تري
هينا. خو هر نهو نه بوو. نازاني چه كه يفيكي له لا بوو. ژيان هر نهو
سهردهمه بوو.»

- بو مامه! نهی ئیستا؟

- جاري با له سهری نه پوین، وا چاکه به دواي سهگه که دا برۆين،
به شکوو قومرييهک يان سويسکه يهک هه لفريني، که هه لی فراند ئيمهش
تهقه ی لی دهکهين.

- تو ماريانکات خو ش دهوی که ئاوا به دويدا هه لدهاتي؟

- چاو لهو سهگانه بکه! - پاشان پيره پياو له گه ل نهوه ی سهگه
خوشه ويسته که ی واته ليامی پيشان ئولينين ددها، گوتی: من عه سر نهوه ت
پيشان ددهم. - پاشان هه ردووکیان بيدهنگ بوون.

کاتيک هه ستیان کرد نزیکه ی سه د هه نگاويان ري بریوه، پيره پياو ديسان
راوهستا و نهو لقه داره ی له سهر ريگاکه که وتبوو پيشان ئولينيني دا و
گوتی: «به بروای تو، نه مه چييه؟ ... تو پيت وایه نه م لقه داره له خووه له وئی
که وتوو؟ نا، وا نييه. نهو لقه، يه کيک له لقه هه رزه کانه.»

- چون، لقی هه رز؟ پاشان دهستی کرد به پيکهين.

- که وایه تو هيچ نازانی. گوئی بگره. کاتيک ده بينی لقه داریک ئاوا له سهر
زهوی که وتوو به سهریدا تی مه پهره! يان ليی لاده. يان له سهر ريگاکه
هه ليگره و فری ده قه راغيک و بلی: «سپاس بو باوک و کور و پوحي
پيروژ!» پاشان به دلنيایي دريژه به ريگای خوت بده. ئيتر نهو لقه هه رزه
زه رهرت پی ناگه بينی. من نهو شتانه له قه ديميه کان فير بووم.

ئولينين گوتی: «نه م شتانه زور قور و گه و جانه ن! باسی ماريانکام بو
بکه. دهی ده تگوت له گه ل لووکاشکا دلان به يه که وهيه؟»

ئيرووشکا به دهنگيکی کز و سرته ناسايی، قسه که ی به ئولينين بری و
گوتی: «وست! ئیستا کاتي قسه کردن نييه! ته نيا گویت شل که، ئیستا
له وانه يه به سهر لقه داره که دا برۆين.»

پیره‌پیاو به بیده‌نگی ده‌رۆیشته پیشی و دیسان له ریگایه‌کی فه‌رعی که ده‌چوو بو نیو لی‌ره‌واره چروپ‌ره‌که تی‌په‌ری. چه‌ند جار له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی نیو‌چاوانی تی‌ک نابوو، که‌رایه‌وه دواوه تاکوو چاو له ئۆلینین بکات، چونکه ئۆلینین به جزمه قورسه‌کانیی‌ه‌وه کاتی به‌ری‌دا رۆیشتن ته‌پوکوتیکی زۆری ده‌کرد و تفه‌نگه‌که‌ی زۆر که‌مه‌رخه‌مانه به ده‌سته‌وه گرتبوو. زۆر جار له لقه‌داری سه‌ر ریگاکه‌ی ده‌گیراند. ئیرووشکا به له‌بزیکی توند و توورپه‌وه گوتی: «هیاوش، خشه‌خش و ته‌په‌ته‌پ مه‌که، سه‌ریان!»

به هه‌لمژینی هه‌وادا دیار بوو خۆر هه‌لاتووه. ته‌مومژ ده‌ره‌وییه‌وه، به‌لام هه‌یشتا سه‌ر لی‌ره‌واره‌که‌ی داگرتبوو. دارستانه‌که به شیوه‌یه‌کی ترسناک به‌رز و هه‌لدیر ده‌هاته به‌رچاو. له‌گه‌ل هه‌لینانه‌وه‌ی هه‌ر هه‌نگاوێک دیمه‌نه‌که ده‌گۆرا. ئه‌وه‌ی وه‌ک داریکی به‌رز ده‌هاته به‌رچاو، ته‌نیا ده‌وه‌نیکی کوله‌بنه بوو؛ هه‌موو قامیش و رمووسکیک له به‌رچاویان وه‌ک داریکی به‌رز خۆیان ده‌نواند.

نۆزدە

بەشیکی تەمومژەكە بەرز بووبۆو و سەر چلووکی دار و قامیشەکانی داپۆشیبوو، بەشەكەى دیکەشى بووبوو بە ئاونگ و ریگاكه و گیاوگژی دەوری پەرژینهکانی خووساندبوو. لە دووکه لکیشی هەموو مالانەوه دووکه ل لارهکه و پیچهکهی بوو و بەرهو ئاسمان هەلدهچوو. خەلکی لە گوند هاتبوونە دەری و تاقمیک دەچوون بۆ سەر کار و دەستەیهک بۆ لای رپووبارهکه و تاقمیکی دیکەش بەرهو پاسگا ملی رپیان گرتبوو. رپوچییهکان شان بە شانی یهک بە سەر ریگا تەر و پر لە گیاوگژەکهدا هەنگاویان دەنا. سەگەکان کلکیان رادهوهشان و بۆ لای خاوهنەکانیان دەگەرانهوه و بە دەوریاندا هەلدهسووران. هەزاران هەزار میشووله بە حەواوه خولیان دەخوارد و بە سەر سەری رپوچییهکانەوه دەفرین و لە سەر پشت و دەست و دەموچاویان دەنیشتنەوه. بۆنی سەوزەلانی و فینکی و تازەیی هەست پیدەکرا. ئۆلینین لە پەستا ئاوری دەدایهوه تاکوو ئەو عارەبانەیه ببینی که ماریانکا سواری بووبوو بە دارەدەستەکهی گایەکانی لی دەخوری. هەموو شتیك ئارام بوو. ئەو دەنگانەى لە گوندەکهوه هەلدهستان ئیتر نەدەگەیشتنە لای رپوچییهکان. سەگەکان لق و پەلی دار هەلووچەکانیان پیکدا دەدا و خشەخشیان ساز دەکرد. هیندی جار بالندهکان دەیانخویند. ئۆلینین دەیزانی که لە دارستانەکهدا مەترسی هەیه و لەو شویتانە هەمیشە تاقمیک ئەبرەک لە بۆسەدان. ئەویش دەیزانی که لە نیو لیترەواردا تەفەنگ بۆ کهسیکی رپیوار باشترین کەرەسەى بەرگری کردنە لە خووی. نەك ئەوهی بترسێ بەلام دەیزانی ئەگەر کهسیکی تر بە جیی ئەو بوايه دەترسا. لەگەل ئەوهی بە وردی چاوی لە دارستانە چر و شیدار و تاریکهکه دەکرد، گوئی بۆ هەموو ورته و خشیپەیهک شل کردبوو، تەفەنگەکهى بە خوێهوه دەگوشی و حالەتیکی

خۆش و نوویی له ناخی خۆیدا ههست پێدهکرد. مامه ئیرووشکا له پێشهوه دهرویشته. له ههموو شوینه قور و باتلاخهکان که جیگاپیی ئاژهله دووسمهکان دههاته بهرچاو، رادهوهستا و لهگهڵ ئهوهی به وردی تاقیی دهکردنهوه، پیشیان ئۆلینینی دهان. بهلام هیندی جار به دهنگیکی زور هیواش ئاماژهی به ئۆلینین دهکرد. ئه و ریگایهی ئهوان پیندا دهرویشتن، شوینی تایهی عارهبانیهک دهکهوته بهرچاو که ماوهیهک بهر لهوان لهویوه تیپهپریوو. له ههردوو بهری ریگاکه داری قهرهقاچ^{٤٢} و سپیدار سهریان لیک دابوو و هینده چروپر بوون که له هیچ کویوه ئاسمان به دهرهوه نهبوو. ههموو دارهکان له تهختی عهرزییهوه ههتا سهری تهرزوتولی پهزیان تی هالابوو. له لای خوارهوی ریگاکه، بنجه چالووکی رهش و ئهستور پوابوون، ئه و شوینانهی داری لی نهبوو، به درکودال و قهرسیل و قامیشی خۆلهمیشین داپوشرابوو لهگهڵ شنینهوهی با که رویشکهیان دهکرد. له هیندی شوین، تولهپیی چکۆله وهبهرچاو دههات که له ریگاکه جیا دهبوونهوه. ئه و ریگایانه، هیندیکیان که پانتر بوون، جیگاپیی نیچیری گهوره و هیندیکی تریان چکۆله و شیوه تونیل بوون. جیگاپیی سویسکه و قومریش زور بوون و ههموویان بهرهو شوینه چرهکانی دارستان دهرویشتن. زور و زهوهندی گژوگیا لهو دارستانهدا که هیچ ئاژهلیک دهمی پیی نهگهیشتبوو، جار لهگهڵ جار زیاتر ئۆلینینی تووشی سهرسوورمان دهکرد. ئه و تا ئیستا چاوی به دارستانی لهو شیوهیه نهکهوتبوو. لیپهوار و مهترسی و ئه م پیرهپیاوه و سرتهسرته سهیروسه مه رهکانی ماریانکا و بهژنولابای پیاوانه و لهباری ئه و شاخ و کیو، هه موو ئهوانه وهکوو خهونیک دههاتنه بهرچاوی ئۆلینین.

پیرهپیاو ئاوری دایهوه و لهگهڵ ئهوهی کلارهکهی بو ئیوچاوانی دادهکیشا گوتی: «قومرییهک له سه ر ئه و داره نیشتهوتهوه! قسه مه که، ئه وه قومرییهک. پاشان به رقهوه چاویکی له ئۆلینین کرد و له سه ر دهست و پئی و به ماته ماته چووه پیشی و گوتی: «ئهوان حه ز به دهنگی مروّف ناکن.»

٤٢ قهرهقاچ: جوړیک داری ناروهن. له دهقی سه رهکیشدا هه ر ئه وهیه.

ئۆلۈنۈش ھېشتا لە دواوہ بوو کہ پیرھپیواو راوہستا و چاوی لە درەختیک کرد. قومرییە کہ لە سەر دارە کہوہ بەرەوروی سەگە کہیان چریکاندی و ئۆلۈنۈش چاوی پیی کہوت. بەلام ھەر لەو کاتەدا، تەقە قەتەنگی مامە ئیرووشکا وەک تەقینەوہی تۆپیک لە نیو دارستانە کہدا دەنگی دایەوہ. بالندە کہ بالی کردەوہ، چەند جار بالی لیدا و کہوتە خواری. ئۆلۈنۈش لە گەل ئەوہی دەچوو بو لای پیرھپیواو، قومرییە کی دیکە ی ھەلفراند، تەقەنگە ی بە دەستەوہ گرت، سیرە ی گرت و قامکی بە پەلەپیتکەدا نا. قومرییە کہ خولیکی لیدا و بەرەو سەرەوہ فری، پاشان وەک بەردیک لە گەل ئەوہی بالەکانی پیکەوہ نووساندبوو، لە نیو دارستانە چرە کہدا کہوتە خواری. ئیرووشکا کہ تیرەندازی لە کاتی فرینیدا نەدەزانی، پیکەنی و دەنگی ھەلبری: «بژی!»

ھەردوو قومرییە کہیان ھەلگرتەوہ و دریزەیان بە ریگا کہیان دا. ئۆلۈنۈش کہ بە ھۆی ئەو کارە ی پیرھپیواوہ ھەستی جوولابوو، بەرەوام قسە ی دەکرد، بەلام پیرھپیواو قسە کہ ی پی بری و گوتی: «راوہستە! لیرەوہ وەرە! دوینی من لیرە چاوم بە جیگاپیی مەرھکیوی کہوت.» ئیرووشکا و ئۆلۈنۈش چوونە نیو شوینیکی چروپری دارستانە کہوہ و دوا ی برینی نزیکە ی سیسەد ھەنگاو کہوتن بە سەر جیگایە کی بی دارودرەختدا کہ تەواوی بە قامیش داپوشرابوو و ھیندی شوینیسی ئاوی تیدا راوہستابوو. ئۆلۈنۈش ھەروا بە دوا ی پیرھراوچیدا دەھات و مامە ئیرووشکاش نزیکە ی بیست ھەنگاو لە پیش ئەوہوہ دانەویبۆوہ و بە دەست و سەر ئامازە ی بە ئەو دەکرد. ئۆلۈنۈش گەیشتە پەنای و چاوی لەو جیگاپیی مرۆفە کرد کہ مامە ئیرووشکا پیشانی دەدا.

- دیتووتە!

ئۆلۈنۈش کہ ھەولی دەدا ھەتا ئەو جییە ی بۆی دەکرئ بە ھیواشی قسە بکات، گوتی: «دە ی باشە، دیتوومە، ئەوہ چییە؟ جی پی مرۆفە.»

ئۆلئىن سەرەپاي خۆي، بۇ ساتىك كەوتەوۋە بىرى چىرۆكى پاتىنئىر بەرھەمى گوۋپىر^{۴۴} و ئەبرەكەكان لە خەيالدا سەريان ھەلدا. بەلام رازىكى لە ھەلسوكەوتى پىرەپىاودا دەدى كە نەيدەوۋىزا پرسىارى لى بكات و لە خۆي دەپرسى ئەم رازە ترس وەدىي ھىناوہ يان راو كردن؟ پىرەپىاوا بە سادەيى وەلامى دايەوہ: «نا، ئەمە جىگاپىي خۆمە.» پاشان ئەو گىايەي نىشان دا كە لە ژىرىدا جىگاپىي ئازەلىك بە حال ديار بوو.

پىرەپىاوا درىژەي بە رىگاكەي خۆي دا. ئۆلئىن ئىتر وەدا نەدەكەوت. دواي ئەوہي نزيكەي بىست ھەنگاو بە سەرەولئىژىدا داگەپان، لە نزيك دار ھەرمىئەكى گەورە، گەشىتنە شوئىي چىرۆپى لىرەوار كە خاكى ژىر دارەكان مەيلەورەش بوون و شىاكەي ھەيوان بەرچاوا دەكەوت كە ديار بوو تازە كردوويەتى. ئەو شوئىنە پىر دار و رەزە، لە كەپرىكى خۆش و فىنك دەچوو. پىرەپىاوا ھەناسەيەكى ھەلكىشا و گوتى: «ئەم بەيانىيە لىرە بوو؛ لائەكەي ھىشتا گەرمە و بە ئارەقەي جەستەي شىدارە.»

لە ناكاو بىست ھەنگاو لەولاي ئەوانەوہ لە نىو دارەكاندا خشەخشىكى توند پەيدا بوو. ھەردووكيان راپەرىن و تەنگەكانيان بە دەستەوہ گرت. بەلام ھىچيان نەدى. تەنيا خشپە و قرچەي شكانى پەلى دارەكان بەرگوى دەكەوت. دواي تاويك تەپوكوتى غاردانىكى رىكوپىك ھات و پاشان دەنگى خشەخشەكە بوو بە رىمبەرمىك كە جار لەگەل جار دوور دەكەوتەوہ، دواي چەند ساتىك تەپوكوت و رىمبوھۆر تەواوي لىرەوارەكەي داگرت. ئۆلئىن خەرىك بوو دلئى داكەوئى. لەخۆرايى سەرى بە كەلئىنوكولئىي دارەكاندا دەكرد و ھەرچۆنىك بوو سەرنجى لە سەر پىرەپىاوا گىرسايەوہ. مامە ئىرووشكا تەنگەكەي بە سىنگى خۆيەوہ نووساندبوو و لە جىي خۆي نەدەبزووت. كلاًوہكەي ھەتا سەر لووتى داكىشاوو، بىرقەيەكى سەير لە چاويدا

۴۴ كوۋپىر Cooper رۆماننوسى ئەمريكايى، (۱۷۸۹-۱۸۵۱) نووسەرى چىرۆكى رۇوداوا و كارەسات سەبارەت بە سوورپىستەكانى ئەمريكايە. چىرۆكى پات فىنئىر يەككە لە بەرھەمەكانى ئەوہ.

دهدره وشایه وه و دهمی داچه قاندهبوو، ددانه زهره و بی پووکه کانی وه که شوول چه پهر وه دیار که وتبوون و ده تگوت له جیی خوئی وشک بووه. دواى چهند ساتیک گوتی: «که له کیوی!» هیوا بر اوانه تفهنگه که ی فریدا. دهستیکی به ریشیدا هینا و پاشان گوتی: «له و نیوه دا خوئی حه شار دابوو! ده بوو له و ریگا فه رعیه وه به اتبایهین! بی شعور! بی شعور!» تووره و ئاله تی له گهل ئه وه ی به توندی ریشی خوئی گرتبوو ده یکیشا و خه ریک بوو هه لیکه نی، دووپاتی کرده وه: «بی شعور! به راز!»

له لای سه رووی دارستانه که، له نیو ته مومژدا، فره ی بالی بالنده یه که هات. رهبه ی پیی که له کیوی هه روا له نیو دارستانه که وه به رگویی ده که وت... شه و به سه ردا هاتبوو که ئولینین له گهل پیره پیاو ماندوو و شه که ت و برسی گه یشته وه مالی. شیو ئاماده بوو. نانیا ن خوارد و پاشان شه رایبان خوارد وه، شه رابه که وزه و شادییه کی تاییه تی پی به خشی. پاشان ئولینین له ژووره که چوو ده ری و له سه ر قالد رمه کان دانیشته. شاخی به ری پوژاوا له ژیر تیریژی ئیواردا ده دره وشایه وه. پیره پیاو دیسان دهستی کرد به گیرانه وه ی حه قایه تی راو و ئه بره که کان و گراوه کانی، باسی ژیا نی پر له ئازایه تی و دوور له خه م و خه فه تی خوئی ده کرد. دیسان ماریانکای شوخوشه نگ ده هاته ژووری و ده چوو وه ده ری و به نیو حه وشه که دا هاتو چوی ده کرد. کراسه که ی و له شولاری کچانه و توندو تۆلی ئه و شوخه دلرفینه سه رنجی را کیشابوو.

بیست

پوژی دوايي ئولنين به تهنيا، پويشت بو ئه و شوينه ي كه له كيوييه كه يان لى هه ستان دبوو. به جيى ئه وه ي له ده رگا گه وره كه وه بپرواته ده ري، وه ك كه ساني ديكه ي مالى به سه ر ته يمانه كه دا بازي دا ئه وديو. هيشتا هه موو ئه و دپوودالهي له چه ركساكه ي نه كردبووه كه تى هه لچه قيبوون. سه گه كه ي كه له پيشه وه ده پويشت، دوو قومري هه لفراند. كه گه يشته لاي دار هه لووژه كان، هه ر هه نگاو يكي هه لدينايه وه چه ند قومري هه لده فراند. (پيره پياو پوژى رابردوو، ئه و شوينه ي پى نيشان نه دابوو،) چونكه ئه و شوينه ي بو داوانانه وه دانابوو.) ئولنين به دوازه تير پينچ قومري كوشت. بو دو زينه وه شيان له نيو بنچك و ده وه نه كان زورى زحمه ت كيشا و ئاره قه ي ره ش و شيني ده ردابوو. پاشان سه گه كه ي بانگ كرد. تفه نكه كه ي زامن كرده وه، گولله كانى خسته وه جيى خو ي و له گه ل ئه وه ي به سه ر قولى كراسه كه ي ميشووله ي له خو ي ده رده كرد، به هيواشى به ره و شوينه كه ي پوژى رابردوو ملي ريى گرت. سه گه كه ي كه به ملومو كردن ته نانه ت سه ري به هه موو چالوچول و قونجر كينكا ده كرد، نه يده توانى به رگريى لى بكات. ئولنين ديسان دوو قومري كوشت. ئه م كاره شى زور به په له ئه نجام دا به لام سه ره راي ئه وه ش، نزىك نيوه رو گه يشتنه ئه و شوينه ي كه بو ي ده گه را.

هه واكه ي زور گه رم و پروناك و سريوه ي با نه ده هات. ته نانه ت له نيو دار ستانه كه شدا فيتكايى به ره به يان له نيو چووبوو هه زاران هه زار ميشووله له ده وري سه ري ده خولانه وه و له ده ست و ده موچاوى ده نيشتن. سه گه كه ي كه ره نكي خو ي ره ش بو، بووبوه خو له ميشين؛ هينده ي ميشووله لى نيشتبوو. چه ركساكه ي ئولنين كه ميشووله كانى دابوويانه به ر دره وشه ي

چزوویان، بووبووه ئەو رهنگه. ئۆلینین له هه لاتن بوو. ئەو پینی وابوو هاوینی گوندی بۆ تامل ناکریت و ناتوانی تاقهت بینیی. پاشان به رهو مائی وهری کهوت؛ به لام به خوی دهگوت من چیم له و خه لکه زیاتره، ئەوان سه ره پای کۆله کۆلی گه رما و ئارهق پرشتن له گوند ده میتنه وه. هه ربۆیه له دلله وه بریاری دا له گوند بمینیته وه. به دم ریوه دهستی کرد به کوشتنی میتشوله و شتیکیش سهیر بوو نزیک نیوه رو ئەم بارودۆخه به لایه وه خۆش و دلگری دهواند. ئەو له دلله وه پینی وا بوو ئەو سروشت و لیڤه واره به بی میتش و میتشوله که له هه موو لایه که وه گه مارۆیان دابوو و ناچار بوو به له پی دهستی له روومه ته ئاره قاوییه که ی خوی بدا و له ژیر دهستیدا پانیان بکاته وه، خۆشی و رهنگ و بۆنی خوی له دهست ده دا. ئەم پووره ی میتشوولانه و ئەم هه موو گیا و گژه ی چروپر سه ریان لیک دابوو و به شیوه یه کی ترسناک هه لچوو بوون، له گه ل ئەو هه موو ئاژهل و په له وه رانه ی که له نیو دارستانه که دا بوون و ئەو سه وزه لانییه تۆخه و هه وا گه رمه که ی که هه تا مۆخی یه سقانی گه رم دادینا، ئەو هه موو گۆلاوه پر قور و قه وزه و لیتیه ی له ته ره ک جیا بوو بوونه وه و له ژیر لق و گه لای داچوراوی داره کاند ده ترووسکانه وه، هه موویان هینده لیک ده کالانه وه که ئۆلینین بۆ ساتیک ئەو شته ی ترسناک و جارزکه ر و تاقه تپرووکین هاتبووه به رچاوی، هه ستیکی خۆش و شادیهینهری پی به خشی.

دوای ئەوه ی له ده ور به ری ئەو ش—وینیه ی که پوژی راب—ردوو که له کیوییه که یان دیبوو، هیندیک چاوی گیرا به لام هیچی به رچاو نه کهوت، ویستی تاویک پشوو بدات. خور راست له سه ر لیڤه واره که بوو، تیریژی به تینی هه موو جاریک که ئۆلینین ده چوووه شوینیکی بی دار و درهخت یان ده چوووه سه ر ریگا که، قرچه و کۆله کۆلی له وانه بوو بیسووتینی. هه روه ها قورسایی هه وت کۆتر که کوشتبووی و دابووی به کۆلیدا ئەوه نده ی دیکه گوشاری بۆ هینابوو و هه ستی به ژانیک ده کرد له سینگی خویدا.

ئۆلننن جىگى پىنى دوينى كەلەكئويىيەكەى دۆزىيەوۈ و خۇى كرد بە ژىر كەندەلانى بن دەوۈنىكى تىكاندا كە دوينى عەسر كەلەكئويىيەكە لەویدا خۇى ھەشار دابوو. لە بەر لانى كەلەكئويىيەكەدا راوہستا و لە دەوروبەرى خۇى سەوزەلانىيەكى تۆخ و پىر لە دەوۈن و چالووكى دى و چاوى لە لانى بە ئارەقە شىندارى ئازلەكە كرد، شياكەى پۆژى رابردوو و جى سم و چۆكى كە لە سەر قورپە رەشەكە بەجىمابوو، ھەرۈھا جىگاپى دوينى خۇشى ناسىيەوۈ و چاوى پىدا گىران. لەو حالەدا خۇى زۆر ئاسوودە و بى خەم و گەشاوۈ ھەست پىكرد. بىرى لە ھىچ شتىك نەدەكردەوۈ و ھىچ ئارەزوويەكى نەبوو. لە ناكاو ھەستىكى ھىندە سەير و پىر لە بەختەوۈرپىيەكى بى ھۆ و ئەوينىكى بەتىنى لە ناخى خۇيدا ھەست پىكرد كە بە پىنى خووخدەى سەردەمى مندالى، خاچى خۇى كىشا و شوكرى خوداى كرد. بى ئىختىار و بە شىوۈيەكى پوون و ئاشكرا ئەم خەيالە بە مېشكىدا ھات: «ئەوۈ منم، من دىمىترى ئۆلننن، بوونەوۈرىك كە تا ئەو رادەيە جىاوازترە لە خەلك و بە تەنيا لە شوپىنك دانىشتوۈ، كە كەلەكئويىيەك، كەلەكئويىيەكى جوان كە رەنگە تا ئىستا مروفى بە چاوى خۇى نەدىتې، لە شوپىنك كە ھەرگىز مروفىك لىنى دانەنىشتوۈ و بىر و خەيالىكى ئاواى لە مېشكدا نەبوۈ. من لىرە دانىشتووم و لە دەوروبەرم خەلف و پىرەدار ھەلچون. يەككىك لەوان تەرزوتولى مىو سەرتاپاى داپوشىوۈ؛ لە دەوروبەرم كۆترەكان دەفرن و دەنىشەن؛ بە دەندووك لە يەكتىرى دەدەن و رەنگە ھاتىتېن بۆن بە خوشك و برا كوژراوۈكانىانەوۈ بكن.» ئۆلننن دەستىكى بە كۆترەكانى خۇيدا ھىنا و دەستە خويناويىيەكەى بە ئاتەگى چەركساكەى سىرى. «چەقەلەكانىش رەنگە بۆن بە خوینەوۈ بكن و بە خالىكى پەرۆش و نارازىيەوۈ دەست لەو رىگايە بەردەن، مېشۈولە لە ژوورسەرم و بە نىو پەل و گەلاى دارەكاندا دەفرن و گەلاكان لە بەرچاويان وەك دورگەيەكى بىوینە خۇ دەنوئى و وىزەويزيان دى: يەككىك، دوو، سى، چوار، سەد ھەزار، يەك مىليۇن مېشۈولە، ھەموويان بە دەورى سەرمدا دەسوورپىنەوۈ و نازانم بۆ وىزەويز دەكەن و ھەركام

لهوان خووی دیمیتیری ئۆلئیننیکه که وهک من له زۆر له کهسانی دیکه جیاوازتره.» ئەو له دلای خویدا فکر و خهیاڵی میشوولهکان و ئەو شتهی ویزهویزی بۆ دهکن، به پرونی دهیهنایه بهرچاوی خووی. مانای ویزهویزی ئەوان ئەمهیه: «هاورپیان وهرن بۆ ئییره، وهرن بۆ ئییره! کهسیک لیڕهیه که دهتوانین بیخوین!» پاشان پیوهی دهنیشن و چزووی تیژیان بۆ خوین مژین وهکار دهخهن. ئۆلئین ههروهها بیری کردهوه: «من کهسیکی خانهدانی پروس، ئەندامی کۆمه‌لگای بالایی مۆسکۆ، دۆست و خزمی فلان و فیسارهکهس نیم، به‌لکوو زۆر ئاسایی، میشوولهیهک، کۆتریک یان که‌له‌کیوییهکم، راست وهکوو ئەو ئاژهل و په‌رۆکانه‌ی له ده‌وروبه‌رم ده‌ژین. وهک ئەو بوونه‌وه‌رانه، وهک مامه ئیرووشکا، هه‌موومان ماوه‌یهک له سه‌ر ئەم زه‌وییه ده‌ژین و پاشان ده‌مرین.» پیره‌پیاو راست ده‌کا: «گیا له سه‌ر گۆره‌که‌مان شین ده‌بی و ته‌واو، هه‌موو شتیکی ده‌بریته‌وه.»

ئۆلئین بیری کرده‌وه: «ده‌ی باشه، گیاوگژ شین ده‌بی، به‌لام دواتر چی پووده‌دا؟ سه‌ره‌پای هه‌موو ئەوانه ده‌بی بژیین، ده‌بی به‌خته‌وه‌ر بین؛ چونکه من ته‌نیا ئاواتیکم هه‌یه، ئەویش به‌خته‌وه‌رییه. چ گرنگیه‌کی هه‌یه که من چ جوهره بوونه‌وه‌ریکم! ئاژهلێک که وه‌کوو ئەوانی دیکه گیاوگژ له سه‌ر گۆره‌که‌ی ده‌پووی و ئیتر هه‌یچ شتیکی دیکه بوونی نییه؟! یان ره‌نگه چوارچیوه‌یهک بین که له نیویدا به‌شیکی له یه‌زدانی نادیار تییدا جیگیر بووه؛ سه‌ره‌پای ئەوه‌ش ده‌بی به‌ باشترین شیوه‌ی گونجاو بژیین. به‌لام بۆ به‌خته‌وه‌ر بوون، ده‌بی چۆن بژیین و من تا ئیستا بۆچی به‌خته‌وه‌ر نه‌بووم؟» ژبانی رابردووی خووی وه‌بیر هاته‌وه و رقی له خووی هه‌ستا. خووی وهک مرقۆکی خۆپه‌ره‌ست و پرفیز و هه‌وا هاته به‌رچاو، له حالیکدا له شته‌کان ورد بووه: سه‌وزایی گه‌ش و پاراو، هه‌تاو که به‌ره‌و رۆژاوا ده‌رۆیشت، ئاسمانی ساو، چاوی به‌ هه‌موو ئەوانه‌دا ده‌گێرا و خووی وه‌کوو رابردوو شاد و دلخۆش ده‌دی. «بۆچی من به‌خته‌وه‌رم؟ بۆ تا ئیستا ژیاوم؟ چه‌نده پر دیعایه و لووتبه‌رز بووم؛ ئەو هه‌موو چاوه‌روانییه بی جییه و ئەو

هه موو له خۆپازى بوونه جگه له شهرمه زارى و خهفته ههچ شتتیکى بۆ من پێوه نه بووه، ئەوا ئیستا به چاوى خۆم ده بیینم! بۆ به خته وهر بوون پێویستیم به ههچ شتتیک نیه!» له ناکاو دنیا به کی نوێ له بهرچاویدا خۆی نواند و به خۆی گوت: «به خته وهری، به ره وپووی خۆمه، به خته وهری یانی ژیان بۆ خه لکی. ئەم بابته روون و ناشکرایه. مگیزیک به مروّف به خشراره که هانی ده دا بگه رپێ و شته ون بووه کانی جیهان بدۆزیته وه، که وایه ئەم مگیزه شتتیکى ره وایه. کاتیک بمانه وهی ئەو ئیشتیا و مگیزه له رپێگای خۆپه رستهی و دهمارزلییه وه په ره پێ بدهین، یانی مال و سامان، شانازی، دابین بوونی مه عیشه ت و عه شقمان ته نیا بۆ خۆمان بوئ، له وانه یه بارودۆخه که جو رپێگ بێ که ئەوهی دلمان ده یخو ازئ پێی نه گه ین. که وایه ده بێ بزانی ن ئەو خوا ستانه شتتیکى نا ره وان، نه ک مگیز و ئاره زووی به خته وه ریه یک که هه میشه، سه ره رای بارودۆخی ده ره کی، ده توانین به ده ستی بی نین؛ که وایه ئەو ویست و ئاواتانه چین و کامانه ن؟ کامه نه ن؟ دیاره هه ست و لیک هه لوه شانده وهی ئەشق و هو گری!»

ئۆلینین له وهی که حه قیقه تیکى نوێی دۆز ببووه، خۆشییه ک با وه شی له رۆحی وه ره ئینا و وه های شو ی ن له سه ر دانا که بێ ئیختیار له جیی خۆی راپه رپێ و بێ سه برانه له خۆی پرسى که ده توانی به زووترین کات خۆی بۆ کێ به خت بکات؟ چاکه له گه ل کێ دا بکات و کێی خوش بوئ؟ هه روا له دلێ خۆیدا بیری کرده وه: «به راس تهی من پێویستیم به ههچ شتتیک نیه، ئیتر بۆ ژیانى خۆم بۆ خه لکی ته رخان نه که م؟» تفه نگه که ی که له سه ر زه وی داینا بوو هه لیگرت و به مه به ستهی گه رانه وهی خیرا بۆ مالێ و تاقی کردنه وهی هه موو ئەو بۆ چوونانه و بارودۆخیک که بتوانی به شیوه یه کی چاکه کارانه قو لێ لئ هه لمالێ، به په له به نیو دار و ده وه نه چرو پره کاندای تپه رپێ و له دار ستانه که چو وه ده رێ. هه رکه پێی نایه شو ی نی رووته ن و بێ دار و دره خت، ئاو رپێ دایه وه؛ هه تا و له و کاته دا له پشت چله پۆیه ی داره کانه وه خۆی حه شار دابوو و هه وا که ی به ره و فیتکایی ده چوو. ئەو شو ی نه به

ته‌واوی له به‌رچاوی نامۆی ده‌نواند و به هیچ شیوه‌یه‌ک له‌و دارستانه نه‌ده‌چوو که ده‌وری گونده‌که‌ی گه‌مارۆ دابوو. هه‌موو شتیک له‌ ناکاو گۆرانی به‌ سه‌ردا هاتبوو. پووکاری دارستان و زه‌مه‌ن هه‌ردووکیان گۆر‌ابوون. هه‌موو شتیک ئالوگۆری به‌ سه‌ردا هاتبوو؛ هه‌ور ئاسمانی داپۆشییوو، شنه‌ی با‌لق و په‌لی داره‌کانی ده‌شه‌کانده‌وه و هاژهی ده‌هات. له‌ ده‌وروبه‌ری جگه‌ له‌ قامیشه‌لان و لک و په‌لی داری وشکه‌ل هیچ شتیکێ تر وه‌به‌رچاو نه‌ده‌که‌وت. بانگی سه‌گه‌که‌ی کرد که به‌ دوا‌ی حه‌یوانیکدا ملۆمۆی ده‌کرد و دوور که‌وتبۆوه، زایه‌له‌ی ده‌نگی خۆی له‌وبه‌ری دارستانه‌که‌وه وه‌لامی دایه‌وه.

له‌ ناکاو ده‌خورپه‌یه‌کی ترسناک دایگرت. ترسیکی به‌هیز شکایه‌ گیانی. ئه‌به‌ره‌که‌کان و پیاوکوژییه‌کانیانی بیستبوو، گوێ قولاغ راوه‌ستا‌بوو و چاوه‌پێ بوو له‌ بن هه‌موو بنچک و ده‌وه‌نیک چێچینیک ده‌رپه‌ریت و ئه‌و ناچار بی یان به‌رگری له‌ گیانی خۆی بکات و بمری، یان بی وره و زراوتوقیو تی ته‌قینی. بیری له‌ خودا و ژیا‌نی داهاتووشی کرده‌وه، به‌لام قه‌ت له‌و باره‌وه ئاوا‌ی بیر نه‌کردبۆوه و ده‌وروبه‌ری هه‌روا سه‌روشتیکی وه‌حشی و جیدی و تاریک بوو. بیری کرده‌وه: «یانی ئه‌و با‌یه‌خه‌ی هه‌یه که پیاو بو‌خۆی بژی و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا چاوه‌پروان بکری‌ت سات له‌ دوا‌ی سات مه‌رگ هه‌لکو‌تیه‌ سه‌ری؟ مردنیک که مرۆف هیچ کاریکی باشی نه‌کردبی، و بی ئه‌وه‌ی هیچ که‌س ئاگادار بی! پاشان به‌ره‌و لایه‌ک ملی ری گرت که پێی وا بوو به‌ره‌و گوند ده‌چی. ئیتر با‌سی راو له‌ گۆریدا نه‌بوو. ته‌نیا هه‌ستی به‌ ماندوو بوونیکێ له‌شپرووکی‌ن ده‌کرد و به‌ وردی و تۆقیوانه‌ چاوی له‌ هه‌موو سووچ و قوژبن و دار و ده‌وه‌نه‌کان ده‌کرد، سات به‌ سات چاوه‌پروان بوو مائاوا‌یی له‌ ژیا‌ن بکات. دوا‌ی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌ک به‌ ده‌وری خۆیدا سوورپایه‌وه، گه‌یشه‌ لای چۆمه‌لیک که ئاوه‌که‌ی ده‌رژایه‌ نیو پوو‌باری لیلی ته‌ره‌که‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئیتر ری لی نه‌شیوی، بریاری دا به‌ که‌ناری چۆمه‌که‌دا بروات. هه‌روا هه‌نگاوی دهن‌ا، به‌بی ئه‌وه‌ی بزانی ئه‌م رووباره به‌ره‌و کوێ ده‌روات.

له ناکاو له پشت سه‌ریه‌وه خشه‌خشیک له نیو قامیشه‌لانه‌که‌وه هه‌ستا. ئولینین گورج راسایه‌وه و تفه‌نگه‌که‌ی به ده‌سته‌وه گرت. له خو‌ی تریق بو‌وه که دیتی سه‌گه‌که‌ی ماندوو و شه‌که‌ت به هاسکه‌هاسک خو‌ی کرد به نیو قامیشه‌کاندا و زمانی له ئاوی فینکی پووباره‌که ددا و ده‌یچله‌پاند. ئولینین له‌گه‌ل سه‌گه‌که‌ی ئاوی خوارده‌وه و به ریگایه‌کدا که سه‌گه‌که‌ی که‌وتبو‌وه پیشی وه‌ری که‌وت. چونکه پی‌ی وا بو‌و سه‌گه‌که‌ی به بو‌ن کردن به‌ره‌و گونده‌که ده‌روات. له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به‌شداره‌که‌ی بو‌وبوو‌ه ری‌نوینی، سات له دوای سات ده‌وروبه‌ری تاریکی دایده‌گرت. سیبه‌ری داره‌کان ئه‌ونده‌ی تر به‌ری پی تاریک کردبو‌و و با به توندی سه‌رلکی پیره‌داره‌کانی راده‌وه‌شاند و قرچه و خشه‌خشی پوپ و گه‌لا می‌شکی ئازار ددا و نه‌یده‌توانی گو‌ی بو‌ خشه و جووله‌ی ده‌وروبه‌ری شل بکات و هه‌ست راگری. بالنده‌ی گه‌وره به قیژه و سیره و فره‌ی بالیان دایانده‌چله‌کاند و له هی‌لانه‌کانیان دوور ده‌که‌وتنه‌وه. ورده‌ورده گزوگیای به‌ری پی که‌م ده‌بو‌ونه‌وه و زه‌ل و قامیشه‌لانی خو‌رسک چروپرت‌ر و زورت‌ر له به‌رده‌میدا بالیان ده‌کرد و گه‌یشته سه‌ر لم و خیزه‌لانی که جیگاپی گه‌ماله‌که‌ی به باشی دیار بو‌و. ئیتر گه‌یشته شوینیکی پووته‌ن و به‌رئاو‌ه‌لا. هازیه‌کی یه‌که‌ه‌وی و به‌رده‌وام له‌گه‌ل گفه‌ی گزه‌با تیکه‌الان و ترس و سامیکی گرانیان له ر‌وحیه‌وه پیچا. ده‌ستی برد بو‌ پشتی و بو‌ی ده‌رگه‌وت یه‌کی که‌م له کوتره‌کانی نه‌ماوه. یه‌کیان ملی پچرابوو و ته‌نیا سه‌ر و مله خویناوییه‌که‌ی به لاکه‌لاکه‌یدا شو‌ر بو‌وبوو‌ه و به په‌ته‌که‌وه به‌ند بو‌و. زیاتر له پیشوو ترسی لی نیش‌ت. ده‌ستی کرد به دو‌عا خویندن. ترسی ئه‌و ته‌نیا ئه‌وه بو‌و که بی ئه‌وه‌ی توانییتی کاریکی باش ئه‌نجام بدات، بمری. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ستی به ئاواتیکی به‌رزی زیندوو‌مانه‌وه ده‌کرد. زیندوو‌مانه‌وه بو‌ ئه‌وه‌ی فیداکارییه‌کی گه‌وره له خو‌ی نیشان بدات.

بيست و يهک

له ناکاو ترووسکه يهک پرووناکی له رۆحی گيړا. دهنگيکی بيست که به زمانی پرووسی قسه دهکا. خوږه و هاژدهی خيړا و خوړپنی تهرهکی له دوو ههنگاو پيش خوږه دهبيست و پرووکاری بزوک و مهيله و پرهشی پرووباره که له گهله لمی قاوهی پهنگی رۆخه که و ئیستیپی دووردهست ددی و بورجی قهرهولی پاسگاکهش که نزيک پرووباره که هه لکه وتبوو، ههروه ها ئه سپيکی زين کراو که له نزيک داره هه لووچه کان به سترابوو و کيوهکانی ئه و بهری چومه کهشی به جوانی لی و هديار کهوت. خوړی مهيله و سوور بو ساتيک له ژير گهواله هه وريکی رهش هاته دهري و دوايين تيريژي خوړی به پرووبهري چومه که و قاميشه لان و بورجی قهرهول و دهستهی کازاخه کان به خشی که له چهند جيگا کوزيلکه يان به ستبوو. له نيو کازاخه کاندالاروومه تی لووکاشنکا سهرنجی ئولینینی بو لای خوړی راکيشا.

ئولینين رۆحیکی تازهی له جهسته گه رابوو و به بی هیچ هوکاريکی ديار و ئاشکرا خوړی به بهخته و هر دهزانی. خوړی کرد به نيو حه وشه ی پاسگای نيژنی - پرووتوکدا که له کهناری تهرهک و به ره و پرووی گونديکی بيدهنگی ئه و بهری چومه که هه لکه وتبوو. سلاوی له کازاخه کان کرد، به لام چونکه هيشتا هه ليکی بو هه لکه وتبوو که کاريکی باش دهره ق به که سيک بکات، به ئارامی به ره و دالانی ئيسپا ملی پيوه نا؛ له ویش بارودوخیکی شياوی بو نه ره خسا. چونکه کازاخه کان زور به ساردوسپری له گه لی به ره و پروو بوون. ئولینين چوو بو بنکه ی کازاخه کان و له وئ جگه ره یه کی داگيرساند. کازاخه کان هیچ پروويه کی خوشيان پيشان نه دا و به لالووتیکه وه چاويان ليکرد، چونکه له لايه که وه ئه و جگه ره ی دهکيشا و له لايه کی دیکه شه وه ئه وان ئه و رۆژه ئيواره سهرقالی کاروباری دیکه بوون. چهند که سی چيچيني

که له یاغیبه کانی خزموکه سی ئه وبره که کوژراوه که بوون له گه‌ل نوینه ریگ له کوستانه وه هاتبوون بو لای کازاخه کان که تهرمی کوژراوه که بکره وه. کازاخه کان چاوه پروان بون سه روکه کان له ئیستانیس تاوه بین. برای کوژراوه که پیاویکی که له گه‌ت بوو به رواله تیگی خاوین و ریگوپیکه وه، ریشی سوور و له خه نه گیراوی بریقهی دههات، له گه‌ل ئه وهی چهرکسای له به ردا بوو و کلاوه که ی له چند جیگاوه کون بووبوو، وهک پادشایه کی خاوهن شکو و ویقار به ئارامی و نه رمونیانی هه‌لسوکه وتی ده کرد. قه‌لافه تی زوری شیوهی ئه بره که کوژراوه که دها و ده‌گوت سیوین کران به دوو به شه وه. هیچ که سی به شیواوی ئه وه نه ده زانی چاوی لی بکا؛ ته‌نانه ت بو تاقه جاریک چاوی له برا کوژراوه که شی نه کرد. له بن دیواریک هه‌لتروشکابوو و قه‌ننه ی ده‌کیشا و خیراخیرا تقی ده کرده وه. جاروبار ده‌نگیکی فرمان پیده رانه ی له گه‌رووی دها درئ که هاوپییه که ی به شیوه یه ک ریژدانانی ده زانی. دیار بوو ئه و پیاوه یه ک جیگته و زوری چاو به رووسه کان که وتوو و ئیستاش نه هیچ شتیکی ئه وان تووشی سه‌رسوورمانی ده کرد و نه به لایه وه سه‌رنج‌اکیش بوو. ئولینین هه‌نگاویک له تهرمه که نزیک بووه و چاوی لیکرد، به لام برای کوژراوه که چاویکی پر له سووکایه تی لیکرد و چند وشه ی ناریکوپیک و غه‌رزیوانه هه‌نگاوی به ئولینین شل کرده وه و له جیی خوی رایگرت. نوینه ر به په له ده موچاوی کوژراوه که ی به شاقه لی چهرکساکه ی خوی داپوشی. ئولینین به و قورساخی و حاله ته جیددییه ی برای کوژراوه که سه‌رسام بوو؛ ده‌ویست بچی قسه ی له گه‌ل بکات و لی بیرسی خه‌لکی چ گوندیکه، به لام کابرای چیچین چاوی لی نه ده کرد؛ پاشان به حاله تیگی پر له سووکایه تییه وه تفیکی کرده وه و پشتی تیکرد. ئولینین له وهی که ئه و پیاوه چپانشینه به چاوی سووک ته‌ماشای ده‌کا، سه‌ری هینه سه‌رسوورمانی که پیی وابوو ئه و رق و گه‌وجیتییه ده‌بی به هو ی تینه گه‌یشتنی زمانه وه بی. لیک حالی نه بوون ئه و بارودوخه ی هیناوه ته ئاراه. له ناکاو بییری چوو بو لای هاوریکه ی. ئه وی دیکه یان که نوینه ر و دیلمانج بوو، وهک

ئەوى پىشووويان جلو به رگى دراوى له به ردا بوو، به لام ره شتاله بوو. به ردهوام ددانه سپيه كانى وه ديار ده خست و چاوه ره شه كانى ده گيړا. ئەو به شيوهيه كى تامه زرويانه له گه ل ئولينين كه وته قسه و داوى جگه ريه كى ليكرد. پاشان به رووسيه كى سه روگويشكاو ده ستى كرد به قسه كردن:

- ئەوان پينج برا بوون، ئەمه سيهه مين برايانه كه به ده ستى رووسه كان كوژراوه. ئىستا دوو برايان ماون. - ديلمانج ئاماژهيه كى به كابراى چيچين كرد و گوتيشى: ئەم جيگيتيكي به هيز و توانايه، به راستى جيگيته. كاتيک كه ئەحمه دخان كوژرا، (ئهمه دخان ناوى كوژراوه كه بوو) ئەو كاتهى ته قهيان له براكه ي كردوو له نيو قاميشه لانى ئەوبه رى چۆمه كه دا بووه و همموو شتيكى به چاوى خوى ديتوو. ئەو ديتوويه تى چۆنيان تهرمه كه خستۆته نيو گهميه وه و هيناويانه بو ئەمبهر. ئەو شه وه هه تا به يانى له وى بووه و ويستويه ته قه له پيره پياوه كه ش بكات، به لام ئەوانى ديكه نه يانه هشتوو.

لووكاشكا هات بو لاي ئەو دوو كه سه و له په ناياندا دانىشت و پرسى: «خه لگى كام ئائولن؟»

ديلمانج وه لامى دايه وه: «ئەو لايه.» پاشان ئاماژه ي به كيوه كانى ئەوبه رى تهره ك و كه ليكى تاريك و لاجه وه ردى گرد و گوتى: «ئەو كيوه، ده زانى سواق سوو له كوييه؟ ئەوبه رى چۆمه كه. هه تا ئەوى مه وداكه ي ده ويرىسته.»

لووكاشكا پرسى: تو له سواق سوو قيرخان ده ناسى؟» ديار بوو لووكاشكا زورى ئەو ئاشنايه تيبه پىخوشه و پاشان گوتيشى: «ئيمه پىكه وه هاوپيين.»

ديلمانجه كه گوتى: «به لى ده يناسم، ئەو دراوسيمانه. پياويكى زور ئازا و بوير و خو شگوزهرانه.»

لووكاشكا كه سه رى قسه ي كرد بووه و زور هه زى له ئاخاوتن بوو له گه ل كابراى ديلمانجا، به زمانى توركى ده ستى كرد به قسه كردن.

زۆر زوو یووزباشی و سه روکی ستانیتسا به سواری ئه سپ له گه له دوو کازاخى تر هاتنه نيو ئيسپاکه وه. یووزباشی که تازه پلهی بهرز کرابووه و نيشانهی پیدرابوو، سلاوی له کازاخهکان کرد و دهستی بهرز کردهو، به لام هیچ کهس به پیتی دابی ئاسایی هیزه که یان پیتی نه گوت: «سپاس قوربان. سلامهت بی!» له مبهر و ئه و بهر چه ند که سیک بینه میه تانه سلاویکیان لیکرد. هیندیکیان نه بی که لووکاشکا یه کیک له وان بوو هه ستانه سه ری و راست و خه به ردار راوه ستان. ملازم بووی ده رکهوت که له پشته وه هه موو شتی ک ریکو پیکه. هه موو ئه وانه له بهر چاوی ئولینین سووک و فشه ی ده نواند. له دلی خویدا دهی گوت: «ئهم کازاخانه یاری سه ربازیان وه ری خستووه!» به لام زۆر زوو ته شریفات وه لانرا و به شیوهیه کی ساده پیوه ندی و ئاخافتن دهستی پیکرد و یووزباشی که خوشی وه ک کازاخهکانی تر پیاو یکی شارهزا بوو، له گه له دیلمانجه که به خیرایی دهستی کرد به قسه کردن و به زمانی تورکی له گه لی دوا. کاغه زیکیان نووسی و دایان به دیلمانج و پارهیه کیان لی وه رگرت و چوون بو لای تهرمه که. یووزباشی پرسیی: «گاورلو یوؤف لووکاشکا کینی؟»

لووکاشکا کلاوه که ی له سه ری داگرت و هاته پیشی.

- لووکاشکا من سه بارهت به تو راپورتیکم نووسیوه و ناردوومه بو سه رهنگ. ئیتر نازانم ئاکامه که ی چی ده بی. پیشنیارم پیکردوون نيشانه ی خاچت پی ببه خشن و بی به رایید؛ تو زۆر گهنجی، خوینده واریت هیه؟
- نا.

یووزباشی له گه له ئه وه ی رۆلی سه روکیکی ده سه لاتداری ده گیرا، گوتی: «قهینا کا. تو گهنجیکی بویر و ئازای. کلاوه کهت بکه وه سه رت. تو کوری کام

کابریلۆفی؟ نه کا کوری ئه و زلحورته که بی؟»

رایید وه لامی دایه وه: «برازای ئه وه قوربان.»

- ئه ها، ده زانم. - پاشان روه ی له کازاخهکان کرد و گوتیشی: «باشه،

ئیسنا بچن یارمه تی ئه وان بدهن.»

لووکاشکا روخساری گه‌شاپووه و جوانتر له کاتی ئاسایی ده‌نواند. دواى مؤلّهت وه‌رگرتن له رائيد، کلاوه‌که‌ی له سه‌رى نا و ديسان له لای ئولینين دانیشه‌وه. کاتيک تهرمه‌که‌يان خسته نيو گه‌ميه‌که‌وه، پياوه چيچينيه‌که، واته برآی کوژراوه‌که، چوو بو لای رۆخه‌که. کازاخه‌کان به پيچه‌وانه‌ی ويستی خويان کشانه دواوه تاکوو ريگای بو چۆل بکن. کابرا به هه‌نگاويکی به‌هيز له سه‌ر لمی که‌ناره‌که‌وه لاقی به‌رز کرده‌وه و بازى دايه نيو گه‌ميه‌که‌وه. ئه‌و کاته بو يه‌که‌م جار ئولینين به جوانی چاوی ليکرد. پاشان کابرای چيچين هه‌موو کازاخه‌کانی دايه به‌ر تيرى روانينيکی ده‌غه‌زارانه و به ده‌نگيکی به‌رز ديسان پرسيارى له هاورپيکه‌ی کرده‌وه. هاورپيکه‌ی وه‌لامی دايه‌وه و ئاماژه‌ی به لووکاشکا کرد. کابرای چيچين چاويکی له لووکاشکا کرد به هينواشی پشتی له کازاخه‌کان کرد و چاوی له رۆخه‌که‌ی روو‌به‌رووی بپى، ئه‌و حاله‌ته‌ی که ئه‌و پياوه‌ی له خويه‌وه پيچابوو، رق و قين نه‌بوو؛ به‌لکوو سووکايه‌تبييه‌کی زۆر به روانين و قه‌لافه‌تیه‌وه ديار بوو. پياوی چيچين ديسان شتيکی به هاورپيکه‌ی گوت. ئولینين پرووی کرده کابرای ديلمانج که له په‌ستا ده‌جوولايه‌وه و هه‌دادانی نه‌بوو، گوتی: «ده‌لای چی؟»

دیلمانج که ديار بوو درۆ ده‌کا وه‌لامی دايه‌وه: «تۆ کارى خوتت کردوو، ئيمه‌ش کارى خومان ده‌که‌ين. هه‌رکه‌س به نۆره‌ی خوی.»

دیلمانج دای له قاقای پيکه‌نين و ددانه سپييه‌کانی وه‌ديار که‌وتن، پاشان ئه‌ويش بازیدا نيو گه‌ميه‌که‌وه.

برآی کوژراوه‌که به‌بى ئه‌وه‌ی جووله‌ بکات، له نيو گه‌ميه‌که‌دا دانیشه‌تبوو، چاوی له رۆخه‌که‌ی به‌رانبه‌رى ده‌کرد و نوقمی خه‌يال بوو. ناخی ئه‌وه‌نده‌ی رق و بي‌زاري تيدا که‌له‌که ببوو که هيچکام له‌و رهوداوانه‌ تووشی سه‌رسوورمانی نه‌ده‌کرد. ديلمانج له لای دواوه‌ی گه‌ميه‌که‌ راره‌ستا، هه‌رجاره‌ی به باریکدا سه‌ولای لیده‌دا و شاره‌زايانه گه‌ميه‌که‌ی بو پيشه‌وه راده‌دا و بى برانه‌وه قسه‌ی ده‌کرد و چه‌نه‌ی شل نه‌ده‌بوو. گه‌ميه‌که‌ به شيوه‌ی که‌شوتووش به سه‌ر ئاوه‌که‌دا ده‌خوشی، جار له‌گه‌ل جار دوور

دهكەوتەوه و شلپەى سەول و چەنەوهرىى كابرأى دىلمانج ئىتر بە باشى نەدەبىسترا. هەرودەك هەموو چاويان لى بوو، گەمىهكە گەيشتە كەنارى ئەوبەر، لەوئ چەند ئەسپ چاوەروانيان بوون. دوو كەس تەرمەكەيان لە گەمىهكە داگرت و لەگەل ئەوهى ئەسپەكە هەلدەستايە سەر پاشوو و چەپۆكانى دەکرد، تەرمەكەيان دا بە سەر زىنى ئەسپەكەدا و دەست و لاقى بە هەر دوو لاتەرافى ئەسپەكەدا شۆر ببۆوه، هەركام سواری ئەسپى خۆيان بوون و بەرەو ئائۆل مى رڤيان گرت و ئەو مەودايەيان زۆر بە ئارامى برى. لە كەنارى بەرى رپوس، كازاخەكان شاد و دلخۆش بوون و لە هەموو لايەكەوه دەنگى قاقاكيشان گالتهوگەپ دەهاتە گوئ. يوزباشى و رائىد بو پىكەينانى بەزم و ئاهەنگ چوونە نيو بنكەكەوه. لووكاشكا كە شادى و دلخۆشى لە سەرتاپاى دەبارى و بىهۆ هەولى دەدا خۆى جىددى پيشان بدات، لە پال ئۆلڤيندا دانىشت و هەنیشكى لە سەر ئەژنۆى دانا و خەرىكى سڤىنى سەرنىزەكەى بوو. هەر لەو كاتەدا، بە حالەتیکەوه كە كونچكاوى پىوه ديار بوو گوئى: «دەى، كەوايه ئىوه جگەرە دەكيشن؟ يانى كارىكى باشە؟»

لووكاشكا ئەو قسەيهى كرد تەنيا لەبەر ئەوهى دەيدى ئۆلڤين بى تاقەتە و خۆى لە كازاخەكان دوورەپەريز راگرتوو و بە تەنيا دانىشتوو. ئۆلڤين وەلامى دايەوه:

- بەلى، خووخدەيهكە. بۆ دەپرسى؟

- ئەها! ئەگەر ئەم خەلكەى ئىمەش فىرى جگەرەكيشان بن، زۆر خراپە! پاشان لەگەل ئەوهى ئاماژەى بە ملانەى كىوهكەى ئەوبەر دەکرد، دريژەى بە قسەكانى دا: «مەبەستم ئەوهيه كە كىوهكە زۆر ليرەوه دوور نيه... تۆش دەتوانى بە تەنيا بگەرڤيهوه بۆ مالى؟ هەواكەى تاريك بووه و ئەگەر حەز دەكەى من لەگەلتا ديم، بەلام مۆلەتم بۆ لە رائىد وەرگرە.»

ئۆلڤين لەگەل ئەوهى چاوى لە قەلافەت و روالەتى شاد و بەكەيفى لووكاشكا دەکرد، بىرى كردهوه: «چ پياويكى بەتاقەتە!» هەر لەو كاتەدا

ماریانکا و شەقەى ماچەكەى پشت دەرگاگەى وەبیر هاتەو و بەزەبى پێیدا هات. بۆیە دلى بە لووكاشكا سووتا چونكە نەخویندەوار بوو. ئۆلینین بیری كردهو: «ئەو گەوجیتییە! بەراستی بیر و میتشكیكى دواكەوتووی هەیه! ئەم پیاو، پیاویكى تری كوشتوو و شاد و كەیفخۆشە. هەردەلێى باشتەین كاری دنیای ئەنجام داو! یانی بیر لەو ناكاتەو كە ئەم رووداوە شایانى ئەم هەموو دلخۆشییە نییە و بەختەوهرى لە كوشتندا نییە، بەلكوو لە گیان بەخت كردنایە؟»

یەكێك لە كازاخەكان كە لەگەڵ گەمیهكە چووبوو، رووی لە لووكاشكا كرد و گوتى: «براكەم با ئەووت پى بلیم! دەبى لەمە بەدوا زۆر وریا بى نەكەویە داوى! خو گویت لیبوو چۆنى ناوەكەت دەپرسی؟»
لووكاشكا سەرى هەلینا و گوتى: «كێ، ئەو كورە؟»
مەبەستیشى لەو كورە، كەبرای چێچین یانى برائى كوژراوێكە بوو.
- كورە ئیتر زیندوو نابیتەو، بەلام برا زرتەبۆزە ریش سوورەكەى كاری خووى دەكا.

لووكاشكا بە پێكەنینەو گوتى: «دەبى بپوات هەر نانێك بخوات و نانێك بكاتە خێر كە لێرە توانی بە سلامەتى پزگارى بى.»
ئۆلینین لە لووكاشكای پرسى: «بۆ هێندە كەیفخۆشى؟ ئەگەر برائى تۆیان بكوشتبا، هەر ئاوا دلخۆش و كەیفساز دەبووى؟»

چاوانى لووكاشكا لە سەر چاوانى ئۆلینین گیرسابوونەو و تروسكەى بزەیان تیگەرپابوو. لووكاشكا دیار بوو بە جوانى تێدەگا كە ئۆلینین مەبەستى چیبە، بەلام زۆر لەو دلخۆشتر بوو بەو قسانە شلووى بى و گوى بەو شتانە بدات.

- دەى دەبى چبەكەم؟ ئەو شتانەش روودەدا. مەگین ئەوان براكانى ئیمە ناكووژن؟

یوووزباشى و سەرۆكى ستانیتسا رویشتبوون. ئۆلینین بۆ ئەوێ بە پنى وىستى لووكاشكا هەلسوكەوت بكا و خووشى بە تەنیا لە دارستانە تاریكەكە

تینه‌په‌رئ، بۆیه چوو داوای مۆله‌تی له رائید بۆ کرد و ئه‌ویش دلی ئۆلینینی نه‌شکاند. ئۆلینین پیی و بوو لووکاشکا ده‌یه‌وئ چاوی به ماریانکا بکه‌وئ و جگه له‌وه‌ش پیی خۆش نه‌بوو که کازاخیکی کورپه‌خاسه و قسه‌خۆش و جه‌فه‌نگبازی له‌گه‌لدايه. ئۆلینین له‌خه‌یالی خۆیدا سه‌ره‌رای خۆی، لووکاشکا و ماریانکای پیکه‌وه ئاویته ده‌کرد و چیتزی له بیرکردنه‌وه سه‌بارهت به ئه‌وان وه‌رده‌گرت. ئۆلینین بیرى کرده‌وه: «ئه‌و ماریانکای خۆشده‌وئ و منیش ده‌توانم خۆشم بوئ.» له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی به نئو دارستانه تاریکه‌که‌دا هه‌نگاویان دهنه و به‌ره‌و مالئ ده‌رۆیشتن، هه‌ستیکی پر له دلسۆزی که به لایه‌وه شتیکی نوئ بوو، ناخی داگرت. لووکاشکایش زۆر دلخۆش بوو. شتیکی وه‌ک هاوڕییه‌تی له نیوان ئه‌و دوو پیاوه‌دا هه‌بوو، به‌لام له بیر کردنه‌وه‌دا زۆر له یه‌ک دوور بوون. هه‌رجاریک له یه‌کتریان ده‌روانی، ده‌ستیان ده‌کرد به پیکه‌نین. ئۆلینین پرسیی: «تۆ به کام ده‌روازه‌دا ده‌چییه ژوورئ؟»

- له ده‌روازه‌ی نیوه‌راسته‌وه. به‌لام من هه‌تا نزیک زه‌لکاوکه له‌گه‌لتا دئیم. له‌وئوه ئیتر هه‌چ شتیکی نییه جئى ترس بیت و به ئه‌رخه‌یانی برۆوه بۆ مالئ. ئۆلینین دای له قاقای پیکه‌نین و گوتی: «مه‌گین من ده‌ترسم؟ برۆ بگه‌رئوه. پئویست به زه‌حمه‌ت ناکات، زۆر سپاست ده‌که‌م، خۆم به ته‌نیا ده‌رۆم.»

- نا، نا! من کارم به سه‌ر ئه‌وه‌وه نییه، تۆ بۆ ده‌بئ نه‌ترسی؟ خۆ ترسان عه‌یب نییه. - پاشان لووکاشکا بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ستی ئۆلینین نه‌رۆوشینئ و دلی چاک بکاته‌وه، به پیکه‌نینه‌وه گوتی: «ئیمه خۆشمان ده‌ترسین.»

- تۆ وه‌ره بۆ مالئ ئیمه. هه‌یندیک قسه ده‌که‌ین و شه‌راب ده‌خۆینه‌وه و سه‌به‌ینئ به‌یانی بگه‌رئوه بۆ پاسگا.

لووکاشکا به پیکه‌نینه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «پیتوایه من مالئ نییه شه‌وئ لئى بمینمه‌وه؟ ئه‌وه‌ش به جئى خۆی، رائید داوای لیکردم بگه‌رئیمه‌وه بۆ پاسگا.»

- دوینی گویم له دهنگت بوو گورائیت دهگوت، تهنانهت چاوم به خوشت کهوت.

- ئهړی، راست دهکهی.... پاشان سهړی لهقاند و چاوی له ئولینین بری. ئولینین چاویکی لی قرتاند و لیی پرسى: «کهوايه دتههوی ژن بیئی! وایه؟»

- دایکم حهز دهکا ژنم بو بیئی. بهلام گرفتهکه لیره دایه که من هیشتا ئهسپم نییه.

- کهوايه تو هیشتا کازاخیکى یاسای نیت؟

- نا، هیشتا نیم! من تازه چوومه ته ریزی ئه رته شه وه و ئهسپم نییه، ناشزانم چون ئهسپیک پهیدا بکه م. هوی ئه وهی زهماوند ناکه م هر ئه وهیه. - نرخى ئهسپیک چهندهیه؟

- چهند رۆژ له موه بهر دهیانویست ئهسپیک له و بهری چومه که بکرن، شهست سکه یان پیدا، بهلام کابرا نهیدا و داواى زیاتری دهکرد. ئه و ئهسپهش وه نه بى زور ئهسپی چاک بى، ئهسپیکى نووقانى بو!

- تو حهز دهکهی له گهلم بیته هاوری، لیم نریک بى و هیندیك له کارهکانم بو جیبه جی بکهی؟ من سه بارهت به تو داواکاریهک بهرز دهکه موه. پاشان چاویکی له لووکاشکا کرد و گوتى: «ئهسپیکیشته پیشکهش دهکه م، بهراستیمه! من دوو ئهسپم ههیه و پیوستیم به ههردوکیان نییه.»

لووکاشکا پیکه نی و گوتى: «چون شتى وا ده بى؟ بو پیشکهشى منى دهکهی؟ ئیمه خومان ئه گهر خودا بیدا، پارهمان ده بى.»

ئولینین که زوری پیخوش بوو ئهسپیک بدات به لووکاشکا و له وهی که کتوپر ئه و بریاره ی دابوو، زور خوشحال بوو. گوتى: «بهراستى تو حهز ناکه ی له گهلم بى به هاوری؟»

بهلام له گه ل ئه وه شدا جویک ههستى په شیمانى ئولینینى بازار دها و خستبوویه تهنگزه وه. له قسه یهک ده گه را. به لووکاشکای بلئ بهلام نهیده دوزییه وه.

لووکاشکا بیدەنگییەکی شکاند و گوتی: «ئێوه لە پروسیا مالی تایبەتی خۆتان هەیه؟»

ئۆلینین نەیتوانی دان بە خۆیدا بگرێ و نەلی بە جیگای خانوویەک، خاوەنی چەندین ماله. لووکاشکایش بە ساکاری درێژەیی بە قسەکانی دا و گوتی: «رەنگە ماله‌که‌تان زۆر خۆش بی! حەتمەن لە ماله‌کانی ئێمه گەورەتره! وا نییه؟»

ئۆلینین هەروا که باسی ماله‌کانی خۆی دەکرد گوتی: «زۆر گەورەیه، دە هیندەیی ماله‌کانی ئێوه گەورەتره، سی نهۆمه.

- ئەی ئەسپ، ئێوهش وهک ئێمه ئەسپتان هەیه؟

- من سەد سەرم ئەسپ هەیه، هەرکامه‌یان، سیسەد تا چوارسەد رۆبل دەژین. بەلام وهک ئەسپه‌کانی ئێوه نین نرخیان سیسەد رۆبلی زیو بی! ئەوانه‌ی ئێمه ئەسپی کتیرکین، خو دەزانی! بەلام من ئەسپه‌کانی ئێره‌م زیاتر به‌ده.

لووکاشکا هەروا که بزەیی له سەر لیو بوو گوتی: «دەیی یانی ئێوه به‌خواستی خۆتان هاتوون بۆ ئێره، یان ناچاریان کردوون؟» پاشان ئاماژەیی به‌تووله‌رئیه‌ک کرد که له‌پیشیان‌وه‌ بوو و گوتی: «ئە، بڕوانه، رینگاکه‌ ئه‌وه نییه! دەبی به‌لای دەسته‌ راستدا بڕۆین.»

ئۆلینین وه‌لامی دایه‌وه: «بەلی، من به‌خواستی خۆم هاتووم بۆ ئێره، هەزم دەکرد ولاتی ئێوه ببینم و بچم بۆ مه‌یدانی جه‌نگ.»

لووکاشکا گوتی: «من ئیستا زۆر به‌تامه‌زروییه‌وه‌ ده‌چم بۆ مه‌یدانی جه‌نگ.» پاشان له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ی گویی شل کردبوو گوتیشی: «بڕوانه‌ ئه‌وه‌ چه‌قە‌لانه‌ چۆن ده‌ستیان کرده‌وه‌ به‌ واقه‌واق.»

ئۆلینین پرسی: دەی تو ناترسی که‌سیکت کوشتووه‌؟

- ترس؟ بۆ دەبی بترسم؟ پاشان دووپاتی کرده‌وه: زۆرم هەز لێیه‌ بچم بۆ مه‌یدانی جه‌نگ. ئەوه‌نده‌م هەز لێیه‌ که‌...

— رهنګه پيښه وه بچين. ليوکه ي ئيمه بهر له جهژن ليره دېروا و سواره کاني ئيوهش له گه لمان دین.

- بهراستی سهيره، که سيک مالوالی خوی به جی بیلی و بیټ بو ئیره! ئيوه خوتان مال و ئهسپ و تاقيک خزمه تکاران ههيه. ئه گهر من به جی ئيوه بوايم، خهريکی خوشگوزهرانی ده بووم. ئيوه نيشانه ی ئهفسه ریتان پندراوه؟

- من جارئ قوتابی فيرگه ی سه ربايم و پيشنياری نيشانه شيان بو کردووم.

- ئه گهر ئيوه قسه که تان راست بی و خاوه نی ژيانکی ئه وه نده باش و مال و سامان بن، من هيچکات ئه م کوخه هه ژارانه يه ی خومان به جی ناهيلم. قهت هه ز ناکه م ئيره به جی بيلم. تو ژيانی ئيره ت پي باشه؟
ئولينين وه لامی دايه وه: «به لي. زوريش باشه.»

هه روا که ئولينين و لوكاشكا پيښه وه دودان، به دم قسه کردنه وه گه يشتنه ئاوايی. که پييان نايه يه که م کولانه وه، هه وا به ته واوی تاريک داهاتبوو. سيپه ری دارستان به سه ر گونده که دا کشابوو تاريکتری دهنواند. باي دههات، چلوپوي داره کانی ده شه کاند و هاژه هاژي دههات و له گه ل دهنگی نووزه و واقه وای پوي و چه قه ل تيکه ل ده بوو و ده تگوت پیده که نن و ده گرین. له پيشيانه وه دهنگی ژنان و چه قولووری سه گه ل دههاته گوئ. ماله کان وهک تاپويه ک ديار بوون و له ده لاقه ی چکوله يانه وه شوقي چرا ده ر ژايه کوشی تاريکيه وه. بونی تايبه تی دووکه لی کيزياک دههات. ئولينين له م شه وه دا به تايبه ت ههستی ده کرد که ماله که ی و بنه ماله که ی و ته واوی به خته وه درييه کانی له م گونده دايه و هه رگيز به م شيويه نه ژياوه و له مه به دواوهش قهت به راده ی ئیستا و ژيانی له م ستانیتسايه هه ست به به خته وه ری ناکات و ژيانکی له و شيويه ی نابئ. ئه و شه وه ته واوی دنيا و ژيان و به تايبه تی لوكاشکای له راده به دهر خوش ده ويست!

کاتیک ئولینین گه‌یشته‌وه مه‌زله‌که‌ی، له به‌رچاوی پر له سه‌یرمانی لووکاشکا، خۆی چوو ه‌گه‌وره‌که و ئه‌و ئه‌سه‌په‌ی که له گ‌رۆزنی ک‌ریبوی، نه‌ک ئه‌وه‌یان که ه‌مه‌یشه سواری ده‌بوو، به‌لکوو ئه‌و ئه‌سه‌په‌یان که تا راده‌یه‌ک پیر بوو، به‌لام ه‌یشتا به‌ه‌یز و له‌سه‌ر لۆق بوو، ه‌ینایه‌ ده‌ری و دای به‌ لووکاشکا.

لووکاشکا گوتی: «بۆ ئه‌و ئه‌سه‌په‌ ده‌ده‌ی به‌ من؟ خۆ من ه‌یشتا ه‌یچ خزمه‌تیکم به‌ ئیوه‌ نه‌کردوه.»

- قه‌یناکا، نرخ‌ی ئه‌و ئه‌سه‌په‌ زۆر نییه‌، سواری به‌ و برۆ، ه‌ه‌رچه‌ندیکت بۆ ه‌ه‌لسوورا ب‌مده‌یه‌. ئیمه‌ پیکه‌وه ده‌چین بۆ شه‌ر.

لووکاشکا په‌شۆکا و بی ئه‌وه‌ی چا‌و له ئه‌سه‌په‌که‌ بکات گوتی: «چۆن‌ وا ده‌بی؟ ئه‌سه‌پ نرخ‌ی خۆی ه‌یه‌، وا نییه‌؟»

- وه‌ریگره‌! پێشکه‌شم کردوی، ئه‌گه‌ر ئه‌سه‌په‌که‌م لی وه‌رنه‌گری، من به‌ سووکایه‌تی ده‌زانم. ژانۆ! یارمه‌تی بده‌ با سوار بی‌ت و ئه‌سه‌په‌ شی له‌گه‌ل خۆی به‌ری.

لووکاشکا ه‌ه‌وساری ئه‌سه‌په‌که‌ی گرت و گوتی: «ئێستا که‌ وای لی‌هات، زۆرتان سپاس ده‌که‌م. ئه‌و کاره‌ی ئیوه‌ به‌ ته‌واوی تووشی سه‌رسوو‌رمانی کردم.»

ئولینین وه‌ک کۆریژگه‌یه‌کی دوازه‌ه‌ سالان شاد و دلخۆش بوو. - نا، جارێ مه‌رۆ؛ ئه‌سه‌په‌که‌ لی‌ره‌ ببه‌سته‌وه‌. ئه‌سه‌پی چاکه‌، له‌ گ‌رۆزنی ک‌ریبومه‌. وه‌ک بای شه‌مال ده‌فری. ژانۆ چیخیرمان بۆ بیته‌! با بچینه‌ ژووری! ژانۆ شه‌رابی بۆ ه‌ینان. لووکاشکا دانیش‌ت و په‌رداخیکی ه‌ه‌لگرت و له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی خه‌ریک بوو دوا‌یین قومی لی‌ده‌دا، گوتی: «هیوادارم بتوانم قه‌ره‌بووی بکه‌مه‌وه‌! من ئه‌و چاکه‌یه‌تم له‌ بیر ناچی. ببووره‌، ناوی به‌ری‌زت چیه‌؟» - دیمیتری ئاندری‌فیچ.

- زۆر باشه‌ دیمیتری ئاندری‌فیچ، خودا ده‌س به‌ عومرت بگری! ئیمه‌ پیکه‌وه‌ ده‌بین به‌ هاو‌ری! ئێستا ه‌ه‌رکاتیک ه‌زت لی‌بوو وه‌ره‌ بۆ مالی ئیمه‌. ئیمه‌ زۆر

ساماندار نین. به لآم هه ركاتيك ميوانتيك بيته مالمان، ده توانين ميوانيه كي چكۆله وهري بخهين و رييزي لي بگرين. من دايم راده سپيرم هه ركاتيك بيويستيت به نقشك و تري هه بوو بو تآماده بكات. هه ركاتيكيش هاتي بو پاسگا، من بو راو كردن و تيبه پرين له دارستان و رووباره كه، يان هه رجيايه كي حهزت ليبوو بچي، له گه لت ديم. دويئي، با هه ر باسي نه كهين، ده بي بمبووري، چونكه نه مده ناسيي، به رازيكم راو كرد! گوشته كه يم به سه ر كازاخه كاندا دابه ش كرد. ئه گه ر له گه ل تو ناسياويم ببوايه، گوشتم بو توش ده نارده.

— زور سپاس. به لآم له هيلينگه و عاره بانه ي مه كه، ئه م ئه سپه قه تي عاره بانه رانه كيشاوه.

— چي؟ ئه سپ له عاره بانه بكم؟ پاشان دهنگي نزم كرده وه و گوتي: «ئه گه ر حهزت لي بي شتيكي ديكه شت بيده ليم: من هاو ريبه كم هه يه به ناوي قيريخان، ئه و داواي ليكر دووم له جاده ي داويني كي وه كه راوه ستم. ئه گه ر بيت خوش بوو پيكه وه ده چين. دلنيا به خيانه ت پي ناكه م. من مريدي تو م. — زور باشه. روژيك پيكه وه ده چين.

لووكاشكا وا ديار بوو به ته واوي هبور بوته وه و هه لسوكه وتي ئولينين سه باره ت به خوي تيده گا. نه رمونياني و هه لسوكه وتي ساكاري ئولينين تووشي سه رسوورمانی كردبوو و ته نانه ت هينديك نائاساييشي ده نواند. ماوه يه كي زور پيكه وه قسه يان كرد و لووكاشكا ئه گه ر چي زوري خواردبووه، به لآم سه رخوش نه بوو. (ئه و هيج كات سه رخوش نه ده بوو). بو خودا حافيزي ده ستي ئولينيني گوشي و چووه ده ري. شه و زرينگابووه و زور درهنگ وهخت بوو. ئولينين له په نجه ره كه وه چاوي له ده ري كرد تاكوو بزاني لووكاشكا داوي چوونه ده ري و به جي هيشتنی ئه و چي ده كا. لووكاشكا به هيواشي هه نگاوي ده نا و سه ري داخستبوو، ئه سپه كه ي له حه وشه كه برده ده ري و پاشان سه ريكي له قاند و وهك پشيله گورجوگول و سووك خوي فريدايه سه ر پشتي ئه سپه كه. هه وساره كه ي گرت به ده نكيكي

بەرز ھیتی لە ئەسپەكە كرد و بە كۆلانەكەدا تێپەری. ئۆلینین پینی وابوو
 لووكاشكا لەرپۆه دەچی بۆ لای ماریانكا و باسی ئەم دلخۆشییە خۆی بۆ
 دەكا؛ بەلام لەگەل ئەوەشدا كە ئەو كارەى نەكرد، ئۆلینین ھەستی بە خۆشى
 و چێژىكى دەروونی كرد. وەك مندالێك شادى دللى داگرتبوو و ھەموو
 چیرۆكەكەى بۆ ژانو گێزراپەو. نەك ھەر باسى پێشكەش كردنى ئەسپەكەى
 بە لووكاشكا، بەلكوو ھۆكارى ئەو بریارەى و بىر و باوەرپى خۆى سەبارەت
 بە بەختەوهرى، سەرلەبەرى بۆ ژانو باس كرد. ژانو ئەم بىرۆكەى پشت
 راست نەكردەو و گوتى كە ئەو كارە ئاكامىكى گەوجانەى ھەيە چونكە
 L'agrent il n'y'a psa^{۶۰}

لووكاشكا بە پەلە رۆیشتەو و بۆ مالى خویان. لە ئەسپەكە دابەزى و
 ھەوسارەكەى دایە دەستى دایكى و راسپارد كە بىنیرى بۆ نىو رەوہى
 ئەسپى كازاخەكان. خۆى دەبوو ھەر ئەو شەو بەگەریتەو بۆ پاسگا. لالەى
 خوشكى ئاگادارىی ئەسپەكەى گرتە ئەستۆ و بە ئامازە بە براكەى، حالى كرد
 كە ئەگەر ئەو پیاوہ بناسى وا ئەو دیارییەى پێداوہ، كرتۆشێكى واى بۆ دەكا
 ناوچاوانى لە زەوى بدرى. پیریزن دواى بیستنى قسەى كوردەكەى سەرىكى
 لەقاند و لە دللى خۆیدا بىرى كردەو كە لووكاشكا دەبى ئەو ئەسپەى دزییى؛
 ھەربۆیە لالەى كچى تىگەياند كە بەيانى بەر لە ھەلاتنى خۆر، بىگەينینتە نىو
 رەوہى ئەسپەكان.

لووكاشكا گەراپەو بۆ پاسگا و لە ماوہى رېگادا بەردەوام بىرى لەو
 رەفتارەى ئۆلینین دەكردەو. سەرەرپاى ئەوہى دەیزانى كە ئەو ئەسپە
 ئەسپىكى باش نییە، بەلام لانیكەم چل سكەى دینا، بۆیە لە خۆشیا پینی
 و دەعەرزى نەدەكەوت. بەلام ئەو پرسیارەى لەلا دروست بووبوو كە ئۆلینین
 بۆ دەبى ئەو دیارییەى پێدایى؟ لووكاشكا ھەرچى سەرى دینا و دەبرد، لەوہ
 تینەدەگەى و كەمترین ھەستى پیزانینى لە خۆیدا ھەست پینەدەكرد. بە
 پێچەوانە گومانىك لە مېشكیدا سەرى ھەلداوو و پیلانى مەترسیدار مېشكى

۶۰ رستەيەكى فەرەنسییە يانى: پارە لە گورپیدا نییە.

داگرتبوو. ئەو ەى كە دارشتنى ئەو پىلانانەش دەبى چۆن بى، تىى نەدەگەشت و بۆى نەدەچووە ە سەر يەك؛ بەلام قەبوول كىردنى ئەو ەش كە كەسپىكى غەوارە، بەبى ەيچ پىشپىنەيەك و تەنيا لە پرووى مېھرەبانىيە ە ئەسپىكى چل رۇبلىت پىشكەش بكات، نەيدەزانى چۆنى لىكداتە ە و بە خۆى بسەلمىنى! ئەگەر ئۆلىنىن ئەو كارەى لە كاتى سەرخۆشىدا بىكرىايە، دەكرا تىى بگەى. چونكە لە كاتى سەرخۆشىدا پىاو لەوانەيە بۆ خۆنۆندن كارىكى لەو جۆرە بكا، بەلام ئەو ئەفسەرە لاو ە بە تەواوى وشيار بوو، ەربۆيە مەبەستى ئەو بوو كە بىكاتە بەرمنەتى خۆى و لە ەمبەر ئەو ئەسپەدا بۆ پىلاننىكى رەش ەانى بدات و تىو ەى گلىنى. لووكاشكا بىرى كىردەو: «نا، وا چاكە زۆرى بىر لى نەكەمەو! جارئ ئەسپەكە ەى منە، دواترىش ەرشىتىك رووبدا دەردەكەوئ. خۆ منىش گەمژە نىم. ماو ەيەكى تر مەعلووم دەبى كە كاممان دەيدۆرپىنىن. ئەرى دواتر مەعلووم دەبى!» لووكاشكا لەو بىر و خەيالەدا بوو و پىى وابوو دەبى ورىا بى نەكەوئتە داوى ئەو كورە غەوارەيە، ەربۆيە لە ناخى خۆيدا ەستى بە جۆرىك رەشبىنى كىرد سەبارەت بە ئۆلىنىن. لووكاشكا بە ەيچ كەسى نەگوت كە ئەو ئەسپەى چۆن و دەست كەوتوو. لەلاى ەندى كەس دەيگوت كىرپويەتى؛ كەسانىكى دىكەش كە لىيان دەپرسى خۆى لە وەلامدانەو دەبوارد. بەلام زۆرى پى نەچوو ەموو خەلكى گوندەكە مەسەلەى ئەسپەكەيان بۆ دەرکەوت. دايكى لووكاشكا، ماریانكا، ئىلى قاسىلىقچ و زۆربەى كازاخەكانى دىكە كە دەستودلبازى بېھۆى ئۆلىنىيان بۆ دەرکەوتبوو، تووشى شك و گومان بوون و لە ئۆلىنىن دەترسان و دلىان لىى رەش بوو. سەرەپاى ئەو ترس و دىدونىگىيە، ئەم رەفتارە لەلاى ئەوان جۆرىك رىزى ساكار و سامانى دەرهق بە ئۆلىنىن لى كەوتبۆو. يەكىك دەيگوت: «بىستوتانە! ئەم قوتابىيەى فىرگەى سەربازى كە لە مالى ئىلى قاسىلىقچ نىشتەجىيە، ئەسپىكى داو ە لووكاشكا كە پەنجا سكە دەزى! ئەو كابرايە زۆر پىاوئىكى ساماندارە!»

یەکیکی تر بە لەبزیکی دەغەزدارانە وەلامی دەدایەو: «دەزانم. لەخۆپرایی نییە. لووکاشکا دەبی خزمەتیکی پی بکات. جاری راوەستن مەعلووم دەبی ئەو مەسەلەیه لە کوپۆه ئاو دەخواتەو. بەلام ئەو شمان لە بیر نەچی ئەو بیناکە ناوچاوانەکی هیناویەتی!»

سێهەمی گوتی: «ئەم خەلکە غەوارانە یانی ئەم قوتابییانە فیڕگەیی سەربازی، کەسانیکی راست و پاک نین! ئەو پۆژەکیە باسی دەکەین، خۆتان دەبین کە ئەو هەتیوێ چ فەرتەنەیه ک لەم گوندە دەنیتەو، یان ئاوری کیشەیه ک هەلدایسینی....»

بیست و دوو

ژیانی ئۆلینین له سەر رەوتیک و بە ریکوپیکی بەرپۆه دەچوو. له گەل سەرۆک و هاوقە تارەکانی که متر هاتوچۆ و هەلسوکەوتی دەکرد. له قەفقاز، بارو دۆخی قوتابییه کی ساماندارى فیرگه ی سەربازی به و شیوه یه جی که وتوو: سەرۆکه کان ئه ویان نه دەنارده سەر کار و مه شقیان پی نه ده کرد. به هۆی به شداری له شهردا، پیشنیاری نیشانه ی ئەفسه ریی بۆ کرابوو و چاوه روانی ئەوه بوو نیشانه کانى بۆ بیته وه، بۆیه کاریان به سەریه وه نه بوو و هه موو ئەرکیکی له سەر هه لگیرابوو. ئەفسه ره کان به چاوی ئەشرف و خانه دان له ئۆلینینیان ده روانی و زۆر به ریزه وه هه لسوکەوتیان له گەل ده کرد. یاری پاپه زین و ئاههنگی مه ی نوشی و به زم و گورانی که زۆر جار به رپۆه ده چوو و ئۆلینین له گەلیان ئاشنا بوو، که متر ئەوی بۆ لای خۆی راده کیشا. هه تا ئەو جیه ی دهیتوانی خۆی ده بوارد له کۆر و کۆبوونه وه ی ئەفسه ران و شیوه ی ژيانى ئەوان له گونده که دا. ماوه یه ک بوو که ژيانى ئەفسه ره کان له گونده کانى کازاخ بارو دۆخیکى ئاشکرا و تاییه تی به خۆوه گرتبوو؛ به جۆریک که هه موو قوتابییه کی فیرگه ی سەربازی یان هه موو ئەفسه ریک له پله و پایه ی خۆیدا دهیتوانی بیره بخواته وه و قوما ر بکات، له کۆره کانیشیاندا باس باسی نیشانه و به رزبوونه وه ی پله و پایه بوو. له گونده که دا ئەفسه ره کان یان قوتابییانى فیرگه ی سەربازی ده یاننتوانی به رده وام له گەل خاوه نماله که یان شه راب بخۆنه وه، کچان بانگه یشتن بکه ن و به هه نگوین و شیرینی میواندارییان لى بکه ن و وه شوین ئەو ژنه کازاخانه بکه ون که چه زیان لى ده که ن و هیتدی جار زه ماوه ندیشیان له گەل بکه ن. ئۆلینین چۆن چه زى لیبوو ئاواى راده بوارد و بى ئیختیار له و ئاکار و هه لسوکەوتانه وه رەز بوو که ئەفسه ر و هاوقە تارەکانى کات و ژيانى خۆیان

بۇ تەرخان كوردى. لېرەش بە پىي ئۇ دابە ئاسايىيە ئۇفسەران لە قەققاز رەفتارى نەدەكرد و خۆى لەو كردهو نەشیاوانە دەبوارد. لەگەل ھەلاتنى خۆر لە خەو ھەلدەستا، چايى دەخواردەو و لە سەر قالدەرمەكان ماوھىك دادەنىشت. سەيرى شاخ و كىو و گزنگى بەيان و رەوت و رۆين و بەژنوبالاي ماريانكاي دەكرد و لە دلەو كرنوشى بۇ ئۇ ھەموو جوانيانەى سروشت دەبرد؛ پاشان زىپوونىكى كەلپۆسى كۆنەى لە بەر دەكرد و جووتى كەوشى خووساوى لە پى دەكرد كە پۆركينيان پىدەگوت. خەنجەرەكەى لە نىوقەدى دەبەست و تەنگەكەى راست و چەپ لە شانى دەكرد. كۆلەپشتىيەكى چكۆلەى لە پشتى دەبەست كە تۆزى نان و تووتنى تىدەنا، بانگى سەگەكەى دەكرد و بەر لە كاتژمىر شەش بەرەو دارستانەكە مى رپى دەگرت. لاي عەسر، دەوروبەرى كاتژمىر حەوت برسى و شەكەت، بە پىنج شەش سويسكە و كۆترەو كە بە نىوقەدىا ھەلپدەواسى و ھىندىك جار بە نىچىرىكى گەورەترەو، دەگەرايەو بۇ مالى، بەبى ئۇەدى دەستى لە نان و تووتنى نىو كۆلەپشتىيەكەى دابى و مىلاكى كرىبى. ئەگەر فكر و خەيال لە مىشكىدا ھەك جگەرەى نىو كۆلەپشتىيەكەى جىيان بگرتايە، دەكرا بلين كە لەم چاردە كاتژمىردا تەنانەت تاقە خەيالىك لە مىشكى ئۇدا نەبزوتووە. كاتىك دەگەيشتە مالى، لە ناخەو شاد و گەشاو و بەھىز بوو. تەنانەت نەيدەتوانى بىر بكاتەو كە لەم ماوھىدا چ فكر و خەيالىك لە مىشكىدا بوو. يان لەوانەيە ھىندىك خەيال و بىرەوهرى و بوچوون و رەنگە ئاويتەيەك لە ھەموويان لە مىشكىدا سەرى ھەلدابى. ھىندى جار خۆى وەبىر دەھاتەو و لە خۆى دەپرسى: «من بىر لە چى دەكەمەو؟» ھەر خۆشى بە دەندووك بە دواى خۆيەو بوو. چونكە لە خەيالى خۆيدا دەيدى بۆتە كازاخىك و لەگەل ژنەكەى لە نىو باخىكدا كار دەكا، يان ئەبرەكىكە و لە كوستان نىشتەجى بوو، يان بەرازيكە لە پىش خۆيەو ھەلدى و دەيەوئى خۆى دەرباز بكات؛ ھەمىشە گوئوقولاغ رادەوھەستا و چاوى لە خالىكى ناديار دەبرى و چاوەرئ بوو بالندەيەك بەرازيك يان بزەكئويەك بجوولتەو و بىپىكى.

زۆر بەی پوژەکان لای عەسر مامە ئیرووشکا دەهات بۆ لای. ژانۆ نیوہ چارەکیک^{٤٦} چیخیری دەهینا، پیکەوہ دادەنیشتن، قسەیان دەکرد و شەپراییان دەخواردوہ، پاشان ھەردووکیان رازی و دلخۆش لە یەتر ھەلدەبران و دەخەوتن. سەبەینیی ئەو پوژە، سەرلەنوئی راو، سەرلەنوئی شەکەتییەکی سالم، سەرلەنوئی چاوپیکەوتنی عەسرانە و خواردنەوہی شەپاب و شادی و دلخۆشی. ھیندی جار لە پوژانی جەژن یان پشوو داندا، لە مال نەدەچووہ دەری و لە ژوورەکە ی دەمایەوہ. لەو کاتانە شدا خۆی بە ماریانکاھوہ سەرقال دەکرد، لە بەر پەنجەرەکە دادەنیشت و تەواوی رەوت و پۆین و ھەلسوکەوتی ئەوی دەخستە ژیر چاوەدیری و چاوی لێ نەدەترووکاند. ھەروا کہ چاوی لە جوانییەکانی کویستان و ئاسمان دەکرد و لە ناخوہ چیژی لێ وەر دەگرت، بە دیتی ماریانکاش خەنی دەبوو. (ئەوہ خەیاڵیک بوو کہ لەگەلی دەژیا). بەلام قەت لە بییری ئەوہ دا نەبوو کہ پێوہندی لەگەل دامەزینیی. پێی وابوو لە نیوان ئەو و ماریانکادا ھیچکات ئەو پێوہندی و گەرموگورییە نابێ کہ لە نیوان لووکاشکای کازاخ و کچەدا ھەبێ. تەنانەت پێوہندییەکی زۆر کەم، لەو پێوہندییانە ی کہ لە نیوان ئەفسەریکی دەولەمەندی رووسی و کچیکی کازاخدا دەکرێ ھەبێ. پێی وابوو ئەگەر ئەویش وەک ھاوقەتارەکانی ھەلسوکەوت بکا و رابوێری، ئەو چیژە پوچی و پەوانییە پڕ لە عەشقانە ی خۆی توور دەداتە نیو بوودریکی پڕ لە کەسەر و داخوہ و ئاوات و تاسەکانی سەرچاوەیان کوێر دەبینتەوہ و دەبێ بەردی پەشیمانی لە چۆکی خۆی بدات. لەگەل ئەوہ شدا سەبارەت بەو کچە، ئیستا دەیویست فیداکارییەک لە خۆی نیشان بدات کہ بێتە ھۆی شادی و گەشانەوہی، بەتایبەت ترسیکی تاییبەت لە دلیدا ھیلانە ی کردبوو و بە ھیچ شیوہیەک نەیدەوێرا ئەشقی خۆی بۆ کچە دەربری و رازی دلێ خۆی لەلا بدرکینێ.

٤٦ نیوہ چارەک بەک لە ھەشتی چلیکیکە کہ لە لیتر و نیویک زیاترە.

رۆژيكي وەرزى ھاوین، ئۆلینین نەچووبۇ ۋا و لە مالى مایەوہ. کتوپر
یەکیک لە ناسیوانی مۆسکۆی کە کورپکی زۆر گەنج بوو، لىی وەژوور
کەوت و بە زمانى نیوہفەرہنسى و نیوہمۆسکۆی گوتى:

ئا، Mon cher^{٤٧} چەندەم پىخۆش بوو کە بیستم تۆ لىرەى!

پاشان میوانەکەى لەگەل ئەوہى سەرگوپى وشەى فەرہنسى دەشکاند،
دریژەى بە قسەکانى دا: «بە منیان گوت «ئۆلینین»، کام ئۆلینین؟ لە
خۆشیانا پىم وەعەرزى نەدەکەوت... چارەنوس ئىمەى لە شوینیک

گیرساندۆتەوہ، دەى حالت چۆنە؟ چى دەکەى؟ تۆ چى و ئىرە چى؟

ئەو کورە کە ناوى پرەنس بىلیتسکى^{٤٨} بوو، تەواوى سەربردەى خۆى بۆ
گیرایەوہ کە چۆن بۆ ماوہیەکى کورت ھاتۆتە نیو ئەو ھەنگەوہ و چۆن
فەرماندەرى لیوا ئەوى وەک ئاجوودانى خۆى ھەلبژاردووە، چۆنیش دواى
شەر ئەو سەرۆکە پایەبەرزە ھەروا خۆشى دەوى؛ بەلام ئەو گووى بەو
شتانە نادا و بە لایەوہ گرینگ نییە. بىلیتسکى ھەروا بى پسانەوہ قسەى
دەکرد و گوتى: «مانەوہ لىرە و لەم کونەدا نازانم چ کەلکىکى ھەى؟ لانیکەم
دەبى لە بىرى بەرزبوونەوہى پلەوپایەدا بىن... دەبى نیشانە و دەرەجە
بەدەست بىنن ... ئىستا منیان بۆ ریزەکانى گاردى سپا قەبوول کردووە.
ئەمانە، ئەگەر بۆخۆشم پىویست نەبى، لانیکەم بۆ خزم و کەس و
ئاشناورۆشناکانم زۆر پىویستە. شازادە زۆر بە باشى وەریگرتم. ئەو زۆر
کەسێکى باش و لە دلەوہ نزیکە. بە بۆنەى ئازایەتى و بویرىم لە شەردا
نیشانەى شانازى بۆ پىشنىار کردووم. جارى ھەتا کاتى ھۆردووکەشى
داھاتوو لىرە دەمىنمەوہ و ئىرە زۆر شوینکى باشە. ئەو ھەموو ژنە جوانەى
لىیە! پىم بلئى بزەنم، تۆ چى دەکەى؟ دەزانى ملازمەکەى ئىمە ستارىتسۆف
چى پى گوتووم؟ دەزانى چى؟ ئەو دلەى ئیوہ کەسێکى باش و گەمژەن ... بە
منى گوت کە ئیوہ بە تەواوى کىوین وەک وەحشى دەژین و لەگەل ھىچ

٤٧ یانى خۆشەویستەکەم

كەس ھاموشۇق و ھەلسوكەوتتان نىيە. من دەزانم كە ئىوھەز ناكەن لەگەل ئەفسەرەكانى ئىرە تىكەلاويتان ھەبى. زۆر خۇشخالم كە ئىستا پىكەوھە دانىشتووين؛ ھىوادارم بىيەنە دوو ھاورپى باش و دلسۆز بۆ يەكترى. من بە لای مالى رائيىدا ھاتم. چ كچىكى لى بوو، مەبەستم ئوستىنكايە. بەراستى دەلىي فرىشتەيە! ھىندە جوانە لەوھە زياتر نازانم چۆن وەسفى بكەم.»

بىليىتسكى ھەروا سىلاوى وشەي فەرەنسى و پووسى لە زارى دەرژا. وشەگەلىك كە تاييەتى دنيايەك بوون وا ئۆلىنىن پىي و ابوو بۆ ھەمىشە لىي دابراوھ. بىروراي ئۆلىنىن سەبارەت بە بىليىتسكى بەم شىوھەيە بوو: كورپىكى باش و پۇخسووكە. لە راستىدا دەرەكرا بلىي بەو شىوھەيەش بوو، بەلام سەرەراي پوالەتى مېھرەبان و رىكوپىتىكى، لە بەرچاوى ئۆلىنىن زۆر نالەبار و دزىوى دەنواند. ھۆيەكەشى ئەوھە بوو تەواوى ئەو شىوورەيى و رىسوايانەي كە ئۆلىنىن خۆي لى دەبوارد، بىليىتسكى بە پىريەوھە دەچوو و لە ھەوا دەيقۇستەوھ. ئەوھەي زياتر لە ھەموو شتىك جارزى كردبوو، ئەوھە بوو كە نەيدەتوانى و بەراستى لە خۆي رانەدەدى ئەو پىاوه لە خۆي بتارىنى كە تاييەتى دنيا و باردودۇختىكى جىاواز بوو. چونكە ھەستى دەرەك ھاورپىيەكى دىرىنەيە و لە غەربىيەتى يەكتريان دۆزىوھتەوھە و ھەقى بە سەرەيەوھە ھەيە. ئەو تاوانەكەي دەخستە ئەستوى خۆي و بىليىتسكى و بە پىچەوانەي وىستى خۆي، رىستە و وشەي فەرەنسىي تىكەل قسەكانى دەرەك. واى پىشان دەدا ھۆگرى فەرماندەرى بالا و ئاشنا و ھاورپىيانى مۇسكۆي خۆيەتى. بە بىيانوى ئەوھەي كە تەنيا ئەو دوو كەسە لەو گوندە كازاخ نىشىنە بە زمانى فەرەنسى قسە دەرەكەن، سووكايەتىي بە ھاورپىيان و ھاوقەتارانى دىكە و كازاخەكان دەرەك. لەگەل بىليىتسكى بە نەرمى دەجوولايەوھە و بەلىنى پىدەدا بچىت بۆ بىينى و بانگھىشتى بكات بۆ مالەكەي خۆي. بەلام ئۆلىنىن قەت نەچوو بۆ لای. ژانۆ تارىفى بىليىتسكى دەرەك و دەيگوت كە ئەو كورپە بەراستى يەك بارىنى^{۴۹} ھىسابىيە.

۴۹ بارىن: ئاغا، ئەرباب

بیلیتسکی له و گونده له ریوه خوئی وهک ئەفسه‌ریکی ساماندار نیشاندا و له ماوه‌ی مانگی‌کدا له به‌رچاوی ئۆلینین وهک دانیش‌توویه‌کی قه‌دیمی ئه‌و گونده‌ی لی هات. شه‌وانه‌ میوانیی چکۆله‌ی وه‌رئ ده‌خست و شه‌رابی ده‌دا به‌ پیره‌پیاوانی ئاوابی، شه‌وانه‌ ده‌چوو بۆ ژوانی کچان و هینده‌ به‌و بارودۆخه‌ی خوئی ده‌نازی که کچان و ژنان نازناوی باوه‌گه‌وره‌یان به‌ سه‌ردا بریپوو. کازاخه‌کان که به‌ ته‌واوی ناسیبوو‌یان و بۆیان ده‌رکه‌وتبوو که ئه‌و پیاویکه ئاشقی شه‌راب و ژنانه‌، خوئی لی نزیک ده‌کرده‌وه و بی ئه‌و هه‌لیان نه‌ده‌کرد. بۆیه زۆر زوو جیی به‌ ئۆلینین لیژ کرد و سه‌رنجی خه‌لکی بۆ لای خوئی راکیشا. خه‌لکیش ئه‌ویان له ئۆلینین پێ باشتر بوو، چونکه پێیان وابوو ئۆلینین پیاویکی راست و شه‌فاف نییه‌ و ئاکار و هه‌لسوکه‌وتی وهک مه‌ته‌لیکی لی هاتبوو که بۆیان هه‌لنده‌را.

بیست و سی

کاترمیر پینجی به یانی بوو. ژانۆ، له سەر قالدِرمه کان پاره ستابوو به شوولکیک دووده ی نیو ئاگردانی سه ماوهره که ی داده ته کاند. ئولینین به سواری ئه سپ چووبوو بو ته رهک، که له ئاوی چومه که دا خوی بشوا. (ئه و به یینک بوو فیر ببوو به ئه سپه که یه وه ده چوووه نیو چومی ته رهک ئه سپه که شی ده شوورد و خووشی مه له ی ده کرد.) ژنی خاوه نمال له ژووره چکوله که ی خوی بوو. دووکه لیک ی رهش له دووکه لکیشی ژووره که هه لده ستا، دیار بوو وه جاخه که یان هه لکردوو. کچه له نیو گه وهره که دا خه ریکی دوشینی گامیشه کان بوو و به وهره زییه وه ده یگوت: «قوره کوشتوو، وا دیاره ناته وی پاره وهستی؟» به لام زور زوو دهنگی خوشه خوشی شیردوشین هاته گوئی. له کولان، به مه ودا یه کی زور که مخرمه ی پی ئه سپیک هات و ئولینین به سواری ئه سپه خوله میشینه توخه که ی که هیشتا وشک نه بوو بووه و بریقه ی ده هات، به ره و لای دهر وازه گه وهره که هاته پینشی. ماریانکا که ده سما لیک ی سووری له سه ری پینچابوو، وهک خاسه که و له گه وهره که هاته دهری و دیسان ون بووه. ئولینین کراسیک ی ئارمووشی سووری له به ردا بوو و چه رکسایه کی سپی به سه ردا کردبوو، له سه ر چه رکساکه شه وه، چه مایلیکی به ستبوو که خه نجه ره که ی پیوه هه لواسیبوو، کلاویکی درینیشی له سه ر کردبوو. گورج و وریا له سه ر پشتی ئه سپه که ی له گه ل ئه وه ی تفه نگه که ی به پشتیه وه راگرتبوو خوی دانه واند تا کوو درگاکه بکاته وه. سه رو قژی هیشتا ته ر بوو و دهموچاوی به هو ی گهنجی و له شساغییه وه بریقه ی ده هات. ئولینین خوی به پیاویکی جوانچاک و گورجوگول و جیگیت ده زانی، به لام له راستیدا وانه بوو؛ له به رچاوی هه رکام له خه لکی به ئه زموونی قه فقان، سه ره رای ته وای ئه و شتانه، ئه و ته نیا هه ر سه ربازیکی ئاسای بوو و

بهس. هه ركه گهيشته نيو هه وشه كه به دهنگيكي دليرانه و پر له شادييه وه
 بئ نه وهی چاو له ده رگای گه وره كه بكات، گوتی: «ژانق، چایی ئامادهیه؟» به
 رهزایه ته وه ههستی ده کرد كه ئه سپه كهی كه فهلی لیک توند دهكات و له
 هه لیک ده گه ری له غاوه كهی دامالی و تهواوی ماسوولكه كانی جهستهی
 دهله رزینیتته وه و ئامادهیه به چوار نال غار بدات و به سهر په رژی نی
 هه وشه كه دا باز بدات. له و كاته دا له سهر قوره سورهی هه وشه كه سمی له
 زهوی ده كوتا. ژانق وه لامی دایه وه: C'est pret. ئولینین ههستی کرد
 ده موچاوه جوانه كهی ماریانكای دیتووه كه له نيو گه وره كه چاوی لی دهكا،
 به لام ئه وه سهری وه رنه سوورپاند. له ئه سپه كهی دابه زی، به لام تفهنگه كهی له
 لیواری قالدرمه كه گیرا و سهری بو لای دواوه وه رسوورا و به ترسه وه
 چاوی له نيو گه وره كه کرد. له وئ ئیتر هیچ كهس دیار نه بوو، به لام
 به رده وام خوشه خوشی دوشینی شیر دههاته گوی.

ئولینین خوئی کرد به ژورره كهی خویدا و دواي ساتیک به کتیبیک و
 قه ننه یه كه وه هاته ده ری و له سووچیک كه هیشتا تیشکی کلومنجری خور
 لینی نه دابوو، له پال پیاله و په رداخی چاییدا دانیشت. بریاری دابوو ئه و رژه
 دواي نان خواردنی به یانی بو هیچ کوئی نه چی و چه ند نامه بنووسی كه زور
 دواكه وتیوون. به لام زوری به لاوه دژوار بوو سهر قالدرمه كان به جیبیلی.
 هه زی نه ده کرد بچیتته وه ژورری چونكه وهك جوریک به نديخانه دههاته
 ئه ژمار به لایه وه. دایکی ماریانكا وه جاخه كهی هه لگردبوو. كچه كه شی
 پاتاله كانی بردبووه ده ری و ئیستا گه رابوو وه کیزیایکی وشكه وه بووی له
 پال ته یمانه كه دا له لیژه ده دا. ئولینین خه ریکی خویندنه وهی کتیب بوو، به لام
 ناوه روکی کتیبه كهی بو نه ده چوووه سه ریهك و لینی تینه ده گه یشت. ناچار
 سهری له سهر کتیبه كه هه لگرت و له كچهی روانی كه به به رده میدا دههات
 و ده چوو. له هیچكام له رهوت و پوین و هه لسوکه وتی كچه غافل نه ده بوو.
 كاتیک ده چوووه ژیر ساباتی فینک و شه ونم لی نیشتووی هه وشه كه، كاتیک

دەگەيشته نيوەپراستی حەوشەكە و دەكەوتە بەر تيرىژى گەرم و پوونى خۆرەتاو، كاتىك بەژنوبالاي بە جلو بەرگى جوان وپازاوه وه له ژير پىرشنگى خۆردا دەدرەوشايەوه و سىيەريكى رەشى دەخستە سەر تەركى خۆليني حەوشەكە، ئۆليني بەردەوام چاوى لەگەل دەگىرا و نەيدەويست چاوى لە چكۆلەترين جوولان و هەلسوكەوتى غافل بكا. ئۆليني بە وردى دەپروانييە بالاي بەرز و قەدى بارىكى كچە كاتىك دادەنەوى و هەلدەستايەوه، كراسە سوورەكەى كە سەرتاپاي داپوشيبوو، مەمكە خىر و توندەكەى كە لە ژير كراسەكەدا لەگەل جوولان و هەناسەكيشانى، بەرز و نەوى دەبوونەوه و بە ئاستەم لەرەيان دەهات، داوينى نەرمى كراسەكەى كە لەگەل هەنگاو هەلپانەوه لە بەلەكى دەهالا و نەرمايى پووزە ناسكەكەى دەنواند. لاقە چكۆلەكانى كە لە نيو پۆستالى سوورى رەنگ بواردوودا بە ئارامى دايدەنا و هەلپەهتايەوه. بە قوڵ و مەچەكى بەهيز و ماسوولكەى سفتوسۆلەوه كە هەتا نزيك هەنيشكى هەليكردبوو و پيمەرەكەى پى ئەمبارەوبار دەكرد، چاوه رەش و گەشەكانى كە هيندى جار ئۆلينييان نازباران دەكرد و بە سووكەئورپىكى سرك و ئاسك ئاسا دللى دادەخورپاند. ئۆليني هەموو ئەوانەى دەدى و هەستى بە چيژىكى شيريني پۆحى دەكرد. كچە برۆى تىكدەنا و لە چاوانيدا ديار بوو كە لە جوانى و شوخوشەنگى خۆى رازيبە و زۆرىش شايبە خۆبە.

لەو كاتەدا دەنگى بيليتسكى هات كە بە جلو بەرگى ئەفسەرانى قەفقازەوه خۆى كرد بە حەوشەكەدا و گوتى: «دەى ئۆليني، وا ديارە ماوهيهكى زۆره ئاوا بە پيوە پراوستاوى؟»

ئۆليني لەگەل ئەوهى دەستى كيشا بو لاي بيليتسكى و تۆقەى لەگەل كرد، وەلامى دايەوه: «چۆنى بيليتسكى! بەم بەيانيبە زووه ليرە چى دەكەى؟»

- چى دەكەم؟ لە مالى وەدەريان نام. ئەمۇ لە مالى ئىمە كۆپىكى سەما و ھەلپەركىمان دەبى. پاشان پرووى لە كچە كرد و گوتى: «تۆش خۇ دىيى بۇ لاي ئۆستىنكا، وا نىيە؟»

ئۆلننن لە دىتنى بىلىتسىكى تىوانى ئاوا بە ئاسانى لەگەل كچە قسە بكات زرى پى سەير بوو. بەلام ماريانكا وەك ئەوەى دەنگى بىلىتسىكى نەبىستى، سەرى بۇ پىشەوە دانەواند، پىمەپەكەى نايە سەر شانى و بە پەوت و پۆينىكى پياوانەوە پۆيشتەوە ژوورى و دەرگاگەى پىوەدا. بىلىتسىكى لەگەل ئەوەى چاوى بە دواى كچەدا دەخوشى، گوتى: «وردىلە، شەرمەونىشە. دايەگەورەتان وا ديارە مانگى شەرمىتەتى!» پاشان لەگەل ئەوەى پىدەكەنى لە سەر قالدەرمەكان دانىشت، ئۆلننن گوتى: «چۆن؟ كوتت لە مالى ئىوە كۆرى سەما و ھەلپەركى بەپىوە دەچى؟ كى ئىوەى وەدەرناوە؟»

- بەلى لە مالى ئۆستىنكا، خانەخويكەى من، كۆپىكى سەما و ھەلپەركىيان ساز كردووە و ئىوەش بانگەپىشتن كراون. كۆرى سەما يانى ھىندىك خواردن و خواردنەوە و كۆمەلىك كچى جوان و ناسك.

- دەى ئىمە لەوئى چىكەين؟

بىلىتسىكى بە پىكەننىكى فرتوفىلاوييەوە چاويكى قرتاند و بە سەرى ئاماژەى بەو دەرگاىە كرد كە ماريانكا پىيدا چووبووە ژوورى.

ئۆلننن شانى ھەلتەكاند و سوور ھەلگەرا. بىلىتسىكى تىگەپىشت، بە پروويەكى خۇش و مەرايىكارانەوە پىكەنى و گوتى: «زۆرم پى سەيرە...! چۆن دەتوانى ئاوا دانىشى، تۆ لەم مالدە دەژى و كچىكى ئاوا جوانىش كە لە شۆخوشەنگىدا بىوینەىە، بەو ھەموو جوانىيەوە، پىم سەيرە...»

ئۆلننن گوتى: «بەراستى جوانىيەكەى لە تاقت بەدەرە! لە ژيانما ئافرەتىكى ئاوا جوانم نەدىوە.»

بىلىتسىكى كە بە ھىچ شىوہىەك نەيدەتوانى لەو مەسەلەىە بگا، پرسى:

«دەى باشە، دواى ئەوہ؟»

ئۆلۈپتۇن دەلامى دايەوہ:

- ئەوہى دەيليم رەنگە بە لاتەوہ سەير بى، بەلام لىت ناشارمەوہ. لەو كاتەوہ من ليرەم، هيچ ژنيك لە ژيانمدا نەبووہ و بەراستيش بارودوخەكە زور باش و لەبارە! لە نيوان ئيمە و ئەو ژنانەدا چ شتيكى هاوبەش دەبى هەبى؟ بەلام لەگەل ئيرووشكا يەككەوتووین. ئيمە پيکەوہ رابوارديكى هاوبەشمان هەيە كە پي دەلئين راو.

- باشە، چ شتيكى هاوبەش دەبى لە گورپيدا هەبى؟ پيم بلى بزائم لە نيوان من و ئامىلى ئيفانوقنادا^۱ دەبى چ شتيكى هاوبەش هەبى، ها؟ ليرەش مەسەلەكە ئەوہيە. رەنگە بلى ژنانى ئيرە نەختالى پىنجل و تاوہسووتن، بەلام ئەمە شتيكى ترە و ليرەدا مەسەلەكە جياوازە. چونكە لە كاتى شەردا، دەبى وەك كاتى شەر هەلسوكەوت بکەى.^۲

ئۆلۈپتۇن دەلامى دايەوہ:

- بەلام من هيچ كات لەگەل ئەو جورە ژنانە كەينوبەينم نەبووہ و قەتيش نەمتوانيوہ لەگەليان تيكەوم. چونكە ئەو جورە ژنانە پياو ناتوانى ريزيان بو دانى، بەلام ژنانى ئيرە بەراستى شايانى ريزن.

- زور چاكە بە كەيفى دلّت ريزيان بو دانى، كى ريگاي لى گرتووى؟

ئۆلۈپتۇن دەلامى نەدايەوہ، بەلام حەزى دەكرد فكري خوئى هەتا ئەو جيئەى دەتوانى دەربريئ. چونكە ئەو فكرە دلى خستبووہ تەنگژەوہ و لە نيو ركەى سينگيدا ريكي دەگوشى.

- دەزانم من لەگەل خەلكى جياوازم (ديار بوو زور پەشوكاوہ) بەلام ژيانى بە شيوہيەك جى كەوتووہ كە هەست بە هيچ پيوستىيەك ناكەم بو گورپىنى و ئەگەر بمههوى وەك ئيوە بژيم، ئيتر تەواوى بەختەوہرييەكانى ژيان پشتم لى هەلدەكەن و نايانبينمەوہ. جگە لەوہش ئەوہى من بە دوايدا

۵۱ ئەوہ ئاولناويكە بو ژنانى بەستوكە و داوينتەر

۵۲ لە دەقى سەرەكيدا ئەم رستەيە بە زمانى فەرەنسييە.

دهگه پریم، شتیکی زور جیاوازه. من شتیکی له ژناندا دهبینم و ههستی پیدهکهه
که لهگه ل روانگهکانی ئیوه زور جیاوازه.

بیلیتسکی به حاله تیکی پر له بی باوه پیهوه بروی هه لته کاند و گوتی:
«سه ره پای هه موو ئه وانهش ئه مشه و وهرن، ماریانکاش له وی ده بی. من
له وی به یه کترتان ده ناسینم. تکات لیده کهه م وهره. ئه گه ر کوره کهت به دل
نه بوو، زانیت وهره زت دهکا، برۆ. دهی پیم بلی دئی یان نا؟
- به لی حه تمه ن دیم. به لام بو ئه وهی راستیه کههیم پی گوتییتی، ده ترسم
بارودوخه که کارم تیکا و بمگورئ.

بیلیتسکی دهنگی بهرز کردهوه:

- بزئی! بزئی! زورم پیخوشه دئی. دلنیا به له وی دلته ئاو دهکا و من
سووکناپی به دلته ده به خشم. به لیتت داوه! به لینی پیاوانه یه، ها؟
- به لی، به لام راستت ده وی نازانم له وی چبکه م! ئیمه له وی چ رولیکمان
هه یه؟

- تو وهره، به لیم پی بده دئی.

- به لی، رهنگه بیم.

- پیم سهیره، ئه و هه موو ژنه جوان و بی وینه یه لی ره هه یه، که چی تو وهک
سو فپی ته رکه دنیا ملت داخستوه و نایانینی. جا ئه وه ژیا نه تو هه ته؟ چ
که لکیکی هه یه پیاو ژیا نی خو ی به فیرو بدات و ئه وهی له به رده ستیدایه
چیژی لی وهره گری؟ له وه گه ریین، زانیوته یه که که مان به م زووانه ده چی بو
ویزد فیژنسکایا؟

- پیموانیه بیچی. وهک من بیستومه یه که ی هه شته م ده به وهی بیچی.

- نا، ئاجوودان نامه یه کی بو من نار دبوو؛ له وی دا نووسیوو ی که شازاده
خوی له شه ره که دا به شداری دهکات. من ئه وه م زور پیخوشه. جگه له وه
چاوم به شازادهش ده که وی. ئیتر خه ریکه لی ره وهره ز ده بم.
- ده لین به م زووانه هی رشه که ده ست پیده که.

- له وه ئاگادار نيم. به لّام بيستومه كرينوؤفیتسین بؤ به شداری کردن له هیرشیکي کتوپردا، نيشانهی شانازی وه رگرتووه.

بیلیتسکی پاشان به پیکه نینه وه گوتی: «چاوه پروانی نيشانی دووهه میش بوو به لّام چاوی رهشی کال بؤوه. کرا به راسپاردهی ناوهندی فه رماندهیی ئه رتهش ...

ورده ورده ئیواره به سه ردا هات و ئولینین بیری له شهویک ده کرده وه که چاوه پروانی بوو. ئه و بانگه یشتنه زوری ئازار دها. چه زی ده کرد بچی، به لّام سه بارهت به و کۆره شتیکی سهیر، شتیکی نامۆ و هیندی ترسناک له میشکیدا سه ری هه لدا بوو. دهیزانی له و کۆرهدا پیاوان و ژنانی کازاخ به شداری ناکه ن و پر ده بی له گه وره کچ. له خوی ده پرسی: بلیی له وئ چی رووبدا؟ ئه و ده بی چون هه لسوکه وت بکات؟ چی بلی؟ ئه وان چی ده لّین؟ چ پیوه ندییه ک له نیوان ئه و و ئه م کچه سرک و ئاسک ئاسایانه دا هه یه؟ بیلیتسکی باسی هیندی پیوه ندیی سهیر و ناهیمانه و له گه ل ئه وه شدا جیددی کردبوو ... به بروای ئه و سه رسوور هینه ر بوو که ئولینین له گه ل ماریانکا له مالیکدا ده ژی به لّام هیشتا له بزیا ن له له بزی یه ک نه گه راوه! به تایهت کاتیک قه لافه تی که له گه ت و له باری خوی وه بیر ده هاته وه، شه رمی له خوی ده کرد و به کاریکی ئه سته می ده زانی. به لّام بیلیتسکی پیی کوتبوو که ئه وانه زور شتیکی ئاسایین و بؤ پیاو وه ک ئاو خوار دنه وه وایه. ئولینین بیری کرده وه: «بلیی بیلیتسکی له گه ل ماریانکاش ههروه ک ژنان و کچانی دیکه هه لسوکه وت بکا؟» ئه وه خوی به لایه وه شتیکی سه رنجرا کیش بوو. به خوی گوت: «نا، وا باشتره نه چم بؤ ئه و کۆره. ئه و کارانه زور پیس و خویرپیا نه و شووره یین.» به لّام شتیکی تر له ناخه وه ئازاری دها: له وئ چی رووده دا؟، به لّینی به بیلیتسکی دابوو و ده بوو له سه ر به لّینی خوی سوور بی. وه لحاسل به بی ئه وه ی هیچ بریاریک بدات رویشت بؤ مالی بیلیتسکی و راست خوی کرد به ژووره که دا.

ژووردهكەى بیلیتسكیش وهك ژووردهكەى ئۆلینین وا بوو. ئەم ماله له سهه
چیبهستی قایم و پتهو سازکرا بوو. کورسهكەى پینچ پا بهرز بوو، دوو
ژووری هه بوو. ژووری یهكهم كه قالدومهیهکی چکۆلهی هه بوو، چهند پشتی
و مافووره و بالیفی تیدابوو كه به شیوازی کازاخهکان و به شیوهیهکی
جوان و هونهرمه ندانه له بن دیوارهکاندا له سهه یهك هه لچندرابوون. به
دیوارهکانه وه که شه فی برنجی و هه موو جوړه چه کینک هه لواسرابوو، له ژیر
کورسییه که دا هیندیک کاله ک و کووله که ی شه قه باخی ریزکرا بوون. له
ژووری دووهه م، سووبایه کی گه و ره، میزیک و چهند کورسی و چهند وینه ی
کوونی چه زره تی مریه م وه بهرچاو ده که و تن. بیلیتسکی له م ژوورده یاندا
نیشته جی بوو. چرپایه کی سه فه ری و دوو جانتا و قالچه یه کی دیواری که
چهند جوړ چه کی پیوه هه لواسرابوو، که لوپه لی ئارایشت و چهند وینه، له و
ژوورده دا وه بهرچاو ده که و تن. رېدو شامبریکی هه وریشمی له سهه کورسییه که
که و تنبوو. بیلیتسکی به قه لافه تیکی شاداب و ته روتازوه له سهه ته خته که ی
راکشابوو و خه ریکی خویندنه وه ی «سن چه کار» بوو.

بیلیتسکی له ناکاو له جی خوی هه ستا.

- به خیری بی! ده ی ئەم ژوورده ت پی چۆنه؟ خو پیت خراب نییه؟ زۆرم پی
خۆشه هاتی. کچه کان خه ریکی کاروبارن. ده زانی خواردنی ئەمشه و چۆن
ساز ده کری؟ تیکه لیکه له هه ویر و گوشتی به راز و میوژ. به لام مه سه له ی
گرینگ ئەوه نییه. وه ره ئەو لایه ی دیکه ببینه و بزانه دلّت ئاو ده کا.
کاتیک له په نجه ره که وه روانییان، مالی خاوه نماله که یان زۆر قه ره بالغ بوو.
کچان هه رکامه ی شتیکیان به ده سه ته وه بوو، به رده وام ده چوونه ژووری و
ده هاتنه وه ده ری. بیلیتسکی دهنگی هه لینا:

- زۆری ماوه؟

- هه ر ئیستا! مه گین برسیته، باوه گه و ره؟ - دهنگی چهند پیکه نینی نه رم و
نه شه بزوین له نیو ژوورده که دا دهنگی دایه وه.

ئۇستىنىكا، خړوخۆل و نەرمونۆل و گردومرد، بە لەشولارىكى جوان و پوومەتى سوور و قۆلى ھەلكراو ھەوات لە ژوورەكەى بىلېتسكى قاپ و دەورى بەرى. كاتىك وىستى پرواتو ھە دەرى، بىلېتسكى باوھشى پيدا كرد و دەمى نا بە پوومەتە نەرم و سوورەكەى ھە. كچە بە دەنگىكى تىژ ھاوارى لى ھەستا:

- ئەيە پۆ ئەو ھە بۆ وا دەكەى! خەرىك بوو دەورىيەكانم پى بشكىنى.

پاشان لەگەل ئەو ھى پىدەكەنى، پووى لە ئۆلېنن كرد و گوتى: «برىا تۆش بەھاتبايەى بۆ يارىدەم، بەلام شىرىنىت لە بىر نەچى.»
بىلېتسكى لى پەرسى: «ماريانكا ھاتو ھە؟»
- بەلى ھاتو ھە، ھە وىرىشى ھىناو ھە.

بىلېتسكى گوتى: «دیتووتە چەندە جوانە! ئەم كچە جلو بەرگى باشى لە بەر بكردايە و ئارايشتى بكردايە، لە تەواوى ژنەكانى ئىمە جوانتر دەبوو. خۆ بۆرشچۆقا دەناسى؟ ئەو یش يەك كىك لەو كچە كازاخانە بوو شووى كرد بە سەرھەنگىك. نازانم ئەو ھەموو شوخوشەنگى و نەرمونىانييەى لە كوئى ھىناو ھە؟»

- من بۆرشچۆقام نەديو ھە، بەلام ئەم كچە ھەر بەو جلو بەرگە ساكارو ھە جوانە و لى دەكالېتە ھە.

بىلېتسكى دای لە قاقای پىكەنن و گوتى: «من باش دەزانم خوو بە ھەموو جۆرە ژيانىك بگرم! ئىستا دەچم بۆ ژوورەكەيان بزەنم چى دەكەن.»
خىرا پېدۆشامبەرەكەى لە بەر كرد و چوو ھە دەرى، بە دەم رۆيشتنە ھە بە دەنگى بەرز گوتى: «تۆش لە بىرت نەچى، شىرىنى ئامادە بكە.»

ئۆلېنن خزمەتكارەكەى خۆى نارد شىرىنى بكرى؛ ھەر لەو كاتەشدا كە پارەى كرىنى شىرىنىيەكەى دا بە خزمەتكارەكەى زۆر بە كارىكى ناھەز و خويىپىانەى زانى و پىى وابوو كەسىك بى ئابروو دەكا، ھەر بەو ھۆيە لە ھەلامى خزمەتكارەكەيدا كە پرسى: چەندە نوقلى نەعنايى و چەندە ھەنگوئى بگرم، ھەلامىكى راشكاوانەى نەدايە ھە و تەنيا گوتى: «چەندەت پىخۆش بوو

بکره،» ژانۆ به دهنگیکی نزم و واق و پرموانه پرسیی: «هه موو پارهکه بدهم به شیرینی؟ شیرینی نه عنایی گرانتره. دانهی به شازده کوپکه.»

ئۆلینین گوتی: «ئهری هه مووی بده به شیرینی.» پاشان له بهر په نجه رهکه له سههر کورسییهک دانیشته. سههری له خووی سوور پمابوو. دهنگوت بۆ کاریکی زۆر گرینگ و دزیو ههنگاوی هه لاینه وه. کاتیک بیلیتسکی چوو ژووری کچهکان دهستان کرد به قریشکه قریشک و قیژاندن، دوای چهند ساتیک، ئۆلینین چاوی به بیلیتسکی کهوت که له گه ل ههرا و بگر و قریشکه ی پیکه نینی کچهکاندا، به هه له داوان هاته دههری و به قالدرمهکاندا هاته خوارئ. بیلیتسکی هات بۆ لای ئۆلینین و گوتی: «دهریان کردم.»

چهند سات دواتر، ئوستینکا هاته ژووری و پنی راگه یاندن که هه موو شتیک ئامادهیه. به له بزیکي شیرین و شیهله بزهیه کی دلرفینانه وه بانگی کردن بۆ به شداری کردن له کۆری سهما و هه لپه پرکی. کاتیک ئۆلینین و بیلیتسکی چوونه ژووری کچهکان، هه موو شتیک ئاماده بوو. ئوستینکا بالیفهکانی به جوانی له بن دیوارهکان ریز کردبوو. میزه که یان به ساتینیکی چکۆله رازاندبووه، دۆلکه یه کی پر له چیخیر و چهند ماسیی برژاویان له سههر دانابوو. ماله که تهژی بوو له بۆنی هه ویر و کشمیش. شهش کهس له و کچانه، به شمیتی رازاوه یان له بهردا بوو، به بی له چکه ی ئاسایی له سووچیکی ژووره که راوه ستابوون و سرتوخورتیان بوو؛ پیکه وه پیده که نین و فوویان دهکرد. ئوستینکا میوانهکانی بانگ کرد بۆ سههر سفره که و گوتی: «تکاتان لیده کهم ئاغای به ریز، سههره زمان کهن.»

ئۆلینین له نیو گه وره که کاندای که یه ک له یه کی جوانتر بوون، ماریانکای دی و ههستی به ئازاریکی زۆر کرد که له بارودۆخیکی ئاوا ناله بار و ئاساییدا له گه لی به ره ورو بووه. ئه و خووی به گیل و گه مژه هاته بهرچاو و بریاری دا هه ر کاریکی بیلیتسکی دهیکات ئه ویش بیکات. بیلیتسکی به شیوه یه کی ئاسایی و زۆر به قورساخی و خاترجه مییه وه چوو بۆ لای

میزه‌که. په‌ر داخیکې شه‌راب به خوشی ئوستینکا هه‌لدا و داوای له ئه‌وانی دیکه‌ش کرد بخونه‌وه. به‌لام ئوستینکا گوتی که کچه‌کان شه‌راب ناخونه‌وه.

له نیو کورپی کچه‌کاندا ده‌نگیگ گوتی: «به هه‌نگینه‌وه بیخون.»

هه‌ر له و کاته‌دا خزمه‌تکاره‌که‌ی ئولینین به شیرینی و هه‌نگینه‌وه خوی کرد به ژووریدا. کچه‌کان بانگیان کرد بو لای خویان. ئه‌و به سه‌رنجیکی ئاویتته‌ی ئاوات و سووکایه‌تییه‌وه له ئاگاکانی روانی که به برپوای ئه‌و خه‌ریکی عه‌یش و نو‌ش و رابواردن بوون، پاشان به هیواشی به‌سته‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که دانا که له کاغه‌زیکی خوله‌میشین پیچرابوو. به‌سته‌که پر بوو له هه‌نگوین و شیرینی. خزمه‌تکاره‌که ده‌یویست سیایی کرینی شیرینییه‌که بدات به ئولینین، به‌لام بیلیتسکی له ژووره‌که کردیه ده‌ری. بیلیتسکی په‌رداخه‌کانی پر کرد له چیخیر و پاشان هه‌نگوینی تیکه‌ل کردن و شیواندی، هیندیکی شیرینی له‌سه‌ر میزه‌که دانا، کچه‌کانی به زور له سووچی ژووره‌که‌وه هینا بو نیوه‌راست. ئه‌وانی له پشت میزه‌که دانا و خوی ده‌ستی کرد به دابه‌ش کردنی شیرینییه‌کان. ئولینین ده‌ستی ئه‌سمه‌ره‌ی ماریانکای دی که دوو دانه نوقلی نه‌عنایی و یه‌ک شیرینی قاوه‌یی هه‌لگرت، به‌لام نه‌یده‌زانی چی لی بکا. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئوستینکا و بیلیتسکی زوربه‌بیان ده‌کرد و هه‌ولیان ده‌دا کوره‌که گه‌رم دابینن، به‌لام قسه‌کانیان زور جارزکه‌ر و بیتام بوو. ئولینین تاقه‌تی نه‌مابوو، هه‌ولئ ده‌دا قسه‌یه‌ک بکات، هه‌ستی ده‌کرد سه‌رنجی وردیینه‌ی ئاماده‌بووانی بو لای خوی پاکیشاوه و ته‌نانه‌ت بوته‌پشقنچاری ئه‌وان و شه‌رمیونییه‌که‌ی کاریگه‌ری بووه له سه‌ریان. سوور ده‌بووه و هه‌ستی ده‌کرد ماریانکا تووشی ته‌نگژه‌یه‌کی ناخوش بووه. بیرری کرده‌وه: «حه‌تمه‌ن چاوه‌پروانن پاره‌یان بده‌می. چاره‌مان نییه. ده‌بی زوو پاره‌یان پی بده‌ین و برۆین!»

بيست و چوار

بيليتسكى پووى له ماريانكا كرد و گوتى: «چون تو كرينشینه كهى خوتان ناناسى؟»

ماریانكا له ژیر پیلوویه وه له ئولینینی پوانی و گوتی: «خو ئه و بو تاقه جاریکیش سه ری به مالمندا نه کردوه، ئیتر چون ده بی بیناسم؟»
ئولینین به و قسه یه داچله کی و سوور هه لگه را. بی ئه وه ی بزانی ده لئى چى، گوتى: «من له دایکت ده ترسم. له بیرته پوژى یه كه م كه هاتم بو مالتان، چ دهرديكى پیدام؟»

ماریانكا دای له قاقای پیکه نین و گوتى: «بو؟ نه كا زور ترساييتى!»
پاشان چاویكى لیکرد و پووى کرد به ولاوه.

له و کاته دا بوو كه ئولینین هه موو ده موچاوه جوان و دلرفینه كه ی ماریانكای دى، چونكه پیشتر هه ر کاتیک ده دیدى، كچه له چكه یه كى له سه روچاوى هالاندبوو و ته نیا چاوى به دهره وه بوو. تازه بوى دهره كه وت كه ماریانكا له خوړا وهك جوانترین كچى ئاوايى ناوبانگى دهرنه كردوه. ئوستینكا كچىكى جوان بوو، خروخول و كورته بالا و پوومه تى ده تگوت به فر و خوینه، چاوه كانى شین و چكوله بوون و به رده وام بزه یه ك لیوه سووره كانى نه خشانده بوو. هه ميشه پیده كه نى و زوریش چه نه وهر بوو. به لام ماریانكا جگه له وه ی جوان و شوخوشه نگ بوو، خوینشیرینی كه شى زور دلرفین و سه رنجراكیش بوو. جگه له وه ی بالا به رز و له بار بوو، شانوملى سپیوسول و مه مكى خر و توندی، چاوى رهش و گه وره و مژول و بروی ره شتر، نیگای میهره بان و گه رم، ناسكى و سووری لیوه كانى كه به شيله بزه وهك په لكى گول ده كرایه وه، سه ره پرای هه موو ئه و جوانییانه شكل و خه تى پوخسارى زور پیاوانه و تا راده یه ك توورپه ی دنواند. زور كه م

پېدەكەنى؛ كاتېك لىوى به گولبزهيك دهكرايهوه هوش و ئىختيارى له پياو
هه لدهگرت و هيچ كهس نه يده توانى ئه و جوانى و بزه شيرينه بىنى و
تووشى دله كوته نه بى. كچه كان هه موويان جوان بوون، به لام هه موويان،
ئولنين و بيليتسكى و تهنانهت خزمه تكاره كەشى كه شيرىنى هيتابوو، خويان
له بير چووبوووه و له ماريانكايان دهروانى. كاتېك ئاماژه يان به كچه كانى تر
دهكرد، مه به ستيان ماريانكا بوو. ماريانكا له نيو ئه و كچانه دا ده تگوت مانگه
دهورى به ئه ستيره گيراوه، وهكوو مه له كه يه كى جوان، له خوبايى و بى وينه ي
دهواند.

بيليتسكى كه هه روا خه ريكى چه نه وه رى بوو و هه ولى دها كوره كه گهرم
راگرئ، كچه كانى ناچار دهكرد. چيخير بو ئه وانى ديكه تيكنه و ده ستبازى
له گه ل دهكردن. چه ند جار سه باره ت به جوانى ماريانكا به زمانى فهره نسى
وشه ي نه شياوى له دم دهرپه رى و پرووى دهميشى له ئولنين بوو، ئه وه
هى تويه^{۵۳} La votre. داواى له ئولنين دهكرد وهك ئه وه هه لسوكه وت بكات.
ئولنين جار له گه ل جار دللى دهگيرا و بى تاقه ت ده بوو، له بيانويه ك ده گه را
خوى بدزى ته وه. له ناكاو بيليتسكى رايگه ياند كه ئوستينكا له بهر دللى ئه و،
چيخير بو ميوانه كان تيده كات و ماچيان پيگه ش دهكا. ئوستينكا رازى بوو،
به لام به و شهرته ي وهك رپوره سمى زه ماوه ند دهرپه يه ك بگيرئ و پارهى بو
دانين. ئولنين له دللى خويدا گوتى: «چ هه له يه كم كرد هاتم بو ئه م كوره
سووك و قيزه ونه!» هه ر له و كاته دا هه ستا سه ر پى و ويستى برواته ده رئ.
- ده چى بو كوى؟

ئولنين كه پى و ابوو ده توانى خوى دهر باز بكات، گوتى: «دمه وئ بچم
توزئ تووتن په يدا كه م.» به لام بيليتسكى ده ستى گرت و نه يه يشت بروات،
به زمانى فهره نسى گوتى: «من پارهم پييه.»
ئولنين بيرى كرده وه: «نا، وا دياره ريگاي دهر باز بوونم نه ماوه، ده بى
پاره كه بده م.» هه ر بويه شه رمه زار بووه كه ئه و ناشاره زاييه ي خوى دى.

۵۳ له ده قى سه ره كيدا به زمانى روسى و فهره نسى هاتووه.

«بۆ ئەوەی بیلیتسکی دەیکا منیش نەیکەم؟ نەدەبوو بێم بۆ ئێرە، بەلام ئیستا
 که هاتووم، نابێ بەزم و خووشییەکیان لێ تێکدەم. دەبێ منیش وەک
 کازاخەکان شەراب بنۆشم.» یەک چاپۆرای^۴ ھەلگرت و یەکبێن نای بە
 سەریەو. کچەکان، بە سەرسووپمانیکی ئاویتە ی ترسەو ە چاویان لێکرد.
 ئەم کارە ی بە لای ئەوانەو ە زۆر سەیر و نەشیایوی دەنواند. ئوستینکا دیسان
 جامی شەرابی دایە دەست ئۆلینین و بیلیتسکی و ھەریەکی دوو ماچی پێدان؛
 لەگەڵ ئەوەی ئەو چوار سەکی کە بیلیتسکی و ئۆلینین پێیان دابوو دەیخستە
 نیو دەورییەکەو، گوتی: «بروانن کچەکان! ئیستا رابواردن دەستی پێکرد.»
 ئۆلینین ئیتر ناپەرھەت نەبوو. زمانی کرابوو. بیلیتسکی دەستی ماریانکای
 گرت و گوتی: «دە ی گولی جوان، ئیستا تۆبە ی تۆیە شەرابمان بۆ تیکە ی و
 ماچمان بدە ی.»

ماریانکا دەستی بەرز کردەو ە و لەگەڵ ئەوە ی لێی راسایەو ە گوتی:

«ئیستا پیشانت دەدەم چ ماچیکت دەدەمی!»

دەنگیکی تر گوتی: «بەبێ پارەش دەکری باوگەورە ماچ کەین.»

ئەو کچە ی ئەو قسە ی کردبوو ھاتە بەردەمی و ھیشتا دانەنەویبۆو،
 بیلیتسکی باوہشی بە کەمەریدا کرد و گوتی: «ئەمەش زۆر جوان و ناسکە.»
 شەققە ی لە روومەتی کچە ھینا و مۆری ماچیکی تەپری بە کولمە
 ناسکەکە یەو ە نا، بەلام لەگەڵ ماچەکەش چاوی ھەر لە ماریانکا بوو و گوتی:
 «تۆ دەبێ تەنیا شەراب تیکە ی. لە خیری ماچەکەت گوزەراین. وەرە
 میوانداری لە کرینشینەکەت بەکە.»

پاشان ھەستا دەستی ماریانکای گرت و کیشای بۆ لای کورسییەکە و لە
 پال ئۆلینیندا داینیشان. سەری کچەکە ی گرت بۆ لای خۆی وەرسووړاند
 لەگەڵ ئەوە ی ھەردوو روومەتە جوانەکە ی ماچ کرد گوتی: «چەندە جوانە!»

۵۴ چاپۆرا: پەرداخی دارین کە نزیکە ی دوو لیتر دەبی.

ماریانکا ئیتر پاریزگاریی له خۆی نهدهکرد و دهستی هه‌لنه‌دهه‌هناوه. به بزهبه‌کی له‌خۆبایبانه‌وه سه‌ری بو‌ لای ئۆلینین سووراند. بیلیتسکی دیسان گوتی: «چه‌نده کچیکی جوانه!»

پوانینی ماریانکا دیار بوو به‌رده‌وام ده‌لی: «من چه‌نده جوانم!» ئۆلینین بی‌ ئه‌وه‌ی ئاگای لی‌ بی‌، باوه‌شی به‌ ماریانکادا کرد و ویستی ماچی بکات، به‌لام ماریانکا به‌ توندی خۆی راپسکاند و بیلیتسکی و ته‌واوی ئه‌و شه‌راب و شیرینییه‌ی له‌ سه‌ر میزه‌که‌ بوو دای به‌ زه‌ویدا و پرش و بلاوی کرده‌وه؛ به‌ سه‌ر میزه‌ به‌ لادا که‌وتوو‌ه‌که‌دا بازی دا ورۆیشت بو‌ لای وه‌جاخه‌که‌. ده‌نگی قریشکه‌ و پیکه‌نین ژوو‌ره‌که‌ی داگرت. بیلیتسکی سرتاندی به‌ گوئی کچه‌کاندا و له‌ ناکاو هه‌موویان پیکه‌وه‌ ده‌رپه‌رین بو‌ ده‌ری و ده‌رگاکه‌یان داخست. ئۆلینین و ماریانکا له‌ ژوروئ مانه‌وه.

ئۆلینین له‌ ماریانکای پرسی: «بو‌چی بیلیتسکیت ماچ کرد به‌لام من ماچ ناکه‌ی؟»

ماریانکا له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی لیوی خوارئ و برۆی ده‌جوولانه‌وه‌ گوتی: «له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پیم‌خۆش نییه‌، حاالی بووی؟»

به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ گوتیشی: «ئه‌و، ئه‌و باوه‌گه‌وره‌یه‌.» پاشان چوو بو‌ لای ده‌رگاکه‌، به‌ توندی لییدا و هاواری کرد: چه‌تیوه‌ شه‌یتانانه‌، بو‌ ئه‌و ده‌رگایه‌تان داخستوو‌ه‌؟

ئۆلینین لیی چوو‌ه‌ پێشی و گوتی: «قه‌یناکا، با ده‌رگاکه‌ داخه‌ن. با ئه‌وان له‌ ده‌ره‌وه‌ بن، ئیمه‌ش له‌ ژوروئ.»

ماریانکا نیوچاوانی گرژ کرد و پالی به‌ سینگی ئۆلینینه‌وه‌ نا و له‌ خۆی دوور خسته‌وه‌. جوانییه‌که‌ی وه‌های دلی ئۆلینین داخو‌رپاند که‌ هۆشی هاته‌وه‌ به‌ر خۆی و له‌ شه‌رمانا سوور هه‌لگه‌را، به‌په‌له‌ رۆیی بو‌ لای ده‌رگاکه‌ و پالی پێوه‌نا.

- بیلیتسکی ئه‌و ده‌رگایه‌ بکه‌وه‌. ئه‌و کاره‌ گه‌وجانه‌یه‌ چیه‌ ده‌یکه‌ی؟ بو‌ ده‌ته‌وی ئابرووم به‌ری؟

ماریانکا سەرلەنوی بەو زەرەخەنە شیرین و دلپۆینە یەوێ گوتی: «لە من دەترسی؟»

- بەلێ، لێت دەترسم. چونکە تۆش وەک دایکت توورپ و بێرەزای.
- تۆ وا چاکە هەر لەگەڵ ئیرووشکا بی، ئاوا بێ، کچان تۆیان خۆشدهوئ.
ئەو هەر وا پێدەکەنی و لە نزیکەوێ راست چاوی لە چاوی ئۆلینین بریبوو.
ئۆلینین نەیدەزانی بلێ چی. لە ناکاو گوتی: «ئەگەر بێم بۆ مالی ئێو!»
ئەو لەگەڵ ئەوێ سەری دەلقاند، گوتی: «ئەو، ئەو بەبەتێکی تر.»
لەو کاتەدا بیلێتسکی بە توندی پالی بە دەرگاکی و نا و کردیەو،
ماریانکاش گورج دەرپەری و لە ئۆلینین دوور کەوتەو. ئەوئەندە بە توندی
هەلات کە بەهەکی لە کەمەرەکە ی درا.

ئۆلینین لە دلی خۆیدا گوتی: «ئەوێ تا ئیستا بیرم لێدەکردوێ چەندە
گەو جانە بوو! ئەشق و فیداکاری و لووکاشکا. بەختەوێ تەنیا لە
رێگایە کەوێ بە دەستدێ. ئەو کەسێ بەختەوێ، هەقی بە دەستە.» پاشان بە
وزەییە کەوێ کە خۆشی چاوەروانی نەدەکرد، باوەشی بە ماریانکای
شۆخوشەنگدا کرد و دەستی کرد بە ماچ کردنی پوومەتی ناسک و لێوێ
سوورەکانی. ماریانکا توورپ نەبوو، بەلام دای لە قاقای پیکەنین و هەلات بۆ
لای کچەکان.

کۆری شەونشینێ بەم شیوێ کۆتایی پێ هات. دایکی ئوستینکا کە لە
کاری پۆژانە گەرایەو، دەستی کرد بە پرتهوبۆلە و کچەکانی لە مالهەکی
و دەدرنا.

بیست و پینج

ئۆلینین کاتیک بەرەو مالى دەگەرپایەو، بیرى کردەو: «بەلى، ئەگەر تۆزى ھۆش و ئیختیارم لە دەست بەدايە، لەوانە بوو ئاشق و شەیدای ئەم کچە کازاخە بم.» ھەر بەو خەيالەشەو لە جیگاکی خزا؛ بەلام لە خەيالى خۆیدا پىی وابوو ھەموو شتیک بە زووترین کات دوايى پىدی و دەتوانى ھەک جاران ژيانى خۆى دەست پىیکاتەو.

بەلام ژيانى رابردوو ئیتر نەگەرپایەو. پىوەندی ئەو لەگەل ماریانکا بە تەواوى گۆرانى بە سەردا ھاتبوو، ئەو دیوارەى لە نیوانیاندا بوو و لە یەکی جیا دەکردنەو، تیک رووخابوو. ئیتر ھەر کاتیک ئۆلینین کچەى دەدى چاکوخشیى لەگەل دەکرد و خولکى دەکرد بۆ ژوورەکەى خۆى. کاتیک خاوەنمال بۆ ھەرگرتنى کرى مالىکەى چوو بۆ لای ئۆلینین و بۆى دەرکەوت چەندە دەولەمەند و دەستودلبازە، بانگەشتنى کرد بۆ مالى خویان. دایكى ماریانکا بە روىەکی خۆشەو پىشوازی لیکرد و لەو شەو بە دواو ئۆلینین زۆربەى رۆژەکان، چایى عەسرۆژەى لە لای ئەوان دەخواردەو و ھەتا دەرنگانى لە مالى ئەوان دەمايەو. ھەولى دەدا لە گوندەکەدا، بە شیوہى رابردوو ھەلسوکەوت بکات، بەلام لە ناخەو گۆرانى بە سەردا ھاتبوو. رۆژانە لە بەیانىیەو ھەتا ئیوارە لە دارستانەکە دەمايەو و نزیکەى سەعات ھەشت، کاتى ئاوابوونى خۆر، بە تەنیا یان لەگەل مامە ئیرووشکا دەگەرپایەو بۆ لای خانەخویکەى. ئەندامانى بنەمالەى ماریانکا، وھا خوویان پىگرتبوو و خۆشیان دەویست کە کاتیک ئەویان لە نیوان خویاندا نەدەدى بە دل تاسەیان دەکرد. ئۆلینین زۆر دەستودلبازانە پارەى شەرابەکەى دەدا. ھیمنایەتیەک رۆحى داگرتبوو. ژانۆ چایى بۆ لیدەنا. ئۆلینین لە سووچى ژوورەکە و لە نزیک ئوجاخەکە دادەنیشت. پىریژن خۆى بە کارەکانى خۆیەو سەرقال

دهکرد و کاتیک بؤ خواردنه وهی چایی و چیخیر دادنه نشتن، سه بارهت به کازاخه کان و جیرانه کانیان قسه یان دهکرد. ئولینین باسی پروسای بؤ دهکردن و ئەوانیش له و باره وه پرسیاریان له دهکرد. هیندی جار کتییکی به دهسته وه دهگرت و به هیواشی خه ریکی خویندنه وهی ده بوو. ماریانکا وهک ئاسکی سل له سهر وه جاخه که چوارمه شقی دادنه نشت یان له سووچی تاریکی ژووره که ئەژنوی له باوهش دهگرت. ئەو نه ده په ریه نیو قسه کان، به لام ئولینین چاوی له سهر پوخساری جوان و به شیله بزه نه خشاوی هه لئه دهگرت. به وردی چاوی له هه لسوکه وتی دهکرد. گوئی له قرتهی ترووکاندن توو گوله به پوژه کهی ده بوو، ههستی دهکرد کاتیک قسه دهکا، ماریانکا به دل و به گیان گوئی شل دهکات و کاتیکیش خه ریکی خویندنه وهیه، ههست به بوونی دهکا. ئەو وهختانهی خوی دهشارده وه ئولینین وای دنواند که به ته وای دلی له لای و تهکانی دایکی ماریانکایه، گوئی بؤ دهنگی هه ناسه کیشان و هه موو هه لسوکه وتی رادهگرت و چاوه روانی سه رنجیکی ئەو بوو. هیندی جار کاتیک ئولینین دهچوو بؤ ژووری خاوه نماله کهی، ماریانکا هیشتا نه گه رابوو به بؤ مالی، له ناکاو ترپه ی پی دههات و له کهلینی ده رگا که وه کراسه شینه دریژه کهی وه دیار ده که وت. ماریانکا هه تا نیوه راستی ژووره که دههاته پیشی و چاوی له ئولینین دهکرد. بزه یه کی شیرین و پر له دلۆفانی له چاوانیدا ده بیندرا و ههستیکی ئاویتتهی شادی و ترس سه رتا پای ئولینینی دادهگرت. ئولینین ههچ چاوه پوانیه کی له ئەو نه بوو. ههچ شتیکی له ئەو نه ده و یست. به لام پوژ له دای پوژ زیاتر ههستی دهکرد که پیوستی به دیتنی ئەو شوخه به ده وهیه.

ئولینین وهها تیکه ل ژبانی گوند بووبوو و خوی پیگرتبوو، که رابردوو به ته وای له داغیه دا کال بووبوو و داهاتووش هه روا. به تاییهت له دهروهی ئەو دنیا یه دا که ئەو تیدا ده ژیا، ههچ چه شنه ههز و خوشیه ک نه بوو. کاتیک نامه یه کی له خزم و هاوړییانی به دهست دهگه یشت و بوی ده رده که وت که بؤ حالی ئەو به داخن و وهک که سیکی فه وتاو و

له ده‌ستچووی ده‌هیننه ئه‌ژمار، ده‌تگوت چه‌قو به‌ جه‌رگیدا دینن؛ چونکه ئیستا ئه‌و بوو که ته‌واوی ئه‌و که‌سانه‌ی به‌ فه‌وتاو ده‌زانی که له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌و گونده‌دا ده‌ژیان و ژیانیکی دیکه‌یان هه‌بوو. ئولینین به‌ گیان و دل‌ هاتبوو ه‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که له‌ ژیان‌ی رابردووی خو‌ی داب‌ری و پ‌ی بنیته‌ نیو ژیانیکی نو‌ی و دووره‌په‌ریزه‌وه که جیگای هیچ چه‌شنه‌ په‌شیمانیه‌ک نه‌بوو. ئه‌و کاتانه‌ی که ئه‌رکیکی سه‌ربازی پ‌ی ده‌سپ‌یردرا یان له‌ پاسگا ده‌مایه‌وه، زور دل‌خوش بوو. به‌لام کاتیک هه‌ستی به‌ چیژی شیرینی ژیان ده‌کرد که شان به‌ شانی ئیرووشکا ده‌چوو بو‌و ر‌او یان له‌ نیو دارستانه‌که و کوخی به‌ردینی ئه‌وپه‌ری گونده‌که داده‌نیشت، یان به‌تایبه‌ت ئه‌و کاتانه‌ی له‌گه‌ل بیره‌وه‌ری ماریانکا و لووکاشکا ده‌ژیا. له‌و کاتانه‌دا بوو که شوینی پر له‌ درو و دو‌لاب و ده‌هوی به‌ روونی ده‌هاته به‌رچاو که پیشتر تیندا ژیا‌بوو. ئیستا نه‌ک له‌و شوینه و له‌و چه‌شنه‌ ژیا‌نه بیزار بوو، به‌لکوو ئه‌و بارودوخ‌ی رابردووی زور قور و بی‌مانا ده‌هاته به‌رچاو. له‌م گونده‌دا ر‌وژ له‌ دوا‌ی ر‌وژ خو‌ی ئازادتر و ئینسانتر ده‌هاته به‌رچاو و ژیان به‌ لایه‌وه شیرین و پرمانا ده‌بوو. قه‌ف‌قاز له‌ به‌رچاوی به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه خو‌ی ده‌نواند و ئه‌و شته‌ نه‌بوو که پیشتر بیری لیده‌کرده‌وه. هیچ شتیکی ئه‌م ناوچه و مه‌لبه‌نده شیوه‌ی ئه‌وه نه‌بوو که پیشتر ده‌یه‌نایه به‌رچاوی یان خویندبوویه‌وه و بیستبووی. پ‌یی وابوو: «نه‌ کلاوی لمه‌دی هه‌یه، نه‌ هه‌لد‌یر، نه‌ ئامالات‌به‌گ و نه‌ پاله‌وان و پیاوکوژ و نه‌ چه‌ته و ر‌یگر. خه‌لکی وه‌ک سروشت ده‌ژین؛ له‌ دایک ده‌بن، پیکه‌وه شه‌ر ده‌که‌ن، ده‌خون و ده‌خونه‌وه، شادی ده‌که‌ن و ده‌مرن. ژیان‌ی ئه‌وان ر‌است وه‌ک ئه‌و وزه‌یه وایه که سروشت سه‌پاندوویه‌تی به‌ سه‌ر هه‌تاو و گیاوگژ و ئاژهل و داره‌کاندا. هه‌ر ئه‌وه‌یه و هیچ یاسا و ر‌یسه‌یه‌کی تر بوونی نییه‌...»

هه‌ر به‌و ه‌وکاره‌وه به‌ هه‌لسه‌نگاندنی خو‌ی له‌گه‌ل خه‌لک، ئه‌وانی وه‌ک که‌سانیکی جوان و به‌هیز و ئازاد ده‌هاته به‌رچاو. کاتیک چاوی لی ده‌کردن، خه‌م دایده‌گرت و هه‌ستی به‌ شه‌رمه‌زاری ده‌کرد. زور جار ئه‌و ئاواته له‌

ناخیدا سه‌ری هه‌لده‌دا که ده‌ست له هه‌موو شتیک به‌ردا! واز له نه‌ژادی خۆی
 بینێ و بیته‌ کازاخ، مالیک و چه‌ند سه‌ر ئاژه‌ل بکری، له‌گه‌ل کچیکی کازاخ
 زه‌ماوه‌ند بکات، به‌لام ئه‌و کچه‌ ماریانکا نه‌بی، چونکه‌ ئه‌وی بو‌ لووکاشکا
 دانابوو. له‌گه‌ل مامه‌ ئیرووشکا ژیان رابویری. له‌گه‌ل ئه‌و بچی بو‌ راو، ماسی
 بگری و شان به‌ شانی کازاخه‌کان شه‌ر بکات. له‌ خۆی ده‌پرسی: «بو‌ ئه‌و
 بریاره‌ نه‌ده‌م؟ چاوه‌روانی چیم؟» هه‌ر له‌و کاته‌دا وره‌ی وه‌به‌ر خۆی ده‌نا و
 خۆی سه‌رکۆنه‌ ده‌کرد: «ره‌نگه‌ له‌و بریاره‌نه‌ بترسم و به‌ کاریکی باش و
 ماقوولانه‌ی نه‌زانم؟ یان ره‌نگه‌ پی‌م وابی ئاواتی بوونه‌ کازاخ و ژیان له
 باوه‌شی سروشتدا، ئازار به‌ خه‌لک نه‌گایاندن و ته‌نانه‌ت چاکه‌ کردن له‌گه‌ل
 هه‌مووان، باش نییه‌! یانی ئه‌م خولیاiane له‌ خولیاکانی رابردووی من، خولیا
 بوونه‌ وه‌زیر و سه‌ره‌هنگ، قۆر و گه‌وجانه‌تره‌؟» به‌لام ده‌نگیک له‌ ناخوه
 پی‌ی ده‌گوت په‌له‌ نه‌کات و جارێ بریار نه‌دات. هه‌ستیکی نادیار بووبوو
 به‌ره‌به‌ستی سه‌ر ریگاکه‌ی و پی‌ی ده‌گوت که هیچ کات ناتوانی وه‌ک لووکاشکا
 و مامه‌ ئیرووشکا بژی. چونکه‌ به‌خته‌وه‌ریی ئه‌و له‌ شوینیکی دیکه‌یه. بروادار
 بوون به‌وه‌ی که به‌خته‌وه‌ری له‌ گیانفیداییه‌، وای لیکردبوو نه‌توانی بریار
 بدات. هه‌لسوکه‌وتی له‌گه‌ل لووکاشکا بو‌ ئه‌و مایه‌ی خۆشخالی بوو و
 به‌رده‌وام به‌ دوا‌ی بارودۆخیکدا ده‌گه‌را که خۆی له‌ ریگای خه‌لکیدا به‌خت
 بکات و ئه‌و بارودۆخه‌ش هیچ کات هه‌لنه‌ده‌که‌وت. هیندی جار، ئه‌و تۆزه
 به‌خته‌وه‌ریه‌ش که پیشتر به‌ ده‌ستی هینابوو، له‌ بیرێ ده‌چۆوه‌ و هه‌ستی
 ده‌کرد ده‌توانی ژیا‌نی خۆی له‌گه‌ل ژیا‌نی مامه‌ ئیرووشکا تیکه‌ل بکات. به‌لام
 پاشان، له‌ ناکاو وه‌خۆ ده‌هاته‌وه‌ و خه‌یالی فیداکارییه‌کی ئاگادارانه‌،
 سه‌رتاپای داده‌گرت و له‌وانه‌ بوو له‌به‌ریه‌کی به‌ری، هه‌ر له‌و کاته‌دا وزه‌ی
 ئه‌و خه‌یاله‌ وای لیده‌کرد، به‌ وردی بروانیته‌ هیمانیه‌تی و غورووری خه‌لک و
 به‌خته‌وه‌ریه‌کانیان.

بیست و شەش

بەر له کاتی دروینە و خەرمان هەلگرتن، لووکاشکا بە سواری ئەسپ هات بۆ سەردانی ئۆلینین. له هەموو کاتیک شاد و بەکەیفتر بوو. ئۆلینین بە روویەکی خۆشەوێ پێشوازیی لیکرد و لێی پرسى: «دەى برام، کەنگى زەماوەندەکە ساز دەکەى؟»

لووکاشکا راست و رەوان وەلامى نەدایەوێ و قسەکەى گۆرپى.
- دەزانى چى؟ من ئەسپەکەى ئیوێم بە ئەسپىکى ئەوبەرى پووبارەکە گۆرپىیەوێ. چاوى لیکە چەند ئەسپى چاکە! له رەگەزى کابارداىە. داغى لۆڤى پىوێیە. من زۆر باش له ئەسپ دەگەم.

پاشان هەردووکیان دەستیان کرد بە پشکنین و چاویلکردنى ئەسپەکە و له نێو حەوشەکەدا تاقیبیان کردەوێ. له راستیدا یەكسپىکى کەم وینە بوو. ئەسپىکى کویتى یەختەکراو، بریقەدار و یالۆبژ درێژ، کلکى پىر و نەرم، دیار بوو نیرگزی کلکى قەمچ کراو، بۆیە قیت و پىرژ وەك تاقگەیهكى قەتران داچۆرابوو. دیار بوو زۆر لەوێرپوێ کە ئاوا چوار هەنگل بوو. لووکاشکا گوتەنى دەتوانى له سەر پشنى راکشێ. سم و چاوى گویچکە و لمبۆزى هەمووى جوان و کەم وینەى دەنواند و دیار بوو رەسەنە. ئۆلینین زۆرى تارىف کرد. ئەو تا ئیستا له قەققاز ئەسپىکى ئاواى نەدیتبوو. لووکاشکا دەستىکى بە یالى ئەسپەکەدا هینا و گوتى: «ئەگەر بزانی چەندە گورج و نەرم غار دەدا! دەستىک و لاقىکى پیکەوێ هەلدىنیتەوێ! هیندە زیرەك و کەوییه خۆى بە دواى خاوەنەکەیدا دەروا.»
ئۆلینین گوتى: «زۆرت باقى داوەتەوێ؟»

لووکاشکا زەردەیهكى گرت و گوتى: «پارەم نەداوێ، یەكێك له هاوڕیپیانم

بۆى هیناوم.»

ئۆلئىن گوتى: «بەپراستى سەيرە. بەچەندى دەفرۆشى؟»

- سەد و پەنجا سەكەيان پىداوم، بەلام نەمفرۆشت. بەلام بۆ ئىوھەيچم ناوئى، ھەرتاوا پىشكەشە. ھەر ئەوندە بفرموى دەتەوئى، من پىشكەشتانى دەكەم. ئىستا زىنەكەي لى دادەمالم. ئىوھەش لە جىياتى ئەوھ بۆ كاتى خزمەت ئەسپىكى دىكەم بەدەنى.

- نا، زۆر سپاس، لىت ھەرناگرم.

- باشە، من بە پىشكەشەيم^{۵۵} بۆ ھىناوى، پىشكەشەيە. پاشان كەمەربەندەكەي كوردەوھ و يەككە لە دوو خەنجەرەي كە پىوھەي ھەلواسىبوو، داي بە ئۆلئىن و گوتى: «من ئەوھم لەوبەرى چۆمەكە بە دەست ھىتا.»

- زۆر سپاس.

- دايكىشم بەلئىنى داوھ خۆي تريت بۆ دئىنى.

- پىويست بە زەحمەت ناك. ئىمە ئىتر ھىچ حىسابىكمان پىكەوھ نىيە. خۆ

پارەي خەنجەرەكەت ناوئى، ھا؟

- نا، نا! ئىمە پىكەوھ ھارنىن! قىريخان كە خەلكى ئەوبەرى روبرەكەيە،

منى برد بۆ ساكلىي^{۵۶} خۆيان و گوتى: ھەرچىت دەوئى ھەلگرە. منىش ئەم خەنجەرەم ھەلگرت. ئەوھ دابونەرىتى ولاتى ئىمەيە.

ئۆلئىن و لووكاشكا چوونە ژوورى و دەستيان كرد بە شەراب

خواردنەوھ. ئۆلئىن لى پىرسى: «دەي، كەوايە تۆ لىرە دەمىنەوھ؟»

- نا، من بۆ خوداحافىزى ھاتووم. منيان كردوتە راسپاردەي يەك سۆقنىا^{۵۷}

كە لەوبەرى تەرەك ھەلكەوتووه. ئەمـرۆ لەگەل ناسايرى ھاوپىم ۋەپىدەكەوم.

- ئەي زەماوھندەكەت دەبى بە چى؟

۵۵ پىشكەش، لە دەقى روىسىيەكەشيدا ھەر ئەو وشەيە نووسراوھل

۵۶ ساكلىي: مال

۵۷ لە ھەنگى كازاخەكاندا، يەكەيەكى سەربازىيە

لووکاشکا به پیچەوانەى ویستی خوێ گوتی: «بۆ شیرینی خواردن و دیاری کردن زوو دەگەرێمەوه. پاشان دەچمەوه سەر خزمەتەکەم.

- چۆن؟ تۆ ناتەوێ چاوت بە دەزگیرانەکەت بکەوێ؟

- ئاوايە ئیتەر. بۆ دەبێ چاوم هەر لە دەزگیرانەکەم بێ. هەرکاتێک ریت کەوتە ئەوبەری چۆمەکە لەو گوندەى ئیمە سۆراخی لووکاشکا حەیتە بگرە. نازانی چەندەى بەراز لێیە. من دوو دانەم راو کردووه، ئێوهش ریتوینی دەکەم.

- باشە خوداحافیز. حەزەرەتى مەسیح ئاگادارت بێ.

لووکاشکا سواری ئەسپەکەى بوو، بێ ئەوێ بچى بۆ لای ماریانکا، بە وێرغە ئەسپەکەى بردە کۆلان، کە ناسایر لەوێ چاوه‌روانى بوو. ناسایر ئاماژەى بە مالى ئیانکا کرد، چاویکی قرتاند و گوتی: «دەى، مەگین ناچین بۆ ئەوێ؟»

لووکاشکا وەلامى دایەوه: «ئەرى، ئەرى، دەچین! ئەم ئەسپەى من ببە بۆ ئەوێ. ئەگەر من درەنگ هاتم، ئالیکی بدەیه با تێر بێ. سبەینی بەیانی خۆم دیم بۆ گوندەکەى ئەوبەر.»

- یۆنکەر^{۵۸} ئیتەر هیچی پێ نەدای؟

لووکاشکا لەگەڵ ئەوێ بازى دایە خواری و هەوسارەکەى دایە دەستی ناسایر، گوتی: «نا، خودا پوحمى کرد بە خەنجەرێک رازیم کرد، دەنا خەریک بوو ئەسپەکەم لى بستینی.»

پاشان لووکاشکا بە بەر پەنجەرەى ژوورەکەى ئۆلینیندا بە ماتەماتە رویشت بۆ حەوشەى خاوەنمالەکە و چوو بەر پەنجەرەى ژوورەکەیان. هەوا بە تەواوی تاریک بووبوو. ماریانکا بە کراسى خەوه‌وه، خەریک بوو قژی شانە دەکرد. کاراخى لاو بە سرتەسرت گوتی: «ماریانکا، منم!»

ماریانکا سەرەتا خوێ گیل کرد. بەلام هەرکە ناوی خوێ بیست، تا رادەیهک پەشوکا. شاد و ترساو دەربێجەکەى کردەوه و خوێ دانەواند.

۵۸ قوتایی فیرگەى سەربازى. مەبەستى ئۆلینین بوو.

- چييه؟ ليڙه چ دهڪه ي؟

لووکاشڪا گوٽي: «په نجه رهڪه بڪه وه با بيٽه ڙووري. ٺه گهر بزاني چهنده وه پر هزم. خهريڪه شيت بم.» پاشان سهري ماريانڪاي گرت و ده مي به روومه ته نهرم و ناسڪه كه يه وه نا و ماچي كرد. گوٽيشي: «ده بيڪه وه ده ي!»
- خوت شيت مهڪه، چون شتي وا ده بي؟ نا يڪه مه وه! ده ي پيم بلي، كهنگي ده گه رنيه وه؟ زورت پنده چي؟

لووکاشڪا وه لامي نه دايه وه و ديسان ماچي كرده وه. ٺه ويش ٽيتر پرسيا ري لي نه كرد. لووکاشڪا به سرته گوٽي: «به زياد نه بي، له و ده ربيجه چڪوله يه وه ناتوانين به جواني يه كتری ماچ بڪه ين.»
دا يڪي لووکاشڪا له وسهري ڙووره كه وه دهنگي هه لبري: «روله ماريانڪا گيان، له گهل كي قسه دهڪه ي؟»

لووکاشڪا بو ٺه وه ي ڙنه نه بييني، كلاوه كه ي له سهري داگرت و له بن ديواره كه دا خوي مه لاس دا. ماريانڪا به دهنگي نزم گوٽي: «لووکاشڪا زو و برؤ،» پاشان وه لامي دا يڪي دايه وه: «دايه گيان لووکاشڪا هاتبوو، كاري به باوكم بوو.»

- ده ي باشه كچم، پي بلي بيته ڙووري.

- روڀشت، ده يگوت وهختيكي تر ديٽه وه.

لووکاشڪا به ههنگاوي سووك و به كومه كومه به نيو چه وشه كه دا تيٽه پري، به سهر ته يمانه كه دا بازي دا و چوه كولان. له ويته وه گورج هه لات و خوي گه يانده مالي ٽيانڪا؛ به لام ٽولينين چاوي پي كهوت. دواي ٺه وه ي لووکاشڪا و ناساير دوو چاوپورا يان چيخير خوارده وه، سوا ري ٺه سپه كانيان بوون له گونده كه وه ده ركه وتن. شه ويكي تاريڪ و كپ و شيدار بوو.
لووکاشڪا و ناساير بي ٺه وه ي قسه بڪه ن شان به شاني يه ك ده روڀشتن و ته نيا خر مه ي پي ٺه سپه كانيان ده هات. لووکاشڪا تي هه لگرد له گورانيي منيگالي كازاخ، به لام بهر له ته واو كردني به ندي يه كه م، بيدهنگ بوو، سهري بو لاي ناساير وه رسوورانند و گوٽي: «نه يه يشت بچمه ڙووره كه ي.»

ناساير وه لامي دايه وه: «ئه ها، ده مزاني. ئيانكا پيي گوتم كه يونكه ر ورده ورده پيي بو مالي ئه وان كراوه ته وه. مامه ئيرووشكاش زور به خوئي دهناسي كه ماريانكاي داوه به يونكه ر و له جياتي ئه و كارابينيكي لي وه رگرتوه.»

لووكاشكا به توورهييه وه گوتي: «درو ده كا پيره سه گ! ماريانكا بو فروشتن نابي. هه ر ئيستا ده چم پيستي سه ري داده مالم.»
پاشان ده ستي كرد به چريني گورانييه ك كه زوري هه ز ليده كرد و هه ميشه ده يگوته وه:

له گه ره كي ئيسماعيلوو،

له باخي رازاوه ي تيزار،

هه لويه كي سپي فري،

راوچييه كي لاو وه دووي كه وت،

داواي له هه لوكه ده كرد له سه ر ده ستي راستي ئه و بنيشيته وه.

هه لوي سپي وه لامي دايه وه:

«تو نه تتواني له نيو ركه ي ئالتونيدا به ندم بكه ي،

توانات نه بوو له سه ر ده ستي راستي خوشت بمپاريزي،

ئيستاكه من ده فرم به سه ر ده رياي شينا

ده چم تاكوو قوويه كي سپي راو كه م و

تير بم له گوشته ناسكه كه ي.»

بیست و حوت

خاوهنماله که ی ئۆلینین ریورپه سمی شیرینی خواردنی وه ریخستبوو، لووکاشکا هاتبوووه بۆ گوند به لام نه چووبوو بۆ لای ئۆلینین. ئۆلینینیش بانگهیشتنه که ی ملازم دووه می قه بوول نه کردبوو. هینده دلتنگ و له شداگیراو بوو له و کاته وه هاتبوو بۆ ستانیتسا هستی به که سه ریکی ئاوا نه کردبوو. لای عه سر، لووکاشکای دی به جلو به رگی نویوه له گه ل دایکی چوون بۆ لای خاوهنماله که ی و ئه و فیکره زۆری ئازار ده دا: بۆچی لووکاشکا ئاوا له گه لی ساردوسره؟ ئۆلینین ده رگا که ی له خوی پیوه دا و دهستی کرد به نووسینی بیره وه ری پی رۆژانه.

«له رۆژانی رابردودا زۆرم بیر کردۆته وه و زۆریش گۆراوم، ئیستاش به و شته گه یشتووم که له کتییی ئه لفوبیدا نووسراوه. بۆ به خته وه ری ته نیا شتیک پیویسته. خۆشویستن، خۆشویستن و فیداکاری، خۆشه ویستی هه مووان و ته پکه ی ئه شق نانه وه بۆ ئه وه ی هه رکه سیک هه زت لییوو، پیوه بی. به م شیوه یه من و ژانو، مامه ئیرووشکا، لووکاشکا و ماریانکا پیکه وه که وتووینه نیو ئه و داوه وه.»

ئۆلینین که گه یشته ئیره، مامه ئیرووشکا ده رگای کرده وه و هاته ژووری. مامه ئیرووشکا، له هه موو کاتیک زیاتر شاد و به که یف بوو. چه ند رۆژ له مه وه به ر، ئۆلینین چاوی پیی که وتبوو له هه وشه به لای به رازیک ی کوژراوه وه دانیشتبوو خه ریکی که ول کردن و له توکوت کردنی گوشتی به رازه که بوو. ده سته یه ک سه گ و له گه ل ئه وان سه گه خۆشه ویسته که ی خۆشی، له ولاوه وه رکه وتبوون و کلکه سووتییان ده کرد. مندا لان له پشت ته یمانه که وه چاویان لیده کرد و سه ریان نه ده خسته سه ری. جیرانه کان که ریژیان بۆ داده نا و وه ک ریش سپیی گونده که چاویان لیده کرد، هه ری که ی

شتیکیان بۆ هینابوو. یه کییک جه ره یهک شه راب، یه کیکی تر قاپیک شیر و یه کی تر هیندی ئاردی بۆ هینابوو. رۆژی دوایی، مامه ئیرووشکا به گیانی خویناوییه وه، له ماله کهی خوئی دانیشتبوو و گوشتی تازهی به رازی بهش بهش ده کرد. هه موو ئه وانهی ئارد و شه راب و شیریان بۆ هینابوو، ئه ویش گوشتی پنده دان. له پوخساریدا ده تتوانی ئه وه بخوینییه وه: «نیوچاوانه که م هیناوییه تی و به رازیکم راو کردوه؛ ئیستا ئیتر مامه پیر و له کارکه وتوو نییه.» شکی تیدا نییه هه ر به و هۆیه بوو که شه رابی ده خوارده وه و بی ئه وهی له گونده که برواته ده ری، چواره مین رۆژ بوو به سه رخۆشی رایده بوارد. هه لبه ت له کۆری شیرینی خواردنه که شدا قووله ی به شه راب خواردنه وه ده کرد.

مامه ئیرووشکا، مه ست و که له لا له ژووری خاوه نماله که وه هات بۆ ژووره کهی ئۆلینین؛ سوور هه لگه رابوو، به ریشیکی ئالۆزاوه وه، به لام به شمیتیکی نویی مه نگوله داری له به ردا بوو و بالالایکیه کی⁹ به دهسته وه بوو که دیار بوو له قامیشه لانه کهی ئه وه به ری ته ره ک بریویه تی.. ماوه یه ک بوو به لینی به ئۆلینین دابوو نه هیل بی تاقه ت بی و ئیستا به نه شه و هه ستیکی تایبه ته وه هاتبوو بۆ لای. که خوئی کرد به ژووریدا و دیتی ئۆلینین خه ریکی نووسینه، نه شه ی شکا، به دهنگیکی کزه لۆکانه، وه ک ئه وهی مه کر بکات، له به رده می ئۆلینین راوه ستا، له دلای خویدا ده ترسا به و هاتنه له ناکاوهی ئۆلینینی تووره کرد بی. گو تی: «مامه گیان، بنووسه، بنووسه!» پاشان هیواش و به بی خشیپه له سه ر عه رزه که دانیش ت. مامه ئیرووشکا ئه و کاتانه ی سه رخۆش ده بوو، هه زی ده کرد له سه ر عه رزی دانیشی. ئۆلینین سه ری هه لیتا و ده ستووری دا شه راب بینن؛ هه رخیراش ده ستی کرده وه به نووسین. خواردنه وهی شه راب به ته نیا بۆ مامه ئیرووشکا خۆش نه بوو، هه ستی به له ش داگیران ده کرد. ده یویست قسه بکا. توژی خوئی ئه مباره و بار

99 بالالایکا: جۆریک دوزله یه

کرد و گوتی: «من له گۆری شیرینی خواردن بووم. گه مژهی هیچوپوچانه!
لینان بیزار بووم! هاتم بۆ لای تو.»

ئۆلینین هه روا که خهریکی نووسین بو، لئی پرسی: «ئهو بالالایکیهت له
کوئ هیتاوه؟»

مامه ئیرووشکا، بهو دهنکه کزه لۆکانه یه وه گوتی: «من له وه بهری ته ره ک
بووم مامه گیان. له وئ ئه م بالالایکیه م هیتاوه. هیچ کهس وه ک من ناتوانی
هه وای تورکی و کازاخیی ئه عیان په سه ند و سه ربازی بژه نی. هه رچۆنیکت
بوئ بۆت لیده ده م.»

ئۆلینین دیسان سه ری هه لیتنا، چاویکی له مامه ئیرووشکا کرد،
زه رده یه کی گرت و ده ستی کرده وه به نووسین. ئه م زه رده یه ی ئۆلینین
پیره پیاوی هان دا و له ناکاو به دهنگیکی لیبیراوانه وه گوتی: «گوئی مه ده یه
مامه گیان! گوئی مه ده یه! سووکایه تییان پیکردوی، قه یناکا، گوئی مه ده یه و
وا بزانه بای دئ! تف له چاره ی هه موویان! تۆش هه ر خهریکی نووسینی،
ئه م هه موو نووسینه چیه؟ به کاری چی دئ؟»

پاشان به نووکی قامکه ئه ستوره کانی له ته رکی ژوره که ی دها و بهو
کاره ده یویست ئۆلینین بیرى ئالۆز بیت و نه توانی بنوسی. ده موچاوی
چه پوچیر ده کرد و ده می خوار ده کرده وه، کاره که ی جۆریک سووکایه تی
پیوه دیار بو.

- ئه م هه موو ناله و سکا لایه به که لکی چی دئ؟ برۆ خۆش رابویژه، برۆ
بۆ سه یران، با ببی به پاله وان.

ئیرووشکا پپی و بوو نووسین ته نیا بۆ سکالا و ئازاردانی خه لک
به کاردئ. ئۆلینین دای له قاقای پیکه نین. ئیرووشکاش پیکه نی و به ته کانیک
هه ستایه سه ر پئی و ده ستی کرد به ژهنینی هه وای تورکی. دوا ی ئه وه ی
هه وایه کی نه رمی ژهنی، گوتی: «پیاوی چاک نووسین به که لکی چی دئ؟
گوئ بگره من ئاوازت بۆ ده ژهنم، هه تا ماوی پر به دل گوئ بۆ موسیقا و

گورانی راگره، چونکه کاتیک دهمری، ئیتر گویت له هیچ ئاوازیك نابئ. وهره
با ساتیک به خووشی رایبویرین.»

سه ره تا گورانییه کی گوت که ئاوازه که ی خوئی داینابوو و له گه ل چرینی
گورانییه که دا سه مای کرد:

ئای لالای لالای لالای

له کوئی ئهوت دیتوو؟

له بازاپ و له دووکان

خه ریک بوو ده رزیی ده کپی

پاشان گورانییه کی دیکه ی دهست پیگرد که ئاجوودانه که ی پیشووی فیری
کردبوو:

دوو شه ممه ئاشق بووم،

سئ شه ممه هه ناسه م هه لکیشا،

چوار شه ممه پیمگوت

پینچ شه ممه چاوه پروانی وه لام بووم

هه یینی وه لامه که ی هات!

سووکنایی به دلم دا!

شه ممه ش پوژی جیژنی فه تیر

برپارم دا مالئاوایی له ژیان بکه م

به لام بۆ پزگار کردنی گیانی خۆم

یه ک شه ممه برپارم گوپی.

سه ر له نوئ:

ئای لالای لالای لالای

له کوئی ئهوت دیتوو؟

پاشان چاویکی قرتاند و شانی هه لته کاند و به سه ما کردنه وه چه ند

هه نگاوی هه لیتایه وه و دهستی کرده وه به گورانی گوتن:

له ئامیزت ده گرم و پاتده مووسم

پشتینیکی سوورت له پشت دهبهستم
تۆ ناو دهنیم هیوای گهوره و گرانم
تۆ ئه‌ی هیوای هه‌موو ژیانم
راسته تۆ خوشت دهویم؟

ئیرووشکا هه‌روا سه‌مای ده‌کرد و گه‌رم داهاتبوو، شاد و به‌نه‌شه
بالالایکای ده‌ژهنی، ئاوازی وه‌ک ئای لالای لالای و ئاوازی ئه‌عیان په‌سه‌ندی
بو ئۆلینین ده‌چهری. به‌لام دواى ئه‌وه‌ی سى په‌رداخى دیکه‌ی چخیر
خواردوه، که‌وته‌وه یادی سه‌رده‌می زوو، بو‌یه ده‌ستی کرد به‌ چرین و
ژهنینی ئاواز و گۆرانینی په‌سه‌نی کازاخى و تورکی. یه‌کتیک له‌و ئاوازانه‌ش
ئهو ئاوازه‌ بوو که به‌ دل ده‌یگوت و به‌شیک له‌ رۆح و گیانی بوو. له‌ ناکاو
ده‌نگی له‌رزى و بیده‌نگ بوو. به‌لام هه‌روا خه‌ریکی ژهنینی بالالایکا بوو.
سه‌ری هه‌لبه‌ری و گوتی: «ئاخ دۆستی به‌رین!»

ئۆلینین ده‌نگی گر و دلپه‌رانه‌ی ئیرووشکای بیست و سه‌ری وه‌رسوو‌په‌راند.
په‌ره‌په‌یاو ده‌گریا، فرمیسک له‌ چاویدا قه‌تیس مابوو. فرمیسکی چاوی
که‌لاورپه‌ژى کرد و به‌ خور به‌ روومه‌تیدا هاته‌ خوارى. به‌ کول ده‌گریا و به
ده‌م قولپى گریانه‌وه ده‌یگوت: «ئای سه‌رده‌می زووی ژیانم! تۆ رۆیشتی و
ئیتیر ناگه‌رپه‌ته‌وه. له‌ ناکاو به‌ ده‌نگیکى نووساوه‌وه بى ئه‌وه‌ی فرمیسکی
چاوی بسپه‌ر، ده‌نگی هه‌لپه‌نا: «شه‌په‌راب، بنۆشه، بو نانووشی!»

یه‌کتیک له‌ خه‌ماویترین ئاوازه‌کان بو ئیرووشکا، ئاوازیکی تاقلین^٦ بوو.
ئهو ئاوازه‌ وشه‌کانی که‌م بوو، به‌لام ته‌واوی جوانیه‌کانی له‌م سه‌ره‌به‌نده‌دا
گونجابه‌وو: «ئاخ! ئاخ! مخابن!» ئیرووشکا ئاوازه‌که‌ی به‌م شه‌په‌یه
وه‌رگه‌په‌رايه‌وه: «پاله‌وانیک میگه‌له‌که‌ی خو‌ی له‌ گونده‌که‌وه برد بو کویستان.
رۆمیه‌کان هه‌رشیان هه‌نا و گونده‌که‌یان سووتاند، ته‌واوی په‌یاوه‌کانیان
کوشت و ژنه‌کانیان به‌ دیل گرت. پاله‌وان له‌ کویستان گه‌په‌رايه‌وه. ئهو شوپنه
که‌ جاران گوند بوو، ئیستا ویره‌نه‌یه‌کی وشک و کاتۆر و سووتاو بوو. نه

٦٠ تاقلین: یه‌کتیک له‌ خه‌په‌ چکۆله‌کانی باکووری قه‌فقاژه.

دایکی، نه براكه‌ی و نه ماله‌كه‌يان؛ ته‌نيا تاقه‌داريك به پينه مابوو. پاله‌وان له ژير داره‌كه دانيشت و فرميسكى هه‌لوه‌راند. وهك تو ته‌نيا بوو، هه‌روا به ته‌نيا مايه‌وه و گوراني ده‌گوت: «ئاخ! ئاخ! مخابن!»

پيره‌پياو ئه‌م سه‌ربه‌نده خه‌ماوى و دلته‌زينه‌ى چه‌ندين جار دووپات كرده‌وه. پيره‌پياو هه‌ركه دوايين سه‌ربه‌ندى چرى، له ناكاو تفه‌نگه‌كه‌ى له ديواره‌كه كرده‌وه، به‌په‌له هه‌لات بو حه‌وشه و هه‌ر دوو گولله‌كه‌ى پي‌كه‌وه ته‌قاند. پاشان خه‌مبارتر له پيشوو ده‌ستى كرده‌وه به چرينى: «ئاخ! ئاخ! مخابن!» دواى ئه‌وه بي‌ده‌نگ بوو. ئوليين به دوايدا هاتبوو بو سه‌ر قالد‌رمه‌كان، چاوى له‌ولايه‌ى ئاسمان بريوو كه به چه‌خماخه‌ى گولله‌كه‌ ده‌وشابوو و ئه‌ستيره به سه‌ر سينگى ره‌شيبه‌وه سريوه‌يان ده‌هات. شوقى چه‌ند چرا له ژوورى خاوه‌نماله‌كه‌يدا وه‌به‌رچاو ده‌كه‌وت و چه‌ند ده‌نگ ده‌هاته گوى. له حه‌وشه كچان له به‌ر قالد‌رمه‌كان و په‌نجه‌ره‌كاندا كو بووبونه‌وه و له هه‌ماره‌كه‌وه ده‌چوون بو دالانه‌كه و ده‌هاتنه‌وه ده‌رى. چه‌ند كه‌س له كازاخه‌كان له مالى هاتبوونه ده‌رى و هه‌روا قرموقاليان وه‌ريخستبوو و پيشوازيان له دوايين به‌ندى گوراني و ته‌قه كردنى مامه ئيرووشكا ده‌كرد. ئوليين پرسى: «ده‌ى، ئه‌و شيريني خواردنه چوون بوو؟» پيره‌پياو ديار بوو له ژوورى خاوه‌نماله‌كه‌ قسه‌يه‌ك له دلى گران هاتوو، گوتى: «قور به سه‌ريان! خودا فه‌وتيان كا! من حه‌زم له و جو‌ره كو‌رانه نيه‌! بپروانه چه‌ند كه‌س هاتن! با بگه‌ريينه‌وه بو ژووره‌كه‌ى خو‌مان! واز له‌وانه بيته، با بچين بوخومان كه‌يف بكه‌ين.»

ئوليين گه‌رايه‌وه بو نيو ژووره‌كه‌ى: «ده‌ى، ئه‌ى لووكاشكا ده‌لى چى؟ رازيبه‌؟ نايه بو ده‌يده‌نبى من؟»

ئيرووشكا هه‌روا به دلپرى گوتى: «لووكاشكا؟ شه‌يتان و شو‌فار كو‌ليكيان درو و ده‌له‌سه بو هه‌لرشتوو. گوتوويانه من دمه‌وى كچه به تو بفروشم. مه‌گين ئه‌و كار هينده گرانه؟ ئه‌گه‌ر بمانه‌هوى و تو حه‌زت ليينى، به

دهست خوومه؛ تو پارهم بدهيه و کارت نهبي. بهليني پياوانهت ددهمي
كارهكەت بو ديسانيم.»

– نا، نا! ئەگەر ئەو خووی دلی به منهوه نهبي، پارە هيچ كاريكي پي
جيبه جي نابي. ئيتير لهو بارهوه قسه م له گه ل مه كه.

ئيرووشكا له ناكاو دهنكي هه لبري: «من و تو هيچ كهس خووشی ناويين و
ددانی خیرمان پیدانانی. چهنده بيكهس و پشت و په ناین.» ئەوهی گوت و
ديسان دهستی كردهوه به گريان. ئولينين هه روا كه گوئي له قسه و چيروكي
پيره پياو گرتبوو، له راده به دهر شه رابي خوار دبووه. بيري ده كردهوه:
«چاكتر، ئيستا لووكاشكاي من به خته وه ره.» به لام ئەويش خه م بار بوو. ئەو
شه وه پيره پياو هيندهی شه راب خوار ده وه كه بيهوش و كه لالا له ته ركي
ژووره كه دا تخيل بوو. ژانو ناچار بوو چهند سه رباز بانگ بكات بو يارمه تي
و پيره پياو به رنه وه بو ماله كهی خووی. له ريگا ژانو هيندهی رق هه ستابوو
چه قوت ليدايه خوييني نه ده هات. هيندهی ئەو كارهی پيره پياو پي ناحه ز بوو
تفی ده كرده وه و ئيتير يه ك وشه ی به زماني فه رهنسي قسه نه ده كرد.

بیست و ههشت

مانگی ئووت به سهردا هاتبوو. چهند پوژیک بوو په له یه ک هور به ئاسمانه وه نه ده بیندرا؛ هه تاو به قرچه و کوله کولی خوئی بینه زهییانه هه موو شتیکی ده سووتاند. له به یانییه وه بایه کی گهرم هه لیکردبوو و غوباریک لمی گهرم له بارون^{۶۱} و جاده کان هه لده ستا و به سهر قامیشه لان و دارستان و گونده کانددا ده باری. گه لای گژوگیا و داره کان توژییک توژ و لمیان لی نیشتبوو. ریگاکان و شوهرکاته رووت و پر قه لشته کان به هوئی وشکییه وه له ژیر پیدا قرچه یان ده هات، ماوه یه ک بوو ئاوی تهره ک له که میی دابوو، چهند گووم و شوینی مه ند ئاوی تیدا مابوو و له شوینه خورین و پاناوکه کان باریکاویک ماریله ی ده کرد. هه سیلی پر له قور و لیته و قه وزه ی گونده که هه مووی جی سمی ئاژهل بوو. له ته واوی ماوه ی روژدا هه را و هاواری کچان و کوران ده هاته گوئی. له ئیستیپ بنگه ر و قامیشه لانه کان وشک بوو بوون و ئاژله کان هه موو روژی به بو ره بوو و باره بار هه لده هاتن بو نیو مه زراکان. ده بوو میگه له کان ورده ورده به ره و لای هه وار و کویتستانه کانی ئه وه باری رووباره که به رن و له وئی بیانله وه رینن. پووره ی میشووله، وه ک هه وری ره ش به سهر گووم و ئاوه روئی گونده کانه وه له نگه ریان ده گرت. ته مومژیکی ته نک کویتستانه پر به فره کانی داده پووشی. هه واکه ی قورس و بوگن بوو بوو. دهنگو بلاو بوو بووه که ئه بره که کان به هوئی وشک بوونی رووباره که وه هاتوون بو ئه مبه ر و ئیستا له و ده وروبه رانه بو سه یان ناوه ته وه. هه موو ئیواره یه ک خوور له ئاسوویه کی سوور و ئاورین ئاوا ده بوو. وه رزی کاری قورس بوو. هه موو خه لکی ئاوا یی له نیو ره ز و بیستانه کانیاندا

۶۱ بارون: ته پۆلکی لم

سهرقالی کار بوون. پووش و بابرده له به دم باوه ره پینچهک دهران و خویان له نیو شیو و جوگه و سیتیهری باخهکاندا دهشاردهوه و ئوقره یان دهگرت. هیشووی قورسی تری گه یشتوو له ژیر گه لای پان و بریقه داردا رهش هه لده گه ران. له قهراغ ریگای پر له تۆز و خو له مره چند رهز و باخ هه لکه وتبوون که سهرتاپایان زهنگه ته و هیشووی رهشی پیوه بوو. تهرزوتوولی رهزهکان هه تا سهر ریگاکه کشابوون و هیشووی پر ئاوی تری له ژیر تایه ی عاره بانهکاندا ده فلیقانه وه. کوران و کچان کراسهکانیان به شیله و ئاوی تری خوسابوو و به دست و ده می پر له تریوه به دوا ی دایکیاندا هه لدهاتن. کریکارانی بهرگ شر قهرتاله ی پر له تریان دهخسته سهر شانه بههیزهکانیان و دهیانبرد بو نیو عاره بانهکان. ژنانی بنه ماله له چکه یان له سهریان پیچابوو و گایهکانیان به عاره بانه وه به ملا و به ولادا لیده خوری. ئه و سهریازانه ی که له سهر ریگاکه تووشی عاره بانه یه که ده بوون داوای تریان ده کرد. پیریژنی کازاخ هه روا که عاره بانه که ده رویشت، پیدا هه لده پروچکا و باوه شیکی تری پیده دان. ئیستا له زور به ی ماله کان تریان ده فلیقانه وه و بونی تلته ی تری ولاتی داگرتبوو. له ژیر ساباته کان، بانکه ی پر له ئاوی تری سووری ده کرده وه و ده تگوت لیورپیژی خوینن. کریکارانی نووقانی دهره لینگی پانتوله کانیان هه لکردبوو و به لاقوقولی سوور و شیلاوییه وه به نیو حه وشه ی ماله کاندا هاتوچویان ده کرد. به رازه کان نووره یان ده هات و تامه زرویانه تلته ی تریان هه لمه قووت ده کرد. سهربانی تهختی گه وره کان به هیشووی هه لخرای تری رهشی ده کرده وه و هیشووه تری له ژیر تیریژی خوردا چرچ هه لده گه ران. قه له سابوونه و قشقه ره گلاره تریان به دهنوک هه لده گرت و ده فرین و له سهر گویشوانه و سهربانه کان به پۆل دهنیشتنه وه و قاره یان ده هات. گوندنشینه کان، شاد و دلخوش به ره می سالیک زهحمه تی خویان کو ده کرده وه و داهاتی ئه و ساله یان زور و زوهند و بی وینه بوو. له نیو باخ و رهزهکاندا و له نیو دهریای سهوزی گه لامیودا، له هه موو لایه که وه

دهنگی قاقاکیشان و گۆرانیی ژنان دههاته گۆی، کراسه رهنگاوپرهنگهکانیان له نیو ئەو دیمه نه جوانه دا بووبوو به کۆلکه زیڕینه و زۆر سه رنجراکیش بوو. لای نیوه پۆ ماریانکا که له باخه کهی خویان له ژیر سییه ری داره کوخیک دانیشتبوو، ههستا چوو له ژیر عاره بانه یهک خواردنی نیوه پۆی بنه ماله که یانی ده رهینا و هاته وه بۆ ژیر سییه ری داره که. ملازم دووه م که له فیرگه ی سه ربازی گه رابوو به ره ورپوی ئەو له سه ر دۆشه که چه یهک دانیشتبوو و به ئاوی گۆزه ده ستویلی ده شوۆرد. کوپژگه یهک، برای ماریانکا، که تازه له هه سیله که هاتبووه ده ری، سه روچاوی خۆی به سه ر قۆلی کراسه که ی سه ری و چاوی هه ر له دایکی و خوشکی بوو، دیار بوو برس ییه تی و چاوه روانه نانی نیوه پۆ دانین. زۆری مه له کردبوو و ماندوو یه تی خستبوویه هه ناسه برکی. دایکی ماریانکا قۆلی هه لکردبوو، تری و ماسیی خویکراو و نان و نقشکی له سه ر کورسییه کی گردی دارین و پیچکه کورت دانا. ملازم دووه م ده موچاوی وشک کرده وه، کلاوه که ی له سه ری داگرت و دوا ی ئەوه ی خاچی خۆی کیشا، له میزی خواردنه که نزیک بووه. کوپه گۆزه که ی هه لگرت و وهک سیوشکه هه لاتوو قومی له ئاوه که ده دا. دایک و کچ له بهر میزه که دا چوارمه شقی دانیشتن. ته نانه ت له بهر سییه ره که ش ئەو گه رمایه ئازاری ده دان و له گه ل هالاوی گه رما بۆنیکی ناخۆش له نیو باخه که دا شه پۆلی ده دا. بای توند و پر هالاو که به نیو لکوپی داره کاندایه ده پی، هه واکه ی فینک نه ده کرده وه و ته نیا چله پۆیه ی داره کانی راده وه شانده و خواری ده کردنه وه. داری کوخ و هه رمی و هه لووژه به ده م هازه ی بایه که وه ده له رزین. ملازم دووه م دوا ی ئەوه ی سه ره له نو ی دۆعایه کی خویند، له پشت خۆیه وه گۆزه یه کی پر له شه رابی له ژیر بنجی گۆله باخیک ده رهینا و قومیکی لیدا و پاشان گۆزه که ی دایه ده ست ژنه که ی. ملازم کراسیکی ساکاری یه خه ئاوه لای له به ردا بوو که سینگه کولکن و پر ماسوولکه که ی به دیار که وتبوو. روخساره ناسک و عه یاره که ی شاد و به که یف دیار بوو. جووری دانیشتن و دهنگی، هیچکام چکۆله ترین ئاکاری

دیلۆماسیی ئاسایی ئەوی نەدەنواند. هەلسووکەوتی زۆر بەدەماخ و سروشتی دیار بوو. هەروا کە خەریکی سەپینی ریشی شەراب پێدارژاوی بوو، گوتی: «ئەمڕۆ بلی ئەو لایەمان بۆ تەواو بێ؟»

ژنەکە ی وەلامی دایەو: «ئەگەر تۆزێ درەنگ دەست هەلگرین، تەواو دەبێ. مای دەمکین هێشتا کارەکیان نیوەش نەبوو. ئەوەی کار دەکا، تەنیا ئوستینکایە و ئەویش بە تەنیا لەو زیاتری لە دەست نایە.»

ملازم لووت بەرزانه گوتی: «ئەوان هێشتا نەگەیشتوونە ئەو سەرە.»
دایکی ماریانکا گۆزە شەرابەکە ی بۆ لای کچەکە ی برده پیشی و گوتی: «هانێ، ماریانکا گیان، بخۆو، چاکە شوکور بۆ خودا پارە ی زەماوەندەکە ی تۆش دەستەبەر بوو.»

ملازم تۆزێ نیوچاونی تینکا و گوتی: «جاری زۆری ماو!»
ماریانکا سەری داخست. دایکی گوتی: «کوا زۆری ماو؟ ئەو کارە ئیتر تەواو بوو و زۆریشی نەماوە بۆ کاتی زەماوەندەکە.»
ملازم دیسان گوتی: «جاری پەلە ی لێ مەکە! جاری تەنیا دەبێ کار بکەین.»

ژنە لێی پرسى: «ئەسپە تازەکە ی لووکاشکات دیو؟ ئەوەی کە دیمیتری ئاندریچیچ پێی دابوو، لووکاشکا بە دلی نەبوو. ئیستا لەگەل دانەیهکی دیکە گۆریویەتەو.»

– نا نەمدیو. بەلام ئەمڕۆ لەگەل نوکەری کرینشینەکەمان قسەم کرد. دەیگوت دیسان هەزار رۆبلیان بۆ دیمیتری ئاندریچیچ ناردوو.
ژنە قسە ی میردەکە ی پشت راست کردووە و گوتی: «زۆر ساماندارە، خوداپیداو بەراستی.»

هەموو ئەندامانی بنەمالەکە شاد و رازی بوون. کارەکیان بە باشی دەچوو پیشی. باخە میووەکیان قورپی پێوەدابوو و داھاتی ئەمسالیان هێندە باش بوو کە قەتیان ئەو چاوەروانییە لێی نەبوو. ماریانکا دوا ی ئەوەی نانەکە ی خوارد، هیندی گیای کردە بەر گایەکان، بەشمیتەکە ی خۆی قەد کرد

نایه ژیر سهری و له بن سیبهری عاره بانه که دا، له سهر گیاوگژی شنیدار
 راکشا. تهنیا سوور و چکایه کی به خویدا دابوو. له چکه یه کی هوریشمینی به
 سهردا دابوو و کراسیکی په موی شینی له بهردا بوو که داوینی ئه ویشی
 هه لدا بؤوه. دیار بوو زوری گهرمایه، دهموچاوی دهسؤلایه وه، لاقی له ژیر
 سیبهره که دا جیی نه ده بؤوه و چاوه کانی به هوی خهو و شه که تیه وه قورس
 بوو بوون. لیوی بی ئیختیار ده کرایه وه و سینگی به قورسی هه لدهستا و
 دهنیشته وه. پازده رۆژ بوو کار دهستی پیکردبوو و کچه به بی وچان کاری
 ده کرد و ئه رکیکی تافه تپروو کین که وتبووه سهر شانی. که ره ی به یانی، له
 خهو هه لدهستا، به ئاوی سارد دهموچاوی دهسؤرد، له چکه که ی له سهری
 ده پیتچا و به پیناوسی هه لدههات بؤ ته ویله. به په له که وشه کانی له پی ده کرد،
 به شمیته که ی له بهر ده کرد و توزی نانی له چاره که یه ک ده پیتچا، گایه کانی له
 عاره بانه ده کرد و به ره و مه زرا ده که وته ری و هه تا بانگی شیوان کاری
 ده کرد. که ده گه یشته نیو باخه که، به رکوشی هه لدهدا و دهستی ده کرد به
 ریننی هیتشووه ترئ. به دوو به رکوش قهرتاله یه کی پر ده کرد و له سهر
 عاره بانه که ی داده نا. لای ئیواره شاد و دلخوش، به بی ههستی ماندوو بوون،
 گایه کانی له عاره بانه که ده کرد و به شوولکیکی دریژ لیی ده دان و به ره و
 ئاواپی ده گه راپیه وه. سهر له ئیواره، دواي ئه وه ی ئالی بؤ گا و ئاژه له کان
 تیده کرد، هیندیکی تووی گوله به رۆژه ده کرده کوشیه وه و ده چوو بؤ
 سووچیکی کؤلانه که و له گه ل دهسته خوشه کانی دهستیان ده کرد به
 گالته و گه پ و پیکه نین. به لام کاتیک هه وا تاریک دادههات، ده گه راپیه وه بؤ
 ژووری و له بهر هه یوانه که به بی چرا له گه ل باوکی و دایکی و براهی
 شیویان ده خوارد. شاد و دلخوش، به روخساریکی گه شاوه و بزه تیزاوه وه
 دههات بؤ ژووره که، له سهر کورسییه که داده نیشته و به دم و هه نه وزدانه وه
 گوپی بؤ چه نه وه ریبه کانی کرینشینه که یان راده گرت. کاتیک ئولینین له
 ژووره که یان ده چوووه ده ری، ئه ویش ده چوووه سهر پیخه فه که ی و خوی له
 گه ز ده دا؛ هه ر خیراش خه ویکی قورس دایده گرت و هه تا به یانی له سهر

باریک دهخوت. به یانیش له گه‌ل قووقه‌ی که له شیر خه به‌ری ده‌بۆوه و سه‌رله‌نوئ هه‌موو شتیک دهستی پیده‌کرده‌وه. دوا‌ی پۆژی دیاری کردن و شیرینی خواردنی خو‌ی، ئیتر چاوی به لووکاشکا نه‌که وتبوو، به‌وپه‌ری هیم‌نایه‌تی و له‌سه‌رخۆبیه‌وه چاوه‌پوانی پۆژی زه‌ماوه‌نده‌که‌ی بوو. سه‌باره‌ت به یۆنکه‌ریش ده‌بی بلاین ماریانکا ورده‌ورده خووی پیگرتبوو و له‌وه‌ی که ده‌یدی به وردی چاوی لیده‌کات و هه‌موو هه‌لسوکه‌وتیکی خستۆته ژیر چاوه‌دی‌ری، هه‌ستی به چیژیکی زۆر ده‌کرد. هه‌ستی کچانه‌ی ده‌بزوا و غورووریکی شیرین خو‌ی له پۆحی ناسکی ده‌پیچا.

بيست و نۆ

ئەگەرچى لەو ھەوا گەرمەدا ھېچ كەس نەيدەزانی پەنا بۆ كۆى بەرى و پوورەى مېش و مېشوو لە ژىر سىبەرى فېنكى عارەبانەكەدا ويزەيان دەھات و دەچوونە نىو چا و گوچكەو، كورە چكۆلەش لە پەستا خۆى دەتلاندەو و لەقەى دەخست، ماريانكا دەسماڵەكەى كېشابوو بە سەر خۆيدا و خەرىك بوو خەوى لى بکەو، لە ناکا و ئۆستېنكاي دەستەخوشكى بە ھەلەداوان ھات. لە ژىر سىبەرى عارەبانەكە خۆى كوشمەلە كرد و لە پەنا ماريانكا دا راکشا، ھەروا كە خەرىك بوو جىگای خۆى دەكردەو گوتى: «زوو كەن، راکشىن؛ كاتى خەو! با بخەوين!» پاشان دەرپەرىيە دەرى و گوتىشى: «نا نا! جارى پەلە مەكەن، ئاوا نابى.» ھەستا سەر پى، چەند لق و پەلى دارى شكاندەو و بە ھەردوو لای تايەى عارەبانەكەدا شوپرى كردهو، پاشان بەشمىتەكەى خۆى بە سەردا دا. ئەنجا خۆى خزانە ژىر عارەبانەكە و بە كورە چكۆلەكەى گوت: «تۆزى برۆ ئەو لاو بە منىش بخەوم. دەبى ئەو ھەش بزانی پياوان نابى لەگەل كچان بخەون، زوو برۆ دەرى!»

كاتىك ئۆستېنكا لەگەل دەستەخوشكەكەى دووبەدوو مانەو، لە ناکا بە ھەردوو دەستى، ماريانكاي لە باو ھەش گرت و خۆى پىو نووساند، پوومەت و لاجانگ و گەردنى ماچباران كرد و بە پىكەننەو گوتى: «ئۆف خۆشەويستەكەم، كورپى جوان!»

ماریانكا لەگەل ئەو ھەوى ھەولى دەدا لە خۆى دوور خاتەو گوتى: «وا ديارە زۆر شت لە باو ھەگەر ھەو ھەوى، باشە بەرم دە، لە كۆلم بەو!»

ھەردوو كيان دايان لە قاقاي پىكەننە و دايكى ماريانكا ھاواری لى بلىند بوو. ئۆستېنكا بە سرتە گوتى: «يانى تۆ ھەزرت لەو شتەنە نىيە؟»

- تۆش قسه‌ی وا ده‌کە‌ی! با بخه‌وین! باشه تو چ کاریکت هه‌یه هاتووی بو

ئیره؟

به‌لام ئۆشینکا هه‌دای نه‌ده‌دا:

- ئاخ، ماریانکا گیان! ده‌مه‌وئ شتیکت بو باس بکه‌م! نه‌گهر خه‌زت لی بی.

ماریانکا هه‌ستایه‌ سه‌ر هه‌نیشکی و ده‌سه‌ماله‌که‌ی ریکوپیک کرد.

- ده‌ی ده‌تویست چی بلیی؟

- من شتیك له باره‌ی کرینشینه‌که‌تانه‌وه ده‌زانم.

ماریانکا به سه‌رسوورمانه‌وه گوتی: «سه‌باره‌ت به کرینشینه‌که‌ی ئیمه‌

هیچ شتیك نییه‌ که که‌سینک بیزانی.»

ئۆستینکا قۆلی ماریانکای گرت و به پیکه‌نینه‌وه گوتی: «هه‌ی چه‌تیوه‌

عه‌یاره‌! خۆت ناته‌وئ باسی بکه‌ی، هه‌موو شه‌وئ دئ بو مالتان. مه‌گین وا

نییه‌؟»

- با، وایه. ده‌ی چ بووه‌؟

له ناکاو ماریانکا سوور هه‌لگه‌را. ئۆستینکا بزده‌یه‌کی هاتی و گوتی: «به‌لام

من کچیکی دم نه‌سه‌ره‌وتووم و له لای هه‌موو که‌س باسی ده‌که‌م. تو بو له

منی ده‌شارییه‌وه‌؟» پوخساره‌ شاد و خه‌یالاوییه‌که‌ی گه‌شایه‌وه‌ و گوتیشی:

«مه‌گین من به که‌سینکه‌وه‌ هیلاکم؟ برۆا بکه‌م کارم به هیچ که‌س نییه‌. من

ته‌نیا ئه‌وه‌ لای تو ده‌درکینم، ئه‌وم خۆش ده‌وئ.»

- باوه‌گه‌وره‌ت خۆش ده‌وئ؟

- ئه‌ری.

ماریانکا به واق ورمانه‌وه گوتی: «ده‌ی نازانی ئه‌وه‌ گوناهه‌.»

- نا، وا مه‌لی ماریانکا گیان! ئه‌م دوو پۆژه عومره‌یه‌. هه‌تا کچین، ده‌توانین

تۆزئ خۆشی رابویرین. دوو پۆژی دیکه‌ شوو ده‌که‌ین، مندالمان به

تووشه‌وه‌ ده‌بی و ئه‌رک و زه‌حمه‌ت سواری شانمان ده‌بی. تو شوو بکه‌ به

لووکاشکا، جا ئه‌وکات ده‌زانی من ده‌لیم چی. ئیتر دوا‌ی شوو کردن نابئ بیر

له هیچ خۆشی و رابواردنیک بکه‌یه‌وه‌، مندا‌ل یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک دین و

ژيانت لى تال دهكهن. ئەو كاته ئىتر دەبى تەواوى مېشك و بىرت له لاي كار و زەحمەت و مندال بەخىو كردن بى.

ماریانكا بە ئارامى وەلامى دایەوہ: «تۆش قسەى وا دەكەى! زۆر ژن و مېردم پى شك دى كه ژيانىكى خۆش و بەختەوہرانەيان ھەيە. ئەوہش بە جى خوى، ئەو قسانە چىيە تۆ دەيكەى؟»

- بەلام پىم بلئ لەگەل لووكاشكا چیت كردووہ؟

- دەتەوى چىم كردي؟ ئەوہ خۆت دەزانی ھاتە خوازىننیم. باوكم سەرھتا گوتى سالىكى تر، بەلام له كۆتاييدا رازى بوو و بريار وايە ئەم پاييزە زەماوہند بکەين.

- دەى خوى چىي پى گوتى؟

ماریانكا زەردەيەكى گرت:

- دەى ديارە، دەتەوى چى بلئ؟ گوتى خۆشى دەویم. بەردەوام دەلئ پىكەوہ دەچين بۆ نيو رەز و باخەكە.

- دیتووته، چەندە فيلەزانە! باشە، ھیوادارم لەگەلى نەچووبیتی. بەلام نەترانیوہ چەندە عەياشییكى شەشدانگە! ھەقیشیەتى، یەكەم جیگیتی ئەم ناوچەيەى ئیمەيە. لە پاسگاش كاتى خوى بە فیرو نادا. چەند رۆژ لەمەوہبەر سیریاكى ئیمە ھاتیوۆوہ دەیگوت لووكاشكا ئەسپىكى وەگير كەوتووہ دەلئى رەخشی رۆستەمە! لەگەل ئەوہشدا، لووكاشكا لای تۆ بى تاقەتە و گیانى دادەگیرئ، وا نییە؟ دەى، چىي دیکەشى دەگوت؟

ماریانكا بە پىكەنینهوہ گوتى: «دەتەوى ھەموو شتىك بزانی؟ باشە، جارىكيان بە سواری ھاتە بەر پەنجەرەى ژوورەكەم، تەواو سەرخۆش بوو. دەيوست بىتە ژوورى.»

- دەى، خۆ دەرگاكت بۆ نەكردەوہ، ھا؟

ماریانكا بە لەبزیكى جیددیيەوہ وەلامى دایەوہ: «دەرگای بۆ بکەمەوہ؟ راست و رەوان پىم گوت نابى و برایەوہ! قورس و قایم، وەك گاشەبەرد له ھەمبەريدا راولەستاوم!»

- چەندە گەنجىكى دلتەر و عەياشە! ھەر كچىكى ھەزى لىيى دەستى لەگەل تىكەل دەكات و ھىچ كەس ناتوانى بەرگرىي لى بكات.

ماریانكا بە لووت بەرزىيەو ھە گوتى: «دەى كەيفى خۆيەتى، با بېروا بۆ لای كچانى دىكە!»

- تۆ دلت پىي ناسووتى؟

- چۆن دلم پىي ناسووتى، زۆرىش؛ بەلام من خۆم سووك ناكەم. ھەزەم لەو كارانە نىيە.

ئۆستىنكا لە ناكاو سەرى خستە سەر سىنگى نەرمى ماریانكا و بە ھەردوو دەستى باوھشى كرد بە نىوقەدىدا، ھەر لەو كاتەدا كولى پىكەنىيىك گرتى كە خەرىك بوو ھەناسەى راوھستى. بە دەم ھەناسەبىركىو ھە گوتى: «گەمژەى پەتیارە! تۆ پشت لە بەختەو ھەرىي خۆت دەكەى!» دىسان دەستى كەردو ھە بە ختلىكەدانى ماریانكا. ماریانكا بە دەم پىكەنىيەو ھەنگى ھەلبېرى: «كچى لە كۆلم بەو! بۆ ئاوا ئاورت گرتو ھە؟ لازۆتكای ھەقىرت پلىشاندا.»

دايكى ماریانكا لە پشت عارەبانەكەو ھەنگى ھەلىنا: «ئەو چەتىو ھەشەرىيانە بۆ وا دەكەن! وا ديارە نايانھەوئى بخەون.» ئۆستىنكا ھەستا دانىشت و بە سرتە گوتى: «تۆ پشت لە بەختەو ھەرىي خۆت دەكەى، بەلام بېروا بكە نىوچاوانەكەت ھىناوئەتى و خۆت نازانى. تەواوئى خەلكى تۆيان خۆش دەوئى! تۆ ئەگەرچى توورە و تۆسنى، بەلام خۆشيان دەوئى. ئاخ! ئەگەر من لە جىي تۆ دەبووم، دەمزانى لەگەل ئەو كرېنشىنەتان چ بەكەم! ئەو شەو ھەى لە مالى ئىمە بوون، من دىتم چۆن چاوى لىدەكردى! بېروا بكە دەبوئىست بە چاوى ھەلتووشى. باوھگەورەى من، خۆ زۆرىش ساماندار نىيە، بەلام شتى واى پىداوم مەگەر خودا بزانى! كرېنشىنەكەى ئىو ھە پىموايە يەككە لە ساماندارەكانى رووسىايە. نۆكەرەكەى دەگوت چەند خەزمەتكارى ھەيە.»

ماریانكاش ھەستا دانىشت و بە حالەتئىكى خەيالوئىيەو ھە پىكەنى، پاشان لەگەل ئەو ھەى لقا گىايەكى بە ددانى گرتبوو، گوتى: «بەلام كرېنشىنەكەى

ئىمە دەيگوت بە ئاواتەۋەيە كازاخ بوايە. بە منى دەگوت حەزم دەکرد لە جيى
لووكاشكا بووايەم يان برا چكۆلەي تۆ لازۆتكا بوايەم. مەبەستى لەو قسانە
دەبى چى بووبى؟»

ئۆستىنكا ۋەلامى دايەۋە: «ۋا ديارە ھەرچى بە مېشكىدا ھاتوۋە بە تۆي
گوتوۋە! كرېنشېنەكەي ئىمەش لەو قسانە زۆر دەكا! ۋا ديارە گەمژەيە!»
ماریانكا سەرى كردهۋە سەر بەشمىتەكەي كە بە جيى باليف دايىابوو،
قۆلى لە سەر شانى ئۆستىنكا خزا خورائى و چاۋى قووچاند. دواي تۆزى
بىدەنگى گوتى: «ئەمىرۆ دەيوست لەگەلمان بىت بۆ باخەكە و كارمان لەگەل
بكات. باوكېشم داۋاي لىن كرد بىن لەگەلمان.»
ماریانكا ئەۋەي گوت و خەۋى لىكەوت.

ئىسى

هەتاو ئىستا لە پشت دارى ھەلووچەيەك كە سىيەرى بۆ عارەبانەكە كەردبوو ھاتبوو ھەرى و تيشكە كەشوتوشەكەى تەنانت لە كەلىنى ئەو لكوپۆپانەو كە ئۆستىنكا بە قەراغى عارەبانەكەدا شوپرى كەردبوو، ھەموچاوى كچەى گەرم گەرم داھىتابوو كە لەو ژىرەدا خەوتبوو. ماريانكا خەبەرى بۆو ھەرى و دەسماڵەكەى توند لە سەرى پىچا. ھەروا كە چاوى لە دەوروبەرى خۆى دەكرد، كرىنشىنەكەيانى دى تەنگەكەى لە شان كەردوو ھەرى گەل باوكى قسە دەكا. ماريانكا بە ھەنىشكى لە ئۆستىنكاى كوتا و بى ئەو ھەرى قسە بكا، ئۆلىنىنى پى نىشان دا. ئۆلىنىن بە پەشوكاويى ھەرى چاوى بە دەوروبەرى خۆيدا دەگىرا، بەلام ماريانكاى نەدەدى كە لە بن عارەبانەكە و لكوپۆپى چروپىردا خۆى شارەدبوو ھەرى گوت: «دوئىنى چووم بۆ ئەوئى، بەلام ھىچى لى نەبوو.»

ملازم دووھەم كە خىرا راپوئىژى قسەكانى گورپىبوو گوتى: «لەو لايەو ھەرى راست برۆ. لەو باخە وشك بوو ھەرى كە پىئى دەلىن زەوىى بەيار، چەندەت كەروئىشك بوئى، لىئەتى.»

دايكى ماريانكا بە لەبىزىكى گالئەئامىزەو ھەرى گوتى: «لە كاتى كاردا نابى بە دو ھەرى كەروئىشكدا ھەلىن، وا چاكە ھىندىك يارمەتى ئىمە دەن. دەكرى لەگەل كچەكان كار بكن؟» پاشان دەنگى ھەلىرى: «كچەكان، خەو بەسە! ھەستەن. ئىتر خۇتان مەخافلىن.»

ماريانكا و ئۆستىنكا بە سەرتە قسەيان دەكرد و لە ژىر عارەبانەكەدا ددانىان بە خۆيداندا گرتبوو كە پىنەكەن. لەو كاتەو ھەرى ئۆلىنىن ئەسپىكى پىشكەش بە لووكاشكا كەردبوو كە لانىكەم پەنجا سكە دەژىا، داىك و باوكى ماريانكا، بە چاويكى دلسۆزانەو ھەرى لىيان دەروانى و بەتايبەت ملازم دووھەم پىئى ناخۆش نەبوو كە ئۆلىنىن ھۆگرى كچەكەيەتى. ئۆلىنىن كە ھەولى دەدا

چاو له نیوان لقوپۆکان نهکات که کراسی شین و لهچکهی سووری ماریانکا دیار بو، گوتی: «بهلام من شارهزا نیم، دهبی چون کار بکهه؟»
دایکی ماریانکا گوتی: «لهوه گهړی! جارئ وهره بو ئیره با هیندیک قهیسیت بدهمی.»

ملازم دووهه م بو روونکردنهوه و راستکردنهوهی قسهی ژنهکهی گوتی:
«ئهمه به پیی دابی میوانداریی کازاخهکان جوړیک خوکی خومانیه، بهلام له راستیدا به گهوجیتییهکی ژنانه دیته ئهژمار. له رووسیا پیموایه ئیوه تهنیا قهیسیه وشکه و دوشاو و کونسیروی ئاناناس دهخون، وانییه؟
ئولینین گوتی: «کهوايه ئه و جوړه ی باست کرد، دهبی باخه کونهکه کهرویشکی لی بی؟ کهوايه من دهچم بو ئهوی.» دواي ئهوهی چاویکی خیرای له نیوان لق و گهلای دهوری عارهبانکه کرد، کلارهکهی لهسهری داگرت و به نیو دیراوی راستی رهزهکاندا تیپهړی و له چاو ون بوو.
کاتیک ئولینین گهراوه بو نیو باخی رهزهکه و گهیشته لای خانهخویکهی، ههتاو له پشت دارستانهکهوه بهرهو ئاوا بوون دهرؤیشت و پرشنگی کهشوتووشی له نیوان گهلای سهوز و ناسکی رهزهکاندا ددرهوشایهوه؛ وردهورده بایهکهی خست و فینکایی دهمه و ئیواره ئوخژنی به جهستهی شهکته و شهلالی ئارهقهیان بهخشی. ئولینین له دوورهوه به پیی ههستیکی خوماک، کراسه شینهکهی ماریانکای له نیو رهزهکاندا ناسیهوه و ههروا که خهریکی چینی هیشووی تری بوو لیی نزیک بووه. سهگه زگهړوکهشی جاروبار قهپی به هیشووه تریکانی لای خوارووی بنجه میوکاندا دهکرد. ماریانکا به دهموچاویکی سوورههگهراوهوه لهگهل ئهوهی قولی هه لکردبوو و دهسمالهکهی ههتا خوار چهنهی داکشابوو، هیشووی قورسی تری لی دهکردهوه و له نیو قهرتالهکهدا به جوانی دهیچنی. که چاوی به ئولینین کهوت، بی ئهوهی دهست لهو هیشووه بهردا که خهریک بوو لیی دهکردهوه، راوهستا، شيله بزهیهک کهوته سهر روخساری و سهرلهنوی دهستی به کار کردهوه. ئولینین لیی نزیک بووه، بو ئهوهی ههردوو دهستی ئازاد بی،

تفهنگه‌که‌ی راست و چهپ له شان کرد، ده‌یویست بلی: «ده‌ی ماریانکا گیان، دایکت و باوکت له کوین؟ ماندوو نه‌بی! به ته‌نیای؟» به‌لام هیچی نه‌گوت و ته‌نیا کلاوه‌که‌ی له سه‌ری داگرت. کاتیک له‌گه‌ل ماریانکا ته‌نیا ده‌که‌وت، ده‌په‌شو‌کا و ده‌تگوت له سه‌ر ئه‌وه پینداگره خو‌ی ئه‌شکه‌نجه بدات. دیسان لیلی نزیکتر بو‌وه، ماریانکا گوتی: «تو به‌و تفهنگه‌ت له‌وانه‌یه ژنان بکووژی.»

- نا، ته‌قه ناکه‌م.

هه‌ردووکیان بی‌ده‌نگ بوون.

- ناته‌وی توژی یارمه‌تیم بده‌ی؟

ئولینین چه‌قو‌که‌ی له گیرفانی ده‌ره‌ینا و بی ئه‌وه‌ی قسه‌ بکا، ده‌ستی کرد به هیشوو‌چنین. دوی چه‌ند ساتیک له ژیر لق و گه‌لا پانه‌کاندا، هیشوو‌یه‌کی گه‌وره‌ی دۆزیه‌وه که لانیکه‌م سی لیویژ^{۶۲} ده‌بوو ده‌نکه‌ تریکانی ئه‌و هیشوو‌وه و هه‌ا پیکه‌وه نووسابوون که ده‌نکه‌کان جییان بو‌گه‌وره بوون نه‌بوو. ئولینین هیشوو‌ه‌که‌ی پیشان ماریانکا دا.

- ئه‌مانه بو‌ چین دهبی؟ ئه‌مه‌یان سه‌وز نییه‌؟

- بی‌ده به‌ من.

ده‌ستیان له ده‌ستی یه‌ک خشا. ئولینین ده‌ستی نه‌رم و ناسکی کچه‌ی گرت، به‌ بزیه‌کی شیرینه‌وه چاوی له چاوی بری و به‌ ده‌نگیکی له‌رزو‌ک گوتی: «باشه، یانی تو به‌م زوانه‌ شوو ده‌که‌ی؟»

ماریانکا بی ئه‌وه‌ی وه‌لامی بداته‌وه، پووی وه‌رگی‌را و به‌ شیوه‌یه‌کی جیددی چاوی لیکرد.

- تو لووکاشکات خو‌ش ده‌وی؟

- ئه‌وه چ پتوه‌ندیه‌کی به‌ تووه‌ هه‌یه‌؟ ده‌ته‌وی بی‌زانی.

- چه‌ز ده‌که‌م بی‌زانم.

- پی‌م سه‌یره، به‌راستی پی‌م سه‌یره.

- تو زور کچیکی جوانی!

۶۲ لیویژ: هاوسه‌نگی نیو کیلیزه.

که ئه وهی گوت، له ناکاو ههستیکی ئاویتتهی خهه چنگی له دلی گیر کرد. ئه و قسانه ی زۆر به لاهه ناحه ز و دیمۆده بوو. سوور هه لگه را، به شیوهیه کی شه ژاوانه هه ردوو دهستی ماریانکای گرت. ماریانکا گوتی: «هه چۆنیک بم، بۆ تۆ نیم. بۆ پیده که نی؟» به لام چاوی دهیگوت ده زانی که ئۆلینین پیناکه نی.

- پیکه نین! ئه گه ر ده تزانی...

ئهم وشانه ش دیمۆده بوون و له گه ل ئه و شته ی دهیویست بیلی زۆر جیاواز بوو؛ له گه ل ئه وه شدا درێژه ی به قسه کانی دا:

- نازانم چیت پی بلیم، ناتوانم بیلیم که ئاماده م چ کاریک له بهر دلی تۆ

بکه م ...

- له کۆلم به وه، بیشه رم!

به لام روخساری و چاوه گه شه کانی، مه کی قوت و بازۆله ناسکه کانی شتیکی دیکه یان ده گوت. ئۆلینین پیی وابوو ئه و تیده گا ئه و قسانه ی کردوویه، چه نده دیمۆده و بیتامن، به لام ئه و لووتبه رزتر له وه بوو ئه و چاوه روانیه ی لی هه بی. ئۆلینین پیی وابوو له میژه ماریانکا تیگه شتووه که چیی له دلدایه و ناتوانی بیدرکینی. به خۆی ده گوت که ئه و چۆن ده کری له و شتانه تینه گا، له کاتی که ئه وه ی ئه و دهیویست پیی بلی سه باره ت به بوونی ئه و بوو، سه باره ت به ماریانکا خۆی بوو؟ به لام نه یده ویست تیگا و نه یده ویست وه لام بداته وه.

له ناکاو له شوینیکی نزیک و له نیو لکوپۆپی رهزه کانه وه، دهنگی ناسکی ئۆستینکا که ئاویتته ی پیکه نیکی زایه له دار بوو، که وته بهر گوئی که دهیگوت: «هۆی! هۆی دیمیتری ئاندریقیچ، وه ره بۆ ئیره یاریده ی من بده!» پاشان له گه ل ئه وه ی ده موچاوه خر و خوینشیرینه که ی له پشت گه لاکانه وه له چاو ون بوو، پرووی ده می له ئۆلینین دهنگی هه لبری: «من به ته نیام، وه ره بۆ یاریده ی من!»

ئۆلئىننن وه لاملى نه دايه وه و له جىي خوى نه بزوت. ماريانكا هه روا كه
خه ريكى ترى چنين بوو، له ژيره وه چاوى له ئۆلئىننن ده كرد و واى ده نواند
كه گرينيگى پى نادا. ئۆلئىننن ده يويسست شتيك بلئ، به لام ددانى به خويدا
گرت. له ناكاو شانى هه لته كاند و تفهنگه كهى له شانى دامالى، وه رسوورايه وه
و به ههنگاوى توند و خيرا دوور كهوته وه.

سى و يەك

ئۆلۈپتەن دوو جار پراوہستا و گوئی بۆ زایەلەى پیکەنینى ماریانکا و ئۆستینکا پراگرت. دەنگى قاقا و قریشكەى ماریانکا و ئۆستینکا تیکەل بووبوو و لە نیو رەز و باخەكەدا دەنگى دەدايەوہ. ئەو رۆژە ھەر لە عەسرەوہ ھەتا ئیوارە ئۆلۈپتەن لە نیو باخە كۆنەكەدا سوورپايەوہ بەلام ھىچى بۆ پراو نہكرا و دواى رۆژئاوا گەپايەوہ بۆ مالى. ھەروا كە بە نیو حەوشەكەدا تیدەپەپرى، لە كەلپنى ژوورى خاوەنمالەكەيەوہ كراسە شینەكەى ماریانكاي دى. بۆ ئەوہ تىيانبگەيىنى گەپراوہتەوہ بۆ مالى، بە دەنگى بەرز بانگى ژانوى كرد. لە سەر قالدەرمەكان لە شوينى ئاسايى خوى دانىشت. خانەخويكانى تازە لە باخى گەپابوونەوہ و دواى تۆزى پراوہستان لە گەورەكە رۆيشتەن بۆ ژوورەكەى خويان، بەلام خولكى ئۆلۈپتەننيان نہكرد. لە تاريكوپروونى حەوشەكەدا ئۆلۈپتەن وای بۆ دەرکەوت كە ماریانكا ئاوپرى داوہتەوہ و چاوى ليكردوہ. ئۆلۈپتەن بەوپەپرى بیدەسەلاتىيەوہ ھەلسوكەوتى كچەى خستبوہ ژير چاوەديرى، بەلام نہيدەويپرا ليى نزيك بيتەوہ. كاتيك ماریانكا چوہ ژوورەكەى خوى، ئۆلۈپتەن ھەستا و لە نیو حەوشەكەدا دەستى كرد بە پياسە كردن، بەلام ماریانكا لە ژوورەكەى نہھاتە دەرى. ئۆلۈپتەن ئەو شەوہ ھەتا بەياني خەو نہچوہ چاوى و لە حەوشەكە مایەوہ و گوئی بۆ ھەموو دەنگ و جوولەيەكى ژوورى خاوەنمالەكەى شل كرديبوو، دەنگى ئاخافتنيان، تەقوكوتى كەوچك و قاپ و قاچاغ كاتى شيو خواردن و جيگا پراخستن و پرخەى خەوہكەياني گوى لى بووبوو؛ قاقاي پیکەنينى ماریانكا و سرتەكردنى ملازم دووھەمى بيستبوو. ملازم دووھەم خەريك بوو بە سرتە قسەى لەگەل ژنەكەى دەكرد و كەسيكى تر پرخەى دەھات. ئۆلۈپتەن گەپايەوہ بۆ ژوورەكەى خوى. ژانۆ بە جلو بەرگەوہ خەوتبوو، ئۆلۈپتەن ئاواتى خواست بە

جیئی ژانۆ بوایه و دیسان گه رایه وه بۆ چهوشه و دهستی کرد به پیاسه کردن و چاوهروانی کیشان. به لام هیچ کهس نه دههاته دهی. هیچ کهس نه دهجوولایه وه و ته نیا پرخه ی نه رم و ریکوپیککی سی کهس دههاته گوئی. ئۆلینین پرخه ی ماریانکای ده ناسیه وه و گوئی بۆ شل ده کرد. گوئی بۆ کوته کوتی دلی خووشی راده گرت. گونده که له باوه شی بیده نگیدا بوو؛ مانگ که درهنگ هه لاتبوو، زۆر بهرز و پووناک تریفه ی له پرووی ده باراند. ئه وه ئاژه لانه ی له چهوشه ی مالان وهرکه وتبوون، به ئارامی هه لدهستان و دهخه وتنه وه و به جوانی دیار بوون. ئۆلینین به رقه وه له خو ی پرسی: «چاوهروانی چیم؟» به لام نهیده ویست خو ی له چنگی ئه م شه وه دریه ژه درباز بکا. له ناکاو ترپه و خشپه ی چهند ههنگاوی له ژووری خاوه نماله که یه وه بیست. له ریه هه لات بۆ لای دهرگا که. به لام جگه له دهنگی هه ناسه کیشان هیچ شتیکی دیکه نه ده بیسترا، دیسان مانگا که له سووچی چهوشه هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا و به ره و لایه کی دیکه وهرسوورا، سه ره تا له سه ر دهستی، پاشان هیزی دایه سه ر پاشووی و هه ستا و کلکی راوه شان، به هیواشی چهند جار سمی له زهوی کوتا و پاشان له بهر تریفه ی مانگه شه وه چهند هه ناسه ی قوولی هه لکیشا و سه ره له نو ی خه وته وه ... ئۆلینین له خو ی ده پرسی: «ده بی چ بکه م؟» بریاری دا بچی بخه وی. دیسان گوئی له خشپه یه ک بوو و له خه یالی خویدا ماریانکای دی که به و مانگه شه وه به ره و چهوشه له نجه دهکا؛ دیسان هه لاته وه بۆ بهر په نجه ره که و دیسان گوئی له چهند دهنگ بوو. بهر له وه ی گزنگی خو ر له ئاسۆ وه دهرکه وی، جاریکی تر چوو بۆ بهر په نجه ره که و گوئی پیوه نا؛ دهنگی هه ناسه ی ماریانکا و چهند خشپه ی پی به جوانی ده بیسترا. ئالقه ریزی دهرگا که ی گرت و به هیواشی لییدا. که سیک به پیخاوسی که هه ولی دها به هیواشی لاقی له سه ر ته رکی ژووره که دانی، هاته پشت دهرگا که و ته قه ی پشت به سته که ی هات و دهرگا که به بی جیره کرایه وه و بوئی گه لامیو و کووله که هات به سه ریدا، به ژنوبالای ماریانکا له نیو دهرگا که دا وه ک مانگ

هه‌لات. ئۆلینین بۆ ساتیک پوخساری کچه‌ی له‌بەر تریفه‌ی مانگه‌شه‌و دی. کچه‌ دەرگاکی پیوه‌دایه‌وه و له‌ دوا‌ی پرت‌ه‌وبۆ‌له‌یه‌ک به‌ ئارامی رۆیشته‌وه بۆ ئه‌وسه‌ری ژووره‌که. ئۆلینین دیسان له‌ دەرگای دایه‌وه، به‌لام هیچ که‌س دەرگای لی نه‌کرده‌وه. به‌په‌له‌ هه‌لاته‌وه بۆ به‌ر په‌نجه‌ره‌که و گوئی پیوه‌نا، له‌ ناکاو ده‌نگیکی به‌رز و شیوه‌ گوران‌دنی پیاویک وه‌خۆی هینایه‌وه. کازاخیکی کورته‌بالا به‌ کلاویکی سپییه‌وه له‌ لای ته‌یمانی هه‌وشه‌که‌وه هات بۆ لای و گوتی: «وایه! من هه‌موو شتیکم دی، وایه؟»

ئۆلینین ناسایری ناسییه‌وه. به‌لام هیچی نه‌گوت. له‌ راستیدا نه‌یده‌زانی چی بکات و چی بلی.

- وایه! من ده‌چم بۆ دایره‌ی قه‌زا و له‌وئ به‌لگه‌ی ته‌واو پیشانی باوکی کچه‌ ده‌ده‌م. جه‌نابی ملازم! ئه‌وکاته دهرده‌که‌وئ که‌ چیت له‌ ژیر سه‌ردایه‌!

ئۆلینین گوتی: لیره‌ چ ده‌که‌ی؟ چیت له‌ من ده‌وئ؟

- هیچ، ئه‌مه‌ ده‌بی له‌ دایره‌ی قه‌زا روون بکریته‌وه.

ناسایر به‌ ده‌نگی به‌رز و خیراخیرا قسه‌ی ده‌کرد.

- بڕوانه! ده‌بی ئه‌وه‌ تیبگه‌ی. جه‌نابی یۆنکه‌ر وا دیاره‌ زۆر کۆنه‌کار و له‌

کل دهره‌تووی!

ئۆلینین ده‌له‌رزى و په‌نگی هه‌لبزرکابوو.

- وهره، وهره بۆ ئیره‌!

ئۆلینین ده‌ستی گرت و به‌ زۆر رایکیشا بۆ لای ژووره‌که‌ی خۆی.

- خۆ هیچ رووی نه‌داوه، دەرگاکی لی نه‌کرده‌وه، منیش خۆ هیچم

نه‌کرده‌وه ... ئه‌و کچیکی داوینپاکه‌...

- زۆر باشه، زۆر باشه، من ده‌توانم مه‌سه‌له‌که‌ پووشبه‌سه‌ر بکه‌م ...

- به‌لام من ده‌مه‌ه‌وئ شتیکت پی بده‌م... تۆزى پاره‌سته‌...

ناسایر بیده‌نگ بوو. ئۆلینین به‌ هه‌له‌داوان خۆی کرد به‌ ژووریدا و ده‌

رۆبلی بۆ کازاخى لاو هینا.

- دەزانی چى! ھىچ نەبوو، نە من دەنگ و نە تۆ دەنگ ... بەلام منىش بە ھەلەچووم. ھانى ئەمە بۆ تۆ! بەلام تکتا لیدەكەم با ئەم مەسەلەيە ھەر لیرەدا چال بکەين و کەس تىینەگا! ئەگەرچى ھىچ شتىكىش پرووى نەداو!

ناساير بە پیکەننەوہ گوتى: «خەمت نەبى! دیزە بە دەرخونەى دەکەم!»

پاشان بە پرتا و ھەلات و دوور کەوتەوہ.

ئەوشەوہ ناساير بۆ ئەنجام دانى کارىک لە لایەن لووکاشکاوہ راسپىردرابوو بىتە گوندەکە، تاکوو شوینىک بدۆزنەوہ بۆ ئەوہ ئەسپەى دزیبوویان، کاتىک گەيشتبووہ نیو ئاوايى و بە کۆلانەکەدا تىپەرپىبوو، گوئی لە ترپەى پىي ئۆلینین بووبوو و بە پىدزکە نزىک بووبۆوہ، بە سەر تەيمانەکەدا بازى دابووہ نیو ھەوشەکەى مالى ماریانکا و ئەو دیمەنەى دىبوو. ناساير بەيانى زوو گەيشتەوہ پاسگا. بۆ خۆنۆندن لەلاى ھاوپىکەى گوتبووى کە بە شىوہیەكى زۆر لىھاتووانە دە رۆبلى بە دەست ھىناوہ. ئەو رۆژە سەرلەبەيانى، ئۆلینین چاوى بە ئەندامانى خاوەنمالەکەى کەوت. بەلام باسى ھىچیان نەکرد. لەگەل ماریانکا قسەى نەکرد و کاتىک ئەویش ئۆلینینى دى زەردیەكى گرت. شەوى دواییش ئۆلینین ھەتا بەيانى خەو نەچووہ چاوى، لە نیو ھەوشەکەدا پىاسەى کرد، رۆژەکەشى ھەتا ئىوارە خەرىكى پراو بوو. ئىوارە لە سەحرا گەرايەوہ و بۆ ھەلاتن لە دەست ئەو تەنگژە رۆحیە چوو بۆ لای بىلېتسكى. لە خۆى دەترسا و برپارى دابوو کە ئىتر ناگەرپتەوہ بۆ لای خاوەنمالەکەى. شەوى دوايى لە نیوہشەوہدا، ئاجوودان ئۆلینینى لە خەو ھەستاند. دەبوو لىواکەيان زۆر بەپەلە بۆ ھەلمەتىكى شەوانە وەرپى بکەوئى. ئۆلینین شادى لە دللى گەرا و پىيى وابوو ئىتر ناگەرپتەوہ بۆ ئاوايى. ھىرشەکەيان چوار رۆژى خایاند. سەرکردەى ھەلمەتەکە کە خزمى ئۆلینین بوو ناردى بە شوینیدا و داواى لىکرد لە سەرکردایەتى بىتتەوہ. ئۆلینین ئەو داوايەى رەد کردەوہ. لەو شەپەدا نیشانەى خاچى تايبەتى سەربازەکان، کە ماوہیەكى زۆر بوو بە ھىواى بوو، پىيى بەخشا. ئىستا ئۆلینین بە ھۆى ئەو نیشانەيەوہ گۆرانتىكى زۆرى بە سەردا ھاتبوو. زۆرى نەمابوو بەو پلەيە

بگا که چاوه‌پروانی بوو. ئه‌ویش پله‌ی ئه‌فسه‌ری بوو. ئولینین له‌گه‌ل ژانو
وه‌ریکه‌وتن و چه‌ند کاتژمیر زووتر له‌ لیواکه‌یان گه‌یشتنه‌وه‌ گونده‌که‌. ئه‌و
پۆژه‌هه‌تا ئیواره‌ له‌ سه‌ر قالدرمه‌کان دانیشته‌ و سه‌یری به‌ژنوب‌الای
ماریانکای کرد. شه‌وه‌که‌شی به‌بی ئه‌وه‌ی بیر بکاته‌وه‌، له‌ نیو‌حه‌وشه‌که‌دا
پیاسه‌ی کرد.

سى و دوو

رۆژى دوايى ئۆلۈپن دىرەنگ لە خەو ھەستا. خاوەنمالەكان لە مالى نەبوون. ئۆلۈپن ئەو رۆژە نەچوو بۆ پراو. ھىندى جار كىتېپكى بە دەستەوہ دەگرت، ھىندى جارېش دەچوو لە سەر سەكۆى قالدەرمەكان دادنىشت، دواى تاوئ سەرلەنوى خۆى دەكردەوہ بە ژوورېدا و لە سەر قەرەوېلەكەى خۆى رادەكشا. ژانۆ پېى وا بوو ئاغاكەى نەخۆشە. لای عەسر، ئۆلۈپن بە حالەتېكى لېپراوانە ھەستا و دەستى كرد بە نووسىن، ھەتا چەند كاتژمېرى لە شەو لای دا ھەروا خەرىكى نووسىن بوو. ئەوہى نووسىبووى نامەيەك بوو بۆ يەككە لە ھاوړېكانى. بەلام نەيدا بە پۆستخانە چونكە ھېچ كەس نەيدەتوانى تېپگا كە ئەو چى دەوى. لەگەل ئەوہشدا جگە لە خۆى ھېچ كەس بە پېويستى نەدەزانى لە خواستى دەروونى ئەو تېپگا. ئەمەش دەقى نامەكەى بوو:

«ھىندى نامەم لە مۆسكۆوہ پېدەگا كە پېن لە دلسۆزى. لەوہ دەترسېن لەم ولاتە پېر ئاژاوەيەدا بڤەوتېم. سەبارەت بە من دەلېن: ئۆلۈپن دلېرق دەبې، لە ھەموو دابونەرىتېك دادەبېرى، فېرى خوارنەوہ دەبې، لەوانەيە لەگەل كچېكى قازاخ ژيانى ھاوبەش پېكېنېن. ئەرمېلوڤ گوتەنى: ھەركەس دە سال لە قەفقاز بېنېتەوہ يان لە شەراېدا نوقم دەبې و دەخكى، يان لەگەل سەلېتەيەك زەماوەند دەكا. داخېكى گەورەيە، وا نېيە؟ يانى جېگای داخ نېيە كە بە جېى ئەوہى شانازېى مەزنى ھاوسەرگېرىي لەگەل كۆنتس ب... بە دەست بھېنم و بېمە مۆرەدەستى شاھانە يان سەرۆكى خانەدانەكان، ئاوا خۆم تووشى رۆژەرەشى بكام؟ ئېوہ ھەمووتان چەندە لە بەرچاوم سووكوچرووك و جېگای بەزەيى پېداھاتنن! ئېوہ لە مانای بەختەوہرى و ژيان تېناگەن. تەنانەت ئەگەر بۆ جارېكېش بې، پېويستە تامى ژيان بە ھەموو

جوانییه سروشتییه کانیه وه بچیژن. ئه وهی من هه موو پوژئی به چاوی خوّم ده بیینم، ئیوهش بیینن. ئه وه به فرانیه که به لووتکهی کویستانه وهن و هه تاهه تایه ناتوینه وه، ژنیکی شوخوشه نگ له گه ل ئه وه جوانییه سه ره تاییه، له راستیدا ئه وه جوانییه ژنانه یه که بو یه کهم جار له کارگه ی ئافراندنی خوا هاتوته ده ری. ئه وه کاته ئیوه تیده گهن کی دهمینی و کی ده فه وتی! بو تان ده رده که وی کی له دنیا ی راسته قینه دا ده ژئی و کی له نیو گیژاوی درو دا ئه وق ده بی! تیده گهن ئه وه منم یان ئیوه. خوژگه ده تانتوانی تیگهن من چون ده رهق به ئیوه ههستی به زهیی و سووکایه تی له ناخدا سه ره له ده دا! کاتیک به جی ماله خنجیلانه که ی خوّم، به جی دارستان و به جی ئه شقی خوّم، ئه وه ته لارانه و ئه وه ژنانه به قژی رو ن لیدراو و که زه یی لوو لیدراوی ده سترکده وه، ئه وه لیوانه ی له خو را ده جوو لینه وه و بزهی ساردیان تیده گه ری، ئه وه له شولاره لاواز و ناله بارانه ی که له ژیر هه زاران به رگ و بزگوردا خو یان هه شار داوه و ئه وه ورینه بی مانایانه ی که به بی هیچ هه قیک ناوی دانوستانی شیرینیان پیدراوه، ده بیینم، رق و بیزاریه کی له پاده به ده ر له ناخی خو مده هه ست پیده که م. دیمه نگه لیک له به رچاوم زهق ده بنه وه: ئه م ده موچاوه خرانه، ئه م ده زگیرانییه وشک و ساماندارانه یه ی که پوخساریان له دووره وه هاوار ده کا: وه رنه پیشی؛ مه ترسن له وه ی که ساماندارم، قه یناکا! ئه م هه لسوکه وت و ئاکارانه، ئه م جیگورکی و پاده ست کردنه وه یه ی کورسی، ئه م دوخه بویرانه یه ی مملانی و ئه م دابونه ریته بریار له سه ر دراوانه، هه موو بو خو تان. یه کیک ده بی ته وقه ی له گه ل بکه ی، یه کیکی تر ده بی به ئاماژه ی سه ر بیدوینی و سیه می ته نیا ده بی یه ک دوو قسه ی له گه ل بکه ی. وه لحاسل ئه وه خه م و خه فه ته ی له ریگای خوینه وه به ره بو به ره ده گو یز ریته وه، هه موو ئه وانه ئاگاداران و به بیانوی ئه وه ی که زه روورییه ئه نجام ده درین و هه موو ئه وانه له به رچاوم زهق ده بنه وه. ده بی بیینی و تیگه ی که مانای راسته قینه ی جوانی و هه قیقه ت چییه؟ ئه وه کاته هه موو وته و بیره کانتان و ته واوی ئه وانه ی بو به خته وه ری خو تان و من

ده تانويست وهك ته پوتۆز به ئاسمانا ده چي. به خته وهري ياني له باوه شي سروشتدا گيرسانه وه و تيگه يشتن لي و رازونياز كردن له گه لي. «هيشتاش له وان هيه - خودا نه خواسته - له گه ل كچيكي ساده ي كازاخ ژياني هاوبه ش پيك بيني، ئه وكاته ده بي هموو كهس وهك كه سينيكي له ده ستچوو چاوي لي بكن.» به لي، به بۆچووني من، خه لكي به له بزيكي پر له دلسۆزي سه بارهت به من ئه وه ده لين - له حالئكدا ته نيا ئاواتي من هر يهك شته، ئه و شته ي ئيوه بيري لي ده كه نه وه و لي ته ترسن، ته نيا ئاواتي منه و ده مه هوي له ده ست بچم و به ئاواته وه م له گه ل كچيكي ساده ي كازاخ ژياني هاوبه ش پيك بينم، ئه گه ر ئه وه ش نه كه م، هو كاره كه ي ئه وه يه كه ئه و كاره بو من به خته وه ريبه كي هينده گه و ره ده بي كه خوم به شاياني نازانم.

ئيسنا سي مانگ به سهر ئه و رۆژهدا تپه ريوه كه بو يه كه م جار چاوم به ماريانكا كه وت، بيري و خه يالئيك كه له دنيا كه ي چو بوومه ده ري، هيشتا گروتين به ناخم ده به خشي. ئه و كاته پيم وا بوو ده توانم ئه و كچم خوش بو. چه ندنم په سني شاخ و چيا و ئاسمان دها، به و راده يه ش په سني ئه و كچم دها، من نه مده تواني چاوپوشي لي بكم، چونكه ئه و يش وهك ئاسمان و چياكان جوانه. پاشان بۆم ده ركه وت سه ير كردني ئه و جوانيه بۆته پيوستيه كي حاشاهه لئه گري ژيانم. ورده ورده له خوم پرسبي: ياني ئه وم خوش ناوي؟ به لام هيج شتيكي وهك ئه و هه سته م له ده رووندا شك نه ده رد كه پيشتر بيري لي ده كرده وه و ده مه ينايه به رچاوي خوم. ئه وه ي هه ستم پنده كرد شتيك بوو وهك خه مي ته نيابي و ئاره زووي ژن هينان، نه شيوه ي ئه شقي ئه فلاتووني دها و نه له و يش كه متر، وهك ئه شقي هه وه ساوي بوو. ده بوو چاوم پيي بكه وي، گويم له ده نكي بي، هه ست بكم له په نامه و به تايبهت ده بي بليم له و حاله دا خوم به به خته وهر ده زاني و هه ستم به جوريك ئوخزن و ئاسوده ي ده كرد. دواي ئه و كۆره شه ونشينييه كه خوم له و كچه نزيك كرده وه و ليوم رچه ي گوناي شكاند، وا هه ست ده كه م پيوه ندييه كي له پسان نه هاتوو له نيوان من و ئه و كچه دا هه يه كه هيشتا له

چۆنیه تیبیه که ی تینه گه یشتووم، به لّام توانایی مملانیشم له گه لیدا نییه. دایمه له گه ل خۆم له کیشه دا بووم و به خۆم ده گوت: بلیی خۆشویستنی ئافره تیک که له تامه زرویی و تاسه ی رۆحی من تیناگا، بلوی بۆم؟ یانی ده کړی کچیک ته نیا له بهر جوانییه که ی، یانی ژنیکی په یکه رته خۆش بوئ؟ به لئ هه میسه ئه و پرسیارانه م له خۆم ده کړد، به لّام له گه ل ئه وه شدا خۆشم ده ویست، ئه گه رچی قه بوول کردنی ئه و هه سته به لامه وه زۆر مه حال بوو.

دوای ئه و کۆره شه ونشینییه، که بۆ یه که م جار قسه م له گه ل کرد، پیوه ندیمان گۆرانی به سه ردا هات. هه تا ئه و کاته ئه و کچه بۆ من شتیکی زۆر سه یر و مه زن له سه روشتی ده ره وه ده هاته ئه ژمار، به لّام له دوای ئه و شه وه، کچه به لای منه وه بوو به مرؤف. ئه و کاته بوو که ناسیم. له گه لی ده دوام، هیندی جار کاتی کارکردن ده چووم بۆ لای باوکی، شه وانه و زۆربه ی کاته کان له گه ل ئه وان بووم و له مالیان ده مامه وه. له و قوناخه دا که پیوه ندییه کی خۆمانه تریش له نیوانماندا دامه زرا، ئه و هه روا له بهرچاوم پاک و بهرز و ده ست پیژانه گه یشتوو بوو. هه میسه به وپه ری له سه ره خۆیی و شاد و پوو خۆشییه وه وه لّامی پرسیاره کانی ده دایه وه. هیندی جار میهره بان ده بوو، به لّام زۆربه ی کاته کان، پوانین و ئاخاقتن و هه لّسوکه وتی که ساردوسرپییه کی سووکیه تی ئامیزی پیوه دیار نه بوو، به لکوو حاله تیکی پووخینه ر و هه لّخه له تینه ری له خۆ ده گرت، له ناخه وه ده یه ه ژاندم. هه ر پۆژه ی بزه یه کی ئانقه ست له سه رلیئو هه ولّم ده دا پۆلیک بگیړم و به دلّیکی پر له ئازار و ئه شق و هیواوه، گالته وگه پم له گه ل ده کړد. وای لی هات ئیتر ئه و بارودۆخه م بۆ تامل نه ده کرا. به تاییه ت رقیک له ناخه وه هه لّیده چۆقاندیم. هه تا ئه و کاته ی پووداویک له نیو رهزه کان پووی دا: من هه ولّم ده دا سه باره ت به ئه شقی خۆم له گه لی بدویم و بۆ ئه و کاره وشه ی وام به کار ده هیئا که ته نانه ت کاتی بیریشی لی ده که مه وه، له وانیه له شه رمه زاریدا بتویمه وه. شه رمه زاری بۆ ئه وه ی که نه ده بوو قسه ی ئاوا ی له گه ل بکه م، چونکه ده مزانی ئه و زۆر زۆر بهرتر له و وشه و هه ستانه یه که ده مو یست

به و شیوهیه ده‌ریبیم. له و کاته‌وه بیده‌نگ بووم و ئیتر پوژ له‌گه‌ل پوژ
 بارودوخی رۆحیم دژوار و ئالۆز بوو، وای لیهاات که ئیتر ئۆقرهم لیبرا. من
 نه‌مه‌دو‌یست هه‌تا راده‌ی راگرتنی پیوه‌ندیی سه‌رده‌می مندالی، نزم ببه‌وه و
 هه‌ستم ده‌کرد نه‌متوانیوه ریگایه‌کی راست و ساده هه‌لبژی‌رم بو ئه‌وه‌ی پیی
 بگم. هیوا‌بر‌اوانه له خۆم ده‌پرسی: چ بکه‌م؟ چیم له ده‌ست دئ؟ له خه‌ون و
 خولیاکانمدا هیندی جار به گراوی خۆم داد‌ه‌نا و هیندی جاریش به ژنی
 خۆم. جاری واش بوو به رقه‌وه ئه‌و فکر و خه‌یالانه‌م له خۆم ده‌تاران‌د.
 ده‌ست تیکه‌ل کردن له‌گه‌ل ئه‌و کچه له خه‌یالدا نه‌ده‌گونجا. کردنی ئه‌و به
 خاتوون و به ژنی دیمیتری ئاندری‌فیچ و چاو لیکردنی وه‌کوو ژنیکی کازاخ که
 له‌گه‌ل یه‌کیک له ئه‌فسه‌رانی خۆمان ژیا‌نی هاوبه‌ش پیکینی، ئه‌وه ئیتر زور
 به لامه‌وه مه‌حالی ده‌نوان‌د. من ئه‌گه‌ر بمتوانیایه ببه‌مه پیاویکی کازاخ،
 که‌سیکی وه‌ک لووکاشکا، ئه‌سپ بدزم، چخیر بخۆمه‌وه، گورانی بلیم، خه‌لک
 بکوژم و شه‌وانه به سه‌رخۆشی خۆم بگه‌یه‌نمه به‌ر په‌نجه‌ره‌که‌ی و له بیر
 خۆمی به‌رمه‌وه که کیم و بوچی ده‌ژیم، ئه‌وکاته بارودو‌خه‌که به باریکی تر‌دا
 ده‌شکایه‌وه و ئیمه ده‌مانتوانی له یه‌کتر تینگه‌ین و من ده‌متوانی به‌ختیار بم.
 چه‌ندین جار هه‌ولم داوه خۆم ته‌سلیمی ئه‌م جووره ژیا‌نه بکه‌م و ترس و
 دل‌خوره‌په‌کانم بره‌وینمه‌وه. به‌لام وه‌ک بیرى لى ده‌که‌مه‌وه داها‌توویه‌کی پر له
 بى هیوا‌ییم له پیشه. هه‌موو پوژى ده‌روانه دیمه‌نی کویستانه پر به‌فره‌کان
 و ئه‌م ژنه پر شکو و به‌خته‌وه‌ره، بۆم ده‌رده‌که‌وئ ته‌نیا ریگای به‌خته‌وه‌ری
 له‌م دنیا‌یه‌دا له من گیراوه، ئه‌و کچه بو من نابى و چاره‌ی له من
 نه‌نووسراوه! ترسناکترین و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا شیرینترین خالی بارودوخی
 ژیا‌نی من ئه‌وه‌یه که هه‌ست ده‌که‌م من له‌و تیده‌گه‌م به‌لام ئه‌و هه‌رگیز له من
 تیناگا. نه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و له راده‌ی مندا نه‌بى، به پیچه‌وانه، ئه‌و نابى له من
 تیناگا. ئه‌و به‌خته‌وه‌ره، ئه‌و وه‌ک سروشت وایه؛ بیخه‌یال و ئارام و سه‌رقالی
 خوی. به‌لام من که بوونه‌وه‌ریکی لاواز و ده‌سته‌وستانم، به ئاواته‌وه‌م ئه‌و له
 سه‌رسوورمان و ئه‌شکه‌نجه و ئازاره‌کانی رۆحم تیناگا. به دریژایی شه‌و،

به بی هیچ مه به ستیک له بهر په نجره ری ژووره که ی راوه ستاوم، به بی ئه وه ی بزائم له رۆحی خۆمدا چی راده بری.

رۆژی هه ژده ه می ئه م مانگه، دهسته که ی ئیمه فه رمانی پیدرا بۆ هیرشیک خۆی ئاماده بکات. ماوه ی سێ رۆژ دوور له گونده که بووم و له و ماوه یه دا زۆر دلته نگ و بی تاقهت بووم. له نیو یه که که ماندا گۆرانییژی و یاری پا په زین و به زم و رابواردن و مه ی خواردنه وه و قرموقال هه مووی به لامه وه نگریس و دزیو بوون. ئیستا گه راومه ته وه بۆ مالئ، ئه و و ژووره چکۆله که م و مامه ئیرووشکام دیوه ته وه. له سه ر قالد رمه کانی بهر ژووره که مه وه سه ره له نوئ چاو له کویتسه تانه پر به فره کان ده که م و هه سته شادییه کی نوئ وه ها رۆحی له ئامیز گرتووم که هه موو شتیک تیگه یشتووم. من بۆ یه که م جار له ژیانمدا ئه و کچه م وه ک ئه شقیکی راسته قینه قه بوول کردووه و خۆشم ده وئ. ئیستا تیگه یشتووم چیم ده وئ. له وه ناترسم که به هۆی ئه و هه سته وه سووک بم، ئه م ئه شقه ی خۆم به شووره یی نازانم و زۆریشی شانازی پیوه ده که م... ئه گه ر ئاشق بووم خه تای خۆم نییه. بی ئیختیار ئه و هه سته له ناخدا سه ری هه لداوه. بۆ ده ربازبوون له ده ست ئه و ئه شقه ده سته و داوینی فیداکاری و له خۆبردوویی بووم و ته نانه ت ئه و ئه شقه ی لووکاشکای کازاخ ده ره ق به ماریانکا چیژ و عه شقیکی رۆحیی پی به خشیوم، به لام به تیپه رینی زه مان ئه و ئه شقه له ناخدا وه ک وه ره مه یکی لیه ات و هه ستم کرد بۆ ته ئیره یی و خه ریکه ئارا و قارام لی هه لده گری. بۆم ده رکه و تووه ئه وه ی که هه ستم ده کرد ئه و ئه شقه پاک و بی وینه یان ئه وینیکی پر شکو نییه که پیشتر بیرم لی ده کرده وه و لایه نگری بووم. ئه مه ئه و تامه زۆریی و جه زبه یه نییه که مروّف به هۆی ئه وه وه چیژ له سه یر کردنی ئه شقی خۆی وه رده گری و سه رچاوه ی ته واوی هه سته کانی خۆی له وجوودی خۆیدا ده دوزیته وه. خۆی له جیگای هه مووان داده نی و هه موو شتیک ده کاته خۆی. له و حاله ته ش گه یشتووم. ئه وه ی ئیستا هه سته پیده که م ئاواتی شادی و تیگه یشتن له چیژی رۆحیش نییه، به لکوو شتیکی زۆر

جياوازه. پهنهگه من له وجودی ئەو كچهدا جوانييهكانی سروشتم ديتبی و شهيدای بوويتيم. بهلام له و كارهدا ئازاد نيم. ئەوهی له ناخی مندا ئەو كچهی خوڤهدهوی، وزهيهکی سهههتايی و ساكاره كه تهواوی دهزگاكانی ئافراندن له خو دهگرئ؛ تهواوی سروشت ئەو ئەشقه له رۆحی مندا دهگورينئ و دهلی: ئاشق به! من ئەوهم نهك ههر له ريگای بير و خهيالاهوه، بهلكوو به رۆح و گيانهوه خوڤمهدهوی. له كاتی خوڤهويستی ئەودا من خوڤم به بهشيکی جيانهكراوه له تهواوی جيهانی پاك و پرشكوی خودای دلۆڤان ههست پيدهكهم.

ئيستامن بير و باوهريکی نويم له ژيانی تهنيایي و دوورهپهريزي خوڤم دهركيشاوه و هيناومهته سهه شانۆ؛ بهلام هيچ كهس ناتواني تيبگا ئەم بير و باوهره به چ نزخيكگ له نيۆ رۆحی مندا گورراوه و به چ شادی و ههزيكهوه تيبی گهيشتووم. هيچ كهس ناتواني تيبگا چۆن پيشوازی له و ريگا نوييه دهكهم كه له بهر پيی ژياندا كراوتهوه. من، هيچ شتيكهم له و بير و باوهره خوڤهويستتر نهبووه دهی ئەوا ئەشق ئاويته رۆحم بوو و تهواوی ئەو بير و باوهرهانهم بهبی هيچ داخيك له ناخمدامرد و له نيۆ چووا! تهنانهت تيگهيشتن له و بابته بو من زور دژواره كه چۆن دهمتواني حالهتيکی رۆحی كه ئەو ههمووه بو من يهك لايهنه و ساردوسره و ئەو ههموو تهنگزه و گوشاره رۆحيهی لهگهلدا بو، به لامهوه خوڤهويست بي؟ جوانی هاتوته ئاراه و تهواوی ئەو گرفت و كيشه دهروونيانهی سريوهتهوه و خهفته بو هيچ شتيك ناخوڤم كه ئاوا له نيۆ چووه! له خوڤردوويی، گهوجيتييه، ئەوپهري شيتييه. جوړيك خوڤهريستيه، دالدايهكه له ههمبر ئەو چارهپهشيانهدا كه ههقی خوڤمانه و شايانی ئەوهين. كه رهسهيهکی رزگار بوونه له ههمبر ئيرهبييهكدا كه به هوی بهختهوهريی خهلكهوه رۆحی داگرتووين. زيندوو بوون له بهر خهلكی! چاكه كردن! كاتيک رۆحی من ليورپيژه له ئەشقی خوڤم و جگه له خوڤويستنی ئەو هيچ ئاواتيكم نيه و دهمهوي تهواوی پاشماوهی تهمنم لهگهل ئەودا بم، ئەم قسانه چ كهلكيكيان ههيه؟ ئەمرۆ ئيتر

خۆشهويستيم بۇ خەلكى، تەنيا بۇ خەلكى و بۇ لووكاشكا ناوئى، ئىستا ئىتر
ئە و خەلكە، ئە و خەلكەم خۆش ناوئى. پىشتر بە خۆم دەگوت: «ئەم كارە
خراپە، ھەزار پرسىيارم بۇ دەھاتە پىشى و ئازارىان دەدام: چارەنووسى ئەو،
چارەنووسى من و چارەنووسى لووكاشكا چىي لىدئى؟ ئىستا ھەموو شتىك
بۇ من يەكسانە. من لەبەر خۆم زىندوو نىم؛ شتىكى بەھىزتر لە خۆم، من
بەرەو رىگايەكى نوئى پەلكىش دەكا، من ئازار دەكىشم، ئەو ە راستە، بەلام
پىشتر مردوويهكى بزۆك بووم و ھىچى تر. ئىستاش زىندووم و ھەناسە
دەكىشم و دەژىم. ھەرنىستا دەچم بۇ لايان و ھەموو شتىكىان پى دەلىم.»

سى و سى

ئۆلۈپتۇن دىۋى ئەۋەى ئەۋ نامەىەى نووسى، لای عەسر چوۋ بۇ ژوورى خاۋەنمالەكەى. دایكى ماریانكا، لە پشت ۋەجاخەكەۋە لە سەر ئەسكەملىك دانىشتىبوۋ خەرىكى شى كردنەۋەى قۇزاخەى كرمى ھەوریشم بوۋ. ماریانكا بە سەرى روۋتى لە بەر شۆقى مۆمىك خەرىكى دروومان بوۋ. ھەركە چاۋى بە ئۆلۈپتۇن كەۋت ھەستا، لەچكەكەى لە سەرى پىچا ۋ رویشت بۇ لای ۋەجاخەكە. ژنە گوتى: «ماریانكا گيان، مەرۋ لە لای ئىمە دانىشە.»

- نا نا! سەرم روۋتە.

پاشان رویشت بۇ پشت ۋەجاخەكە.

ئۆلۈپتۇن پەلوپووزى جوان ۋ سىپوسۆلى ماریانكای دى كە بە لىۋارى ۋەجاخەكەدا شۆر بوۋبوۋە. ئۆلۈپتۇن ھەستا چایى بۇ دایكى ماریانكا تىكرد. ژنەش ماریانكای نارد نۆشك بۇ ئەۋ بىنى. ماریانكا قاپىكى نۆشك ھىنا لە سەر مېزەكەى دانا ۋ سەرلەنۆى چوۋەۋە سەر ۋەجاخەكە. ئۆلۈپتۇن ھەستى بە روانىنى كچە دەكرد. ماۋەىەك سەبارەت بە مالەكە قسەيان كرد. ژنە زۆر مىوانگر ۋ دەستودلباز بوۋ. ترى ۋ نانەناسكە ۋ شەرابى بۇ ئۆلۈپتۇن دانا، ھەموۋ ھەلسوكەۋتىكى ژنە ھەستى مىۋاندۆستى ۋ تايىبەتى خەلكىكى پىۋە ديار بوۋ كە ئەۋ ھەستە توۋرە ۋ لەخۇبايىى بوۋنە تەنیا لای كەسانىك ھەىە كە نانى خۇيان بە رەنجى شان ۋ ئارەقەى نىۋچاۋان بەدەست دەھىنن. ژنە بە جوانى مىۋاندارىى لە ئۆلۈپتۇن كرد. ئەم ژنە كە سەرەتا توۋرەىى ۋ رەكەى ئۆلۈپتۇنى زویر كردبوۋ، ئىستا بەۋ ھۆىەۋە كە ئۆلۈپتۇن كچەكەى خۇشدەۋىست تەۋاۋ دلى نەرم بوۋبوۋ ۋ رىزى بۇ دادەنا.

- بۇ دەبى لە خودا نارازى بىن، خۇشەۋىستەكەم! شوكر بۇ خودا ھەموۋ شتىكمان ھەىە! چىخىرمان داناۋە ۋ خويمان لى داۋە، دەتۋانن سى چلىكى

گه وره شه راب بفرۆشین و زۆریش بۆ خۆمان دەمینیتته وه. تۆ جاری لیره
بمینه وه و به جیمان مه هیله، بۆ زهماوندده که ی ماریانکا بانگه یشتت ده که یین.
ئۆلینین که ههستی کرد سوور هه لگه راوه و دلێ به توندی لیده دا، پرسیی:
«زهماوندده که کهنگییه؟»

له پشت وه جاخه که وه ههستی به جووله یه ک کرد و قرته ی ترووکاندنی
تووی گوله به پۆژهی بیست.

ژنه زۆر ساده و له سه ره خو، وه ک ئه وه ی ئۆلینین هه ر له ویش نه بی
وه لāmی دایه وه: «به لئی چه وتووی داها توو زهماوندده، ئیمه به ته واوی
ئاماده یین. من هه موو شتی کم بۆ ماریانکا گیان ئاماده کردوه. ماریانکا
به خته وه ر ده بی. ته نیا شتی ک تووشی دوودلئی کردووین، ئه ویش ئه وه یه
لووکاشکا خه ریکی کاری خویه تی و زۆر به دل تیوه چووه! به راستی کورپکی
عه جوول و گونجهره! له م پۆژانه دا یه کیک له کا زاخه کان له پاسگا وه ها تبوو
ده یگوت لووکاشکا زۆر به ی کات ده چی بۆ لای نووقانییه کان.

ئۆلینین گوتی: «خۆی به کونیکه وه نه نی!»

- منیش ئه وه م پیگوتووه. ده لیم لووکاشکا گیان ئه وه ندده سه ره رۆ مه به.
به لām خۆت ده زانی گه نج هینده که لله پرن خۆ به گوئی هه چ که س نا که ن. ئه وه
راسته لاویکی به هیز و به جه رگه، له هیرشیک خۆی ده رباز کردوه،
ئه سپیکی دزیوه، پیاویکی ئه بره کی کوشتووه، به لām خۆ ده بی ژیانیکی
ئارامیشی هه بی. ئه گه ر واز له و سه ره رۆیی و شه ره نگیزیانه نه هینی،
بارودۆخه که زۆر خراب ده که وئ.

ئۆلینین به لاچاویک له پشت وه جاخه که ی روانی و گوتی: «وايه، منیش
دوو جارم له پاسگا دیتووه، هه میشه سه رقالی کاری خویه تی، دیسان
ئه سپیکی دیکه ی دزیوه.»

دوو چاوی گهش و رهش تیی رامن و به حاله تیکی جیددی و تۆسنانه وه
چاوی تیبیری. ئۆلینین له وه ی گوتبووی په ژیوان بۆوه و سوور هه لگه را. له
ناکاو ماریانکا گوتی: «ده ی مه گین چی بووه؟ خۆ ئه و هه چ که س ئازار نادا.

به پاره‌ی خوی رایدەبویرئ. «پاشان لاقی به لیواری وه‌جاخه‌که‌دا شوڤ کرده‌وه و بازی دایه‌ خوارئ، به‌په‌له‌ به‌ره‌و لای دەرگا‌که‌ ملی پیوه‌نا، چووه دەرئ و دەرگا‌که‌ی به‌ توندی پیوه‌دا.

ئۆلینین هه‌تا ئه‌و کاته‌ی ئه‌و له‌ ژووره‌که‌ بوو، چاوی به‌ دوایدا ده‌گنیرا. دوا‌ی ئه‌وه‌ چاوی له‌ دەرگا‌که‌ برئ. ماوه‌یه‌ک چاوه‌روان مایه‌وه‌ و وه‌ها عه‌به‌سرابوو، ئه‌وه‌ی ئۆلیتای پیر ده‌یگوت تینه‌ده‌گه‌یشته‌. چه‌ند سات دواتر میوانه‌کان وه‌ژوور که‌وتن. پیره‌پیاویک که‌ برای ئۆلیتا بوو، مامه‌ ئیرووشکا و به‌ دوا‌ی ئه‌ویشدا ماریانکا و ئۆستینکا هاتنه‌ ژوورئ. ئۆستینکا گوتی: «ده‌ی، ئه‌م‌رۆت چون رابواردوو؟» پاشان ر‌ووی قسه‌ی له‌ ئۆلینین گوتی: «هه‌میشه‌ خه‌ریکی خوشگوزهرانیی، دیاره‌ چاکی بۆ گرتووی.»

ئۆلینین وه‌لامی دایه‌وه‌: «به‌لی، به‌لی.»

دیشان هه‌ستی به‌ تریق بوونه‌وه‌ کرد، بی‌ ئه‌وه‌ی بزانی هۆکاره‌که‌ی چیه‌ی. ئۆلینین ده‌یویست بر‌وا، به‌لام نه‌یده‌توانی. بیده‌نگ بوونیش ئه‌سته‌م بوو بۆی، باش بوو پیره‌پیاو له‌و په‌شو‌کاوی و نار‌ه‌حه‌تییه‌ دهریه‌ینا. داوا‌ی لی‌کرد له‌گه‌لی بخواته‌وه‌ و پیکه‌وه‌ ده‌ستیان پیکرد. پاشان له‌گه‌ل مامه‌ ئیرووشکا خواردی‌ه‌وه‌ و هه‌رچی زیاتری ده‌خوارد‌ه‌وه‌، زیاتر دل‌ی ده‌گیرا. به‌لام پیره‌پیاوه‌کان هه‌روا ده‌یانخوارد‌ه‌وه‌. ماریانکا و ئۆستینکا له‌سه‌ر ئۆجاخه‌که‌ دانیشتن، سرت‌ه‌یان ده‌کرد و چاویان له‌ پیره‌پیاوه‌کان ده‌کرد. به‌لام ئه‌وان هه‌تا دره‌نگانی هه‌ر خواردیان‌ه‌وه‌. ئۆلینین هیچی نه‌ده‌گوت و له‌ هه‌موویان زیاتری ده‌خوارد‌ه‌وه‌. کازاخه‌کان ده‌ستیان کرد به‌ چره‌و‌گوره‌. پیریژن ده‌یویست دهریانکاته‌ دەرئ و ئیتر چیخیری بۆ تینه‌ده‌کردن. کچه‌کان گالته‌یان به‌ مامه‌ ئیرووشکا ده‌کرد، نزیکه‌ی کاتژمیر ده‌ بوو که‌ هه‌موویان له‌ ژووره‌که‌ چوونه‌ دەرئ و له‌ سه‌ر قالد‌رمه‌کان راوه‌ستان. پیره‌پیاوه‌کان خویان بانگه‌یشتن کرد که‌ دوابه‌شی میوانیه‌که‌ له‌ لای ئۆلینین رابویرن. ئۆستینکا ر‌ویشته‌وه‌ بۆ مالی خویان. ئیرووشکا و پیره‌پیاوی کازاخ چوون بۆ لای ژانۆ. دایکی ماریانکاش چوو بۆ ئاغه‌له‌که‌ تا‌کوو به‌ ئازله‌له‌کان رابگا و

ماریانکا به تهنیا له ژووری مایه وه. ئولینین ههستی دهکرد شاد و به دهماغه و تین و گوری هاوتوته وه بهر، دهتگوت تازه له خه وه ههستاوه. ئەو هه موو شتیکی دیتبوو. راوهستا ههتا پیره پیاوه کان پویشتن و خوئی دیسان گه رایه وه بۆ ژووری خاوه نماله کهی. ماریانکا دهویست بخهوی، ئولینین چوو بۆ لای. ویستی شتیکی بلئی، به لام دهنگی له گه روویدا قه تیس ما و زمانی له گو چوو. ماریانکا له سه ر قه ره ویله کهی دانیشتن، چوارمه شقی له نیو جیگا کهیدا خوئی کو کرده وه، لیفه کهی له خوئی ئالاند و سرک و ترساو چاوی له ئولینین بری. دیار بوو ده ترسی. ئولینین تیگه یشت و ههستیکی داخاوی و پر به زهیی ناخی داگرت. له گه ل ئەوه شدا، له وهی که توانیبوو لانیکه ههستیکی ئەوتۆ له وجودی ماریانکا دا بجوولینی، رهزایه تیکی ئاویتهی غورووری له خویدا ههست پیکرد و گوتی: «ماریانکا، تۆ دلت پیم ناسوتی؟ تۆ نازانی من چه ندهم تۆ خوشدهوی؟»

ئەو دیسان دوورتر کهوته وه.

- دیتووته شه راب بۆته هۆی ئەوهی قسهی ئاوا بکهی؟ نا، من هیچ کاریکم به تۆ نییه.

- نا، شه راب وای لی نه کردووم، شوو به لووکاشکا مه که. شوو بکه به من.

هه ر له و کاته دا که ئەو قسانه ی ده کرد، به بیریدا هات: «ئەوا من چی ده لیم؟ یانی سبه یینیش ئەو قسانه ده که م؟!» دهنگیک له ناخی خویه وه وه لامی دایه وه: «به لئی، ده لیم، هه ریئستاش دووپاتی ده که مه وه.»

- تۆ ده بیته هاوسه ری من؟

ماریانکا به شیوه یه کی واق و پرماوانه چاوی لیکرد. له وه ده چوو ترسه کهی ره ویبیته وه.

- ماریانکا، خه ریکه شیته ده بم. من ئیتر خۆم نیم، تۆ هه رچی بلئی من وا ده که م. - وشه ی پر له خوشه ویستی بی ئیختیار له زاری ئولینین ده هاتنه ده ری.

ماریانکا دەستی ئۆلینینی گرت که بەرەو لای ئەو راپگرتبوو و گوتی:
«ئەو چیه تۆ دەیلیی؟» - بەراستی دەستی ئۆلینینی بەرنەدا و بە قامکە
ئەستورە بەهیزەکانی گوشیی، پاشان گوتی: «مەگین ئاغاگان لەگەڵ کازاخ
هەژار و بی مالوحوال ژیانی هاوبەش پیکدینن؟ برۆ! ئیتر لەو قسانە مەکه!»
- شووم پیدەکهی؟ هەموو شتیک ...

ماریانکا دەستی کرد بە پیکەنین.

ئەی لووکاشکا چی لی بکهەم؟ بیرت لەو کردۆتەوه؟

ئۆلینین دەستی لە دەستی ماریانکا دەرکیشا و بەژنوبالانەرم و
لەبارەکهی لە باوەش گرت و توند بە خۆیهوه گوشیی. بەلام ماریانکا وهک
هەلووک لە جیی خۆی دەرپەری و بە قەلەمبازیک خۆی گەیانده سەر
قالدرمهکان. ئۆلینین وهخۆ هاتهوه، ترسیک سەرتاپای داگرت. دیسان خۆی
زۆر سووک هاته بەرچاو و هەستی دەکرد قەت شایانی ئەوه نییه ببیتە
هاوژینی کچیکی ئاوا زیرەک و بەجەرگ. بەلام بی ئەوهی بو ساتیک لە
قسەى خۆی پاشگەز ببیتەوه، گەرایهوه بو ژوورەکهى خۆى و بی ئەوهى
چاو لە پیرهپیاوهکان بکات که خەریکی خواردنهوه بوون، لە سەر
قەرەویلهکهى خۆى لە گەزدا و خەویکی قورس دایگرت، خەویک که لە میژ
بوو باوەشى لە رۆح و جەستەى وەرناهینابوو.

سى و چوار

سبه يىنى ئەو رۆژە جىژن بوو. دوانيوەرۆى ئەو رۆژە خەلكى گوندهكە پزابوونە كۆلانه كان و جلو بهرگه رازاوه كانيان له بهر تيشكى خۆر دره وشايه وه. زياتر له جىژنه كانى ديكه شه رايان ئاماده كردبوو و هه موو خەلكى له كارى رۆژانه گه رابوونە وه. مانگىكى تر كازاخه كان ده چوون بۆ هه وار و زۆر بهى بنه ماله كان خهريكى ئاماده كردنى كاروبارى زه ماوه ند بوون. گۆره پانى بهر دايرهى كارگىرى گوند و له نزيك و دوور دوو كانى شيرىنى فرۆشى و به زازى بهك كه له چگه و ده سمال و قوماشى لۆكه يى ده فرۆشت، له هه موو شوينىك قه ره بالغتر بوو. پيره پياوه كان، زيپوونى خۆله ميشين و ره شى به بى مه نگوله و رازاوه يان له بهر كردبوو، به قه لافه تىكى قيتوقوز و قورساخه وه له سه ر سه كۆى دايره كه دانىشتبوون. به دهنگىكى نه رم و ئارام سه باره ت به داها تى سالانه و گه نجان و كاروباره كانى گوند و سالانى رابردوو ده دان، به چاوىكى پر سه ركۆنه و بى موبالائيه وه له گه نجه كانيان ده روانى، ژنان و كچان كه به بهر ده مياندا تى ده په رين، چركه يهك راده وه ستان و سه ريان داده خست. كازاخه لاهه كان، ههنگاويان شل ده كرده وه، به ريزه وه كلاوه كانيان داده گرت و چهند ساتىك به دهسته وه يان ده گرت. هيندىكيان به شيوه يهكى گرژ و وشك، هيندىكيان به پوويه كى خۆشه وه چاويان له ريبواره كان ده كرد و به هيواشى كلاوه كانيان داده گرت و ديسان له سه ريان ده كرده وه.

ژنان هيشتا ده ستيان نه كردبوو به سه ماى به كۆمه ل. پهنگى به شمىته كانى به ريان تۆخ و له چكهى سپيان له سه ريان پىچابوو و هه تا سه ر برۆيان داپۆشيبوو. له دهورى يهك كۆ ببوونه وه و له چهند شوين كۆزىلكه يان به ستبوو، له سه ر زهوى و بهر ده رگاي ماله كان له بهر پرشنكى كه شوتوشى

خۆرى پاش نيوهرق دانىشتوبون، دهنكى پىكه نىن و چه نه وهرى و تريفانه وهيان كۆلانه كانى داگرتبوو. مندالان و كچان و كوران تويپنيان ده كرد و تويپه كه يان زور بهرز به ره و ئاسمانى رپونناك هه لده خست و به هه لات هه لات و هه راوهوريا به گوره پانه كه دا رايانده كرد. كچانى گه وره تر، ئىستا له سووچىكى تر ده ستيان گرتبوو و هه لده په رپين، به دهنكى تىژ و زايه له دار گورانيان ده گوت. كاغه زنووسه كان، ئه و كا زاخانه ي مؤله تيان وهر گرتبوو، ئه و كوره گه نجانه ي بۆ جيژن هاتبوونه وه بۆ گوند، هه موويان چه ركساي نوپى سپى يان سوورى رازاوه به مهنگوله يان له بهر كردبوو؛ به روخسارى بزه تيزاوه وه دوو-دوو و سى-سى ده ستيان له ده ستى يه ك نابوو و به دهورى كچه كاندا ده سوورپانه وه و له م كۆرپه وه بۆ كۆرپىكى تر ده رويشتن، هيندى جار راده وه ستان و له گه ل كچه كان گالته و گه پيان ده كرد و سهريان ده خسته سهريان.

دوو كاندارى ئه رمه نى چه ركسايه كى شين و نوپى ماهوتى ناسكى له بهر دا بوو كه زورى گيزوگولينگ پيوه هه لواسرابوو. له بهر دوو كانه كه ي كه له چكه و ده سمالي رهنگا ورهنگ هه لواسرابوون، به پوز و دمارىكى تايبه تى فروشيارانى پوژه هلاتى و ئاگدار له گرنگايه تى خوى، چاوه رپوانى هاتنى كرپار بوو. دوو كه سى چيچيني، كه له وبه رى چومه كه وه هاتبوون بۆ سه ير كردنى جيژن و شايى، له بهر ده رگاي مالى يه كىك له دؤستانى خويان هه لئرووشكا بوون، به بى جلوبه رگى مؤله ت و به كلوى كۆنه وه جار جار هه لده ستان و به په له به نيو خه لكه كه دا ده سوورپانه وه و سه ره له نوپ ده چوونه وه جى خويان.

ئىستا له هه موو لايه كه وه دهنكى گورانى و به زموره زمى كا زاخه كان ده هات كه شه رايان خوار دبوو وه سه رخوش بوون. ده رگاي هه وشه ي هه موو ماله كان ئاواله بوون، بهر ده رگا گه سك درابوون و ئاوپرژين كرابوون، قالد رمه ي هه موو ماله كان له شه وى رابردوو وه شورابوونه وه. ته نانه ت پيريزنه كانيش له مالى هاتبوونه ده رى. له نيو كۆلانه كان و له چه قى

خۆلىنى گۆرەپانەكەدا تۆۋى كۈلەكە و كالەك لە ژىر پىدا ورد دەبوون. ھەوا گەرم و سريوھى با نەدەھات، ئاسمان سامال و شىن و پووناك بوو. كيوھكان بە رەنگىكى سىپى ماتەو، لە ژوور سەربانى مالەكانەوھ ديار بوون و زۆر نزيك دەھاتنە بەرچاۋ، لووتكە تاوگرەكانيان لە ژىر پىشنگى مەيلەو زەردى ئىوارەدا سوورىان دەنۋاند. ھىندى جار لەوبەرى پۇخەكەوھ تەقەى تەفەنگىك دەبىسترا. بەلام دەنگى گۆرانى و شادى و پىكەنەن تەواۋى گۈندەكەى داگرتبوو.

ئۆلىنىن تەواۋى ماوھى پىش نيوەرۆ لە ھەوشەكە پىاسەى كىرەبوو و چاۋەرۋان بوو ماريانكا لە ژوورەكە بىتە دەرى. بەلام ئەو كاتىك كارەكانى ماللى تەواۋى كىرد، زۆر بە پەلە رۆيشت بۇ كلىسا. پاشان ئۆلىنىن چاۋى پىي كەوت ھىندى جار لە بەردەرگاي ھەوشەكەيان دادەنىشت تۈۋى دەترووكاند و ھىندى جارپىش لەگەل دەستەخوشكەكانى دەھاتەوھ بۇ ھەوشە و بە بزىھەكى شىرىن و شادەوھ چاۋى لە كرىنشىنەكەى خۆيان دەكرد. ئۆلىنىن دەترسا بە زمانىكى گالئەتامىز و لە لاي چەند كەسى بىگانە سەرى قسەى لەگەلدا بكاتەوھ. دەيوست دانوستانەكانى شەۋى رابردۈۋى كۆتايى پىي بىنى و ۋەلامىكى راشكاۋانە بىستى. بەلام كاتى لەبار ھەلنەدەكەوت و ئىتر نەيدەتۋانى لەو ھالەتە بى ئاسۆبىيەدا خۆى راگرى. ماريانكا سەرلەنۆى چوۋ بۇ كۆلان، ئۆلىنىنىش بى ئەۋەى بزانى بۇ كۆى دەچى، بە دوايدا مى پىۋەنا. پاشان بەو لايەدا رۆيشت كە ماريانكا بە پوخسارى گەشاۋە و بە بەشمىتى ھەورىشمى شىنەوھ دانىشتبوو. دەنگى پىكەنەنى لاۋىكى لە پشت خۆيەوھ ھاتە گۆى.

مالى بىلىتسىكى لە تەنىشت گۆرەپانەكە ھەلكەوتبوو. ئۆلىنىن ھەروا كە بە بەردەمى مالەكەياندا تىدەپەرى، دەنگى بىلىتسىكى بىست كە دەيگوت «فەرمو!» ئۆلىنىن چوۋە ژوورەوھ.

دۋاى ئەۋەى ھىندىك پىكەوھ دوۋان، ھەردوۋكىان لە بەرپەنچەرەكە دانىشتن. دۋاى ماوھەكى كورت ئىرووشكا كە بەشمىتە نۆيەكەى خۆى لە

بەر کردبوو، هات بۆ لایان، سلاوی کرد و له بەردەمیان له سەر تهرکی ژوورەکه دانیشت. بیلیتسکی بە بزەیه‌که‌وه و له‌گەڵ ئەوهی جگەرەیه‌ک له بهینی قامکیدا بوو، هەر بهو دەستەى ئاماژەى به پۆلى رەنگاوپرەنگى کچان کرد و گوتى: «ئەو پۆله کچه خانەدانەتان دیتوو؟ یارەکهى منیش له‌گەڵیانە، کراسى سوورى له بەردایە. ئەو کراسەى تازە کړیوه.» پاشان له پەنجەرەکه‌وه چاوى له دەرى کرد و دەنگى هەلبړى: «دەى مەگین هەلبەرکى دەست پیناکا؟» پرووى له ئۆلینین کرد و گوتى: «پراوەستە با هەوا تارىک بى، ئیمەش دەچین. کچه‌کان بانگه‌یشتن دەکه‌ین بۆ مالى ئوستینکا. دەبى میواندارییه‌کى باشیان لى بکه‌ین.»

ئۆلینین به له‌بزیکی لیب‌راوانه‌وه گوتى: «منیش دیم بۆ مالى ئوستینکا. ماریانکاش له‌وى دەبى؟»

بیلیتسکی به‌بى ئەوهى تووشى که‌ترین سەرسوورمان بى گوتى: «جا دیاره له‌وى دەبى. تۆش حەتمەن وەرە.» پاشان پۆلى رەنگاوپرەنگى کچانى نیشان دا و گوتى: «دیتووته چەندە جوانن.»

ئۆلینین له‌گەڵ ئەوهى هەولێ دەدا خۆى زۆر هۆگر نیشان نەدا، قسەکه‌ى بیلیتسکی پەسند کرد و گوتى: «به‌لێ زۆر جوانن، لەم جیژنانەدا شتیک که تووشى سەرسوورمانم دەکا ئەوهیه که تەنیا بهو هۆیهى ئەمرۆ بۆ وینە پازدهى مانگە، تەواوى خەلکى ئاواى بى ئیختیار هەست به شادى و هەساوه‌یى دەکه‌ن. بۆنى جیژن ولاتى داگرتوو. چاوه‌کان، پوخساره‌کان، جوولانه‌وه و دەنگه‌کان و جلوهرگ و هەوا و هەتاو هەموو جیژنیان گرتوو. به‌لام ئیمه، ئیمه له مانای ئەم جیژنه تیناگه‌ین.»

بیلیتسکی که حەزى لهو جووره‌بیر و باوه‌رانه‌نبوو، گوتى: «پراست دەکه‌ى وایه.» پاشان پرووى قسەى له ئیرووشکا کرد و گوتى: «دەى پیره‌پیاو، تۆ بۆچى شەراب ناخۆیه‌وه؟»

ئىرووشکا به ئاماژەى چاو بیلیتسکى پيشان ئۆلینین دا.

- دەلێ چى؟ ئەو هاو‌پنیه‌ت زۆر له‌خۆباییه!

بیلیتسکی پیکه کهی خوئی بهرز کردهوه و گوتی: «ئه للاویردی! ٦٢»
پیکه کهی هه لدا.

ئیرووشکا به پیکه نینه وه گوتی: «سائوبول (به خوشیت)» ئه ویش
پیکه کهی خوئی هه لدا. پاشان له جیی خوئی ههستا و به ئولینینی گوت: «تۆ
ده لئی جیژن! ئه مه چ جیژنیکه؟ بریا ئه و کاتانه لیره بووایه ی و بتدیبايه که
خه لکی چهن خوئی راده بویرن! ژنان سارافونی جوان و مهنگوله داریان
له بهر ده کرد و له ماله کانیاں ده هاتنه ده ری. دوو ریزیان سکه ی ئالتوون به
سه ر سینگیاندا شوپ ده کردهوه و سه ریان به کوکوشنیکی زی رین
ده رازنده وه. کاتیک به ری دا ده رویشتن خسه خشی داوینی کراس و خرینگی
خشل و زه مبه ر پوخی به بهر مردوودا ده کردهوه. هه ر ژنه ی خوئی
شازاده یه ک بوو. ژنان ئاوا پۆل پۆل له ماله کانیاں ده هاتنه ده ری و گورانیاں
ده گوت. دهنگی خووش و دلرفینیاں هه موو گونده که ی داده گرت. شه وئ هه تا
به یانی به زم و شادی بوو و پیاوان چلیکی پر له شه رابیاں به نیو حه وشه ی
مالاندا ده گتیرا، له ده وری یه ک کوو ده بوونه وه و هه تا به یانی شه رابیاں
ده خوارده وه. یان دهستی یه کتریان ده گرت و پۆل پۆل به نیو ئاوا ییدا
ده سوورپانه وه. هه رچییه ک به اتبايه ته سه ر ریگایان هه لیانده گرت و کۆلان به
کۆلان ده گه ران. جاری وا بوو سی رۆژ له سه ر یه ک جیژنیاں ده گرت. له
بیرمه باوکم له و شه وانه ی جیژندا سوور هه لده گه را و تیروپر و به سه ری
بی کلاوه وه ده هاته وه بو مالی. ئه وی پی بو له ملا و له ولا ونی کردبوو.
به م شیوه یه ده هاته وه بو مالی و ده یویست بخه وئ. دایکم له پیشدا ده یزانی
باوکم پیویستی به چییه. بو ئه وه ی حال ی بیه وه سه رخو کافیا ری تازه و
چیخیری پیویست بوو. پاشان دایکم به دوا ی کلاوه که ی باوکمدا ته واوی
گه ره ک و کۆلانه کانی سه نگسووژن ده دا. باوکم به و شیوه یه دوو رۆژی
ره به ق ده خه وت! پیاوانی ئه و کات ئاوا بوون و هی ئه مرپوش ...»

٦٢ یانی خودا داویه. ئه م وشانه شادیانه ی ئاسایی خه لکی قه فقازه، کاتی خواردنه وه ی
شه راب.

بیلیتسکی لئی پرسى: «ئەى كچان، ئەوانىش سارافۆنىان لە بەر دەكرد؟»
- بەلى، سارافۆنى ساكارىان لە بەر دەكرد. كازاخەكان هیندى جار بە
سواری و هیندى جاریش بە پىيان دەهاتن و دەیانگوت: یا ئەللا، با
شایهكەيان لى بشیۆینین! لەپرىكدا ئاوقایان دەبوون. كچهكانىش دەستیان
دەدایه دار و پهیاغ. هیندى جار لە رۆژانى كۆتایى كەرنهقالدا كە خواردنى
گوشت ئازاد بوو، كچهكان كازاخىكى بەغیرهتیان دەگرت و بە ئەسپهكەوه
دەیاندايه بەر زهبرى تىلا و پهیاغ. پاشان بە زنجیرىك دەیانبهستهوه. ئەویش
كتوپر زنجیرهكەى دەپساند و یهكێك لە كچهكانى دەگرت و دەیرفاند. كچیش
هەر باسى مەكە، هەموو دەتگوت لەگەل تەرزە باریون!»

سى و پېنج

له و كاته دا له كولاڼيكي لاي روځه كه وه دوو كه س به سواري هاتن . گه يشتنه گوره پانه كه . يه كيان ناساير و نه وي ديكه شيان لوكاشكا بوو . لوكاشكا قيتوقوز و گورج و چالاک له سهر پشته ئه سپه كويته كه ي خوځي دانېشتبوو . ئه سپي ره سهنې كاربادا ، به هيواشي سمې دهنه به تهركي ره قې ريگا كه دا و سهرې جوان و يالو بژه نهرمه كه ي ده جوولانده وه . لوكاشكا تفهنگه كه ي شاره زايانه له بهرگه قايشه كه ي هلكيشابوو ، ده مانچه كه ي نيوقه دي به ستبوو و كلاوه كه ي بو دواوه كشابوو . هه موو نه وانه نيشانده ري نه وه بوو كه لوكاشكا له شوپينيكه وه هاتوته وه كه نه دور له كيشه يه و نزيكېشه . له هه لسوكه وه ته جوان و به شكوكه يدا و له جوولاني بي موبالاتانه ي ده ستيدا ، كه به هيواشي قامچي له زگي ئه سپه كه ددها و به تاييه ت له چاوه ره ش و گه شه كانيدا ، كه به شيوه يه كي لووتبه رزانه چاوي ده ترووكاند و له هه موو لايه كي ده رواني ، وزه و متمانه ي لاي شه پولې ددها . له و كاتانه دا وات به بيردا ده هات كه نه و چاوانه له ههر جيپه ك بروانن ، هاوار ده كه ن : لوكاشكا ي به جهرگتان ديتووه ؟ ئه سپه ره سهنه كه ي به زين و ره ختي زيويينه وه و سواريكي جوانچاك كه قيت له سهر پشته دانېشتووه ، سهرنجي ته واوي نه و خه لكه ي راکيشا كه له گوره پانه كه كو بوو بوونه وه . ناساير لاواز ورديله بوو و به هيچ شيوه يه ك له گهل لوكاشكا هاوشان نه بوو . لوكاشكا كه گه يشته به رده مي پيره پياوه كان ، كلاوه سپيه كه ي له سهرې داگرت و قزه ره ش و پرده كه ي وه دركه وت . پيره پياويكي خريالانه كه چاويكي مژمور و بروي پر و دريژي هه بوو لي ي پرسي : «دهي ، وا دياره زورت نه سپ له نووقانييه كان دزيوه ؟»

لووکاشکا سەرى وەرسووراند و وەلامى دايەوہ: «باوہگەرہ، توو خوشت دەزانى دەلىي چى؟»

پيرەپياو بە روانينيكي مژمورانە ترەوہ گوتى: «كەوايە ئەو كورەت بوچى لەگەل خوشتا بردووہ؟»

لووکاشكا لە دلى خويدا گوتى: «پيرە شەيتان! ھەموو شتتەك دەزانى.» پاشان پوخسارى حالەتتەكى بىرمەندانەى لە خو گرت! بەلام لە ناکاو چاوى بە سووچىكى گورەپانەكە كەوت كە پۆلىك كچى عازەب لەوى كو بووبونەوہ و ئەسپەكەى بەرەو ئەوى ليخورى. بە دەنگىكى بەرز وەك ئەوہى لە زاركى كەرەنايەك بيتە دەرەوہ گوتى: «كچەكان سلاو، بەبى من خوشتان پير دەكەن! ھەى جادووبازانە!» پاشان ئەسپەكەى بە تەواوى راگرت و داي لە قاقاي پيگەنين.

چەند دەنگى شاد وەلاميان دايەوہ: «سلاو، لووکاشكا! سلاو كورى جوان! ھەتمەن زورت پارە پنيە! ھاتووى شيرينيما بۆ بكري؟ ليرە زور دەمينيەوہ؟ لەميژە ھيچ كەس چاوى پيت نەكەوتوہ.»

لووکاشكا قامچيەكەى ھەلسووراند و ئەسپەكەى بۆ لاي كچەكان رادا و گوتى: «من و ناساير ھاتووين ئەمشەو ليرە بە خوشتى رايبويرين.» ئۆستينكا ھەنيشكى لە كەلەكەى ماريانكا كوتا و بە پيگەنينەوہ گوتى: «ماریانكا زانیوتە لووکاشكا بە تەواوى تووى لە بىر بردۆتەوہ؟»

ماریانكا لە ئەسپەكە دور كەوتەوہ، ئاوى دايەوہ، بە ھەردوو چاوە گەشەكانى لە لووکاشكاي روانى و بە لەبزيكى ساردوسر گوتى: «ھەر بەراست لەميژە ليرە رويشتووى! چيە ئاوا ھاتوويە پيشى و خەرىكى بمانخەيتە ژير سمى ئەسپەكەت!» ماريانكا ئەوہى گوت و پشتى لە لووکاشكا كرد.

لووکاشكا شاد و دلخوش ديار بوو. پوخسارى شادى و گورپوتينى لە خو گرتبوو. وەلامەكەى ماريانكا موچركى بە دلیدا ھينا. لووکاشكا نيوچاوانى تىكنا. لە ناکاو بە سريئەوہى ھەرچەشنە گومانتيك ھاواری كرد: «وەرە لە پشتەمەوہ

سوار به. دتهبم بۆ ئه و کویستانانه.» پاشان بۆ لای ماریانکا دانه و ییه وه و گوتی: «دهمههوی ماچت بکه م. ئیستا دهیی نی چۆنت ماچ ده که م!»

چاویان له چاوی یه کتر بری بوو، ماریانکا سوور هه لگه را و هه نگاو ی ک کشایه دواوه و گوتی: «له کۆلم به وه! برۆ دواو، سمی ئه سپه که ت لاقی ورد کردم!» سه ری داخست و له لاقه جوان و ناسکه کانی خو ی پوانی.

گۆره و ییه کی شینی ری پری له پینا بوو، جووتیک چوویاکی سووری نو یی به که له دوونی زیوینه وه له پی کردبوو. لووکاشکا بۆ لای ئوستینکا وهر سوورا و ماریانکا له په نا ژنیکی منداله به ری کا زاخدا دانیش ت. منداله که خو ی کیشا بۆ لای ماریانکا و به دهسته نه رم و خرپنه که ی ئه وه یاسه زیوه ی گرت که به سه ر بمشیته شینه که یدا له پشتی به ستبوو. ماریانکاش بۆ لای منداله که داها ته وه و له بنه وه چاوی له لووکاشکا کرد. لووکاشکا له و کاته دا دهستی کرد به باخه لی چه رک سا که یدا و له گیر فانی به شمیته ره شه که ی به سه ته یه کی شیرینی و تووی گوله به رۆژه ده ره ئینا. به سه ته که ی بۆ لای ئوستینکا را داشت و به پیکه نینه وه له ماریانکای پوانی و گوتی: «رهنگه ئه وه تان به س بی. به شی هه مووتان ده کا.»

شله ژانیک سه ره له نو ی روخساری کچه ی داگرت. چاوه جوانه کانی ته میکیان به سه ردا کشا. دهستی له له چکه که ی به ردا که بکه ویته بهر چه نه ی و لیوی و هه در که وت. سه ری بۆ لای ده موچاوی سپی و خری مناله که وهر سوورا ند که هه روا هه یاسه زیوینه که ی به دهسته خرپنه کانی گرتبوو و تامه زوریانه دهستی کرد به ماچ کردنی. منداله که به دهسته چکوله کانی خو ی به سنگی ماریانکا وه نووساندبوو و به دمه جوان و بی ددانه که ی گروگالی ده کرد و ده یقریشکاند. ژنه منداله که ی له باوه شی ماریانکا ده رکیشا، به رکۆژه ی به شمیته که ی ترا زاند بۆ ئه وه ی شیر بدات به منداله که ی و گوتی: «بوچی وه ک شه وه به منداله که مه وه نووساوی و هه لیده گوشی! وا باشتره ده زگیرانه که ی خو ت ماچ بکه ی!»

لووکاشکا قامچییەکی لە ئەسپەکەى راکیشا و گوتى: «من دەچمەوہ بۆ مالى ئەسپەکەم دادەکەم و لەگەڵ ناساير دینەوہ بۆ ئیرە تاکو ئەمشەو بە خۆشى رايبویرین.»

ئەسپەکە دەستی کرد بە ویرغە و لە کچەکان دوور کەوتەوہ. کاتیکی لووکاشکا و ناساير لە کۆلانەکانى خوارووی گوند چوونە دەرى، گەیشتنە دوو مالى پیکەوہ لاکو. لووکاشکا راولەستا لە بەر گەلەخانى تەنیشتنى دابەزى و بە پاريزەوہ ئەسپەکەى بەرەو ژوروى رادا و گوتى: «گەیشتىن برا گيان! زوو کە!» پاشان پرووى لە خوشکە لالەکەى کرد کە ئەویش جلو بەرگى نوپى لە بەر کردبوو و بۆ وەرگرتنى ئەسپەکە لە کۆلانەوہ هاتبووہ بۆ مالى و گوتى: «سلاو، ستيفانى!» پاشان بە ئاماژە تى گەياند کە ئەسپەکە لە بەر ئاخوړەکەدا ببەستیتەوہ، بەلام رەخت و زینەکەى لى نەکاتەوہ.

کچە دەنگیک لە گەرۆوى هاتە دەرى. لىوى جوولاند و ئاماژەى بە ئەسپەکە کرد و قەپۆزى ئەسپەکەى ماچ کرد. مانای ئەو کارەى ئەوہ بوو کە ئەو ئەسپى خۆشدهوى و ئەسپ زۆر جوانە.

لووکاشکا تەنگەکەى بە دەستەوہ گرت و هات بۆ سەر قالدەرمەکان، بانگى دایکى کرد و گوتى: «سلاو دایە گيان! وا ديارە هیشتا نەچوویە دەرى؟»

دایکى درگاکەى لى کردەوہ و گوتى: «من چاوەروانى تۆ نەبووم، پيم وا نەبوو دەگەرپیتەوہ. سیریاک دەيگوت تۆ خەيالت نيبە بەم زوانە بپیتەوہ.»
- دایە گيان، زوو چيخیرم بۆ ئامادە بکە. ئیستا ناساير دى بۆ ئیرە. ئیمە دەمانەوى بۆ جيژن بەزم و شادى ساز بکەين.

- هەرئیستا لووکاشکا گيان، هەرئیستا بۆت ئامادە دەکەم. هەموو ژنەکان دليان خۆشە. پيم وایە لالەى خۆشمان چۆتە دەرى.

دایکى لووکاشکا دەستى دا کلیلەکە و رۆیشت بۆ لای هەمبارەکە. ناسايريش دواى ئەوہى ئەسپەکەى داکرد، تەنگەکەى هەلگرت و هات بۆ لای لووکاشکا.

سى و شەش

لووكاشكا جامىكى پىر لە چىخىرى لە داىكى وەرگرت، بە ئارامى بەرزى
كرده وه و پيش ئه وهى بينى پيوه نى، گوتى: «بە خو شىيى تو!»
ناساير گوتى: «دیتووته چیمان کردووه؟ گویت لیبوو بۆرلاكى پیر گوتى:
حه تمەن زۆرتان ئەسپ دزیوه؟ كه وايه ئاگای له هه موو شتىكه.»
لووكاشكا له بن لئوه وه گوتى: «پیره شه يتان!» پاشان سه رى راوه شان
و گوتى: «كوړه هه ر گويشى مه دهيه! ئىستا ئەسپه كانيان گه ياندو ته
ئه وه به رى رووباره كه. لىي گه رى با به كه يفى خو يان بى رپى سن. هه ركه س پيا وه
بچى بيان دوزيته وه!»

- به لام زۆرم پى ناخو ش بوو.

- كوړه گويى مه دهيه! سبه ينى چوړى چىخىرى بو به ره و ده مى ببه سته،
چاره كه ي هه ر ئه وه يه و خه مى هىچت نه بى. ئىستا دللى خو ت نارحه ت مه كه
و ئه مشه و ده بى دلخو ش بين.» پاشان لووكاشكا هه ر به و له بزه ي كه
ئىرووشكا قسه ي پىده كرد دهنگى هه لبرى: «شه راب بنوشه! وه ره با بچى
له گه ل ئه و كچانه رايبو يرين. تو بچو هه نگوين بينه، نا نا، مه چو، من لاله
ده نىرم بو مان دىنى. هه تا به يانى ده بى سه رخو ش بين و كه يف بكه ين.»
ناساير به پىكه نينه وه گوتى: «ده ي پاشان چى؟ زور لىره ده مئنيه وه؟»
- جارى له وانه گه رى. زوو بچو قودكا په يدا كه! هانى، ئه وه ش پاره!

ناساير به قسه ي كرد و به په له رو يشت بو مالى ئيانكا.

مامه ئىرووشكا و ئه رگوشو ف، كه ده نگوت دال و سىساركن و بو نىان
كردو وه، شو ينى خو اردنه وه كه يان دوزيه وه. هه ردوو كيان سه رخو ش بوون
و به دواى يه كدا خو يان كرد به نىوما له كه دا. لووكاشكا له وه لامى سلا و بو

پرزگرتن له میوانه‌کان هه‌رای له دایکی کرد: «دایه نیوه چلیکیکی دیکه‌مان
چیخیر بۆ بیته!»

مامه ئیرووشکا ده‌نگی هه‌لپری: «ده‌ی پیم بلی، لاپره‌سه‌ن، ئەسپه‌کانت له
کوی دزیوه؟ وا دیاره کورپکی به‌جهرگی! من زۆرم هه‌ز له‌و کارانه‌یه!»
لووکاشکا به‌ پیکه‌نینه‌وه وه‌لامی دایه‌وه: «منیش زۆرم هه‌ز لینه‌تی. باشه
پیم بلی، تۆش هه‌رچی له‌ یۆنکه‌ره‌کانت وه‌رگرتووه، ده‌یده‌ی به‌ کچان، ها
پیره‌پیاو؟»

- «نا نا! ئەو قسه‌یه راست نییه، مارکا!» دای له‌ قاقای پیکه‌نین و گوتیشی:
«ئەم هه‌تیوه لاپره‌سه‌نه، زۆر شتی له‌ من ده‌ویست! پینی ده‌گوتم برۆ هه‌ر
کارپکی پیت خوشه‌ بیکه! ده‌ویست یه‌ک کارابینم بداتی. به‌لام نا، خودا فه‌وت
و فه‌نات کا! له‌وانه‌بوو من کاره‌که جینه‌جی بکه‌م، به‌لام دلم به‌ تۆ ده‌سووتی.
ده‌ی پیم بلی له‌ کوی بووی؟» پاشان به‌ تورکی ده‌ستی کرد به‌ قسه‌ کردن.
لووکاشکا به‌ گورجی وه‌لامی دایه‌وه، به‌لام ئەرگوشۆف که‌ زمانی تورکی
نه‌ده‌زانی جارجار به‌ وشه‌یه‌کی رووسی ده‌په‌رییه نیو قسه‌کانه‌وه. جارپک
گوتی: «من ده‌لیم تۆ ئەسپت دزیوه، من ده‌زانم.»
لووکاشکا به‌م شیوه‌یه باسه‌که‌ی بۆ گیرایه‌وه:

- ئیمه‌ دووبه‌دوو له‌گه‌ل قیری گچکه‌ به‌ پێدا ده‌رۆیشتین (لووکاشکا بۆ
خۆنواندن به‌ قیریخانی ده‌گوت قیری گچکه‌، کازاخه‌کانیش له‌وه تیده‌گه‌یشتن)
ئەو دیعایه‌ی ئەوه‌ی ده‌کرد که‌ ته‌واوی ئیستیپی ئەوبه‌ری رووباره‌که
شاره‌زایه و راست ده‌مانگه‌یینیته شوینی مه‌به‌ست. کاتیک چووینه ده‌ری،
تاریکه‌شه‌و بوو، دیم قیری گچکه‌ی من به‌ملا و به‌ولادا ده‌سوورپته‌وه و له
رینگا ده‌گه‌رئ، به‌لام نایدۆزیته‌وه. برۆا بکه‌ چهنده ئاواپی له‌ گیرفانی مندا بوو
هه‌ر ئەوه‌نده‌ش له‌و سه‌حرايه. ئیمه‌ هه‌تا نیوه‌شه‌و به‌ دواي رینگادا گه‌راین، له
کو‌تاییدا خودا پو‌حمی پیکردین و گویمان له‌ وه‌پینی سه‌گه‌ل بوو.

مامه ئیرووشکا گوتی: «بی شعورانه! منیش زۆر جار شه‌وانه له‌ بیابان
سه‌رم لی شیواوه. به‌قورگیری چ بیابانیکه! به‌لام ئیمه‌ ده‌چووینه سه‌ر

بستوویهک و من وهکوو جارچییهکان هاوارم دهکرد، بروانن ئاوا: (بیره پیاو دهستی له بهردهمیدا پیکه وه نووساند و وههای لوورانده که دهتگوت گهله گورگیک پیکه وه دهلوورینن) سهگهکان به جوانی وهلامیان دهادهیه وه. دهی ئیستا بۆمان باس بکه. ئاخری ریگاکه تان دۆزییه وه؟»

- زوو ههوسارمان له ملیان کرد. ژنانی نووقانی هاتن ناسایریان گرت، باوهرم پی بکهن!

ناسایر که تازه هاتبووه ژووری، به حاله تیکی شهرمه زارانه وه گوتی: «به لئ راست دهکا منیان گرت.»

- کاتی گه پانه وه دیسان قیری گچکه بزر بوو. دیسان ئیمه ی برده وه بۆ لای ته پکه لمهکان. دهیگوت ئیمه له تهرهک نزیک بووینه ته وه و که چی زۆری لی دوور که وتبووینه وه.

مامه ئیرووشکا گوتی: «تۆ ده بوو ته نیا چاو له ئهستیرهکان بکهی.»
ئه رگوشۆف قسه که ی ئیرووشکای پشت راست کرده وه و گوتی: «به لئ ده بوو چاو له ئهستیرهکان بکهین!»

- بروانن کاتیک هه موو شوینیک تاریک ده بی، دۆزینه وه ی ریگا زۆر دژواره! من زۆرم بق هه ستابوو! ئاخیر ماینیکم وه گیر که وت، هه مایه تم کرد. ئه و جار هه وسارم بۆ شل کرد و ئیختیارم دایه دهست ماینه که. پیمابوو ئه و ملی ری ده گری و ده مانگه بینیته وه. دهی پیتانوایه چیمان به سه رهات؟ ماینه که هه روا دهیچیلاند و لمبۆزی له زهوی ده ساوی و ریگای ده دۆزییه وه. وه لhasیل راست منی برده وه بۆ گونده که. شوکر بۆ خودا! کاتیک گه یشتین، رۆژ بوو بۆوه. ته نیا فریای ئه وه که وتین ئه سه پهکان له نیو دارستانه که دا بشارینه وه. من په ریمه وه بۆ ئه مبه ری رووباره که و پاره ی ئه سه پهکانم وه رگرت.

ئه رگوشۆف سه ری له قاند و گوتی: «من ده لیم کاری باش به وه ده لین! زۆرتان پاره وه رگرت؟»

لووکاشکا دهستی له گیرفانی دا و گوتی: «هه مووی لی ره دایه!»

دایکی لووکاشکا له و کاته دا هاته ژوورئ. لووکاشکا پاشماوهی
به سه رهاته که ی نه گپراهه وه و به دهنگی بهرز گوتی: «شه راب بنوشن!»
ئیروشکا دهستی کرد به قسه کردن:
- من جارئکیان زور درهنگ وهخت بوو که له گهل گیرچیک چووین ...
لووکاشکا قسه که ی پی بری و گوتی: «باشه ئیتر، ئەم چیرۆکانه ی تو
قته دوا بیان نایه. من ئیتر دهروم.» دهفری پر شه رابی نا به سه ریه وه،
قایشه که ی نیوقه دی توند کرد و چووه دهری.

سى و حەوت

كاتىك لووكاشكا چوۋە دەرى، ھەوا بە تەۋاۋى تارىك بوۋوبو. شەۋىكى
فېنكى پايىز بو، باى نەدەھات. مانگەشەۋ دار سەنەۋبەرەكانى سوۋچى
گۆرەپانەكەى تريفەباران دەکرد كە قىت و بى جوۋلە لە جىيى خۇيان
چەقىبوون. دووكەلكىشى مالەكان دووكەليان لى دەھاتە دەرى و بە سەر
گوندەكەۋە لەگەل تەمومژ تىكەل دەبون و شەپۇليان دەدا. لە ھىندىك
پەنجەرەۋە شوقى چرا دەرژانە سەر سىنگى كۆلان. بۇنى تەپالە و تلتەى
ترى و تەمومژ ئاسمانى گوندەكەى داگرتبوو. قاقاي پىكەنن و چرىكەى
گورانى و قرتهقرتى توو گولەبەپۆژە ترووكاندن تىكەل پىكەل، بەلام باشتەر
لە پۆژ دەبىستران. لەچكە و كلاۋە سىپپىەكان، پەلەيان خستبوۋە سەر
تارىكايى دەورى مالەكان و پەرژىنى ھەۋشەكان.

لە گۆرەپانەكە و لە بەردەرگاي پووناك و كراۋەى دووكان، كۆزىلكەى
رەش و سىپى كاذاخەكان و كچەكان ۋەبەرچاۋ دەكەۋتن كە پۇل پۇل لە
دەورى يەكتر كۆ بوۋوبوۋنەۋە زاىەلەى پىكەنن و ئاۋازەكانيان گوندەكەى
داگرتبوو. كچەكان بە شىۋەيەكى بازنەيى دەستى يەكتريان گرتبوو و
ھەلدەپەرىن و نەرم و لەسەرەخۆ لەگەل ھەۋاي گۆرانىيەكە ھەلدەپەرىن و
لەم سەرى گۆرەپانەكەۋە دەچوون بۇ ئەۋسەر. كچىكى لاۋاز، لە ھەموۋان
ناشىرىنتر، ئەم گۆرانىيەى دەگوت:

(لە نىۋ لىرەۋارەكاندا، لىرەۋا تارىكەكان،

ئاخ لاي، لاي ئاخ لاي لاي!

لە باخىكى پازاۋەۋە،

لە باخىكى سەر سەۋزەۋە،

دوۋ كورپى چاۋنەترس گەيشتنە ئىرە

دو کوپ بوون هەردووکیان پەبەن
 گەشتە ئێرە پراوەستان،
 پراوەستان و تییان هەلکرد لە گۆرانی:
 کچیکی جوان چوو سەر پێگاکەیان و گوتی:
 شوو بە یەکیکتان دەکەم من.
 کۆرە سپی پوخسارەکە قژ زێپینەکە ی هەلبژارد
 کۆرە دەستی راستی کچە ی گرتە دەستی و
 هینای بۆ گەری شایبە،
 لە بەرچاوی هاوپیکیان بە خۆی نازی:
 «ئە ی برادەرەن بروان،
 چ ژنیکی جوانم هەیه!»

پیریژنەکان بە پیو پراوەستانبوو و گۆییان بۆ گۆرانییەکە شل کردبوو. کورپیژگە و کچۆلەکان بە تاریکایی دەوری گۆرەپانەکەدا هەلدهاتن و یەکتریان دەگرت. لاوانی کازاخ بازەیهک پیکدینن و شان لە شانی ئەو کچانە دەدەن کە لەم بەری گۆرەپانەکەو دەچن بۆ ئەو بەر. هیندی جاریش خۆ دەکەن بە نیو گەری شایی کچەکاندا و دەستیان دەگرن و لەگەڵیان هەلدهپەرن. لە سووچیکی تاریکی مالهەکەدا، بیلیتسکی و ئۆلینین پراوەستانبوون. هەردووکیان چەرکسا و بەشمیتیان لە بەردا بوو، بە دەنگیکی نزم و زمانیکی جیا لە زمانی کازاخەکان قسەیان دەکرد. بەلام دەنگیان دەبیسترا. هەردووکیان هەستیان دەکرد کە هیچ کەس چاوی لێیان نییه. لە سووچیکی تر ئۆستینکا، خروخۆل و قەلەو بەشمیتیکی سووری لە بەردا و شان بە شانی بالای بەرز و شەنگی ماریانکا دەرویشت کە ئەویش کراس و بەشمیتیکی نوێی لە بەردا بوو. ئۆلینین و بیلیتسکی جوړیکیان قسە دەکرد کە بتوانن سەرنجی ماریانکا و ئۆستینکا بۆ لای خویان راکێشن کە لە گەری هەلپەریکیاندا بوون. بیلیتسکی پینی وابوو ئۆلینین حەزی لە رابواردنە، بەلام ئۆلینین چاوەروانی بریاریک بوو کە دەبوو چارەنووسی دیاری بکا. ئەو

دهیویست هه‌رچۆنیکه ده‌بی ئه‌مرۆ به ته‌نیا چاوی به ماریانکا بکه‌وی. هه‌موو شتیکی پی بلی و لئی پیرسی که ئه‌و ده‌یه‌ه‌وی و ده‌توانی شووی پی بکات یان نا؟ له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا که ماوه‌یه‌ک بوو ئه‌م مه‌سه‌له‌یه به شیوه‌یه‌کی نه‌رینی شوینی له سه‌ر دانابوو، که‌چی دیسان هیوادار بوو که به ه‌وی هه‌ولئ زیا‌ت‌روه بتوانی ئه‌وه‌ی هه‌ستی پیده‌کا پی بلی و تی بکه‌یینی.

بیلیتسکی گوتی: «بۆ قسه‌ی له‌گه‌ل ناکه‌ی؟ ده‌کرا ئه‌و کاره بده‌مه ده‌ست ئۆستینکا و پی جیه‌جی بکه‌م. تۆ به‌راستی مرۆفیکی سه‌یری!»

- چکه‌م؟ رۆژیک به‌م زووانه هه‌موو شتیکی پی ده‌لیم. ئیستا داواتان لی ده‌که‌م، کاریکم بۆ بکه‌ن که ماریانکا بیت بۆ مالی ئۆستینکا.

— زۆر چاکه! ئه‌وه زۆر کاریکی ئاسانه ...! باشه. مه‌گین ماریانکا ده‌زگیرانی ئه‌و کوربه قژپه‌شه نییه؟ مه‌گین ده‌زگیرانی لووکاشکا نییه؟ بیلیتسکی ئه‌وه‌ی گوت و بۆ سلاو کردن له ماریانکا وه‌رسوو‌را. به‌لام بی ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی وه‌لام بی، چوو بۆ لای ئۆستینکا و داوی لیکرد ماریانکا بینی بۆ مالی خویان.

بیلیتسکی هیشتا قسه‌کانی ته‌واو نه‌کردبوو که سه‌رۆکی ده‌سته‌ی گۆرانییژان گۆرانیه‌کی نویمان ده‌ست پیکرد. که‌چه‌کان هه‌رکام یه‌کتریان ده‌کیشا و هه‌ولیان ده‌دا بچنه پیشی. که‌چه‌کان ئه‌م گۆرانیه‌یان ده‌گوت:

(له پشت باخه‌که، باخه‌که،

کورپیک ده‌چوو بۆ سه‌یران

هه‌نگاوی ده‌نا له‌سه‌ر تا ئه‌وسه‌ری کۆلان.

جاری یه‌که‌م به‌و شوینه‌دا تیپه‌پی و

به ده‌ستی ئاماژه‌ی کرد.

جاری دووه‌م کلاوه‌که‌ی راوه‌شاند.

جاری سیه‌ه‌م راوه‌ستا.

راوه‌ستا و به‌خاکه‌پایی ئه‌مه‌ی گوت:

«من ده‌مویست تۆ ببینم و

گله بییت لی بکه م خۆشه ویسته که م!
ئازیزه که م بۆچی نایه ی؟ له نیو باخیدا ده گه پێی؟
ئازیزه که م بۆ مه گین له من بیزاری؟
ئازیزه که م دلت ئارام ده بیته وه
من ده نیرم بۆ خواز بینیت،
ده تکه م به بووک.

تۆ فرمیتسکم بۆ ده پێژی. «
من ده مزانی ده بی چی بلیم،
به لام نه مده ویرا وه لام بده مه وه.
به لی نه مده ویرا وه لام بده مه وه
من چووم بۆ سه یران له نیو باخه سه وزه که دا
سلاوم له یاره که م کرد.

«سلاو له تۆ ئه ی کچی جوان!
تۆ وه ره پێ له سه ر چاوم دانێ گولم،
ئه و ده سره یه به دیاری له من وه رگره،
به ده سته سپیوسۆله که ت وه ریگره.
خۆشه ویستم به و
ده سته جوانانه ت بیگره و خۆشت بویم.

من نازانم چۆن په فتار بکه م
چ دیارییه ک پیشکه ش به ئازیزه که م که م...؟
ده سره یه کی گه وره ده دم به خۆشه ویسته جوانه که م.
ئه ویش به جێ ئه و ده سره یه
پینج ماچی ته رم ده داتێ. «

لووکاشکا و ناسایر بازنه ی شاییه که یان هه لبرێ و چوونه نیو
کچه کانه وه. لووکاشکا گۆرانییه کی به ده نگیکه گر دووپات ده کرده وه و
ده سته راده وه شانده و به نیو کۆری هه لپه رکیکه دا ده گه را. له ناکاو ده نگه

هەلبەرى: «ياللا، يەككە لە ئيوە بىتە دەرى.» كچەكان پاليان بە ماريانكاوہ نا و خستيانە دەرى. بەلام ماريانكا نەيدەويست برۋاتە دەرى. لەگەل دەنگى گورانييەكە، قاقا و پيکەنين و شەققەى ماچ و سرتەسرت دەھاتە گوى. لووکاشكا ھەروا كە لە پيشەوہ دەرۋيشت، بە سەر ئامازەيەكى دۆستانەى پيكرد و گوتى: «ديميتري ئاندرىفيچ! تۆش ھاتووى بۆ سەير كردن؟» ئۆلينيىن بە ساردوسرى گوتى: «بەلى.»

بيليتسكى بۆ لاي ئوستينكا خۆى دانەواند و شتىكى بە گوويدا چرپاند. ئەو ويستى تيبگا، بەلام فريا نەكەوت. جارى دووھەم كە بە بەردەمياندا تپەرى، گوتى: «باشە، ئيمەش ديين.»

ئۆلينيىن بۆ لاي ماريانكا داھاتەوہ و گوتى: «تۆش ديى؟ تكات ليدەكەم، ئەگەر بۆ يەك خولەكيش بى، وەرە. دەمەوى قسەت لەگەل بكەم.»
- ئەگەر كچەكان بىن، منيش دييم.

ئۆلينيىن ديسان بۆ لاي ماريانكا داھاتەوہ و ليى پرسى: «ئەو پرسيارەى ليم كردى، وەلام دەدەيەوہ؟ وا ديارە ئەمرو زور دلخوشى.»
ئىستا ئيتەر ئەو دوور كەوتبۆوہ. ئۆلينيىن بە دوايدا دەرۋيشت.
- دەى پيم بلى وەلام دەدەيتەوہ يان نا؟
- وەلامى چى؟

ئۆلينيىن سەرى لە گووى بردە پيشى و گوتى: «ھەر ئەوہى وا پيرى پيم گوتى. تۆ شووم پيدەكەى؟»
ماريانكا بيري كرددەوہ و گوتى: «بەم زووانە وەلامت پيدەدەمەوہ. وەلامت پيدەدەمەوہ.»

لە تاريكييەكەدا ترووسكەيەكى پووناك و ميھرەبان لە چاوى ماريانكاوہ دادەرژا و لە روخسارى دەدا، ئۆلينيىن ھەروا بە دوايدا دەرۋيشت و كاتيك بۆ لاي دادەھاتەوہ دەمى لە گوچكەى دەبردە پيشى، چيژيكي شيرين گيانى دادەگرت.

به لام لووکاشکا له گهل ئه وهی گورانیی دهگوت، دهستی ماریانکای به توندی گرت و له شاییه که ی هیئایه ده ری. به لام هر ئه وهنده فریا که وت بلی: «که وایه وهره بو مالی ئوستینکا» و گه پایه وه بو لای هاوړیکه ی. گورانی ته او بو بوو. لووکاشکا لیوی سپری و ماریانکاش هر وای کرد و یه کترین ماچ کرد. لووکاشکا گوتی: «نا، ده بی پینج جار بی!»

ئیسټا هه لپه رکیه کی ریکوپیک و نهرمه سه ما، جیگای خو ی دابوو به هه راوهوریا و تیکه ولیکه و تریقوه وړ. لووکاشکا که ویده چوو زور سه رخوش بی، دهستی کرد به دابه ش کردنی شیرینی به سهر کچه کاند و به لووتبه رزیه کی قوشمانه و له گهل ئه وه شدا شویندانه رانه وه گوتی: «به شی هه مووان ددهم!» پاشان به چاویکی ماناداره وه له ئولینینی روانی و گوتیشی: «ئه وانه ی له گهل سه ربازه کان که ینوبه ینیان هه یه له شایی برواته ده ری!»

کچه کان شیرینیان له دهستی لووکاشکا دهرفاند و قاقا پیده که نین. بیلیتسکی و ئولینین له وئ دوور که وتنه وه.

لووکاشکا وهک ئه وهی دهستودلبازییه که ی خو ی شه رمه زاری کرد بی، کلاوه که ی له سه ری داگرت و له گهل ئه وهی به سه ر قو لی کراسه که ی ده می ده سپری، له ماریانکا و ئوستینکا چوو په پیشی و گوتی: «ئازیزه که م بو مه گین له من بی زاری؟» ئه وه هر ئه و گورانییه بوو که کچه کان چهنه خوله ک له مه و بهر چریبوویان. پاشان بو لای ماریانکا و هرسوورا و به له بزیکه ی توسنانه دوویاتی کرده وه: «مه گین له من بی زاری، من زه ماوهند له گهل تودا ده که م، توش فرمیسکم بو ده ریژی.» پاشان ئوستینکا و ماریانکای پیکه وه ماچ کرد.

ئوستینکا، خو ی کیشا دواوه، دهستی هه لئایه وه چه پوکیکی کیشا به پشتیدا که دهستی خو ی ئیشی پیگه یشت. لووکاشکا لیی پرسی: «ده ی ئیوه دیسان هه لده په رن؟»

ئۇستىنىكا ۋە لامى دايەۋە: «ھەرچۇنىڭ كچەكان پىنيان خۇش بى. من خۇم دەرۇمەۋە بۇ مالى و ماريانكاش دەيھەۋى لەگەلم بى.»
كازاخى لاو ھەروا كە باۋەشى بە ماريانكادا كىرىشۋى، كىشىلى بۇ سوچى تارىكى ديوارىك.

- ماريانكا گيان، مەچۇ بۇ مالى ئۇستىنىكا. ئەمە دوايىن جاره كە ئىمە بە خۇشى رايدهبويىرىن. بىرۇۋە بۇ مالى خۇتان. منىش دىم لەگەلتدا.
- بىرۇيىنەۋە بۇ مالى چىكەين؟ ئەمشەۋ بۇيە پىي دەلىن جىژن، بە خۇشى رايىبويىرىن، من دەچم بۇ مالى ئۇستىنىكا.
- بەلام من زەماۋەندت لەگەل دەكەم.
- زۇر باشە، با بزىنين چۇن دەبى.

لووكاشكا بە لەبىزىكى جىددى گوتى: «كەوايە دەچى؟» پاشان توند لە باۋەشى گرت و رۇومەتە ناسكەكەى ماچ كرد.
- بەرم دە. بۇ لە كۆلم نايىەۋە؟

ماریانكا خۇى لە باۋەشى لووكاشكا راپسكاند و ۋەك ئاسكى سرک دور كەۋتەۋە. لووكاشكا لە جىي خۇى راولەستا و بە لەبىزىكى سەركۇنەئامىزەۋە گوتى: «ئاخ چەتىۋە! ئەمە زۇر كارىكى خراپە، تۇ فرمىسك بۇ دەرىژى.» پاشان روى لى ۋەرگىرا و گوراندى بە سەر كچەكاندا: «ھۇى شۇخە كچەكان، ئىۋە شادى بكەن.»

ماریانكا ۋەك ئەۋەى قسەكانى لووكاشكا ترسى شكاندبىتتە گيانى، راولەستا و گوتى: «چى زۇر كارىكى خراپە؟»
- ھەر ئەۋە.

- چى؟

— دەى ھەر ئەۋەى كە تۇ لەگەل كرئىشىنەكەتان، لەگەل ئەۋ سەربازە رايدهبويىرى، ھەر بۇيە منت خوش ناۋى.

- ئەگەر تۆم خۇش ناوئى، لەبەر ئەو ھەيە ھەزم لى نىيە. مەگىن تۆ دايىك و باو كى منى؟ ھىچ ھەقىقەت بە سەرمە ھە نىيە. ئىتر بۆ دەستىم لە كۆل ناكە يتە ھە؟ من ھەركەسىك ھەزم لى بى خۇشمدە ھى.

لووكاشكا گوتى: «وايە! لە بىرت نەچى!» پاشان پۇيشت بۆ لاي دووكانەكە و دەنگى ھەلبىرى: «ھۆى كچەكان! بۆ راوہستاون؟ ياللادەى، گەپكى دىكە ھەلپەرن. ناساير راکە بچۆ شەراب بىنە.»

ئۆلنن لە بىلېتسىكى پرسىي: «تۆ دەلىي چى! بلىي بىن؟»

بىلېتسىكى ھەلامى دايە ھە: «با ھەرىئىستا برۆينە ھە و كەلوپەلى ميوانىيەكە ئامادە بكەين و مېزەكە برازىننە ھە.»

سى و ھەشت

كاتىك ئۆلۈنۈن بە دواى ماريانكا و ئۆستىنكادا لە مالى بىلىتسىكى ھاتە دەرى، زۆر درەنگ وەخت بوو، پەلەى تارىكى كەوتبوو ھەر سەر سىنگى كچەكە. مانگى تريفە زىوين بەرەو ئىستىپ دادەگەرا. تەمومژىكى سىپى بە سەر گوندەكەو ھەپۆلى دەدا. ھەموو شتىك بىدەنگ و كروكپ بوو. لە ھىچ شويتىكەو ھەرووناكى نەدەھاتە دەرى، جگە لە ترپەى پىپى كچەكان كە دوور دەكەوتتەو، ھىچ دەنگىكى تر نەدەھاتە گوئى. بەزم و گۆرانى دواى ھاتبوو. ئۆلۈنۈن دلى بە پرتا و لى دەدا. پوخسارى گەرمداھاتووى بە شنى شىدارى شەوبا فىنك دەبوو. چاوى لە ئاسمان دەكرد، پاشان چاوى لەو مالا كەرد كە لى ھاتبوو دەرى؛ مۆمەكە كوژابوو. سەرلەنوئى چاوى لە كچەكان كەردەو كە وردەوردە لى دوور دەكەوتتەو. لەچكەى سىپى لە نىو تەمومژدا بزر بوو. ئۆلۈنۈن ترسا بە تەنيا بمىنىتەو. كەتبوو دلەكوتە و ھەستى بە شادىيەكى زۆر دەكرد! لە سەر قالدەرمەكانەو بەزى دا و بە دواى كچەكاندا ھەلات. دەنگىك گوتى: «بۇ كوئى دىيى؟ دەتېن!»

- قەيناكا با بمىن.

ئۆلۈنۈن خوى گەياندە ماريانكا و باوھشى پىداكرد. ماريانكا خوى رانەدەپسكاند، ئاسكىكى كەوى بوو. ئۆستىنكا گوتى: «لە ماچ كەردنى تىر نەبووى؟ كاتىك زەماوئەت لەگەل كەرد، بە كەيفى دلى خوت ماچى بكە. بەلام ئىستا تۆزى ددان بە خوتدا بگرە.»

- خوداحافىز ماريانكا. من سبەينى دەچم بو لاي باوكت قسەى لەگەل دەكەم. تۆ خوت باسى ھىچ مەكە.

ماريانكا گوتى: «جا من چى ھەيە باسى بكەم؟»

كچەكان بە ھەلەداوان دوور كەوتتەو. ئۆلۈنۈن بە تەنيا گەراپەو ھە بىرى لەو ھەموو چىژە پوچى و پروداو ھىرېنەى ئەمشەو دەكردەو. ئەو شەو ھە

هەتا درەنگان لە سووچیکى ژوورەكە و نزیك سوڤاكە، پێكەوێ دانیشتبوون. ئۆستینكا بۆ ساتیک لە ژوورەكە نەچوو بوو دەری. چونكە بیلیتسكى و كچانى تر ژوورەكەیان پێ كردبوو. ئۆلینین بە هیواشی لەگەڵ ماریانكا قسەى دەکرد.

- ماریانكا، شووم پێدەكەى؟

ئەو شاد و لەسەرەخۆ وەلامى دایەوێ: «تۆ گالتەم پێدەكەى و پیم رادەبووی، تۆ منت ناوی.»

- تۆ خودا وەلامم بدەوێ، تۆ منت خۆش دەوێ؟

ماریانكا بە پێكەنینەوێ لەگەڵ ئەوێ بە دەستە قەویوقۆلەكانى دەستى ئۆلینینى دەگوشى، وەلامى دایەوێ: «بۆ دەبێ تۆم خۆش دەوێ؟ خۆ گێر و مجرد نیی!» هەر وەها گوتیشى: «ئەو دەستانەت چەندە سێى و جوان! چەندە نەرم و شلكن! وەكوو سەرتوویی شیر.»

- گالتەت پیناكەم. خۆشم دەوێ. پیم بلى بزنام شووم پێدەكەى؟

- ئەگەر باوكم رازى بى بۆ شووت پى ناكەم؟

- راستم پى بلى! بێتوو شوو بە كەسێكى تر بكەى، شیت دەبم. سبەینى

بەیانى لەگەڵ باوكت قسە دەكەم و خوازینى تۆى لى دەكەم.

- كەوايە با لە ئیستاوێ پیت بلىم، نابى ژنانى دیکەت خوش بوى! من زۆر

حەسوودم!

ئۆلینین هەموو ئەو قسانەى بە چێژەوێ لە دلى خۆیدا دووپات دەكردهوێ.

بیركردنەوێ لەو قسانە هیندى جار شادى لە دلى دەگێرێ و هیندى جاریش

خەمبارى دەكرد. بە دژوارى هەناسەى دەكیشا، خەمبار بوو، چونكە ئەو

كاتەى لەگەڵ دەدوا ئەو وەك هەمیشە ئەهۆن و بێدەنگ بوو. ویدەچوو ئەو

بارودۆخە هیچ كاریگەرییەكى لە سەرى نەبوو بى و برۆا بە قسەكانى نەكات،

هەر وەها لە بیری داهااتووشدا نەبى. ئۆلینین پى و ابوو خۆشەویستى

ماریانكا هەستىكى كاتییە و داهااتووى بە لاوێ گرینگ نییە. ئەوێش دڵخۆشى

دەكرد كە تەواوى قسەكانى لە راست دەچوون و ئیستا ماریانكا رازى

بووبوو شووی پی بکات. ئولینین له دلی خویدا گوتی: «بهلی ئه و پوژه
یه کتری به باشی دهناسین که ئه و هی من بی و ژیانمان پیکه وه گری بدری.
ئه شقیکی ئه و تو پیویستی به قسه نییه، به لکوو پیویستی به ژیانه. پیویستی
به ته وای ژیانه. سبهینی هه موو شتیکی پروون ده بیته وه. من ئیتر ناتوانم به و
شیوهیه بژیم، من هه موو شتیکی به باوکی و به بیلیتسکی و به ته وای
خه لکی گونده که ده لیم...»

لووکاشکا دوی دوو شه و فیکر و خه یال و شه و نخوونی، له ریوره سمی
جیژندا هیندهی شه راب خوار دبووه که بو یه که م جار برستی لی برا و له
مالی ئانکا که له لا که وت و خه و به لایدا هیتا.

سى و نۆ

سبەينى ئەو پۇرژە، ئۆلۈنۈن زووتر لە كاتى ئاسايى لە خەو ھەستا. لە يەكەم ساتى بەخەبەر ھاتنەو، بىرى لەو كار و پروداوانە دەكردەو ھە ئەمرۆ دەبوو لەگەلەيان بەرەو پروو بى. بە دلىكى لىوپرېژ لە شادىيەو پروداو و قسەكانى شەوى رابردوى وەبىر خۆى دەھىتايەو: ماچەكانى ماريانكا، دەستى بەھىز و قسەكانى كە گوتبووى "ئەو دەستانەت چەندە سىپى و جوانن!" پاشان لە تەختى خەو كەى ھاتە خوارى و ويستى ھەر ئەو كاتە بچى بۆ لاي خاوەنمالەكەى و خوازبىنى ماريانكايان لى بكا. ھىشتا خۆر ھەلنەھاتبوو، ئۆلۈنۈن ھەستى كرد لە كۆلانەكەو دەنگى ھەرا و ژاوەژاو دى. خەلك بەرپىدا دەرپۇشتن، بە سواری ئەسپ تىدەپەرىن و قسەيان دەكرد. ئۆلۈنۈن چەركساكەى بە شانيدا دا و ھەلات بۆ سەر قالدەرمەكان. خاوەنمالەكەى ھىشتا لە خەو ھەلنەستابوون. پىنج سواری كازاخ، لەگەل ئەو ھى بە دەنگى بەرز قسەيان دەكرد، بە كۆلانەكەدا تىدەپەرىن. كازاخەكان ھەموويان پىكەو قسەيان دەكرد و ھەراوھورايان وەرى خستبوو. لە قسەكانيان ھالى نەدەبوو، يەكيان دەنگى ھەلنابوو: «دەربەستەكەى سەرەو.» يەكىكى دىكەيان دەيگوت: «ئەسپەكەت زىن كە و بە غار خۆت بە ئىمە بگەينە.»

لە دەرگاگەى دىكەو نزيكترە.

لووكاشكا دەيگورانند: «لەخۆرا شەرەچەقە مەكەن، لە دەرگاگەى

نپوھراستەو دەبى بپۇينە دەرى ...»

يەكىكى تر لە كازاخەكان كە ھەموو گيانى تۆزاوى بوو سواری ئەسپىك

بووبوو كە ئازاى ئەندامى لە ئارەقەدا خوسابوو، دەيگوت: «ئاوا باشترە،

زووتر دەگەينى.»

لووکاشکا به ھۆی خواردنەوہی زۆری شەوی پابردووہوہ دەموچاوی سوور ھەلگەرابوو و پەنەمیوی دەنواند و کلاوہکەیی بۆ پششتەوہ ھەلگەرابووہ. وەکوو فەرماندەریک ھەلسوکەوتی دەکرد و فەرمانی پێدەدان. ئۆلینین کە بە زەحمەت توانیبووێ سەرنجی کازاخەکان بۆ لای خۆی راکێشی لینی پرسین: «چی بووہ؟ دەتانەوئ بۆ کوئ بچن؟»

– دەچین ئەبرەکەکان دەگرین. لە گەردە رملەکان بۆسەیان ناوہتەوہ. ھەرئێستا دەچین بۆ ئەوئ، بەلام ژمارەیی سوارەکانی ئێمە کەمن.»

کازاخەکان، ھەروا کە دەیانگوراند و لە دەوری یەک کوو بووبوونەوہ، وەرئ کەوتن. ئۆلینین بیری کردوہ کە ئەگەر لەگەل کازاخەکان ھاوہەنگاو نەبئ، داھاتووہی کە پوونی نابئ؛ لەگەل ئەوہشدا ئەو دەبوو زۆر زوو بگەریتەوہ. ھەر بۆیە جلوہبەرگی لەبەر کرد. دەستی دا تەفەنگەکەیی و ھەرچۆنیک بوو لەگەل ژانۆ سواری ئەسپێکی زین کراو بوو و لە دەرەوہی ئاوايي بە کازاخەکان گەیشتنەوہ. لەو کاتەدا کازاخەکان لە ئەسپەکانیان دابەزیبوون و کۆزیلەکان بەستبوو؛ بۆ پیرۆزی ئەو رینگایەیی گرتبوویانە بەر، خەریک بوون لە چلیکیکی چکۆلە شەرابیان دەخواردوہ و خولک و فەرمووی یەکتریان دەکرد. لە نیو ئەواندا یەک ملازم دووہەمی گەنج و جوانچاک و تەرپۆش بەرچاو دەکەوت کە بە ھەلکەوت ھاتبووہ نیو گوندەکە و ئێستا فەرماندەری نوو کەس کازاخیی لە ئەستۆ گرتبوو. کازاخەکان ھەموویان سەربازی ئاسایی بوون و لەگەل ئەوہی ملازم دووہەم وەک فەرماندەییەک خۆی دەنواند، ھەموویان تەنیا بە گوئی لووکاشکایان دەکرد. کازاخەکان ھیچ ھەمیەتیکیان بە ئۆلینین نەدا. کاتیک ھەموویان سوار بوون و وەرئ کەوتن، ئۆلینین خۆی گەیانندە لای ملازم دووہەم و چۆنیەتی پووداوەکەیی لئ پرسئ. ملازم دووہەم پیاوئیکئ نەرمونیان و لەسەرەخۆ بوو. بۆ وەلام دانەوہی ئۆلینین ھەموو گەورەیی و شکۆی خۆی تیکەل پۆز و ھەوا کرد. ئۆلینین زۆر بە زەحمەت بۆی دەرکەوت کە مەسەلەکە چییە و چ کاریکیان لە پێشە. گرووپیکئ دیدەوانی کە ئەرکی گەران بە دووی

ئەبرەكەكانيان پى سىپىردابوو چەند كەسى چيانشنيان لە ھەشت وىرستى گەردە رملەكان دىتبوو. ئەبرەكەكان لە كەندەلانىكداسەنگەريان گرتبوو و لەگەل ئەوئەقىيەتەيان كەردبوو، ھەرەشەيان كەردبوو كە بە زىندووئى خۆ بە ھەستەو ھەندەن. رائيىد كە لە گەل دوو كەسدا خەريكى دىدەوانى بوون، لەوئى مابوونەو ھە كازاخىكيان بە سواری ناردبوو بۆ گوند و داواى يارمەتییان كەردبوو.

ھەتاو تازە لە كەل سەرى ھەندەرنابوو. لە سى وىرستى گوندەكە ئىستىپىكى بەرىن ھەديار كەوت. لە ھەموو لايەكەو ھە جگە لە بىبابانىكى كاكى بە كاكى و وشك و خەمھىنەر و يەكھەوى ھىچ شتىكى تر ھەبەرچاو نەدەكەوت. جىگا سى مالات لەو بىبابانە وشكەدا وردەكووز و ھىلى لەسەر لەمەكە كىشابوو، بىجە دىرك و گياسندە و چەند توولەرى و بىزەرى كە بە زەحمەت لىك جىا دەكرانەو، لە ھەموو لايەكەو ھەبەرچاو دەكەوت. لە ھەو دايەكى دوور و نىزىك ئاسۆ، چەند تاوۆ و چىغى خىلى نووقانىيەكان دىار بوون. نەبوونى تۆزە نىسىپەك و تايپەتمەندى و ھەشىئى ئەو دىمەنانە، زىاتر لە ھەموو شتىك سەرنجراكىش بوو.

ھەلاتن و ئاوا بوونى خۆر لە ئىستىپ ھەمىشە جوان و دلگىرە. كاتىك كە با ھەلیدەكا، شەپۆلى لم ھەرى دەكەوى و چالۆچۆل پىر دەبنەو ھە لە چەند شوئىنى تر گرد و تەپۆلكى لم دروست دەبنەو. كاتىك كە ھەواكەى ئارامە، ھەك ئەو رۆژە بەيانی، بىدەنگىيەكى قورس كە ھىچ چەشەنە دەنگىك نايشكىنى، مرۆف تووشى سەرسوورمان دەكا. ئەو رۆژە بەيانی ئەگەرچى خۆر ھەلاتبوو، بەلام ئىستىپ ئارام و تارىك بوو. ھەستت بە چىژىكى رۆحى تايپەت دەكرد، ھەوا مەند و بى جوولە بوو؛ تەنیا خرمەى پى پى ئەسپ و حىلاندىان دەھاتە گوئى. بەلام بىدەنگى مەزنى بىبابان ئەو دەنگانەشى زۆر زوو كپ دەكرد و ئاسەوارى نەدەھىشتن. كازاخەكان بە بىدەنگى دەچوونە پىشى. چەكى كازاخەكان ھەمىشە ھىندە توندوتۆل لە شانى دەكەن كە قەت كاتى بەریدا رۆيشتن تەقوكوتى نايە. چەكىك كە شلوشەويق بى و تەقوكوتى

لیوه بی، بۆ پیاوی کازاخ شوورەیی دیتە ئەژمار. لە گوند دوو پیاوی کازاخ لەگەڵیان کەوتن. دوو سی وشە لەگەڵ ئەوان ئاخافتن. لاقی ئەسپەکە ی لووکاشکا لە بنجە دپوویەک گیرا و سەرسمی دا. لەلای کازاخەکان ئەو نیشانە یەکی خراپە و شوومی باش نییە. هەموویان چاویان لە دەوروبەری خۆیان کرد، بەپەله ئاوپیان دایەو و هەولیان دا گوێ بەو پووداوە نەدەن کە لەو کاتە هەستیارەدا زۆر گرینگ و چارەنووس ساز بوو. لووکاشکا لغاوی ئەسپەکە ی کیشا و نیوچاوانی گرژ کرد، توند ددانی بە یەکدا نا و خەرەزەنگەکە ی هەلسووراندا. ئەسپەکە بە تەکانیک لە سەر هەر چوار پەلی کەوتە حەوا و نەیدەزانی کام لاقیان بنیتە زەوی، دەتگوت دەیههوی بە حەوادا بفری. بەلام لووکاشکا خەرەزەنگیکە لە قەبرغە ی گوشتنی ئەسپەکە راکیشا و هیوری کردەو؛ دوو هەمین زەبری قامچی داهینایەو و سێهەمین زەبریشی لیدا. ئاژەلی بەستەزمان ددانی لە ریچەو بەرد و کلکی هەلسووراندا و لەگەڵ حیلانندن هەستایە سەر پاشوو، وەها بە پرتاو چوارنالی کرد چەندین هەنگاو وەپیش کازاخەکانی تر کەوت. ملازم دوو هەم گوتی:

«پەککوو چەندە ئەسپیکە نەجیبە!»

یەکی تر لە هەموویان پیرتر بوو گوتی: «خۆ ئەو ئەسپ نییە، شیرە.»

گورووی کازاخەکان، هەروا بە بیدەنگی، هیندی جار بە ویرغە و هیندی جاریش بە چوارنال دەچوونە پیش، بەلام ئەم پووداوە بۆ ساتیک بیدەنگی و نەشە ی ئەو ریبیرینە ی شلەژاندبوو.

لە هەشت ویرستی ئیستییەو، تووشی هیچ گیانلە بەریک نەبوون. تەنیا چاویان بە یەک کبییتکا^٤ ی نووقانی کەوت کە لە سەر عارەبانە یەک هەلدراوو و لە مەودای یەک ویرستی ئەوانەو بە ریدا دەرویشت. ئەو عارەبانە یە هی کابرایەکی نووقانی بوو کە لەگەڵ بنەمالەکە ی لە تاوئیکەو بۆ تاوئیکە تر دەچوون. لە دوئیکە ی ئەو نزیکانە چاویان بە دوو ژنی نووقانیش کەوت کە هەرکامە ی سەو و تە یەکیان بە کۆلەو بوو شیاگە ی ئەو گارانە یان

٦٤ رەشمالی بە خوری و موو تەندراو

کۆ دهکردهوه که له وێوه تێپه‌رپیوون و بۆ پێژانی کیزیاک کۆیان دهکردهوه. ملازم دووهه‌م که زمانی نووقانی باش نه‌ده‌زانی، پرسپاری له ژنه‌کان کرد، به‌لام ئه‌وان له قسه‌کانی ملازم دووهه‌م تینه‌گه‌یشتن و به‌ ترسه‌وه چاویان له یه‌کتر کرد.

لووکاشکا چوو بۆ لایان و ئه‌سپه‌که‌ی راگرت، به‌ پێی دابونه‌ریت سلّاو و چاکو‌خۆشیی له‌گه‌ل ژنه‌کان کرد، ژنه‌کان خۆش‌حالییان ده‌ربری و ئازادانه قسه‌یان له‌گه‌ل کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل برای خۆیان قسه‌ به‌که‌ن. هه‌ردووکیان ئاماژه‌یان به‌و شوینه کرد که کازاخه‌کان بۆی ده‌رۆیشتن و به‌ سکالّاوه‌ گوتیان: «ئه‌یه‌رۆ، که‌پ ئه‌بره‌ک» ئۆلینین تینگه‌یشت که ژنه‌کان ده‌یانگوت: «ئهو شوینه زۆری ئه‌بره‌کی لێیه‌.»

ئۆلینین که هیچ کات پووداوی له‌و جووره‌ی نه‌دیتبوو و ته‌نیا له‌ چیرۆکه‌کانی مامه‌ ئیرووشکادا بیستبووی و هیندیک له‌ دیمه‌نه‌کانی له‌ زه‌یندا مابوو، برپاری دا که ته‌نانه‌ت یه‌ک هه‌نگاو له‌ کازاخه‌کان دوور نه‌که‌وێته‌وه و هه‌موو شتیکی له‌ نزیکه‌وه ببینی. ئۆلینین له‌ دله‌وه ئافه‌رینی به‌و پیاوانه ده‌گوت و به‌ وردی له‌ هه‌موو شتیکی ده‌روانی و گوئی بۆ هه‌موو شتیکی شل ده‌کرد و هه‌موو شتیکی له‌ به‌رچاو ده‌گرت. شمشیره‌که‌ی له‌ نیوقه‌دی به‌ستبوو و تفه‌نگه‌که‌شی پر کردبوو. به‌لام که بۆی ده‌رکه‌وت خه‌ریکه له‌ کازاخه‌کان دوا ده‌که‌وئ، برپاری دا به‌ هیچ شیوه‌یه‌ک له‌ جه‌نگه‌که‌دا به‌شداری نه‌کا، به‌تایبه‌ت به‌ پێی بیر و باوه‌ری خۆی، ئازایه‌تییه‌که‌ی له‌ یه‌که سه‌ربازییه‌که‌یدا سه‌لمابوو، به‌تایبه‌ت ئیستا زۆر شاد و دلخۆش بوو. له‌ ناکاو له‌و دوورانه‌وه ته‌قه‌ی تفه‌نگیک هاته‌ گوی.

ملازم دووهه‌م وه‌خۆ هاته‌وه و فه‌رمانی به‌ کازاخه‌کان دا بلاو ببه‌وه و له‌ کام لاوه‌ دوژمن گه‌مارۆ بده‌ن. به‌لام کازاخه‌کان راشکاوانه‌ گوتیان به‌ فه‌رمانه‌کانی ملازم دووهه‌م نه‌ده‌دا، ته‌نیا گوتیان به‌ فه‌رمانی لووکاشکا ده‌دا و چاویان له‌ هه‌لسۆکه‌وتی ئه‌و بوو. لووکاشکا هه‌موو ره‌فتار و ته‌نانه‌ت پو‌خساریشی هه‌یمنایه‌تی و شکۆی پێوه دیار بوو. ئه‌سپه‌که‌ی به‌ هه‌نگای ورد

بۆ پېشەوۈ دەئاژوا و بەردەوام چاۋى لە پېش خۆى بېرىو و
نەيدەترووكاند. لە ناکاۋ ئەسپەكەى راگرت و گوتى: «سوارىك دەرکەوت.»
ئۆلېنېن ھەرچى پوانىيى، ھىچى نەدى. كازاخەكان زۆر زوو چاۋيان بە
دوو سوار كەوت و بە ھەنگاۋى ورد و لەسەرەخۆ بەرەولاي ئەوان كەوتنە
پى. ئۆلېنېن لىنى پرسىن: «ئەوانە ئەبرەكەكان؟»
كازاخەكان ۋەلامى ئەو پرسىارە بى مانايەيان نەدايەۋە، چونكە ئەبرەكەكان
دەبى زۆر گەوج بوۋىتېن. ئەگەر بە سوارى ئەسپ ھاتىتېن بۆ ئەمبەرى
پووبارەكە.

لووكاشكا دوو سوارى پېشان دان كە ئەمجارەيان بە باشى ديار بوون و
گوتى: «حەتمەن باۋە پوودكايە كە دروشمان پىدەدا، خەرىكە دىت بۆ لاي
ئىمە.» لە پاستىدا دواى چەند خولەك دەرکەوت ئەو سوارانە لە كازاخەكانى
گروۋپى دىدەوانىن و رانئىد ھات بۆ لاي لووكاشكا و بەرەورپوۋى راۋەستا.

چل

لووکاشکا تهنیا لینی پرسى: «دورن؟»

هر له و کاته دا سى ههنگاو له ولای ئهوانه وه دهنگى تهقه يه ک هات. رائيڊ زهرده يه کى گرت، به سهر ئاماژه ي کرد و گوتى: «ئوه هاورىکه ي خومان گورکايه که تهقه يان ليڊه کا.»

چهند ههنگاوى تر چوونه پيشى، چاويان به گورکا گهوت که له پشت ته پۆلکه لميک دانيشتوو، خهريکه تفهنگه ي پر دهکاته وه. گورکا سه ره پراى ماندوو يه تى خهريک بوو وهلامى تهقه ي ئه بره که کانى ده دا يه وه که له پشت ته پۆلکه لميکى ديکه خويان حه شار دابوو. گولله يه ک به په ناياندا ويزه ي هات. ملازم دووه م ديار بوو ترس شكاوته گيانى و رهنگى هه ليزرکا بوو. لووکاشکا دابه زى و ئه سپه که ي دايه دهست کازاخىک و خوى رويشت بو لاي گورکا. هيشتا نه گه يشتبوو لاي گورکا که دوو گولله به سهر سهرياندا ويزه ي هات. لووکاشکا به پيکه نينه وه چاوى له ئوليين کرد که خوى دانه واند و گوتى: «ئاندرنيچ، له وانه يه تو بکووژن. زوو لي ره دوورکه وه وه. خو تو لي ره هيچ کارىکت نيه.»

له پشت ته پۆلکه رملىک، به مه وداى دووسه د ههنگاو، چهند تفهنگ و کلاوى دى. له ناکاو دوو که ليکى کهم له وى که و ته بهرچاو و سه ره نوى گولله يه ک ويزه ي هات. ئه بره که کان له خوار گرده که وه له نيو زه لکاو يکدا سهنگه ريان گرتبوو. ئوليين که ديتى ئه و شوينه يان بو مه ته ريز هه ليزر دوو سه رى سوورما. ئه و شوينه، هيچ جياوازيه کى له گه ل شوينه کانى ديکه ي ئيستپ نه بوو، به لام هه ر به و هو يه ي که ئه بره که کان له وى که مينيان دانا بوو، ئه و شوينه له چاو شوينه کانى ديکه جياوازيى له خو گرت و به شيوه يه کى تايبه ت خوى نواند. ئوليين پيى ابوو ئه و شوينه تهنيا خالىکه که

ئەبرەكەكان دەتوانن سەنگەرى لى بگرن. لووكاشكا گەراپەوہ بۆ لای ئەسپەكەى و ئۆلئىنیش بە دوايدا رۆيشت. لووكاشكا گوتى: «دەبى عارەبانەيەك گياوگژ پەيدا كەين. دەنا ھەموومان دەكوژن. بپوانە، بپوانە لە پشت ئەو گردە، عارەبانەيەكى نووقانى لئىيە، پپە لە گياوگژ.»

ملازم دووھەم گويى راکرت و رائيد رەزايەتى دەربرى. عارەبانەى پپ لە گژوگيايان ھينا و كازاخەكان لە سەرى راکشان و گژوگياكەيان لە پپش خۆيانەوہ ھەلچنى. ئۆلئىن سوارى ئەسپەكەى بوو و چووہ سەر گردىك كە لەوئوہ ھەموو شوئىنك ديار بوو. عارەبانەى پپ لە گژوگيا وەرپكەوت. كازاخەكان لەوئيدا خۆيان مەلاس دابوو. كازاخەكان چوونە پپشى، چيچيئەكان - كە نۆ كەس بوون - لە پال يەكدا چۆكيان بە چۆكى يەكترەوہ نابوو و تەقەيان دەکرد.

ھەموو شتىك ئارام بوو. لە ناکاو، لە لای چيچيئەكانەوہ دەنگىكى سەير كە ئاوازی خەماويى «ئاخ ئاخ مخابن»ى مامە ئىرووشكاي و ھبىر دىئايەوہ، لەو دەشتە بەرىنەدا بوو بە زايەلە. چيچيئەكان دەيانزانى رزگار بوونيان لەو شەپەدا مەحالە، لەبەر ئەوہى رانەكەن، ھەركام بە گورىسيك چۆكى بە چۆكى ھاوسەنگەرەكەيەوہ بەستبوو، ئەوان چەكەكانيان ئامادە كەردبوو و سروودى پپشكۆى خۆيان دەچرى.

كازاخەكان، خۆيان لە سەر عارەبانەى پپ گژوگيا ھەشار دابوو و ئۆلئىن سات بە سات چاوەروانى تەقەى تەنگەكان بوو. بەلام جگە لە سروودى خەماويى چيچيئەكان ھىچ شتىكى تر بىدەنگى ئەو بىابانە كاكى بە كاكىيەى نەدەچرژاند. لە ناکاو دەنگى سروودەكە راوہستا و تەقەيەكى چكۆلە ھاتە گويى. گوللەيەك لای سەرووى عارەبانەكەى پپكا. دەنگى ھاوار و جئىوى چيچيئەكان بەرز ببوہ. تەنگەكان يەك لە دواى يەك تەقەيان لى ھەلدەستا و گوللەكان لە عارەبانە و گياوگژەكە دەردان. كازاخەكان تەقە لە تەنگيانەوہ نەدەھات و ئىستا گەيشتبوونە پەنايان و پپنج ھەنگاوييان لى دوور بوون.

دوای ساتیک کتوپر کا زاخه کان له دوو لای عاره بانه که وه به هاتوهار یکی وه حشییانه وه دهرپه رین. لووکاشکا له پیش هه موویانه وه بوو. ئولیتین ته نیا دهنگی به رزی هاوار و ته قه ی تفهنگی ده بیست. له ویدیوی ته پۆلکه لمه که وه ته نیا دوو که ل و خوین وه به رچاو ده که وت. ئولیتین خه ریک بوو دلی ببوو ریته وه، ئه سپه که ی به ره لالا کرد و هه لات بۆ لای کا زاخه کان. رق و بیزاری په رده ی به سه ر چاویدا کیشابوو. نه ی توانی هیچ شتیک ببینی. به لام بۆی دهر که وت کار له کار ترازاوه. لووکاشکا وه ک چۆری شیر سپی هه لگه رابوو، دهستی چیچینیکی برینداری گرتبوو و هاواری ده کرد: «ئهو نه کووژن! ده بی به زیندوویی ده ستگیری بکه ین!» ئهو چیچینه پیاوه موو سووره که، برای ئهو ئه بره که بوو که چنه د مانگ له مه و به ر به دهستی لووکاشکا کوژرابوو. بۆ وه رگرتنه وه ی تهرمی برا که ی هاتبوو بۆ پاسگای گونده که یان. لووکاشکا هه ردوو دهستی کابرا سووره ی له پشته وه گرتبوو و ریکی ده گوشتی. له نا کاو سووره خۆی راپسکاند، ده مانچه که ی له به ر پشتینه ی دهره ینا و قامکی به په لاپیتکه دا نا. لووکاشکا که وت. خوین له زگی هه ل قو لی. له نا کاو هه ستایه وه و دیسان که وته وه. به زمانی رووسی و تورکی جنیوی دها. خوین به زگ و پشتیدا ده هات و شۆلاوگه ی به ستبوو. کا زاخه کان گه یشتنه سه ری و پشتینه که یان کرده وه. ناسایر به ر له وه ی یارمه تی لووکاشکا بدا، ماوه یه ک حه په سابوو و نه ی ده توانی شمشیره که بخاته وه نیو کالانه که ی. چونکه دهستی ده له رزی و بۆی نه ده چۆوه جی. ده می شمشیره که شه لالی خوین بوو.

چیچینه سووره هو له کان به سمیلی کورت کراوه و جهسته ی شه قارشه قار بوو له سه ر زهوی که وتبوون. ته نیا ئهو که سه ی ته قه ی له لووکاشکا کردبوو زیندوو بوو، وه ک هه لۆی بریندار شه لتانی خوین (خوین به ژیر چاوی راستیدا ده هاته خوارئ) ددانی چیر کردبووه و پوخساری خویناوی و په نگ په ریوی رقی لی ده باری. چاوانی وه ک گرکانی هه لچوو له هه موو لایه کیان

دەرپوانی. له سهر زهوی به چۆکدا هاتبوو و خهنجر به دهست، ئامادهی بهرگری کردن له خۆی بوو.

ملازم دوههم له لاتهنیشتهوه لیی چووه پیشی و ههروا که خۆی لی دهرپاراست، کتوپر به دمانچهکهی گوللهیهکی به گوچککهیهوه نا. سووره ویستی ئاوقای بی، بهلام نهیتوانی و به لادا کهوت.

کازاخهکان به ههناسهبرکی گوریسهکانیان له چۆکی کوژراوهکان کردهوه، به ریز رایانکیشان و چهکهکانیان کو کردهوه. ههرکام لهو چیچینه سوورانه مروقیک بوون و قهلافهتیکی تایبهتیان ههبوو. لووکاشکایان برد بو لای عارهبانکه. ئهوههروا به زمانی پووسی و تورکی جینیوی دها و لهگهڵ راوهشانندی دهست و لاقی دهیگوت: «درو دهکهی، ههرئیستا دهتخنکینم، تو ناتوانی له دهست من پرگارت بی ئاناسی!» بهلام دواي تاویک بیهوش کهوت.

ئۆلینین گهراپهوه بو مالئ. لای عهسرخهبهریان پیدا که لووکاشکا له حالی گیانکهنشتدایه. بهلام تورکیک لهوبهری پووبارهکهوه هاتووه و دهبهوی به گیای دهرمانی چارهسهری بکا.

تهرمی کوژراوهکانیان کیشا بو بهر پاسگای گوندهکه. ژنان و مندالان دههاتن بو سهیری تهرمهکان.

کاتی خورئاوا بوون ئۆلینین گهیشتهوه مالئ و ههتا ماوهیهک دیتنی ئهو دیمهنه سامناکانه تاساندبووی و نهدههاتهوه سهر حالی ئاسایی. بهلام شهوی بیرهوههرییهکانی شهوی رابردوو رۆحی له خۆیهوه پیچا و له پهنجرهکهوه چاوی له دهری کرد. ماریانکا که دیار بوو پهشوکاوه، له ژورهکهیان هاته دهری و رۆیشت بو لای ههمارهکه. دایکی چووبوو بو نیو باخه میوهکه. باوکی هیشتا له فرمانگه نهگهراپهوه. ئۆلینین چاوهروان نهما که ماریانکا کارهکانی تهواو بکات و چوو بو لای. ماریانکا له ژورهکهیان دانیشتبوو، ههرکه چاوی به ئۆلینین کهوت رووی وهرگیرا. ئۆلینین پیی

وابوو ئۇ كارە بە ھۆى شەرم و ھەياوھە، دەنگى ھەلپرى: «ماريانكا،
ماريانكا گيان! دەكرى بىمە ژوورى؟»

لە ناكاو ماريانكا ئاوپرى دايەوھە. فرمىسك لە چاويدا قەتيس مابوو و
پوخسارى تەمى خەمىكى پىوھ ديار بوو. بى ئەوھى متەق بكا، بە نىگايەكى
جوان و پرشكۆوھ لە ئۆلينيى روانى.

ئۆلينيى دووپاتى كردهوھ: «ماريانكا گيان منم ...»

ماريانكا گوتى: «لە كۆلم بەوھ، تاقەتم نىيە!»

پوخسارى گۆرانى بە سەردا نەھات بەلام فرمىسك بە سەر پوومەتيدا
ھاتە خوارى.

- چى بووھ؟ بۆ دەگرى؟

ماريانكا بە دەنگىكى گر و بە دلپرىيەوھ گوتى: «چى بووھ؟ مەگىن نەتديوھ
كازاخەكانيان قەلاچۆ كر دووھ. ئىتر دەتەوئ چى بى؟»

ئۆلينيى گوتى: «لووكاشكا؟»

- برۆ، وازم لى بىنە.

ئۆلينيى لىيى نزيك بووھ و گوتى: «ماريانكا!»

- من ھىچ كارىكم بە تۆ نىيە، تكايە برۆ دەرى.

ئۆلينيى بە بزەيەكەوھ گوتى: «ماريانكا، قسەى وا مەكە!»

ماريانكا لەگەل ئەوھى لاقى لە تەركى ژوورەكە دەكوتا و بە ھەرەشە
كردنەوھ دەھات بۆ لاي، گوراندى: «برۆ دەرى، لە كۆلم بەوھ چەپەل!»
پاشان ھەستى رق و بىزارى و سووكايەتى پوخسارى داگرت و ئۆلينيى
بۆى دەرکەوت بۆ ئەوھ نابی ھىچ ھىوايەكى پىيى ھەبى؛ تىگەيشت كە ئەو
بۆچوونەى جارانى، يانى ئەوھى كە كچىكى زۆر سرکە و مەھالە كەوى بى،
راستە؛ بۆيە ھىچى نەگوت و بەپەلە لە ژوورەكە ھاتە دەرى.

چل و يهک

دوای ئه وهی گه راپيه وه بۆ ژووره کهی خوئی، دوو کاتژمیري ته واو له سه ر چرپاکه ی بئ جووله خوئی له گه زدا. پاشان چوو بۆ لای ملازم و مؤله تی لی خواست که بچیت بۆ بنکه ی ناوهندی ئه رته ش. خوداحافیزی له هیچ کهس نه کرد و ته نیا دهستووری به ژانو دا که حساب و کیتابه که به خاوه نماله که بدات. پاشان به ره و قه لایه ک وه پیکه وت که بنکه ی سه ربازخانه بوو. ته نیا مامه ئیرووشکا به بۆنه ی هاتنه وه ی چیژنی گرت. هه ردووکیان پیکه وه شه رابیان خوارده وه، دیسان شه رابیان خوارده وه. راست وه ک رۆژی وه پیکه وتن له مۆسکو، یه ک ترویکای پۆسته، له به رده رگا راره ستابوو. به لام ئۆلینین ئیتر وه ک ئه و رۆژه له گه ل خوئی حیسابیکی نه بوو پاکتاوی بکا، ئیتر به خوئی نه ده گوت ئه وه ی کردوویه و بیري لی کردۆته وه، ئه وه نه بووه که ویستوویه تی؛ ئیتر چاوه روانی ژیانیکی نوئ نه بوو. ماریانکای زیاتر له پیشوو خوئ ده ویست و ئیستا ده یزانی که ئه و هیچ کات ئه وی خوئ ناوی.

مامه ئیرووشکا گوئی: «ده ی مامه گیان! خوداحافیز! ئه گه ر بۆ چالاکییه کی نیزامی چووی، به وردی بیر بکه وه و گوئی بۆ ئامۆژگاریی پیره پیاوه کان راگره. کاتیک ده ته وی شه قخوون لیده ی به سه ر چیگایه کدا ده ی یان کاریکی ترت هه یه (من گورگیکی پیری باران دیدم) و ده بینی دوژمن ته قه ده کات، به تیگرایی مه چن بۆ شوینیک که تاقمیکی زوری لیه و خوشتان بلاو ببه وه. چونکه ئیوه سه ربازه کان کاتیک ترس داتانده گری خوئان به یه کتره وه ده نووسینن و پیتانویه ئاوا به ده سته جه معی باشتره. به لام له راستیدا هیچ شتیک له وه خراپتر نییه، دوژمن هه میشه ته قه له و شوینه ده کا که تاقمیکی زیاتری لیه. ده ی!

ئىستا حالى بووى؟ من له ماوهى تەمەنمدا تەنانەت يەك جارىش
نەپىكراوم. بەلام ھەموو ئەوانەم دىتووه!

ژانۇ كە لە نىو ژوورەكە خەرىكى پىچانەوہى جانتاكان بوو گوتى:
«بەلام تۇ گوللەيەك لە نىو پشتتدايە.»

ئەوہ ئىتر، ئاسەوارى دلۇقانىي كازاخەكانە.

ئۆلئىن لىي پرسى: «كازاخەكان؟»

بەلى، كازاخەكان! ئىمە شەرابمان خواردبوو، ژانۇ سىتكىن، يەككە
لە كازاخەكان زۆر سەرخۆش بووبوو. لە ناكاو تەتەق... بە دەمانچەكەى
گوللەيەكى لە پشتى من دا.

ئۆلئىن پرسى: «حەتمەن زۆرت ژان پىگەيشتووه؟» پاشان رووى لە
ژانۇ كرد و گوتى: «دەى ژانۇ، تەواو بووى؟»

جارى پەلە مەكە! زۆر بەپەلەى! راوہستە با بۆت بگىرمەوہ... كاتىك
گوللەكە لە پشتم درا، نەگەيشتە سەريەسقان، ھەروا لە نىو گۆشتەكەدا
مايەوہ! منىش بە ژانۇ سىتكىنم گوت: رۆلەگيان خەرىك بوو بمكوژى! بۆ
لەخۆرا تەقەت لە من كرد؟ بەلام حالى بە من، دەستت لە كۆل ناكەمەوہ،
دەبى يەك چلىكم شەراب پى بەدى.

ئۆلئىن بەبى ئەوہى بە باشى گووى گرتبى، ديسان پرسى: «دەى،
ژانت پىگەيشت؟»

چۆن ژانم پى بگا! قسەكەم پى مەبرە، من ئەوہم پى خۆش نىيە. لىم
گەرئى با قسەكەم تەواو كەم. ئىمە ھەروا شەرابمان خواردەوہ، ھەتا
بەيانى بە خۆشى رامانبوارد. من مەست و بىھۆش، لەسەر وەجاخەكە
خوتم. بەيانى كە لە خەو ھەستام، دىتم ناتوانم بە رىدا برۆم.

ئىستا ئىتر ئۆلئىن چاوەرئى بوو وەلامىك بىستى و پرسى: «تۆ
زۆرت ژان پىگەيشت؟»

مەگىن من بە تۆم گوت كە ژانم پىگەيشت، نا، ژانم پىنەگەيشت. تەنيا
نەمدەتوانى ھەستەم سەرپى، نەمدەتوانى بجوولم.

ئۆلئىننن كه به هۆى دلته نگییه وه چه زى له پىكه نین نه بوو، پرسىی: «ئەى برینه كه، خۆى ساریژ بۆوه؟»

– به لى، خۆى ساریژ بۆوه. به لام گولله كه هه روا له ویدا مایه وه! ده ستت به پشتما بینه.

كراسه كهى هه لكرد و پشته پان و پر ماسوولكه كهى وه ده رخست. له سه ر پشتى نزیك بربره ی، گولله یه ك له ژیر گوشته كه یدا بوو، كه ئۆلئىننن قامكى پیدانا گریمانە كهى له بن قامكیدا ده خزی. پیره پیاو ده ستى برد بۆ نیو پشتى خۆى و هه روا كه وه كوو مه رمه پ یاریى به گولله كه ده كرد گوتى: «دیتووته چۆن له ژیر قامكیدا ده خزی. ئەوه تا، دیتووته، ئەوه هاته خوارى.»

ئۆلئىننن پرسىی: «مامه بللى لووكاشكا بمىنى؟»

– ده زانى چیه، ئیره پزىشكى لى نییه. جارى چوون پزىشكىك بىنن.

– له كوئى پزىشك دىنن؟ له گرۆزنى؟

– نا مامه گيان! نا، پزىشكه رووسیه كانی ئیوه، ئەگه ر من تىزار بوایه م، له میژ بوو هه موویانم له سیداره دابوو. ئەو پزىشكانه ته نیا ده زانن گوشتى خه لك له تو كوت بكه ن و تو وری هه لده ن. بۆ وینه یه كىك له كازاخه كانی خومان، باكلا شو ف، ئەوان زه لیل و گرده نشینان كرد، یانى لاقى كیان بریه وه. ئاخه گه و جانه! ئىستا ئىتر ئەو پیاوه كه لكى چیه؟ نا، مامه گيان، له كوستانه كان ئیمه پزىشكى راسته قینه مان هه یه. بۆ وینه هاو رپیه كى من قورچىك، له كاتى شه ردا، ئیره سىنگى پىكرا بوو، ده ی ده زانى چى بوو؟ پزىشكه كانی ئیوه جوا بیان كرد! به لام ساحه ب له شاخه وه هات و چاره سه رى كرد. هوكاره كه شى ئەوه بوو پزىشكه كانی كوستان گزوكیا ده ناسن.

ئۆلئىننن گوتى: «له سه رى مه رۆ. گه وجىتى به سه. من زۆر زوو

سه رگوردىك له هه نكه وه ده نىرم لووكاشكا چاره سه ر بكات.»

پیره پیاو به تیتالییه وه وه لامی دایه وه: «گه و جیتی! بی شعور! سهرگوردیک دهنیرم! باشه ئەگەر پزیشکه کانی ئیوه بیاننوانیبایه خه لک چاره سهر بکه ن، کاراخه کان و چیچینه کان بو ماریجه ده چوون بۆلای ئەوان، که چی ئەفسه ره کانی ئیوه و سهره ههنگه کانتان ده چن پزیشکه کانی کویتسانی بو چاره سهر کردنی خویمان ده بن. له لای ئیوه هه موو شتیک نایاساییه، هه موو شتیک درۆ و ده له سه یه.»

ئۆلینین وه لامی نه دایه وه. ئەویش له سهر ئەو باوه ره بوو که ئەو دنیا یه ئەو تییدا ژیاوه و ئیستا ده یه وئ بوئ بگه رپته وه هه موو شتیکی درۆیه. پرسیی: «تۆ خۆت لووکاشکات دیتووه؟»

- به لئ، وهک مردوو له نیو پینخه فدا که وتوووه و جگه له قووکا ههچ شتیکی تر ناخوا. نه نان دهخوا نه شه راب! له سهر یهک قووکا ده خواته وه. به لام خو ئەوه که لکی نییه. پیاو دلئ پیئ ده سووتئ. ئەو کورپه راست وهک من پیاویکی جیگه ته. منیش جاریک خه ریک بوو بمرم. ژنان بووم دهگریان و خاچیان ده کیشا. سهرم وک کوانووی ئاور گهرم داها تبوو. منیان برده بوو له ژیر وینه ی پیرۆزدا رایانکی شابووم و پیمو ابوو له ژوور سهرم هه زاران ته پلئ چکۆله درمه یان دئ. من هاوارم ده کرد، ئەوانیش تو دتر لئیان ددا. (پیره پیاو پیکه نی) ژنان قه شه یان هینایه ژوور سهرم و ده یانو یست بمنیژن. ده یانگوت: هاتۆته سهر دنیا له گه ل ژنان عه یاشی کردوو، پیاوی کوشتوو، دزی کردوو، بالالایکای ژه نیوه.» به منیان ده گوت: «تۆبه بکه. منیش تۆبه م ده کرد. هه رچی قه شه سه باره ت به بالالایکا پرسیا ری لیکردم و پیئ گوتم مه لعوون، ئەو ئامیره گلاوه له کوئییه؟ زوو جیگا که یمان پی نیشان بده با له توکو تی بکه ی ن، من وه لامم ده دایه وه: لیره نییه، به لام من خووم له ئەمباریک و له نیو خه شه خوریه کدا شارده بوومه وه و ده مزانی ههچ که س ناتوانی بیدۆزیته وه. پاشان ده ستیان له کوول کرده مه وه و من چاک بوومه وه! دیسان دهستم کرده وه به ژه نینی بالالایکا ... ده ی باسی چیم ده کرد؟ ئەها، جوان گوئ

بگره. هه‌میشه دوور له کهسانی تر به ریدا برۆ دهنه گه‌وجانه خۆت به کوشت ده‌ده‌ی. راستت ده‌وی من دلم پیت ده‌سووتی، تو پیاویکی شه‌پاخۆری و من تووم خۆش ده‌وی. ئەفسه‌ره‌کانی ئیوه‌هه‌ز ده‌که‌ن هه‌میشه به‌سواری ئەسپ به‌کیوه‌کاندا هه‌لگه‌ری. بو وینه‌یه‌کیک له ئەفسه‌ره‌کانی ئیوه‌لیزه‌بوو، له‌رووسیاوه‌هاتبوو. هه‌میشه به‌کیوه‌کاندا هه‌لده‌گه‌را و وه‌کوو سووکایه‌تی ناوی ئەو کیوانه‌ی نابوو توپه‌. هه‌رکه‌چاوی به‌یه‌کیک له‌و گردانه‌ده‌که‌وت، له‌ریوه‌پیدا هه‌لده‌گه‌را. جاریک هه‌رئاوا هه‌لده‌گه‌ری و زۆریش دلخۆش و رازی ده‌بی. چه‌کداریکی چیچین ته‌قه‌ی لیکرد و کوشتی. ئەوه‌ش بزانه. چیچینه‌کان زۆر تیرهاویژی چاکن. هیندی که‌سیان هه‌یه‌که‌ زۆر له‌من زیره‌کترن. من که‌سیکم خۆش ناوی که‌گه‌وجانه‌خۆی به‌کوشتن بدا. هیندی جار که‌چاوی له‌سه‌ربازه‌کانی ئیوه‌ده‌که‌م سه‌رم سوور ده‌مینی له‌وه‌موو گه‌وجیتییه‌یان. چاره‌ره‌شانه‌به‌پۆل به‌ریدا ده‌رۆن و پانتۆلی سووریش له‌پی ده‌که‌ن. ئاوا قه‌ت تیرت به‌خه‌تا ناچی. یه‌کیک ده‌کوژری و ده‌که‌وی. هه‌لیده‌ستینه‌وه‌. یه‌کیکی تر دینه‌پیشی. — پیره‌پیاو سه‌ری راده‌وه‌شاند و دووپاتی ده‌کرده‌وه‌: ئەوه‌ئوپه‌ری گه‌وجیتییه‌! گه‌وجیتییه‌! ده‌بی بلاو بینه‌وه‌ و به‌ریزی دوور له‌یه‌ک و به‌ریدا برۆن! ئاوا ده‌بی برۆیه‌پیشی. ئەگه‌ر ئاوا بکه‌ی، هه‌چ کات ناتوانن بتپیکن. تو هه‌میشه ئاوا بکه‌!

ئۆلینین هه‌ستا رۆیشت بو‌لای ده‌رگاکه‌ و گوتی: «زۆر سپاس، مامه‌گیان، خوداحافیز! به‌هیوای خودا دیسان چاومان به‌یه‌کتر ده‌که‌ویتته‌وه‌.»

پیره‌پیاو له‌ته‌رکی ژووره‌که‌ دانیشتبوو هه‌لنه‌ده‌ستا.

. ئاوا له‌یه‌کتر جیا ده‌بنه‌وه‌؟ ئاخ، گه‌وجه‌پیاو! ئەوه‌ش خه‌لکی ئەم‌رۆ! سالیکه‌پیکه‌وه‌هاورپین و له‌پر: خوداحافیز و ده‌رۆی و ته‌واو. به‌لام من تووم خۆش ده‌وی. دلم پیت ده‌سووتی! تو چه‌نده‌چاره‌ره‌شی هه‌میشه

به تهنیای، هه‌میشه ته‌نیا. چه‌نده وه‌حشیی، هیندی جار من چاوم ناچیته
خه، بیر له تو ده‌که‌مه‌وه. هه‌روا که تو ئه و گورانییه ده‌لیی: "براکه‌م،
ژیان له ولاتی بیگانه زور دژواره"، کاری توش هه‌روایه.

ئۆلینین دیسان گوتی: «خوداحافیز!»

پیره‌پیاو هه‌ستا و بۆ تۆقه ده‌ستی دریژ کرد، ئۆلینین ده‌ستی گرت و
گوشیی، ویستی برّوا ..

- پرومه‌تت، پرومه‌تت بیئه پیشی.

پیره‌پیاو سه‌ری ئۆلینینی به هه‌ردوو ده‌سته گه‌وره‌که‌ی گرت و
ئۆلینین به سمیل و لیوی ته‌ری خوی ئه‌وی ماچ کرد و ده‌ستی کرد به
گریان.

- من تۆم خو‌شده‌وی! خوداحافیز!

ئۆلینین سواری ترۆئیکاکه بوو. پیره‌پیاو له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی فرمی‌سک به
چاویدا ده‌هاته خوارئ گوتی: «ده‌ی، هه‌رئاوا ده‌ته‌وی برّوی؟ خو‌زگه
لانیکه‌م یادگارویه‌که‌ت بۆ به‌جی ده‌هیشتم! تهنه‌نگه‌که‌ت بده به من. تو
ته‌هنگت بۆ چییه؟»

ئۆلینین تهنه‌نگه‌که‌ی له شانی داکه‌ند و دای به مامه ئیرووشکا.

ژانو له ژیر لیوه‌وه گوتی: «هه‌رچی بیده‌ی به و پیره‌پیاوه سوالکه‌ره،
هیشتا هه‌ر پیی که‌مه و چاوی تیر نابی. ئه‌مانه زور خه‌لکیکی چاوبرسی
و خوازه‌لۆکن.»

ئه‌وه‌ی گوت و بالته‌که‌ی له خوی پیچا و له پیشه‌وه دانیشتم.

پیره‌پیاو به پیکه‌نینه‌وه گوتی: «ده‌مت لیکنی، گه‌مژه! تو بۆ ئه‌وه‌نده
به‌رچاوته‌نگی!»

ماریانکا له ژووره‌که‌ی هاته ده‌ری. به‌بی موبالاتییه‌وه چاویکی له
ترۆئیکاکه کرد، سه‌ری له‌قاند و گه‌رایه‌وه بۆ ژووره‌که‌ی. ژانو به چاوی
ئاماژهی کرد و گوتی: «faillie' ا برّوانه» هه‌ر خیراش ده‌ستی کرد به

پیکه نین. ئۆلینین به دلتەنگییه وه دەنگی هەلبەری: «برۆ ون به له بهرچاوم!»
مامه ئیرووشکا دەنگی هەلینا: «خوداحافیز، مامه گیان خوداحافیز!
هیچ کات تۆم له بیر ناچیته وه.»
ئۆلینین چاوی له دهوروبه‌ری خۆی کرد. مامه ئیرووشکا له گه‌ل
ماریانکا دیار بوو سه‌بارهت به کاره‌کانی خۆیان ده‌دوان و هیچ کامیان
نه پیره‌پیاو و نه کچه، له ئه‌ویان نه‌ده‌روانی.

سه‌رچاوه: قزاقان، لئو تولستوی، ترجمه مهدی مجاب، انتشارات نگاه،
چاپ اول، تهران، 1365

فهرهه نگوک

ئالقه پریز: دوو ئالقه یه به زنجیره وه درگای پی داده خه ن

ئهوق: نوقم، دهره تان لی براو، قه تیس بوو

بزگور: له ته په رو، تیتول

بزوک: شتیک که ده جوولیتته وه (متحرک)

بلغه ته: تاعوون، چاو قوولکه (طاعون)

بوره که: بوره پیاو، خویری (مرتیکه)

بیور: ته ور، بقر، بالته

به دهو: جوان، شو خوشه نگ

به ریوار: ون، نادیار، وندا، گوم

پولا کوروژ: بریتی له مروقی به هیز و به جهرگ

په نه میو: ماسیو، باکردوو

توسن: تووره، ئالته تی

تیک قزقزان: ئالوزان و تیکه ولیکه

ته پرپوش: که سیک که جلوبه رگی جوان و رازاوه له بهر دهکا

چکوس: پژد، مست قووچاو، په زیل، جه بوون (خسیس)

چوار هه نگل بوون: بریتی له زور خواردن و تیر بوونی ئاژهل (هیندهی

خواردوو، چوار هه نگل بووه.)

چه قه سرو: زور بلئی، چه نه وهر، چه نه دهریژی، چه نه ویرغه، چه ناکه شکاو،

دهمه وهر

حه مایه ت کردن: گرتن و کهوی کردنی ئه سپ و ماین بو سواری

دیموده: بی نرخ، سووکوچرووک (مبتدل)

دهغه زدار، رق له زگ، قیناوی (کینه توز)

رمل: لم، خیزی زور ورد

پرموسك: مۆسك، پرموسك، گيايهكى قالۆره دارى بۆنخۆشه
 رەفېچكە: رەفېسكە، رەپېسك، ماسولكەى بن ئەژنۆ
 رەققە: كېسەلى ئاوى
 زەنگەتە: ھېشووئى تىرى
 سۆلانەوہ: كزانەوہ (سوزش)
 سېسارك: دالە كەرخۆرە، خەرتەل (كركس)
 سېوشكە ھەلاتن: برىتى لە تىنوئىتى زۆر (عطش)
 سەنگوسوژن دان: پشكىن، بە وردى گەپان بە دواى شتىكدا
 شەپەنگىز: شەپانى، جىنگىزى، شەپ ھەلايسىن
 شەفخون: ھەلمەتى شەوانە (شېيخون)
 شەونخونى: خەو لى نەكەوتن و بەخەبەر مانەوہى شەوانە
 ەسرۆژە: ژەمەخوئىرى، نان و چاىي ەسرانە
 غەزىيو: توورە و تۆسن
 قورساخت: بەويقار، قورسى و گرانىي مرؤف
 قونجرك: قوژبن، سووچ
 قوولە پىكردن: بەرگە نەگرتن، خۆ لە بەردا نەگرتن، بۆ كار و بۆ خواردن
 دەيلين (ھىندەى لى ئازايە، قوولەى پىدەكا)
 قۆرەكوشتوو: بۆ رەشەولاخ دەيلين، يانى بە نەخۆشىي قۆرە بمرى.
 قەرابىنە: جوئى تەفەنگى قەدىمى
 قەمچ كردن: قرتاندن
 كلومنجر: كەشوتوش، قىلەوقانچ (ارىب)
 كورپىژگە: مئىرمندال، كورپى چكۆلە
 كوودەلە: بەچكەى بەراز
 كۆدە: زەوىي شىوېراوى نەچىندراو
 كۆزىلكە بەستىن: كۆ بوونەوہ لە دەورى يەك

كۆلكەي سەر بە خوڭين: برىتى لە مرۆي بە فىتنە و ئاژاوە، بە تايبەت بە ئافرەت دەگوترى.

كەلبە دوون: پەراويزى زەپى كە لە دەورى مليوانە و پيشى عەبا و سەردەستى دەدەن (گلابتون)

گونجى: جىنگن، شەپانى، جىنگزى، بەھانەگر، پىچەقەين
لاپرەسەن: خۆ تىھەلقوتىن

لووتاوويژ: برىتى لە خواردى بە نابەدلى
مارىز: زالم، دىكتاتور، مارز

مارىلە: ئاوى كەمى جوگە و كانى كە خەرىكە وشك دەبى.
مجرۆ: گۆج، نقوستان (فلج)

مژمۆر: كەسى كە چاوى چكۆلە و خووتەكەيە؛ پىرووشە چاوى.
مگىز: ئىشتيا، تاسە، مەيل، حەز.

نقىشك: سەرشىر، سەرتويى شىر

نيرگزە: نووكى كلكى ئەسپ كە دەيقرتىن بۆ ئەوھى كلكى قىت پراوھستى
و مووھكەي بژ بىتەوھ.

واق و پمان: سەرسام بوون، عەبەسران، سەرسوورمان
ھەنگەمە: ھەراوھاوار، بگرە و بەردە، ھاتوھاوار.

بەرھەمە چاپ كراۋەكانى ئەمىن گەردىگانى:

- ۱) تاپۋى ۋەرزىكى سەۋز، كۆمەلەشىعر، چاپخانەى شوعاع تەۋرىز،
۱۹۹۷
- ۲) شەۋەژانى ئەستىرەيەك، كۆمەلەشىعر- تاران، نشر عابد، ۲۰۰۰
- ۳) مەرگەخەۋن، كۆمەلەشىعر، تاران، نشر پيام امرون، ۲۰۰۳
- ۴) ديسان لەۋ شەقامانەۋە، كۆمەلە چىرۆكى بىژەنى نەجدى، ۋەرگىپران،
ئاراس، ۲۰۰۵
- ۵) تەپلى ئاور، كۆمەلە چىرۆكى بيانى، ۋەرگىپران، ئاراس، ۲۰۰۵
- ۶) جىگاي بەتالى سلوۋچ، رۆمان، مەحمودى دەۋلەت ئابادى، ۋەرگىپران،
موكرىيانى، ۲۰۰۶
- ۷) خۆر و لاۋلاۋ، كۆمەلە شىعرى مندالان، بۆكان، چاپخانەى داھاتوۋ
۲۰۰۷
- ۸) يەگگرتن، چىرۆكى مندالان، قودسى قازى نور، ۋەرگىپران، ئاراس،
۲۰۰۷
- ۹) برايانى كارامازوف، رۆمان، فيودور دوستوۋفسكى، ۋەرگىپران،
موكرىيانى، ۲۰۰۷
- ۱۰) خولياى نووسين، كۆمەلە وتار- رەزا بەراھەنى، ۋەرگىپران. موكرىيانى،
۲۰۰۸
- ۱۱) فەرھەنگى رىژگە (ئەۋ وشانەى لەھەنبانە بۆرىنەدا نەھاتوۋن)،
موكرىيانى ۲۰۰۹
- ۱۲) كەلەشىرى وركن، چىرۆكى مندالان، فۆلكلور؛ نووسينەۋە، بۆكان،
ئىزىرتوۋ، ۲۰۰۹
- ۱۳) تازىەبارانى بەيەل، رۆمانى غولامحوسىن ساعىدى، ۋەرگىپران،
موكرىيانى ۲۰۱۱
- ۱۴) مەرگى ئىقان، رۆمان، لئو تۆلىستوى، ۋەرگىپران، موكرىيانى، ۲۰۱۱

۱۵) دار وپه پووله و پووبار، چيروكى مندالان، فهريده شه بانفهر—
وهرگيران، ۲۰۱۱

۱۶) ديلي قهفقان، پومان، لئو تولستوى، وهرگيران، موكريانى، ۲۰۱۱

۱۷) باوكه سيترگى، پومان، لئو تولستوى، وهرگيران، موكريانى، ۲۰۱۱

۱۸) ئاغا و نوكره، پومان، لئو تولستوى، وهرگيران، موكريانى، ۲۰۱۱

۱۹) هاوسهرگيرى بهخته وهرانه، پومان، تولستوى، وهرگيران، ههولير،

خانهى كتيبى ئاوير ۲۰۱۲

۲۰) نارنجى فرين، چيروك، وهزارهتى روشنبيرى، سليمانى، ۲۰۱۲

۲۱) ئانا كارنينا، پومان، تولستوى، وهرگيران، موكريانى، ۲۰۱۲

ئەم بەرھەمانەش ئامادەى چاپن:

۱) ئاپورەى خەو، كۆمەلە شيعر

۲) شەيتان، پومان، لئو تولستوى، وهرگيران

۳) سترانى شەپۆلەكان، شيعرى هاوچەرخى فارس، وهرگيران.

۴) ريگايەك بەرەو هەتاو، كۆمەلە چيروك، وهرگيران

۵) شارەزايىيە بنەرەتبييەكانى ژيان، دوورووتى پيچ، وهرگيران

۶) پەسلان، پومان، ليو تولستوى، وهرگيران

۷) هاوار و ژيلەمۆ، كۆمەلە شيعر

